

Fremsat den (x) af erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen

Udkast til

Forslag

Til

Lov om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om værdipapirhandel m.v.¹

(Reduktion af administrative byrder, tilpasning til de internationale regnskabsstandarder, gennemførelse af det nye regnskabsdirektiv og ændringer til gennemsigtighedsdirektivet m.v.)

§ 1

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1253 af 1. november 2013, som ændret ved lov nr. 516 af 12. juni 2009, lov nr. 616 af 12. juni 2013, lov nr. 1367 af 10. december 2013, lov nr. 268 af 25. marts 2014 og lov nr. 712 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-tidende 2004, nr. L 390, side 38 (gennemsigtighedsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 1978/660/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 1984/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/XX/EU af 29. september 2014 [afventer offentliggørelse i EU-Tidende]

af 5. april 2011, EU-Tidende 2011, nr. L 110, side 1, om fusioner af aktieselskaber, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/XX/EU af 29. september 2014 [afventer offentliggørelse i EU-Tidende] og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF.«

2. I § 2, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »§§«: »9,«.

3. I § 4, *stk. 1*, ændres »stk. 4-6« til: »stk. 4-7«.

4. I § 4, *stk. 2*, indsættes efter »§ 7, *stk. 3*«: »og 4«.

5. I § 4, *stk. 4*, ændres »§ 7, *stk. 4*« til: »§ 7, *stk. 5*«.

6. I § 4 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Undtagelsen i *stk. 1* finder ikke anvendelse for virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.«

Stk. 5 og *6* bliver herefter *stk. 6* og *7*.

7. I § 4, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ændres i *1. pkt.* »stk. 5« til: »stk. 6«.

8. I § 5, *stk. 1, nr. 3*, og § 6, *stk. 1, nr. 3*, ændres »Rådets direktiv 83/349/EØF« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

9. I § 5 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Undtagelserne i *stk. 1-3* finder ikke anvendelse for virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.«

10. § 6, *stk. 1, nr. 1*, affattes således:

»1) dattervirksomhedens regnskab indgår i et koncernregnskab, der er aflagt af en modervirksomhed i stedet,«.

- 11.** I § 6, stk. 1, nr. 2, udgår »eller den højere modervirksomhed«.
- 12.** I § 6, stk. 1, nr. 5, ændres »forpligtelser« til: »eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, som opstår i perioden«.
- 13.** § 7, stk. 2, nr. 1, litra a og b, affattes således:
»a) En balancesum på 44 mio. kr.,
b) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og«.
- 14.** § 7, stk. 2, nr. 2, litra a og b, affattes således:
»a) En balancesum på 156 mio. kr.,
b) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og«.
- 15.** I § 7, stk. 3, nr. 2, 1. pkt., ændres »nr. 11« til: »nr. 12«.
- 16.** I § 7 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
»Stk. 4. Virksomheder, der har finansielle indtægter eller indtægter fra investeringsvirksomhed, hvor disse indtægter mindst svarer til nettoomsætningen, jf. stk. 3, nr. 2, skal ved beregningen af størrelsesgrænserne i stk. 2 anvende nettoomsætningen med tillæg af finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed. Finansielle indtægter omfatter positive værdireguleringer af finansielle aktiver og forpligtelser samt gevinster ved realisation, renter, udbytter og andre indtægter knyttet til aktiverne og forpligtelserne. Som indtægter af investeringsvirksomhed anses i denne sammenhæng positive værdireguleringer omfattet af § 38, stk. 1, samt realiserede gevinster ved salg af investeringsejendomme.«
Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.
- 17.** I § 7, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1 og 4« til: »stk. 1 og 5«.
- 18.** I § 8, stk. 1, ændres »nr. 5« til: »nr. 6«.
- 19.** I § 9, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »ledelsespåtegning«: », jf. dog stk. 8«.
- 20.** I § 9 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. Hvis årsrapporten underskrives digitalt, jf. § 153 c, bortfalder kravet i stk. 1, 2. pkt., om, at underskriften og underskriftens datering skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen. Underskriverens navn skal dog fremgå tydeligt i tilknytning til ledelsespåtegningen.«
Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.
- 21.** I § 9, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.
- 22.** I § 9, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres to steder »50.000 euro« til: »100.000 euro«.
- 23.** I § 9, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter »en anden valuta end euro«: », jf. dog stk. 5«.
- 24.** I § 9 indsættes efter stk. 3, der bliver stk. 4, som nyt stykke:
»Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 3 gælder ikke for virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31.

januar 2010, hvis den pålydende værdi pr. enhed er mindst 50.000 euro, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. 1. pkt. finder anvendelse i hele gældsinstrumenternes løbetid.«

Stk. 4 og 5, der bliver stk. 5 og 6, bliver herefter stk. 6 og 7.

25. I § 9 indsættes som *stk. 8* og *9*:

»*Stk. 8.* Hvis virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan kun består af ét medlem på tidspunktet for årsrapportens godkendelse, kan virksomheden undlade at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten. Virksomhedens indberetning af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen i styrelsens digitale indberetningsløsning anses da som dokumentation for, at ledelsesmedlemmet har godkendt årsrapporten. Hvis virksomheden er omfattet af regnskabsklasse D, skal årsrapporten dog altid indeholde en ledelsespåtegning.

Stk. 9. Hvis virksomhedens årsrapport ikke indeholder en ledelsespåtegning, jf. stk. 8, skal de i stk. 6 og 7 omhandlede oplysninger gives i ledelsesberetningen.«

26. I § 10 *a* indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Hvis virksomhedens årsrapport ikke indeholder en ledelsespåtegning, jf. § 9, stk. 8, skal de i stk. 1 omhandlede oplysninger gives i ledelsesberetningen.«

27. I § 11, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »denne lovs §§ 19-21, 23-76, 79-101, 103-107 og 115-134« til: »denne lov«.

28. I § 13, *stk. 2*, indsættes som *3. pkt.*: »I så fald finder § 11, stk. 3, 2. pkt., anvendelse.«

29. § 13, *stk. 3*, ophæves.

30. I § 18, *2. pkt.*, ændres »statsautoriseret eller registreret« til: »godkendt«.

31. I § 19 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Aktiver og forpligtelser i åbningsbalancen skal måles efter enten overtagelsesmetoden eller efter sammenlægningsmetoden, jf. §§ 122 og 123. Den valgte metode skal anvendes systematisk og konsekvent for alle aktiver og forpligtelser.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

32. § 19, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Hvis en virksomhed, der ejes personligt af en eller flere indehavere, indregner aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger, der ikke vedrører de erhvervsmæssige aktiviteter, skal disse klassificeres således, at de tydeligt fremstår adskilt fra de erhvervsmæssige aktiviteter i balance og resultatopgørelse.«

33. I § 20, *stk. 2*, indsættes efter »forpligtelser«: »samt indtægter og omkostninger«.

34. § 22, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

»En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse B, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, jf. dog § 9, stk. 8, balance, resultatopgørelse, noter, jf. dog § 22 b, stk. 1, og en ledelsesberetning.

Stk. 2. Hvis en revisor har afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 a, skal revisionspåtegningen eller erklæringen indgå i årsrapporten.

Stk. 3. Ud over reglerne i §§ 11-17 finder § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 22 a-22 c og §§ 23-77 anvendelse, jf. dog § 137 vedrørende muligheden for at aflægge årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

35. I § 22 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Første gang en virksomhed, herunder en dattervirksomhed, ikke længere anvender en eller flere af undtagelserne i § 22 b eller § 22 c, kan virksomheden for de poster i resultatopgørelsen, som påvirkes af, at § 37 finder anvendelse, opgøre sammenligningstal for resultatopgørelsen efter § 24 for perioder, der ligger før regnskabsåret, efter den hidtil anvendte metode.«

36. Efter § 22 indsættes:

»Undtagelse for mikrovirksomheder

§ 22 a. Mikrovirksomheder kan anvende undtagelserne i § 22 b, jf. dog stk. 3. Ved mikrovirksomheder forstås meget små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, der i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:

- 1) En balancesum på 2.700.000 kr.,
- 2) en nettoomsætning på 5.400.000 kr. og
- 3) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 10.

Stk. 2. § 7, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse ved vurderingen af, om en virksomhed opfylder betingelserne i stk. 1 for at være en mikrovirksomhed.

Stk. 3. Uanset at størrelsesgrænserne i stk. 1 er opfyldt, kan undtagelserne i § 22 b ikke anvendes af følgende virksomheder:

- 1) Virksomheder, der besidder kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse.
- 2) Virksomheder, som udelukkende beskæftiger sig med at anbringe deres midler i forskellige former for værdipapirer og fast ejendom eller i andre aktiver alene med det formål at fordele investeringsrisikoen og lade deres selskabsdeltagere drage fordel af resultaterne af forvaltningen af deres aktiver.
- 3) Virksomheder, der er forbundet med virksomheder omfattet af nr. 2, som har fast kapital, såfremt de forbundne virksomheder alene har til formål at erhverve fuldt indbetalte kapitalandele, der er udstedt af disse investeringsvirksomheder.

§ 22 b. Mikrovirksomheder, jf. § 22 a, er ved udarbejdelsen af årsregnskabet undtaget fra at give følgende oplysninger i noterne:

- 1) Oplysninger om anvendt regnskabspraksis, jf. § 53.
- 2) Oplysninger om op- og nedskrivninger af aktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi, jf. § 58.
- 3) Oplysninger om gæld, der forfalder til betaling mere end 5 år efter balancetidspunktet, jf. § 63.
- 4) Visse oplysninger om særlige poster, jf. § 67 a, nr. 1 og 2.
- 5) Oplysninger om det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret, jf. § 68.
- 6) Oplysninger om modervirksomheden for den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed, jf. § 71.

Stk. 2. En virksomhed, som udnytter en eller flere af undtagelserne i stk. 1, skal oplyse dette i noterne.

Stk. 3. § 11, stk. 2 og 3, finder ikke anvendelse på årsregnskaber, hvor en eller flere af undtagelsesmulighederne i stk. 1 er udnyttet.

Stk. 4. Bestemmelserne i §§ 37 og 38 finder ikke anvendelse for virksomheder, der udnytter en eller flere af undtagelserne i stk. 1.

Undtagelse for dattervirksomheder

§ 22 c. Bestemmelserne for mikrovirksomheder i § 22 b, stk. 1-4, finder tilsvarende anvendelse på dattervirksomheder omfattet af regnskabsklasse B, hvis

- 1) dattervirksomhedens regnskab indgår ved fuld konsolidering i et koncernregnskab, der er aflagt af en modervirksomhed,
- 2) modervirksomheden henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land,
- 3) koncernregnskabet er udarbejdet efter reglerne i denne lov eller, hvis den pågældende modervirksomhed er udenlandsk, efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer, og det er revideret og offentliggjort efter de nævnte regler,
- 4) alle dattervirksomhedens virksomhedsdeltagere har erklæret sig indforstået med fremgangsmåden for det pågældende regnskabsår,
- 5) modervirksomheden har erklæret, at den indestår for dattervirksomhedens eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, som opstår i perioden, indtil dattervirksomheden har indsendt årsrapport for et senere regnskabsår, hvor undtagelsen ikke er anvendt, og denne årsrapport er modtaget og offentliggjort efter reglerne i kapitel 19 og 20, og
- 6) det oplyses i såvel dattervirksomhedens årsrapport som i det omhandlede koncernregnskab, at dattervirksomheden har aflagt årsrapport under henvisning til denne paragraf.

Stk. 2. Dattervirksomheder, der udnytter undtagelsen i stk. 1, skal indsende deres årsrapport sammen med de i § 146 a nævnte dokumenter.«

37. I § 23, *stk. 2, 3. pkt.*, indsættes efter »post«: », jf. dog stk. 6«.

38. I § 23, *stk. 3*, indsættes efter »overskueligheden«: », jf. dog stk. 6«.

39. I § 23, *stk. 4*, indsættes efter »påkrævet«: », jf. dog stk. 6«.

40. I § 23 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler, der begrænser mulighederne for at fravige skemaerne for balance og resultatopgørelse i henhold til stk. 2, 2. og 3. pkt., samt stk. 3 og 4, i det omfang dette er nødvendigt for, at årsrapporter m.v. kan indberettes digitalt.«

41. § 26, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

42. § 30 ophæves.

43. § 31 affattes således:

»§ 31. Ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud skal placeres i tilknytning til resultatdisponeringen. Ledelsens forslag til udbytte skal tillige præsenteres som en særlig post i egenkapitalen under "Overført overskud eller underskud", jf. bilag 2, skema 1 eller 2.

Stk. 2. Er der foretaget udlodning af ekstraordinært udbytte, skal dette fremgå særskilt af resultatdisponeringen. Dette gælder også, hvis udlodningen har fundet sted efter regnskabsårets udløb.«

44. § 33, *stk. 1, 3. pkt.*, affattes således:

»Virksomheden kan endvidere undlade at indregne internt oparbejdede udviklingsprojekter og heraf følgende immaterielle rettigheder såsom patenter og lignende rettigheder.«

45. I § 33 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Uanset *stk. 1*, kan eventualaktiver først indregnes, når det er så godt som sikkert, at de vil resultere i, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden.«

Stk. 2 og *3* bliver herefter *stk. 3* og *4*.

46. § 34 ophæves.

47. I § 36 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ved overtagelse af en bestående virksomhed finder §§ 121-123 tilsvarende anvendelse.«

48. I § 37, *stk. 1, 2. og 4. pkt.*, ændres »velfungerende« til: »aktivt«.

49. I § 37, *stk. 3, nr. 3*, ændres »kapitalandele og« til: »kapitalandele,«.

50. § 37, *stk. 3, nr. 4*, ophæves, og i stedet indsættes:

»4) egenkapitalinstrumenter udstedt af virksomheden,

5) kontrakter om betinget vederlag for erhvervelse af virksomhed i forbindelse med en virksomhedssammenslutning,

6) råvarebaserede kontrakter, som giver parterne ret til at afregne kontant eller i andre finansielle instrumenter, og som derfor anses som afledte finansielle instrumenter, og som

a) er indgået for at sikre og fortsat sikrer virksomhedens forventede krav med hensyn til køb, salg eller anvendelse,

b) fra første færd blev indgået med henblik herpå, og

c) forventes at blive afregnet ved levering af råvaren, og

7) andre finansielle instrumenter med sådanne særlige egenskaber, at instrumenterne i overensstemmelse med, hvad der er almindeligt accepteret, indregnes og måles anderledes end andre finansielle instrumenter.«

51. I § 37 indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* Uanset *stk. 1-3* kan virksomheden undlade at måle kapitalandele, som ikke er optaget til handel på et aktivt marked til dagsværdi.

Stk. 5. Uanset *stk. 1-4* kan virksomheden indregne, måle og oplyse om finansielle aktiver og forpligtelser, herunder afledte finansielle instrumenter, i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, samt efterfølgende ændringer, som vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning«.

52. Efter § 37 indsættes:

»§ 37 a. Finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf kan uanset § 37, stk. 2, måles til dagsværdi, hvis de er effektivt sikret af et sikringsinstrument, der i henhold til § 37, stk. 1, skal måles til dagsværdi.«

53. § 38, stk. 1, affattes således:

»Efter første indregning kan investeringsejendomme løbende reguleres til dagsværdi.«

54. § 38, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

55. I § 38, stk. 3, der bliver *stk. 2*, udgår »som hovedaktivitet«.

56. § 38, stk. 4, der bliver *stk. 3*, affattes således:

»Stk. 3. Bestemmelserne i § 37, stk. 1, 2.-5. pkt., finder anvendelse på stk. 1 og 2.«

57. I § 40 indsættes efter 1. pkt.:

»Kostprisen for anlægsaktiver kan desuden indeholde de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende anlægsaktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.«

58. § 41, stk. 1, affattes således:

»Virksomheden kan vælge at opskrive immaterielle og materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til dagsværdi. Immaterielle anlægsaktiver kan dog alene opskrives, hvis de handles på et aktivt marked.«

59. I § 41, stk. 2, og § 43 a, stk. 6, 3. pkt., ændres »§ 37, stk. 1, 2.-4. pkt. « til: »§ 37, stk. 1, 2.-5. pkt.«

60. I § 41, stk. 3, 3. pkt., nr. 3, udgår »eller«.

61. I § 41, stk. 3, 3. pkt., nr. 4, ændres »§ 52.« til: »§ 52, eller«.

62. I § 41, stk. 3, 3. pkt., indsættes som nr. 5:

»5) reduceres i værdi som følge af afskrivninger.«

63. I § 42 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Målingen til den i stk. 1 nævnte lavere værdi kan ikke opretholdes, når begrundelsen for nedskrivningen ikke længere består. Nedskrivning på goodwill kan dog ikke tilbageføres.«

64. I § 43, stk. 2, udgår »målt til værdien på tidspunktet for brugstidens begyndelse«.

65. § 43, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. I særlige tilfælde, hvor en virksomhed ikke er i stand til pålideligt at skønne over brugstiden for goodwill og udviklingsomkostninger, skal denne antages at være 10 år.«

66. § 44 affattes således:

»§ 44. Kostprisen for omsætningsaktiver skal indeholde de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen, eller som direkte kan henføres til det fremstillede aktiv.

Stk. 2. Kostprisen for omsætningsaktiver kan desuden indeholde de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende omsætningsaktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden. Herudover kan renter af kapital, der er lånt til at finansiere fremstilling af varer, og som vedrører fremstillingsperioden, indregnes i kostprisen.

Stk. 3. Distributionsomkostninger må ikke indgå i kostprisen.«

67. § 46 affattes således:

»§ 46. Omsætningsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 eller 38, skal nedskrives til en lavere nettorealisationsværdi.«

68. I § 47, *stk. 1*, indsættes som *3. pkt.*:

»Hensatte forpligtelser til omstrukturering skal indregnes, når de er besluttet, og processen med at gennemføre omstruktureringen er påbegyndt.«

69. § 47, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Hensatte forpligtelser, som ikke vedrører indkomstskatter, kan måles til kapitalværdi.«

70. *Overskriften* før § 48 og § 48 ophæves.

71. I § 49, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »§ 38, *stk. 1 og 3*« til: »§ 38, *stk. 1 og 2*«.

72. I § 49, *stk. 2, nr. 1*, ændres »§§ 41 og 46« til: »§ 41«.

73. I § 49, *stk. 2, nr. 2*, udgår », i det omfang kapitalandelene ikke indregnes i balancen«.

74. I § 49, *stk. 2, nr. 5*, ændres »jf. § 13, *stk. 2*, og« til: »jf. § 13, *stk. 2*,«.

75. I § 49, *stk. 2, nr. 6*, ændres »fundamentale« til: »væsentlige«.

76. I § 49, *stk. 2, nr. 6*, ændres »jf. § 52, *stk. 2*,« til: »jf. § 52, *stk. 2*, og«.

77. I § 49, *stk. 2*, indsættes som *nr. 7*:

»7) aktuarmæssige gevinster og tab, som indgår i opgørelsen af pensionsforpligtelsen.«

78. I § 50 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Bruttoværdien af de modregnede beløb skal oplyses i noterne.«

79. § 51, *stk. 1 og 2*, affattes således:

»Ændrer virksomheden regnskabspraksis, skal de poster i årsregnskabet, der berøres heraf, ændres i overensstemmelse med den nye praksis ved indregning af effekten af ændringen direkte på egenkapitalen primo. Herunder skal sammenligningstal ændres i overensstemmelse med den nye praksis.

Stk. 2. Ændrer virksomheden regnskabspraksis for at kunne opskrive aktiver efter § 41, *stk. 1*, skal der ske indregning direkte på egenkapitalen. Sammenligningstal skal ikke tilpasses. Opskrivninger skal behandles efter § 41, *stk. 3*.«

80. § 52, *stk. 2*, affattes således:

»Stk. 2. Indeholdt årsregnskabet vedrørende tidligere regnskabsår væsentlige fejl, skal den beløbsmæssige effekt af korrektionen indregnes direkte på egenkapitalen primo, og sammenligningstallene for tidligere år skal tilpasses.«

81. Efter § 52 indsættes i *kapitel 7*:

»§ 52 a. Noter til årsregnskabet skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.«

82. § 53, stk. 2, nr. 1, *litra a-c*, ophæves, og i stedet indsættes:

»a) Måles aktiver eller forpligtelser til dagsværdi, jf. §§ 37 og 38, og måles dagsværdien ikke på basis af observationer på et aktivt marked, skal der gives oplysning om de værdiansættelsesmodeller og -teknikker, som er anvendt ved opgørelsen af dagsværdien.

b) Afskrivningsmetode, skøn over restværdi og brugstid i forbindelse med afskrivning af anlægsaktiver. Afskrivningsperioden for goodwill skal begrundes.«

Litra d bliver herefter *litra c*.

83. § 53, stk. 2, nr. 4, affattes således:

»4) Indregningsmetoderne og målegrundlag anvendt ved virksomhedssammenslutninger.«

84. I § 54, 2. pkt., ændres »fejl, herunder fundamentale fejl« til: »væsentlige fejl«.

85. *Overskriften* før § 56 og § 56 ophæves.

86. § 58 affattes således:

»§ 58. Opskriver virksomheden anlægsaktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 og 38, skal følgende oplyses:

1) Der skal gives oplysninger om den regnskabsmæssige værdi i balancen, som ville have været indregnet, hvis opskrivning efter § 41, stk. 1, ikke havde været foretaget.

2) Der skal gives følgende oplysninger om posten »Reserve for opskrivning« under egenkapitalen:

- a) Størrelsen primo regnskabsåret,
- b) tilgang i løbet af regnskabsåret,
- c) årets tilbageførsler af tidligere års opskrivninger,
- d) årets afskrivninger,
- e) afgang i løbet af regnskabsåret og
- f) størrelsen ultimo regnskabsåret.«

87. Efter § 58 indsættes:

»§ 58 a. Måles aktiver eller forpligtelser til dagsværdi, jf. §§ 37 og 38, og måles dagsværdien ikke på basis af observationer på et aktivt marked, skal der gives oplysning om de centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen.

Stk. 2. Oplysningerne i stk. 1 kan gives samlet for en kategori eller en gruppe af aktiver, hvis de centrale forudsætninger for dagsværdiberegningen i kategorien henholdsvis gruppen af aktiver ikke afviger væsentligt indbyrdes.

§ 58 b. For afledte finansielle instrumenter, som løbende måles til dagsværdi, jf. § 37, stk. 1, skal der gives oplysning om omfanget og karakteren af instrumenterne. Oplysningen skal omfatte væsentlige betingelser, som kan få betydning for beløbet, tidspunktet og sikkerheden for fremtidige pengestrømme.

Stk. 2. Oplysningerne i stk. 1 kan gives samlet for ensartede afledte finansielle instrumenter.

§ 58 c. Virksomheden skal oplyse om de positive og negative forskelsbeløb, som konstateres ved første indregning af kapitalandele efter § 43 a. Forskelsbeløbene beregnes efter § 121, jf. §§ 122 og 123.«

88. § 64 affattes således:

»**§ 64.** Virksomheden skal oplyse den samlede størrelse af sine eventualforpligtelser, herunder leasing-, pensions-, kaution- og garantiforpligtelser, diskonterede vekslers og andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen. Oplysning om pensionsforpligtelser skal gives særskilt.

Stk. 2. Har virksomheden stillet pant eller anden sikkerhed i aktiver, skal den oplyse dette og herunder angive det samlede omfang af pantsætningerne samt de pantsatte aktivers samlede regnskabsmæssige værdi.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte forpligtelser, herunder sikkerhedsstillelser, over for tilknyttede og associerede virksomheder skal oplyses særskilt, specificeret på de i stk. 1 anførte kategorier.«

89. Efter § 67 indsættes før overskriften før § 68:

»Resultatopgørelsen

§ 67 a. Virksomheden skal oplyse om størrelsen og arten af indtægts- eller omkostningsposter, som er særlige på grund af deres størrelse eller art. Der skal herunder gives oplysning om

- 1) årets tilbageførsler af nedskrivninger på omsætningsaktiver,
- 2) årets nedskrivninger på omsætningsaktiver, som overstiger normale nedskrivninger,
- 3) årets nedskrivning på anlægsaktiver og
- 4) årets tilbageførsel af nedskrivning på anlægsaktiver.«

90. § 68 affattes således:

»**§ 68.** Virksomheden skal angive det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret.«

91. § 71 affattes således:

»**§ 71.** Virksomheden skal oplyse navn og hjemsted for den modervirksomhed, der udarbejder koncernregnskab for den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed.«

92. § 72 ophæves.

93. I § 73, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »et aktieselskab, et anpartsselskab, et partnerselskab (kommanditaktieselskab) eller en erhvervsdrivende fond« til: »en virksomhed«.

94. I § 73, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt.:

»Herudover skal for hver kategori oplyses om nedskrivninger på indregnede beløb, og om der er givet afkald, herunder delvist afkald, på indregnede beløb.«

95. § 73, stk. 3 og 4, ophæves.

96. Overskriften før § 75 og §§ 75 og 76 ophæves.

97. Overskriften før § 76 a og § 76 a samt overskriften før § 77 og § 77 ophæves, og i stedet indsættes:

»Ledelsesberetningen

§ 76 a. Ledelsesberetningen skal

- 1) beskrive virksomhedens væsentligste aktiviteter og
- 2) redegøre for eventuelle væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold.

§ 77. Ejer en virksomhed egne kapitalandele, skal den oplyse

- 1) antal og pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte værdi med angivelse af, hvilken procentdel virksomhedens beholdning af egne kapitalandele udgør af virksomhedskapitalen,
- 2) antal og pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi med angivelse af, hvilken procentdel virksomhedens beholdning af egne kapitalandele udgør af virksomhedskapitalen, der er erhvervet henholdsvis afhændet i regnskabsåret, samt størrelsen af den samlede købesum henholdsvis salgssum og
- 3) årsager til erhvervelser af egne kapitalandele i regnskabsåret.

Stk. 2. Tilsvarende oplysninger skal gives for de egne kapitalandele, virksomheden har erhvervet til sikkerhed.«

98. § 78, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

»En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse C, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, jf. dog § 9, *stk. 8*, balance, resultatopgørelse, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter og en ledelsesberetning.

Stk. 2. Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, *stk. 1 og 5*.

Stk. 3. Ud over reglerne i §§ 11-17 finder § 19, *stk. 1, 2 og 4*, § 20, *stk. 2*, §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, *stk. 1 og 3*, §§ 45-63, 66-70, 73, 74, 77-77 b, 78 a og 80-101 anvendelse.

Stk. 4. Kommer regler i §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, *stk. 1 og 3*, §§ 45-63, 66-70, 73, 74, 77-77 b og 78 a i strid med regler i §§ 80-101, har reglerne i §§ 80-101 forrang.

Stk. 5. Ønsker en virksomhed at aflægge årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder, finder § 137 anvendelse.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter *stk. 6 og 7*.

99. I § 78 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* *Stk. 7* finder tilsvarende anvendelse første gang, en virksomhed ikke længere anvender undtagelsen i § 78 a.«

100. Efter § 78 indsættes:

»Undtagelse for mellemstore dattervirksomheder

§ 78 a. Dattervirksomheder, der i henhold til § 7, er mellemstore, kan uanset § 7, *stk. 1, nr. 3*, vælge at aflægge årsrapport efter bestemmelserne for regnskabsklasse B, jf. lovens afsnit III, bortset fra bestemmelserne i §§ 22 a-22 c, hvis

- 1) dattervirksomhedens regnskab indgår ved fuld konsolidering i et koncernregnskab, der er aflagt af en modervirksomhed,

- 2) modervirksomheden henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land,
- 3) koncernregnskabet er udarbejdet efter reglerne i denne lov eller, hvis den pågældende modervirksomhed er udenlandsk, efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer, og det er revideret og offentliggjort efter de nævnte regler,
- 4) alle dattervirksomhedens virksomhedsdeltagere har erklæret sig indforstået med fremgangsmåden for det pågældende regnskabsår,
- 5) modervirksomheden har erklæret, at den indestår for dattervirksomhedens eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, som opstår i perioden, indtil dattervirksomheden har indsendt årsrapport, for et senere regnskabsår, hvor undtagelsen ikke er anvendt, og denne årsrapport er modtaget og offentliggjort efter reglerne i kapitel 19 og 20, og
- 6) det oplyses i såvel dattervirksomhedens årsrapport som i det omhandlede koncernregnskab, at dattervirksomheden har aflagt årsrapport under henvisning til denne paragraf.

Stk. 2. Dattervirksomheder, der udnytter undtagelsen i stk. 1, kan lade revisionen udføre efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder, jf. § 135, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Dattervirksomheder, der udnytter undtagelsen i stk. 1, skal indsende deres årsrapport sammen med de i § 146 a nævnte dokumenter.«

101. § 79 ophæves.

102. § 80 affattes således:

»§ 80. Virksomheden skal i en linje i henholdsvis resultatopgørelsen og balancen særskilt præsentere de aktiviteter, der i henhold til en samlet plan skal afhændes, lukkes eller opgives (ophørende aktiviteter), forudsat at de kan udskilles fra de øvrige aktiviteter.

Stk. 2. De poster, som er sammendraget i en linje i henholdsvis resultatopgørelsen og balancen efter stk. 1, skal specificeres i noterne.«

103. I § 81, 2. pkt., og § 103 ændres »skema 5« til: »skema 3«.

104. I § 81, 2. pkt., og § 103 ændres »skema 6« til: »skema 4«.

105. § 82 affattes således:

»§ 82. Virksomheden skal i kostprisen for de varebeholdninger, den har fremstillet, indregne de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende aktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.«

106. I § 83, 2. pkt., udgår », koncessioner«.

107. I § 83 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Hvis udviklingsprojekter indregnes, jf. stk. 1, skal et beløb svarende til de indregnede udviklingsomkostninger indregnes direkte i posten »Reserve for udviklingsomkostninger« under egenkapitalen. § 41, stk. 3, 2. og 3. pkt., finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på denne reserve.«

108. Efter § 86 indsættes i *kapitel 10*:

»Egenkapitalopgørelsen

§ 86 a. Egenkapitalopgørelsen skal for hver post oplyse

- 1) størrelsen primo regnskabsåret,
- 2) tilgang i løbet af regnskabsåret,
- 3) afgang i løbet af regnskabsåret og
- 4) størrelsen ultimo regnskabsåret.

Stk. 2. Indholdet af bevægelserne skal fremgå af benævnelsen eller af noterne.

Stk. 3. I opgørelsen efter stk. 1 skal særskilt fremgå til- og afgang i posterne »Reserve for opskrivninger« og »Reserve for udviklingsomkostninger« samt beløb, som indregnes direkte på egenkapitalen i henhold til § 49, stk. 2, nr. 3 og 4.

Stk. 4. Ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af overskud eller dækning af tab skal fremgå af opgørelsen.«

109. § 87 affattes således:

»§ 87. Ud over de i § 53 krævede oplysninger skal redegørelsen for anvendt regnskabspraksis oplyse om indregningsmetoder og målegrundlag for pengestrømsopgørelsen, herunder oplysning om, hvad virksomheden henregner til likvider. Det skal særskilt oplyses, hvis virksomheden har undladt at udarbejde pengestrømsopgørelse i medfør af § 86, stk. 4.

Stk. 2. Virksomheden skal i ledelsesberetningen oplyse om de anvendte metoder til opgørelse af de nøgletal, der indgår i ledelsesberetningen.«

110. Overskriften før § 87 a affattes således:

»Virksomhedskapitalen«.

111. § 87 a affattes således:

»§ 87 a. Består virksomhedskapitalen i et kapitalsselskab af flere klasser, skal disse specificeres, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Antallet af aktier eller anparter og deres pålydende værdi skal angives for hver klasse. Ved kapitalandele uden pålydende værdi skal den bogførte pariværdi angives for hver klasse.

Stk. 3. For aktieselskaber skal i alle tilfælde angives antal og pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi.

Stk. 4. Er der i et aktieselskab, anpartsselskab eller et partnerselskab (kommanditaktieselskab) tegnet nye kapitalandele i regnskabsåret, skal antallet og den pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi, oplyses.«

112. Efter § 88 indsættes:

»§ 88 a. Virksomheden skal oplyse om de særlige forudsætninger, som ligger til grund ved indregning og måling af udviklingsprojekter og skatteaktiver.

§ 88 b. Har virksomheden finansielle anlægsaktiver, der måles til kostpris, hvor de pågældende aktiver er indregnet til en højere værdi end dagsværdien, skal virksomheden give oplysning om aktivernes dagsværdi, den indregnede værdi og årsagen til, at der ikke er foretaget nedskrivninger. Der skal herunder gives oplysning om, hvilken dokumentation der ligger til grund for antagelsen om, at den bogførte værdi vil blive genindvundet. Oplysningerne kan gives samlet for ensartede grupper af anlægsaktiver.«

113. I § 93, stk. 1, 1. pkt., ændres »og den fastsatte frist for ombytning til kapitalandele« til:
», den fastsatte frist for ombytning til kapitalandele og eventuelle øvrige rettigheder, som er knyttet hertil.«

114. I § 93 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Kravet i stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse på øvrige rettigheder udstedt af virksomheden, som vil kunne medføre afgang af eksisterende eller udstedelse af nye kapitalandele i virksomheden. Oplysningerne skal gives for hvert instrument.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

115. Efter § 93 indsættes før overskriften før § 94:

»Hensatte forpligtelser

§ 93 a. For udskudt skat, jf. § 47, skal i det mindste oplyses om

- 1) udskudt skat ved foregående regnskabsårs slutning,
- 2) udskudt skat indregnet i resultatopgørelsen i året,
- 3) udskudt skat indregnet direkte på egenkapitalen i året og
- 4) udskudt skat på balancetidspunktet.«

116. I § 94 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »Store virksomheder« til: »Virksomheden«.

117. Efter § 94 a indsættes før overskriften før § 95:

»§ 94 b. Oplysningerne om eventualforpligtelser, jf. § 64, stk. 1, skal oplyses særskilt for pensions-, kautions- og garantiforpligtelser, diskonterede vekslere og andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Stk. 2. For leje- og leasingaftaler, der oplyses i overensstemmelse med § 64, stk. 1, skal forpligtelserne i henhold til kontrakterne oplyses særskilt, medmindre de er indregnet i balancen.«

118. § 95 affattes således:

»§ 95. Virksomheden skal forklare indtægter og omkostninger, der hidrører fra ændring af regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52.«

119. Efter § 95 indsættes:

»§ 95 a. Virksomheden skal oplyse om ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud. Ledelsens forslag til udbytte skal tillige præsenteres som en særlig post i egenkapitalen under »Overført overskud eller underskud«, jf. bilag 2, skema 1 eller 2.

Stk. 2. Er der foretaget udlodning af ekstraordinært udbytte, skal dette fremgå særskilt. Dette gælder også, hvis udlodningen har fundet sted efter regnskabsårets udløb.

Stk. 3. Afgivelsen af noteoplysningerne efter stk. 1 og 2 fritager virksomheden for at give de i § 31 krævede oplysninger.«

120. § 96, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Store virksomheder skal oplyse nettoomsætningens fordeling på aktiviteter samt på geografiske markeder, hvis disse aktiviteter henholdsvis markeder afviger betydeligt indbyrdes, for så vidt angår tilrettelæggelsen af salget af varer og tjenesteydelser.«

121. Efter § 97 indsættes:

»§ 97 a. Virksomheden skal oplyse navn, hjemsted og retsform for hver dattervirksomhed, associeret virksomhed og for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilket virksomheden er interessent eller komplementar.

Stk. 2. Virksomheden skal endvidere for hver dattervirksomhed og associeret virksomhed oplyse,

- 1) hvor stor en andel virksomheden ejer og
- 2) størrelsen af egenkapital og resultat ifølge den senest godkendte årsrapport.

Stk. 3. Oplysningerne om egenkapital og resultat i stk. 2, nr. 2, kan undlades, hvis den pågældende datter- eller associerede virksomhed ikke er forpligtet til at offentliggøre årsrapport og virksomheden ejer mindre end 50 pct. af egenkapitalen.

Stk. 4. Oplysningerne i stk. 1 kan udelades, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden selv eller de i stk. 1 omhandlede virksomheder. Udeladelse af oplysninger af denne grund skal nævnes.

§ 97 b. Virksomheden skal oplyse navn og hjemsted for de modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab for den største henholdsvis mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed. Det skal endvidere oplyses, hvor de pågældende udenlandske modervirksomheders koncernregnskaber kan rekvireres.«

122. I § 98 ændres »§ 76« til: »§ 77«.

123. § 98 a affattes således:

»§ 98 a. Virksomhedens personaleomkostninger skal specificeres i lønninger, pensioner og andre omkostninger til social sikring, medmindre dette fremgår af resultatopgørelsen.«

124. § 98 c, *stk. 1*, affattes således:

»Har der fundet transaktioner sted mellem virksomheden og dens nærtstående parter, jf. stk. 2, skal virksomheden oplyse om arten af forholdet mellem virksomheden og de nærtstående parter og give de informationer om transaktioner og mellemværender, der er nødvendige for en forståelse af forholdets mulige påvirkning af årsregnskabet.

Oplysningerne skal som minimum omfatte

- 1) transaktionernes art og beløbsmæssige størrelse,
- 2) den beløbsmæssige størrelse af mellemværender samt betingelser for disse,
- 3) årets nedskrivninger af tilgodehavender fra nærtstående parter og
- 4) den akkumulerede nedskrivning på eksisterende tilgodehavender.«

125. Efter § 98 c indsættes før overskriften før § 99:

»§ 98 d. Der skal gives en beskrivelse af arten af betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets udløb, og den finansielle virkning heraf.«

126. I § 99, *stk. 1, nr. 1*, ændres »hovedaktiviteter« til: »væsentligste aktiviteter«.

127. § 99, *stk. 1, nr. 5*, ophæves.

Nr. 6-11 bliver herefter nr. 5-10.

128. § 99 a affattes således:

»§ 99 a. Store virksomheder skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar, jf. stk. 2-9. Ved virksomheders samfundsansvar forstås, at virksomheder frivilligt integrerer hensyn til blandt andet menneskerettigheder, sociale forhold, miljø- og klimamæssige forhold samt bekæmpelse af korruption i deres forretningsstrategi og forretningsaktiviteter.

Stk. 2. Redegørelsen skal som minimum indeholde oplysning om følgende, jf. dog stk. 3, 7 og 8:

- 1) Der skal gives en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel.

- 2) Der skal gives oplysning om virksomhedens politikker for samfundsansvar, herunder om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender. Der skal som minimum oplyses om politikker for miljø, herunder klima, sociale forhold samt medarbejderforhold, respekt for menneskerettigheder, anti-korruption og bestikkelse. For hvert politikområde skal det oplyses, om virksomheden har en politik på det pågældende område, og hvad politikken i givet fald går ud på.
- 3) For hvert politikområde skal det oplyses, hvordan virksomheden omsætter sin politik for samfundsansvar til handling, og der skal oplyses om eventuelle systemer eller procedurer herfor. Der skal herunder gives oplysning om anvendte processer for nødvendig og rettidig omhu ("due diligence"), hvis virksomheden anvender sådanne processer.
- 4) Der skal gives oplysning om primære risici i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter, herunder i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter og tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negativ påvirkning af de i nr. 2 nævnte politikområder. Der skal herunder gives oplysning om, hvordan virksomheden håndterer de pågældende risici. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde.
- 5) Der skal gives oplysning om virksomhedens anvendelse af eventuelle ikke-finansielle nøglepræstationsindikatorer.
- 6) Der skal gives oplysning om virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, samt virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde, jf. nr. 2.

Stk. 3. Hvis virksomheden har besluttet, at den ikke vil have politikker for samfundsansvar på de i stk. 2, nr. 2, anførte områder, skal dette oplyses i ledelsesberetningen med angivelse af grundene hertil for hver enkelt af de anførte områder.

Stk. 4. Redegørelsen skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen

- 1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. stk. 5, 1. pkt., eller
- 2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. stk. 5, 2. pkt.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 4, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 4, nr. 2.

Stk. 6. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

Stk. 7. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-3.

Stk. 8. En virksomhed kan undlade at udarbejde en redegørelse om samfundsansvar efter stk. 2, hvis virksomheden oplyser om sine politikker for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, der indeholder de i stk. 2 anførte oplysninger. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse, hvis oplysningerne ikke dækker de i stk. 2 anførte politikområder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, under hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder.«

129. I § 99 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 99 a, stk. 4-8« til: »§ 99 a, stk. 4-9«.

130. I § 99 b, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 99 a, stk. 2-8« til: »§ 99 a, stk. 2-9«.

131. Efter § 99 b indsættes:

»§ 99 c. Store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, skal supplere ledelsesberetningen med en beretning om betalinger til myndigheder, jf. dog stk. 3. Med myndigheder forstås i denne forbindelse enhver national, regional eller lokal myndighed i Danmark eller i udlandet, herunder en tjenestegren, et organ eller en virksomhed, der er kontrolleret af den pågældende myndighed på samme måde, som en dattervirksomhed er kontrolleret af en modervirksomhed.

Stk. 2. Beretningen skal indeholde følgende oplysninger vedrørende betalinger, som er foretaget i regnskabsåret, jf. dog stk. 4-6:

- 1) De samlede betalinger foretaget til hver myndighed.
- 2) De samlede beløb pr. type af betaling til hver myndighed vedrørende
 - a) produktionsrettigheder,
 - b) skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, dog ikke skatter og afgifter på forbrug såsom merværdiafgift, sociale afgifter eller omsætningsafgifter,
 - c) royalties,
 - d) udbytte,
 - e) underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser,
 - f) licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser og/eller koncessioner og
 - g) betalinger for forbedringer af infrastruktur.

Stk. 3. Når betalingerne er henført til et bestemt projekt, skal der tillige gives oplysninger om de samlede beløb pr. type af betaling som nævnt i stk. 2, nr. 2, der er foretaget til hvert enkelt projekt. Endvidere skal de samlede betalinger til hvert enkelt projekt oplyses.

Stk. 4. Virksomheden kan undlade at medtage en betaling på under 750.000 kr. i beretningen. Det gælder uanset, om betalingen er foretaget som en enkeltstående betaling eller som en række med hinanden forbundne betalinger, når den samlede række af betalinger ikke udgør over 750.000 kr. i regnskabsåret.

Stk. 5. § 99 a, stk. 4-6, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. En virksomhed, som er omfattet af stk. 1, og som er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land, kan undlade selv at udarbejde en beretning om betalinger til myndigheder i det omfang, de efter stk. 2 krævede oplysninger indgår i modervirksomhedens beretning om betalinger til myndigheder.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1 eller § 128, stk. 1, og som udarbejder og offentliggør en beretning om betalinger til myndigheder, som vurderes at svare til kravene i denne lov, fritages for kravene i stk. 1-6, dog ikke for forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning.«

132. I § 101, stk. 3, 1. pkt., ændres »en mellemstor virksomhed« til: »virksomheden«.

133. § 102, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledespåtegning, balance, resultatopgørelse, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter og en ledelsesberetning.

Stk. 2. Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 5.

Stk. 3. Reglerne i §§ 11-17, § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-63, 66-70, 73, 74, 77-77 b, 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, §§ 97-101 og 103-108 finder anvendelse, jf. dog § 137.

Stk. 4. Kommer regler i §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-63, 66-70, 73, 74 og 77-77 b i strid med reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101, har reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 forrang.

Stk. 5. Kommer regler i §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-63, 66-70, 73, 74, 77-77 b, 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 i strid med reglerne i §§ 103-108, har reglerne i §§ 103-108 forrang.

Stk. 6. Hvor reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 indeholder forskelle i kravene til mellemstore og store virksomheder, skal en virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, uanset virksomhedens egen størrelse følge reglerne for store virksomheder.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 7 og 8.

134. § 106 a ophæves.

135. I § 107 a, stk. 1, nr. 1, litra c, ændres »§ 75, stk. 1« til: »§ 87 a«.

136. I § 107 a, stk. 2, ændres »§ 75, stk. 1,« til: »§ 87 a«.

137. § 109, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Undtagelsen i § 110 finder ikke anvendelse på modervirksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, eller hvis en dattervirksomhed af den pågældende modervirksomhed er

- 1) omfattet af regnskabsklasse D,
- 2) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF, og som ikke er omhandlet i direktivets artikel 2, eller
- 3) et forsikringsselskab som defineret i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF.

Stk. 3. Endvidere finder undtagelsen i § 112 ikke anvendelse på modervirksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.«

138. § 110, stk. 1, nr. 1 og 2, affattes således:

- »1) En balancesum på 44 mio. kr.,
- 2) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og«.

139. § 110, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Beregningsreglerne i § 7, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på den samlede koncern. Balancesum og nettoomsætning skal dog opgøres efter §§ 119 og 120.

Stk. 3. I stedet for at anvende den i stk. 2, 2. pkt., anførte beregningsmåde kan modervirksomheden beregne balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret som summen af alle koncernvirksomhedernes balancesummer, nettoomsætninger og heltidsbeskæftigede. Ved beregning af balancesum og nettoomsætning forhøjes beløbsstørrelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, med 20 pct.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

140. I § 111, stk. 3, nr. 2, ændres »Rådets direktiv 1983/349/EØF« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

141. I § 112, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »koncernregnskab«: »og konsolideret ledelsesberetning«.

142. I § 112, stk. 2, nr. 1, ændres »koncernregnskab, og« til: »koncernregnskab,«.

143. § 112, stk. 2, nr. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»2) den højere modervirksomhed udarbejder koncernregnskab og konsolideret ledelsesberetning i overensstemmelse med

- a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer,
 - b) efter regler, der i det mindste er ligeværdige med reglerne for konsoliderede årsregnskaber i det i litra a nævnte direktiv,
 - c) de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, samt efterfølgende ændringer, som vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning, eller
 - d) efter regler, der af Kommissionen er vurderet at være ligeværdige med reglerne for konsoliderede årsregnskaber i de internationale regnskabsstandarder, og
- 3) koncernregnskabet er revideret af personer, der er godkendt i medfør af den nationale lovgivning, hvorunder den højere modervirksomhed henhører.«

144. § 112, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) den lavere modervirksomheds eget regnskab og dens dattervirksomheders regnskaber indgår ved fuld konsolidering i koncernregnskabet for den højere modervirksomhed, jf. dog § 114,«.

145. § 112, stk. 3, nr. 3, affattes således:

»3) den lavere modervirksomhed til Erhvervsstyrelsen sammen med sin egen årsrapport indsender det i stk. 1 henholdsvis stk. 2 nævnte koncernregnskab, ledelsesberetning og tilhørende revisionspåtegning samt de oplysninger, styrelsen måtte kræve, jf. § 147.«

146. § 113 affattes således:

»§ 113. For koncerner, som efter eliminering, jf. § 120, opfylder størrelsesgrænserne for mellemstore virksomheder, jf. § 7, stk. 2-4, skal koncernregnskabet i det mindste udarbejdes efter reglerne for mellemstore virksomheder i regnskabsklasse C.

Stk. 2. For koncerner, som efter eliminering, jf. § 120, opfylder størrelsesgrænserne for store virksomheder, jf. § 7, stk. 2-4, skal koncernregnskabet i det mindste udarbejdes efter reglerne for store virksomheder i regnskabsklasse C. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for koncerner, som efter eliminering, jf. § 120, opfylder størrelsesgrænserne for små virksomheder, jf. § 7, stk. 2-4, men som ikke kan undlade at udarbejde koncernregnskab i henhold til § 110.

Stk. 3. Hvis modervirksomheden er omfattet af regnskabsklasse D, skal koncernregnskabet udarbejdes efter reglerne i regnskabsklasse D uanset koncernens størrelse.

Stk. 4. Hvis en modervirksomhed kan undlade at aflægge koncernregnskab, men alligevel aflægger et sådant, der ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, finder bestemmelserne om koncernregnskaber i kapitel 14 anvendelse. Dog kan modervirksomheden anvende reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse B på koncernregnskabet, hvis den kunne undlade at aflægge koncernregnskab efter § 110. Kapitalandele i associerede virksomheder skal dog i koncernregnskabet indregnes og måles til disse virksomheders indre værdi ved anvendelse af bestemmelserne i § 43 a, stk. 2-6.«

147. I § 118, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »resultatopgørelse«: », egenkapitalopgørelse«.

148. § 118, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes egenkapital opføres som en særskilt hovedpost under »Egenkapital«. Minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes resultat skal opføres som en særskilt post i ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud.«

149. § 120, stk. 2, § 121, stk. 3, og § 122, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

150. I § 122 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved vurderingen af, hvilken virksomhed der er den erhvervende virksomhed, tages der udgangspunkt i de reelle forhold, og ikke i, hvem som formelt er den erhvervende virksomhed. Dog kan den formelt erhvervende virksomhed også anses for den reelle erhverver, hvor det ikke er åbenbart, hvem der er den reelle erhverver.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

151. § 122, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Et efter stk. 3 fremkommet positivt forskelsbeløb behandles som goodwill, jf. § 43. Et efter stk. 3 fremkommet negativt forskelsbeløb indtægtsføres straks i resultatopgørelsen.«

152. § 123 affattes således:

»§ 123. Efter sammenlægningsmetoden aflægges koncernregnskabet for den periode, hvori sammenlægningen er sket, som om virksomhederne havde været sammenlagt fra og med den tidligste regnskabsperiode, der indgår i regnskabet.

Stk. 2. Virksomheden kan dog i stedet vælge at anse sammenlægningen som sket på erhvervelsestidspunktet.

Stk. 3. Forskellen mellem det beløb, der vederlægges som virksomhedskapital, samt eventuel overkurs med tillæg af et eventuelt kontant vederlag og den regnskabsmæssige indre værdi i dattervirksomheden tillægges henholdsvis fratrækkes på tydelig vis i de reserver, der kan anvendes til at dække underskud.«

153. § 125, stk. 2, nr. 4, ophæves.

154. § 126, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Følgende krav finder tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet:

- 1) Opdeling af nettoomsætningen på forretningssegmenter og geografiske segmenter, jf. § 96, stk. 1,
- 2) oplysning om revisionshonorar, jf. § 96, stk. 2,
- 3) oplysning om særlige indtægts- eller omkostningsposter, jf. § 67 a,
- 4) oplysning om ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud, jf. § 95 a,
- 5) oplysning om anlægsaktiver, jf. §§ 58-58 c og 88-88 b,
- 6) oplysning om eventualaktiver, jf. § 90 b,
- 7) oplysning om virksomhedskapitalen, jf. § 87 a,
- 8) oplysning om forpligtelser, jf. §§ 92-93 a,
- 9) oplysning om eventualforpligtelser m.v., jf. §§ 64 og 94-94 b,
- 10) oplysning om nærtstående parter m.v., jf. § 68, § 69, stk. 3 og 4, §§ 73, 97 b og 98 a og § 98 c, stk. 1, 2, 4 og 6, og

11) oplysning om betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets udløb, jf. § 98 d.

Stk. 2. Noterne, jf. stk. 1, skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

155. I § 126, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ophæves *2. pkt.*

156. I § 126 indsættes som *stk. 6* og *7*:

»*Stk. 6.* Det gennemsnitlige antal beskæftigede i pro rata-konsoliderede virksomheder skal oplyses særskilt.

Stk. 7. Der skal gives oplysninger om de ændringer i reserverne, som følger af anvendelsen af § 123, samt navn og hjemsted for de virksomheder, der i årets løb er indregnet og målt efter § 123.«

157. § 128, *stk. 2*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Bestemmelserne om ledelsesberetningen, jf. § 76 a, § 77, §§ 99-99 b og §§ 100 og 101, finder tilsvarende anvendelse. Oplysninger efter § 99, stk. 1, nr. 10, kan dog undlades.

Stk. 3. Er modervirksomheden omfattet af reglerne i regnskabsklasse D, finder § 107 og § 107 b, stk. 1, nr. 6, og stk. 3 og 4, tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet, jf. dog stk. 5.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

158. I § 128, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres i *1. pkt.* »§ 22, stk. 2, § 78, stk. 2, og § 102, stk. 3« til: »§ 22, stk. 4, § 78, stk. 6, og § 102, stk. 8«.

159. Efter § 128 indsættes i *kapitel 14*:

»§ 128 a. En stor modervirksomhed, som er omfattet af § 7, stk. 2, nr. 3, skal udarbejde beretning om betalinger til myndigheder, jf. § 99 c, stk. 2, hvis den selv eller en dattervirksomhed har aktivitet, som er omfattet af § 99 c, stk. 1. Beretningen skal gives, som om de konsoliderede virksomheder tilsammen var én virksomhed.

Stk. 2. I det omfang modervirksomheden indregner deltagelse i fælles ledede virksomheder pro rata, jf. § 124, skal betalinger, som er omfattet af stk. 1, i disse virksomheder tilsvarende indgå i beretningen pro rata.

Stk. 3. For beretningen om betalinger til myndigheder, jf. § 99 c, finder § 114, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. En modervirksomhed, der har aktiviteter omfattet af § 99 c, stk. 1, kan undlade at udarbejde beretning efter stk. 1, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land.

Stk. 5. En modervirksomhed, der er omfattet af stk. 1, og som ikke udarbejder koncernregnskab, skal give beretningen i sin egen årsrapport.«

160. § 129, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

»Reglerne for modervirksomheden finder anvendelse på den erhvervende virksomhed, og reglerne for dattervirksomheder finder anvendelse på den erhvervede virksomhed.«

161. I § 134 a, *stk. 3*, ændres to steder »50.000 euro« til: »100.000 euro«.

162. I § 134 a, *stk. 3*, indsættes efter »en anden valuta end euro«: », jf. dog stk. 4«.

163. I § 134 a indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Bestemmelserne i *stk. 1* og *2* gælder ikke for virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010, hvis den pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. *1. pkt.* finder anvendelse i hele gældsinstrumenternes løbetid.«

164. I § 135, *stk. 4*, indsættes efter »§ 7, *stk. 3*«: »og *4*«.

165. I § 135 a, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Kun statsautoriserede eller registrerede revisorer« til: »Kun revisorer, som er godkendt hertil i henhold til revisorloven,«.

166. I § 136, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »Rådets direktiver 78/660/EØF og 83/349/EØF« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

167. Efter § 137 indsættes i *afsnit IX*:

»§ 137 a. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at visse bestemmelser i loven kan fraviges, når dette er nødvendigt for at anvende internationale regnskabsstandarder, som er specielt tilpasset små og mellemstore virksomheders behov.«

168. I § 138, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »5 måneder« til: »6 måneder«.

169. I § 138, *stk. 4*, ændres »§ 4, *stk. 6, 1. pkt.*« til: »§ 4, *stk. 7, 1. pkt.*«

170. I § 141, *stk. 2, 4. pkt.*, ændres »§ 9, *stk. 4*« til: »§ 9, *stk. 6*«.

171. I § 144, *stk. 1, nr. 2*, ændres »Rådets direktiv 83/349/EØF med senere ændringer om konsoliderede regnskaber« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer«.

172. Overskriften før § 145 affattes således:

»*Indsendelse af undtagelseserklæring og supplerende dokumenter m.v. for virksomheder, som udnytter undtagelserne i §§ 4-6, § 22 c, § 78 a, §§ 112 og 144*«.

173. Efter § 146 indsættes:

»§ 146 a. Dattervirksomheder, der udnytter undtagelsen i § 22 c, *stk. 1*, eller § 78 a, *stk. 1*, skal indsende årsrapporten til Erhvervsstyrelsen i henhold til § 138 suppleret med

- 1) det i § 22 c, *stk. 1*, henholdsvis § 78 a, *stk. 1*, nævnte koncernregnskab eller
- 2) henvisning til koncernregnskabet, der er indeholdt i en årsrapport, som styrelsen har modtaget til offentliggørelse.

Stk. 2. Herudover skal indsendes de erklæringer, der er nævnt i § 22 c, *stk. 1, nr. 4* og *5*, henholdsvis § 78 a, *stk. 1, nr. 4* og *5*.

Stk. 3. Erklæringerne i henhold til § 22 c, *stk. 1, nr. 4* og *5*, og § 78 a, *stk. 1, nr. 4* og *5*, skal blot indsendes for det første regnskabsår, for hvilket erklæringerne afgives.«

174. I § 148, *stk. 1*, ændres »2 måneder« til: »3 måneder«.

175. I bilag 1, A, indsættes som nr. 1:

»1. Aktivt marked:

Et marked, hvor transaktioner med aktivet eller forpligtelsen finder sted med tilstrækkelig hyppighed og i et tilstrækkeligt omfang til løbende at give prisfastsættelsesoplysninger.«

Nr. 1-7 bliver herefter nr. 2-8.

176. I bilag 1, B, nr. 5, 1. pkt., indsættes efter »dennes dattervirksomheder«: »besidder kapitalandele og«.

177. I bilag 1, C, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4. Kortfristede aktiver:

Et aktiv skal i bilag 2, skema 2, klassificeres som kortfristet, hvis det opfylder et af følgende kriterier:

- a) Det forventes realiseret, eller det besiddes med salg eller forbrug for øje, som led i virksomhedens normale driftscyklus,
- b) det besiddes primært med handel for øje,
- c) det forventes realiseret inden for 12 måneder efter balancedagen, eller
- d) det er i form af likvider, medmindre det er underlagt en begrænsning, som gør, at det ikke kan omsættes eller anvendes til at indfri en forpligtelse i mindst 12 måneder efter balancedagen.

Alle andre aktiver anses som langfristede.«

Nr. 4-12 bliver herefter nr. 5-13.

178. Bilag 2 affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 2

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 322 af 11. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 616 af 12. juni 2013 og senest ved § 2 i lov nr. 1367 af 10. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten til lovens titel* affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1968/151/EØF af 9. marts 1968, for så vidt angår offentlighed vedrørende visse selskabsformer, EF-Tidende 1968, nr. L 065, side 8, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/58/EF af 15. juli 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 221, side 13, dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005, EU-Tidende 2005, nr. L 310, side 1, om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, dele af Europa-

Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/63/EF af 13. november 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 300, side 48, om ændring af Rådets direktiv 78/855/EØF og 82/891/EØF for så vidt angår kravet om udarbejdelse ved en uafhængig sagkyndig af en beretning i forbindelse med en fusion eller spaltning af aktieselskaber, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009, EU-Tidende 2009, nr. 258, side 20, på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/109/EF af 16. september 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 259, side 14, om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF, 78/855/EØF og 82/891/EØF samt direktiv 2005/56/EF for så vidt angår rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fusioner og spaltninger, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011, EU-Tidende 2011, nr. L 110, side 1, om fusioner af aktieselskaber, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF.«

2. I § 38, stk. 1, nr. 1, ændres »Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) med senere ændringer eller i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF)« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

§ 3

I lov nr. 712 af 25. juni 2014 om erhvervsdrivende fonde foretages følgende ændringer:

1. I § 34, stk. 1, nr. 1, ændres »Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) om årsregnskaber for visse selskabsformer med senere ændringer eller i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF) om konsoliderede regnskaber« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

§ 4

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 12. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 (ændring af prospektdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1.« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 (ændring af prospektdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 (ændring af gennemsigtheddirektivet), EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13.«.

2. I § 27 indsættes som *stk. 13*:

»*Stk. 13.* En udsteder, som nævnt i *stk. 7*, med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove, skal senest 6 måneder efter udgangen af hvert regnskabsår offentliggøre en af det øverste ledelsesorgan godkendt beretning om betalinger til myndigheder. Betalinger til myndigheder opgøres på koncernniveau. Udstederen skal sikre, at beretninger er tilgængelige for offentligheden i mindst 10 år. § 99 c og § 128 a i årsregnskabsloven finder anvendelse på beretninger fra udstedere med hjemsted her i landet. Beretninger for udstedere med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal være udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningen, som gennemfører kapitel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 (regnskabsdirektivet) i det land, hvor udstederen har sit hjemsted. Finanstilsynet fastsætter regler om, efter hvilke regler beretninger for udstedere fra lande uden for Den Europæiske Union og fra lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal være udarbejdet.«

3. I § 30, 2. *pkt.*, ændres »§ 27, *stk. 7* og 8« til: »§ 27, *stk. 7*, 8 og 13«.

4. I § 84 d, *stk. 6*, 2. *pkt.*, ændres »§ 27, *stk. 1*, 7 og 8« til: »§ 27, *stk. 1*, 7, 8 og 13«.

5. Efter § 84 j indsættes:

»§ 84 k. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside i de sager, der er nævnt i *stk. 2*, påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bødeforelæg og tvangsbøder meddelt i henhold til § 83, *stk. 1*, § 93, *stk. 3*, og § 95 samt navnet på virksomheden eller personen. 1. *pkt.* gælder tilsvarende for påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bødeforelæg og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de i *stk. 2* nævnte sager.

Stk. 2. Offentliggørelse, jf. *stk. 1*, skal ske i sager om overtrædelse af reglerne om offentliggørelse af beretninger om betalinger til myndigheder, jf. § 27, *stk. 13*, og bestemmelser udstedt i medfør af § 27, *stk. 13*, og § 30.

Stk. 3. Offentliggørelse efter *stk. 1* skal udskydes eller ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, eller hvis samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.

Stk. 4. Indbringes påtalen, påbuddet eller tvangsbøden nævnt i *stk. 1*, jf. *stk. 2*, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolens afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt. Hvis en sag nævnt i *stk. 1*, jf. *stk. 2*, er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal dommen, bøde-vedtagelsen eller et resumé heraf offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 skal ske hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om påtalen, påbuddet, politianmeldelsen, det administrative bødeforelæg eller tvangsbøden og skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.«

6. I § 93, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7 og 8,« til: »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7, 8 og 13,«.

§ 5

Stk. 1. Lovens §§ 1-3 træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2-6 og §§ 6 og 7.

Stk. 2. Ændringerne i denne lovs § 1 om ændring af årsregnskabsloven har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, jf. dog stk. 3-6 og §§ 6 og 7.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan virksomhederne anvende bestemmelserne i denne lovs § 1 om ændring af årsregnskabsloven for et regnskabsår, der slutter den 31. december 2015 eller senere, forudsat at dette sker systematisk og konsekvent, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Ændringen af indsendelsesfristen i årsregnskabslovens § 138, stk. 1, 2. pkt., fra 5 til 6 måneder, jf. denne lovs § 1, nr. 168, har virkning for regnskabsår, der slutter den 1. juli 2015 eller senere.

Stk. 5. Ændringer af metoder for indregning og måling af aktiver og forpligtelser, som følger af denne lovs § 1 om ændring af årsregnskabslovens § 19, stk. 2, § 36, stk. 2, §§ 121-123 og § 129, stk. 1, kan uanset årsregnskabslovens § 51, stk. 1, ske således, at alene forhold, der indtræffer fra og med det første regnskabsår, som begynder den 1. januar 2016 eller senere, indregnes efter de nye regler.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte yderligere overgangsbestemmelser ud over de i stk. 5 nævnte i det omfang, det er nødvendigt for at lette overgangen til at anvende ændringerne i denne lovs § 1 om ændring af årsregnskabsloven.

Stk. 7. Lovens § 4 træder i kraft den 27. november 2015, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. § 27, stk. 13 i lov om værdipapirhandel m.v., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 2, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere.

§ 6

Stk. 1. Uanset årsregnskabslovens § 99 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 128, kan store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C samt virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på mindre end 500, udarbejde redegørelse for samfundsansvar efter følgende affattelse af § 99 a indtil regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018:

»§ 99 a. Store virksomheder skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar, jf. stk. 2-8. Ved virksomheders samfundsansvar forstås, at virksomheder frivilligt integrerer hensyn til blandt andet menneskerettigheder, sociale forhold, miljø- og klimamæssige forhold samt bekæmpelse af korrupsion i deres forretningsstrategi og forretningsaktiviteter. Har virksomheden ikke politikker for samfundsansvar, skal dette oplyses i ledelsesberetningen.

Stk. 2. Redegørelsen skal indeholde oplysning om:

- 1) Virksomhedens politikker for samfundsansvar, herunder eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender.
- 2) Hvordan virksomheden omsætter sine politikker for samfundsansvar til handling, herunder eventuelle systemer eller procedurer herfor.
- 3) Virksomhedens vurdering af, hvad der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, samt virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover.

Stk. 3. Hvis virksomheden har politikker for at respektere menneskerettighederne og politikker for miljøforhold, herunder for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, skal redegørelsen efter stk. 1 udtrykkeligt indeholde oplysninger om disse politikker. Hvis virksomheden har sådanne politikker, finder stk. 2 tilsvarende anvendelse. Har virksomheden ikke sådanne politikker, skal dette oplyses i ledelsesberetningen.

Stk. 4. Redegørelsen skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen

- 1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. stk. 5, 1. pkt., eller
- 2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. stk. 5, 2. pkt.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 4, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 4, nr. 2.

Stk. 6. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

Stk. 7. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin egen ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-3 for den samlede koncern.

Stk. 8. En virksomhed, der oplyser om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, kan undlade at give de oplysninger, som er anført i stk. 1-3.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, under hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder og undlade at give de oplysninger, som er anført i stk. 1-3.«

§ 7

Stk. 1. En modervirksomhed, som aflægger koncernregnskab, kan anvende overgangsbestemmelsen i § 6 indtil regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018, hvis koncernvirksomhederne tilsammen på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på mindre end 500.

§ 8

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1-4, 6 og 7 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Skemaer for balancer og resultatopgørelser

1. Skema for balance i kontoform (regnskabsklasse B, C og D)

AKTIVER

ANLÆGSAKTIVER

I. Immaterielle anlægsaktiver

1. Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder patenter og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter
2. Erhvervede koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder
3. Goodwill
4. Udviklingsprojekter under udførelse og forudbetalinger for immaterielle anlægsaktiver

II. Materielle anlægsaktiver

1. Grunde og bygninger
2. Produktionsanlæg og maskiner
3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar
4. Materielle anlægsaktiver under udførelse og forudbetalinger for materielle anlægsaktiver

III. Finansielle anlægsaktiver

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder
3. Kapitalandele i associerede virksomheder
4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder
5. Andre værdipapirer og kapitalandele
6. Andre tilgodehavender
7. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse

OMSÆTNINGSAKTIVER

I. Varebeholdninger

1. Råvarer og hjælpematerialer
2. Varer under fremstilling
3. Fremstillede varer og handelsvarer
4. Forudbetalinger for varer

II. Tilgodehavender

1. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder
3. Tilgodehavender hos associerede virksomheder
4. Andre tilgodehavender
5. Krav på indbetaling af virksomhedskapital og overkurs
6. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse
7. Periodeafgrænsningsposter

III. Værdipapirer og kapitalandele

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder
2. Andre værdipapirer og kapitalandele

IV. Likvide beholdninger

PASSIVER

EGENKAPITAL

I. Virksomhedskapital

II. Overkurs ved emission

III. Reserve for opskrivninger

IV. Andre reserver

1. Reserve for nettoopskrivning efter den indre værdis metode
2. Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse
3. Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs
4. Reserve for iværksætterselskaber
5. Reserve for udviklingsomkostninger
6. Øvrige lovpligtige reserver
7. Vedtægtsmæssige reserver
8. Øvrige reserver

V. Overført overskud eller underskud

HENSATTE FORPLIGTELSE

1. Hensættelser til pensioner og lignende forpligtelser
2. Hensættelser til udskudt skat
3. Andre hensatte forpligtelser

LANGFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSE

1. Gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer
2. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve

3. Gæld til kreditinstitutter
4. Modtagne forudbetalinger fra kunder
5. Leverandører af varer og tjenesteydelser
6. Vekselgæld
7. Gæld til tilknyttede virksomheder
8. Gæld til associerede virksomheder
9. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring
10. Periodeafgrænsningsposter

KORTFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSE

1. Gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer
2. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve
3. Gæld til kreditinstitutter
4. Modtagne forudbetalinger fra kunder
5. Leverandører af varer og tjenesteydelser
6. Vekselgæld
7. Gæld til tilknyttede virksomheder
8. Gæld til associerede virksomheder
9. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring
10. Periodeafgrænsningsposter

2. Skema for balance i kontoform – opdeling i lang- og kortfristede aktiver og passiver (regnskabsklasse B, C og D)

AKTIVER

LANGFRISTEDE AKTIVER

I. Immaterielle aktiver

1. Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder patenter og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter
2. Erhvervede koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder
3. Goodwill
4. Udviklingsprojekter under udførelse og forudbetalinger for immaterielle aktiver

II. Materielle aktiver

1. Grunde og bygninger
2. Produktionsanlæg og maskiner
3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar
4. Materielle anlægsaktiver under udførelse og forudbetalinger for materielle aktiver

III. Finansielle aktiver

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder

3. Kapitalandele i associerede virksomheder
4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder
5. Andre værdipapirer og kapitalandele
6. Andre tilgodehavender
7. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse

KORTFRISTEDE AKTIVER

I. Varebeholdninger

1. Råvarer og hjælpematerialer
2. Varer under fremstilling
3. Fremstillede varer og handelsvarer
4. Forudbetalinger for varer

II. Tilgodehavender

1. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder
3. Tilgodehavender hos associerede virksomheder
4. Andre tilgodehavender
5. Krav på indbetaling af virksomhedskapital og overkurs
6. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse
7. Periodeafgrænsningsposter

III. Værdipapirer og kapitalandele

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder
2. Andre værdipapirer og kapitalandele

IV. Likvide beholdninger

PASSIVER

EGENKAPITAL

I. Virksomhedskapital

II. Overkurs ved emission

III. Reserve for opskrivninger

IV. Andre reserver

1. Reserve for nettoopskrivning efter den indre værdis metode
2. Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse
3. Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs
4. Reserve for iværksætterselskaber

5. Reserve for udviklingsomkostninger
6. Øvrige lovpligtige reserver
7. Vedtægtsmæssige reserver
8. Øvrige reserver

V. Overført overskud eller underskud

LANGFRISTEDE FORPLIGTELSER

1. Pensioner og lignende forpligtelser
2. Udskudt skat
3. Andre hensatte forpligtelser
4. Gæld der er optaget ved udstedelse af obligationer
5. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve
6. Gæld til kreditinstitutter
7. Modtagne forudbetalinger fra kunder
8. Leverandører af varer og tjenesteydelser
9. Vekselgæld
10. Gæld til tilknyttede virksomheder
11. Gæld til associerede virksomheder
12. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring
13. Periodeafgrænsningsposter

KORTFRISTEDE FORPLIGTELSER

1. Pensioner og lignende forpligtelser
2. Andre hensatte forpligtelser
3. Gæld der er optaget ved udstedelse af obligationer
4. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve
5. Gæld til kreditinstitutter
6. Modtagne forudbetalinger fra kunder
7. Leverandører af varer og tjenesteydelser
8. Vekselgæld
9. Gæld til tilknyttede virksomheder
10. Gæld til associerede virksomheder
11. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring
12. Periodeafgrænsningsposter

3. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, artsopdelt (regnskabsklasse B, C og D)

(* ud for posten indikerer, at små og mellemstore virksomheder kan sammendrage posten, jf. §§ 32 og 81. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parentes skal i så fald placeres i stedet)

1. Nettoomsætning *
2. Ændring i lagre af færdigvarer og varer under fremstilling *
3. Arbejde udført for egen regning og opført under aktiver *
4. Andre driftsindtægter *
5. Eksterne omkostninger *

- a) Omkostninger til råvarer og hjælpematerialer *
- b) Andre eksterne omkostninger *
(Bruttofortjeneste/Bruttotab)
- 6. Personaleomkostninger
 - a) Lønninger
 - b) Pensioner
 - c) Andre omkostninger til social sikring
- 7. Af- og nedskrivninger af materielle og immaterielle anlægsaktiver
- 8. Nedskrivninger af omsætningsaktiver, som overstiger normale nedskrivninger
- 9. Andre driftsomkostninger
- 10. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder
 - a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder
 - b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder
- 11. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver
- 12. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder
- 13. Andre finansielle indtægter
- 14. Nedskrivning af finansielle aktiver
- 15. Øvrige finansielle omkostninger
 - a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder
 - b) Andre finansielle omkostninger
- 16. Skat af årets resultat
- 17. Andre skatter
- 18. Årets resultat

4. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, funktionsopdelt (regnskabsklasse B, C og D)

(* ud for posten indikerer, at små og mellemstore virksomheder kan sammendrage posten, jf. §§ 32 og 81. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parenteser skal i så fald placeres i stedet)

- 1. Nettoomsætning *
- 2. Produktionsomkostninger *
- 3. Bruttoresultat *
(Bruttofortjeneste/Bruttotab)
- 4. Distributionsomkostninger
- 5. Administrationsomkostninger
- 6. Andre driftsindtægter *
- 7. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder
 - a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder
 - b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder
- 8. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver
- 9. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder
- 10. Andre finansielle indtægter
- 11. Nedskrivning af finansielle aktiver
- 12. Øvrige finansielle omkostninger
 - a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder
 - b) Andre finansielle omkostninger
- 13. Skat af årets resultat
- 14. Andre skatter

15. Årets resultat «

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	39
1.1. Lovforslagets baggrund og formål	39
2. Lovforslagets indhold	43
2.1. Ændring af årsregnskabsloven	43
2.1.1. Gældende ret i hovedtræk	43
2.1.2. Hovedpunkter i lovforslaget	44
2.1.2.1. Størrelsesgrænser	45
2.1.2.1.1. Gældende ret	45
2.1.2.1.2. Forslagets indhold	45
2.1.2.2. Beregning af nettoomsætningen ved opgørelse af størrelsesgrænserne	46
2.1.2.2.1. Gældende ret	46
2.1.2.2.2. Forslagets indhold	46
2.1.2.3. Undtagelser for mikrovirksomheder	46
2.1.2.3.1. Gældende ret	46
2.1.2.3.2. Forslagets indhold	46
2.1.2.4. Ledelsespåtegning	47
2.1.2.4.1. Gældende ret	47
2.1.2.5. Reducerede regnskabskrav til visse dattervirksomheder	48
2.1.2.5.1. Gældende ret	48
2.1.2.5.2. Forslagets indhold	49
2.1.2.6. Indregning og måling (værdiansættelse)	50
2.1.2.6.1. Gældende ret	50
2.1.2.6.2. Forslagets indhold	50
2.1.2.7. Oplysningskrav generelt	51
2.1.2.7.1. Gældende ret	51
2.1.2.7.2. Forslagets indhold	52
2.1.2.8. Beretning om betalinger til myndigheder	53
2.1.2.8.1. Gældende ret	53
2.1.2.8.2. Forslagets indhold	53
2.1.2.9. Redegørelse for samfundsansvar (Corporate Social Responsibility (CSR))	54
2.1.2.9.1. Gældende ret	54
2.1.2.9.2. Forslagets indhold	54
2.1.2.10. Koncernregnskaber	56
2.1.2.10.1. Gældende ret	56
2.1.2.10.2. Forslagets indhold	56
2.1.2.11. Indsendelse af årsrapporter	57
2.1.2.11.1. Gældende ret	57
2.1.2.11.2. Forslagets indhold	57
2.1.3. Følgeændringer i anden lovgivning	57
2.2. Ændring af lov om værdipapirhandel m.v.	58
2.2.1. Lovforslagets indhold	58
2.2.1.1. Pligt for visse udstedere til at offentliggøre beretning om betaling til myndigheder	58
2.2.1.1.1. Gældende ret	58
2.2.1.1.2. Baggrund for forslaget	58
2.2.1.1.3. Lovforslagets indhold	58
2.2.1.2. Offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger pålagt juridiske og fysiske personer	59
2.2.1.2.1. Gældende ret	59
2.2.1.2.2. Baggrund for forslaget	59
2.2.1.2.3. Lovforslagets indhold	60

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.....	61
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	61
5. Administrative konsekvenser for borgerne	63
6. Miljømæssige konsekvenser	64
7. Forholdet til EU-retten.....	64
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.	64
9. Sammenfattende skema	65

1. Indledning

1.1. Lovforslagets baggrund og formål

Formålet med lovforslaget er at gøre det nemmere at drive virksomhed i Danmark ved at lette de administrative byrder for danske virksomheder i forbindelse med udarbejdelse af regnskaber samtidig med, at der tages hensyn til regnskabsbrugernes behov for væsentlige oplysninger. Dernæst er det formålet at tilpasse lovgivningen til den internationale udvikling, således at de internationalt orienterede virksomheder får mulighed for i højere grad at anvende internationalt anerkendte regnskabsprincipper. Formålet med lovforslaget er endvidere at sikre gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF (4. selskabsdirektiv) og 83/349/EØF (7. selskabsdirektiv) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/XX/EU af 29. september 2014 (ændringsdirektiv vedr. CSR-rapportering). Det nye direktiv er i det følgende benævnt det nye regnskabsdirektiv.

Med det nye regnskabsdirektiv er de tidligere regnskabsdirektiver, 4. og 7. selskabsdirektiv, sammenskrevet i ét direktiv, ligesom der er foretaget en række ændringer i det nye regnskabsdirektiv i forhold til tidligere.

Udviklingen i såvel det nye regnskabsdirektiv som i lovforslaget er i tråd med den internationale udvikling på regnskabsområdet, hvor der generelt stilles færre og enklere krav til de mindste virksomheder, mens der fortsat stilles større krav til de største virksomheder – også om åbenhed på helt nye områder, som eksempelvis reglerne om betalinger til myndigheder.

Regnskabsrådet, der er et rådgivende organ for Erhvervsstyrelsen på regnskabsområdet, og som består af en bred kreds af interessenter, har løbende været inddraget i drøftelserne om indholdet af lovforslaget.

Lettelse af de administrative byrder – udnyttelse af det nye regnskabsdirektivs lempelsesmuligheder
Tillid til de danske virksomheder er afgørende for et godt erhvervsklima - ikke mindst i kølvandet på den finansielle krise. Reglerne om regnskabsindhold og offentliggørelse er med til at skabe tillid til danske virksomheder, idet regnskabsbrugerne har adgang til centrale oplysninger om virksomhedernes finansielle forhold og udviklingen heri. For at bevare denne tillid skal der fortsat være en høj standard for regnskaber fra danske virksomheder.

Kravene i årsregnskabsloven om udarbejdelse og offentliggørelse af regnskaber skal dog samtidig ses i forhold til, at de indebærer store administrative byrder for de danske virksomheder. En sænkelse af byrderne for virksomhederne på baggrund af reducerede krav til deres regnskaber vil kunne frigive ressourcer i virksomhederne - ressourcer som virksomhederne i stedet kan anvende på at skabe vækst og nye arbejdspladser. Det øger danske virksomheders konkurrenceevne.

Det er vurderingen, at kravene til virksomhedernes regnskaber kan reduceres uden væsentlige ulemper for regnskabsbrugerne for derved at lette byrderne for virksomhederne. Vurderingen har taget udgangspunkt i en undersøgelse, foretaget for Erhvervsstyrelsen, om regnskabsbrugernes vurdering af omfanget af brugen af årsrapporter samt nytteværdien af informationer i årsrapporter for små henholdsvis mellemstore virksomheder.

Med dette forslag lægger regeringen således op til på en afbalanceret måde at forbedre rammevilkårene for danske virksomheder, idet der stilles forslag om at udnytte en række lempelsesmuligheder i det nye regnskabsdirektiv. Der er tale om lempelser, som potentielt indebærer væsentlige administrative besparelser for virksomhederne, men som samtidig vurderes ikke at medføre tab af væsentlig regnskabsinformation. Samtidig har regeringen med forslaget lagt op til, at en række lempelsesmuligheder ikke udnyttes, da det er vurderingen, at en udnyttelse heraf modsat vil medføre for stort et tab af regnskabsinformation set i forhold til den besparelse, der kan opnås for virksomhederne.

Som eksempler på denne balance kan nævnes, at direktivet giver mulighed for at indføre et særligt lempeligt regnskabsregime for helt små virksomheder, de såkaldte mikrovirksomheder. Det foreslås af hensyn til regnskabsbrugerne ikke at udnytte denne mulighed i forhold til selve regnskabsopstillingerne. Regnskabsopstillingerne er de grundlæggende og centrale oplysninger i årsrapporten, hvorfor en væsentlig forkortet balance og resultatopgørelse vil medføre et væsentligt tab af regnskabsinformation. Der lægges derimod op til at fjerne en række notekrav, som knytter sig til regnskabsposterne, hvorved mikrovirksomheder kan opnå en væsentlig lettelse. Noteoplysninger er oplysninger, der forklarer eller supplerer regnskabsopstillingerne. Direktivet giver også mulighed for – under en række betingelser – at fritage dattervirksomheder fra regnskabspligt. Også her er det af hensyn til regnskabsbrugerne foreslået at fastholde regnskabspligten for dattervirksomheder, men at lempe kravene til regnskabernes omfang, hvis direktivets betingelser er opfyldt. Herved kan koncerner opnå en væsentlig lettelse, hvilket bl.a. kan gøre det mere attraktivt for udenlandske virksomheder at etablere dattervirksomheder i Danmark.

Der har i Regnskabsrådet været forskellige synspunkter på de foreslåede lempelsesmuligheder, mens der har været bred opbakning til de øvrige foreslåede ændringer, herunder den foreslåede tilpasning til internationale regnskabsstandarder og den foreslåede gennemførelse af direktivets pligtige ændringer.

Flere af de foreslåede lempelser er tidligere stillet som forslag af Virksomhedsforum for enklere regler, som blev nedsat af regeringen i 2012. Virksomhedsforum for enklere regler skal se på hvilke områder, virksomhederne oplever de største byrder, og komme med forslag til forenklinger. På den baggrund vurderes der at være efterspørgsel blandt virksomhederne efter de foreslåede lempelser.

Det nye regnskabsdirektiv indeholder mulighed for at fritage virksomhederne fra en række regnskabskrav samt fra krav om revision. Nogle af mulighederne er videreført fra 4. og 7. selskabsdirektiv, mens andre muligheder først er indført med det nye regnskabsdirektiv.

De væsentligste lempelser, som regeringen foreslår gennemført, er følgende:

- Forhøjelse af størrelsesgrænserne for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og C (mellemstore),
- lempeligere regnskabsregler for mikrovirksomheder,
- reducerede regnskabskrav til visse dattervirksomheder,
- delvis ophævelse af kravet om ledelsespåtegning, og
- forlængelse af indsendelsesfristen.

For en nærmere beskrivelse af lempelserne henvises til afsnit 2.1.2 nedenfor.

Det er samlet set vurderingen, at forslaget vil lette virksomhedernes byrder væsentligt, samtidig med at forslaget vil øge virksomhedernes konkurrenceevne. Forslaget bidrager således til at opfylde målsætningen fra aftalen om vækstpakke 2014 om at reducere byrder på erhvervslivet med mindst 2 mia. kr. i 2020.

Spørgsmålet om en eventuel yderligere lempelse af revisionspligten har ikke været behandlet i forbindelse med tilblivelsen af lovforslaget. Baggrunden herfor er aftale om Vækstpakke 2014, hvori en analyse af mulighederne for og konsekvenserne ved en lempelse af revisionspligten for mindre virksomheder indgår. Først når resultaterne af den planlagte analyse foreligger, vil det blive vurderet, om der skal foreslås ændringer i de gældende bestemmelser om revisionspligt, hvorfor en lempelse af revisionspligten ikke indgår i lovforslaget.

I forbindelse med tilblivelsen af lovforslaget har der imidlertid været vurderet en række yderligere lempelsesmuligheder, som ikke indgår i nærværende forslag.

Det nye regnskabsdirektiv giver blandt andet mulighed for at fritage mellemstore koncerner for koncernregnskabspligt samt mulighed for at fritage mellemstore og store virksomheder for pligten til at udarbejde en pengestrømsopgørelse og en egenkapitalopgørelse. Sidstnævnte krav skal efter direktivet ophæves for små virksomheder.

Det er imidlertid vurderingen, at den administrative lettelse ved at ophæve ovennævnte krav ikke vil stå mål med det relativt store informationstab, regnskabsbrugerne vil opleve herved. Direktivets mulighed for at fritage virksomheder fra regnskabskrav, er således ikke udnyttet fuldt ud. På enkelte områder indeholder årsregnskabsloven dermed strengere krav end krævet af det nye regnskabsdirektiv.

Gennemførelse af de pligtige ændringer i det nye regnskabsdirektiv, herunder beretning om betaling til myndigheder og rapportering om samfundsansvar

Udover at gennemføre administrative lettelser for virksomhederne gennemfører lovforslaget reglerne i det nye regnskabsdirektiv, som medlemsstaterne har pligt til at gennemføre.

En række af de foreslåede ændringer er således en direkte følge af bestemmelser i det nye regnskabsdirektiv, der er pligt til at implementere i dansk ret. Direktivet indeholder en nyskabelse for så vidt angår reguleringen af små virksomheder, idet der for små virksomheder er indført maksimumharmonisering. Det betyder, at direktivet begrænser medlemsstaternes muligheder for at kræve oplysninger i årsrapporter for små virksomheder udover de krav, der enten følger direkte af direktivet, eller som direktivet tillader. Der er således dels krav i den eksisterende årsregnskabslov, der er pligt til at fjerne, dels nye krav i direktivet, der er pligt til at indføre i loven. Eksempelvis skal kravet om udarbejdelse af en egenkapitalopgørelse for små virksomheder ophæves. Omvendt skal kravet om oplysning om antal ansatte for små virksomheder genindføres. Herudover er der en række pligtige, mindre ændringer i blandt andet notekravene.

Som noget helt nyt indeholder det nye regnskabsdirektiv regler om, at store og/eller børsnoterede virksomheder, der er hjemmehørende eller børsnoterede i EU, skal give oplysninger om betalinger til myndigheder i forbindelse med aktiviteter inden for udvinding af olie, gas og mineraler m.v. samt i forbindelse med skovning af primære skove.

Samtidig stilles der i det nye regnskabsdirektiv krav om rapportering om samfundsansvar for minimum børsnoterede virksomheder med over 500 medarbejdere, som bygger på principperne i de danske lovkrav. Virksomhederne skal specifikt forholde sig til miljø (herunder klima), sociale og medarbejderrelaterede forhold, menneskerettigheder, anti-korruption og bestikkelse. Der skal rapporteres efter et følg-eller-forklar princip, hvorefter virksomhederne skal angive deres politikker inden for de nævnte emner, eller forklare hvorfor de ikke har en politik herfor, hvis dette er tilfældet. Der er tale om regler, der udvider de eksisterende, rent nationale, krav til oplysninger om samfundsansvar i årsregnskabsloven.

Med lovforslaget lægger regeringen op til en direktivnær implementering for så vidt angår kravene om betalinger til myndigheder i forbindelse med aktiviteter inden for udvinding af olie, gas, mineraler osv., hvor kravene kun implementeres for de virksomheder, som følger af direktivet.

For så vidt angår kravene om rapportering om samfundsansvar, lægger regeringen op til at de nye EU-krav om redegørelse for samfundsansvar gennemføres for alle store virksomheder, som i dag er omfattet af årsregnskabslovens krav om rapportering om samfundsansvar frem for alene de allerstørste børsnoterede virksomheder som EU-reglerne som minimum kræver omfattet. Derved vil man opnå, at alle store virksomheder fortsat rapporterer efter samme krav, og at Danmark fortsat vil være internationalt førende på dette område. De nye EU-krav bygger på den danske fleksible model. Da EU-reglerne dog stiller krav om lidt flere oplysninger end de gældende danske regler, foreslås det, at de øvrige virksomheder, der i dag er omfattet af de gældende danske regler, får en overgangsperiode på to år, inden de skal anvende de nye regler. Dermed får de god tid til at forberede sig på de nye krav.

Tilpasning til de internationale regnskabsstandarder (IFRS)

Formålet med lovforslaget er også at gennemføre en tilpasning af årsregnskabsloven til internationalt anerkendte regnskabsstandarder. En sådan tilpasning har af mange interessenter været efterlyst i flere år, idet de internationale regnskabsstandarder har undergået en udvikling, som ikke er afspejlet i årsregnskabsloven.

De internationale regnskabsstandarder "International Financial Reporting Standards", forkortet IFRS, udstedes af den private standardudstedende organisation International Accounting Standards Board, forkortet IASB. Standarder udstedt før 2002 blev benævnt International Accounting Standards, forkortet IAS. I det følgende benævnes standarderne som helhed blot "IFRS". Børsnoterede virksomheder inden for EU/EØS har siden 2005 - via EU-forordning - haft pligt til at anvende IFRS i deres koncernregnskaber.

Alle danske virksomheder omfattet af årsregnskabsloven kan vælge at udarbejde års- og koncernregnskab efter IFRS i stedet for efter årsregnskabslovens almindelige regler. Tilvalg af IFRS medfører dog, at alle de meget omfattende krav i IFRS skal opfyldes. Dette betyder, at kun få virksomheder frivilligt vælger at anvende IFRS i stedet for årsregnskabslovens bestemmelser.

Den nuværende årsregnskabslov er fra 2001. Der er dog foretaget en del ændringer i årsregnskabsloven over årene. Ved lovens tilblivelse i 2001 var det tilsigtet, at danske virksomheder skulle være omfattet af en rammelov, som ikke hindrede brug af bestemmelserne om indregning og måling (værdiansættelse) i IFRS. Dette mål blev på langt de fleste punkter opnået i 2001 inden for de rammer, som var mulige i forhold til de dagældende direktiver.

Over årene er der sket en række ændringer af IFRS, ligesom visse forskelle, der var i 2001 mellem direktiverne og IFRS, er fjernet. På visse områder kræver det nye regnskabsdirektiv, at der foretages en tilpasning af årsregnskabsloven til IFRS, mens det på andre områder er en mulighed at foretage en sådan tilpasning, uden at dette er i strid med direktivet. Det vil give en internationalt tilpasset lov, som giver regnskaber af høj kvalitet og ikke mindst vil gavne de internationalt orienterede virksomheder.

Det anses ofte som mere byrdefuldt at opfylde kravene i IFRS end at opfylde kravene i årsregnskabsloven. Derfor lægges der i forslaget op til, at årsregnskabsloven, som udgangspunkt, alene kræver IFRS-løsninger, hvor dette ikke medfører yderligere byrder i forhold til andre alternativer. Et eksempel herpå er, at IFRS kræver indregning af renter, som vedrører fremstillingsperioden for anlægsaktiver. Her tillader årsregnskabsloven denne løsning, men kræver den ikke.

Den største forskel mellem årsregnskabsloven og IFRS er dog i forhold til oplysningskravene, som kan være krav om specifikation af poster i resultatopgørelsen eller balancen. Her har årsregnskabsloven betydeligt færre og mindre komplicerede oplysningskrav.

Små virksomheder, der ikke er internationalt orienterede, og dermed ikke har behov for at følge mere byrdefulde internationale regler, bliver ikke mødt med krav herom. Derimod får internationalt orienterede virksomheder i vid udstrækning mulighed for at følge mere internationalt orienterede principper. På den måde får de virksomheder, der opererer på de internationale markeder, nemmere adgang hertil, ligesom regnskabsaflæggelsen smidiggøres for de virksomheder, der indgår i koncerner, der anvender IFRS.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ændring af årsregnskabsloven

2.1.1. Gældende ret i hovedtræk

Den nuværende årsregnskabslov er fra 2001, men har været ændret en række gange siden.

Loven regulerer regnskabsaflæggelsen for de ca. 240.000 regnskabspligtige virksomheder, der primært omfatter aktie- og anpartsselskaber, erhvervsdrivende fonde og visse interessentskaber og kommanditselskaber. Loven regulerer desuden regnskabsaflæggelsen for enkeltmandsvirksomheder m.v., der frivilligt vælger at aflægge en årsrapport. Finansielle virksomheder er ikke omfattet af loven.

Loven er opbygget efter den såkaldte byggeklodsmode, hvorefter det regelsæt, den enkelte virksomhed er forpligtet til at følge ved udarbejdelsen af sin årsrapport (årsregnskab, evt. koncernregnskab m.v.), primært afhænger af virksomhedens størrelse. Princippet i modellen er, at små virksomheder skal følge relativt få, generelle krav, mens store virksomheder skal følge flere og mere detaljerede krav. Baggrunden for dette er, at små virksomheder sædvanligvis har få regnskabsbrugere, hvorimod store virksomheder – og ikke mindst børsnoterede virksomheder – har en bred kreds af regnskabsbrugere med forskelligartede behov, og desuden har en stor offentlig bevågenhed.

Byggeklodsmodellen består af fire regnskabsklasser; A, B, C og D. Regnskabsklasse A gælder for enkeltmandsvirksomheder m.v., som ikke er forpligtet til at aflægge årsrapport, men som frivilligt vælger at aflægge en sådan. Regnskabsklasse B gælder for små aktie- og anpartsselskaber, erhvervsdrivende fonde m.v. Disse virksomheder udgør ca. 95 % af alle de virksomheder, som har pligt til at aflægge årsrapport efter loven. De yderligere krav i regnskabsklasse C gælder for mellemstore og store aktie- og anpartsselskaber, erhvervsdrivende fonde m.v. Regnskabsklasse C består således i realiteten af to regnskabsklasser med lettere differentierede krav til de mellemstore og de store virksomheder. Virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land (børsnoterede virksomheder) og statslige aktieselskaber er omfattede af de strengere regler i regnskabsklasse D. Børsnoterede virksomheder er desuden – via EU-forordning – forpligtede til at benytte de internationale regnskabsstandarder, IFRS, i deres koncernregnskab (og deres årsregnskab, hvis der ikke aflægges koncernregnskab). For disse regnskaber er årsregnskabslovens bestemmelser således som hovedregel alene relevante i det omfang, forholdet ikke er reguleret i IFRS.

Årsregnskabsloven regulerer indholdet af virksomhedens årsrapport, som består af et årsregnskab, og et eventuelt koncernregnskab. Herudover skal årsrapporten bestå af en ledespåtegning og eventuelt en ledelsesberetning. Endelig kan en årsrapport indeholde en eller flere supplerende beretninger.

Den gældende årsregnskabslov er baseret på 4. og 7. selskabsdirektiv. Direktiverne indeholder en række pligtige bestemmelser, som er implementeret i den gældende årsregnskabslov, samt en række lempelsesmuligheder, som i et vist omfang er udnyttet i loven.

Loven har siden 2001 været ændret en række gange, bl.a. som følge af ændringer i 4. og 7. selskabsdirektiv eller beslutning om udnyttelse af allerede eksisterende lempelsesmuligheder heri. Således er der bl.a. i 2004 og 2008 foretaget en forhøjelse af lovens størrelsesgrænser, således at flere virksomheder rykkede ned i en lavere regnskabsklasse og dermed skulle opfylde færre krav. Desuden blev der i 2006 indført mulighed for at undtage de allermindste virksomheder fra revisionspligt. Størrelsesgrænserne herfor blev i 2010 forhøjet, således at flere virksomheder nu kan undlade revision. I 2012 fik virksomheder omfattet af regnskabsklasse B mulighed for at få foretaget revision efter den særlige erklæringsstandard.

Der er også siden 2001 foretaget en række stramninger i kravene til ikke mindst de større virksomheder. Således er der bl.a. i 2008 indført krav om, at alle store virksomheder i regnskabsklasse C samt virksomheder i regnskabsklasse D skal redegøre for deres politikker for samfundsansvar. Med EU-forordningen om børsnoterede virksomheders anvendelse af IFRS i koncernregnskabet har disse også siden 2005 været underlagt et væsentligt strammere og mere omfattende regnskabsregime end tidligere.

Årsregnskabsloven er – i det omfang de tidligere regnskabsdirektiver tillod det – i stor udstrækning tilpasset principperne i IFRS. Det betyder, at virksomheder, der aflægger årsrapport efter årsregnskabsloven, i vidt omfang bruger de samme indregnings- og målingsmetoder (værdiansættelsesprincipper) som i IFRS. De skal dog ikke følge de meget omfattende oplysningskrav som kræves i IFRS, og som er rettet mod de børsnoterede virksomheder.

2.1.2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1.2.1. Størrelsesgrænser

2.1.2.1.1. Gældende ret

Små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B er virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser: en balancesum på 36 mio. kr., en nettoomsætning på 72 mio. kr. og et antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 50.

Mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C er virksomheder, der ikke er små, og som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser: en balancesum på 143 mio. kr., en nettoomsætning på 286 mio. kr. og et antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 250.

Lovens størrelsesgrænser blev sidst forhøjet i 2004 og 2008.

2.1.2.1.2. Forslagets indhold

Danmark har generelt haft tradition for at udnytte direktivets størrelsesgrænser for små, mellemstore og store virksomheder, fuldt ud. Det nye regnskabsdirektiv giver mulighed for at hæve størrelsesgrænserne for små virksomheder med op til ca. 25 % i forhold til de nuværende beløbsgrænser.

Det foreslås at udnytte muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for små virksomheder fuldt ud, således at balancesummen forhøjes fra de nuværende 36 mio. kr. til 44 mio. kr. Beløbsgrænsen for nettoomsætningen foreslås forhøjet fra de nuværende 72 mio. kr. til 89 mio. kr.

Som konsekvens af den foreslåede forhøjelse af størrelsesgrænserne for små virksomheder, foreslås samtidig en forhøjelse af størrelsesgrænserne for små koncerner. Den foreslåede ændring vil medføre, at flere koncerner vil blive små koncerner, og flere modervirksomheder vil dermed blive fritaget for pligten til at aflægge koncernregnskab.

Det nye regnskabsdirektiv giver endvidere mulighed for at forhøje beløbsgrænserne for mellemstore virksomheder med knapt 10 %, hvilket er et udtryk for en inflationsregulering af de hidtidige grænser. Det foreslås at udnytte muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for mellemstore virksomheder fuldt ud. Dette betyder, at beløbsgrænserne foreslås forhøjet for balancesummen fra de nuværende 143 mio. kr. til 156 mio. kr., og for nettoomsætningen fra 286 mio. kr. til 313 mio. kr.

Størrelsesgrænserne, der omfatter balancesum, nettoomsætning og antal ansatte, er afgørende for, hvilke krav der stilles til virksomhedens regnskabsaflæggelse – jo større virksomhed, jo flere krav. Der er alene tale om en forhøjelse af beløbsgrænserne, ikke af grænserne for antal ansatte.

De foreslåede ændringer vil betyde, at en række virksomheder vil blive omfattet af færre regnskabskrav som følge af, at godt 1.000 virksomhederne rykker fra regnskabsklasse C (mellemstor) til regnskabsklasse B, mens ca. 350 virksomheder rykker fra at være store virksomheder til at være mellemstore virksomheder, som begge hører til i regnskabsklasse C. Disse virksomheder vil dermed kunne opnå en administrativ lettelse ved at aflægge regnskab efter enklere krav. Virksomhederne kan dog altid, som i dag, give flere oplysninger i årsrapporten end krævet efter årsregnskabsloven.

2.1.2.2. Beregning af nettoomsætningen ved opgørelse af størrelsesgrænserne

2.1.2.2.1. Gældende ret

Som også anført ovenfor i afsnit 2.1.2.1.2 indgår nettoomsætningen i afgrænsningen af, hvilken regnskabsklasse en virksomhed skal følge. Nettoomsætningen er defineret i årsregnskabsloven som ”salgsværdien af produkter og tjenesteydelser m.v., der henhører under selskabets ordinære aktiviteter med fradrag af prisnedslag, merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salgsbeløbet” og det medfører, at eksempelvis resultat af investeringsvirksomhed i form af udbytter, avancer og positive værdireguleringer ikke anses for nettoomsætning i lovens forstand.

2.1.2.2.2. Forslagets indhold

Efter forslaget skal virksomheder, der har finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed, der til sammen mindst svarer til nettoomsætningen, anvende summen af nettoomsætningen samt de finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed i stedet for blot nettoomsætningen ved opgørelsen af, om virksomheden er lille, mellemstor eller stor. Baggrunden herfor er, at visse virksomheder med meget store balancesummer – eksempelvis investerings- og holdingvirksomheder – efter de gældende regler kan aflægge årsrapport efter regler for små virksomheder i regnskabsklasse B. Det skyldes en kombination af få ansatte og den omstændighed, at virksomhedens primære indtægter ikke omfattes af definitionen af nettoomsætning.

Med forslaget udnyttes muligheden i det nye regnskabsdirektiv for at kræve medregning af andre indtægter i nettoomsætningen ved opgørelsen af, hvilken regnskabsklasse virksomheden skal følge. Forslaget medfører således, at en række virksomheder med store balancesummer og store finansielle indtægter og/eller indtægter fra investeringsvirksomhed omfattes af en højere regnskabsklasse end efter de gældende regler.

2.1.2.3. Undtagelser for mikrovirksomheder

2.1.2.3.1. Gældende ret

De af årsregnskabsloven omfattede virksomheder er inddelt i regnskabsklasser. De mindste virksomheder, som har pligt til at aflægge årsrapport efter årsregnskabsloven benævnes små virksomheder (regnskabsklasse B). Der er således ikke efter de gældende regler i loven særlige regler for mikrovirksomheder, som defineret i det nye regnskabsdirektiv.

2.1.2.3.2. Forslagets indhold

Det nye regnskabsdirektivs regler om mikrovirksomheder giver medlemsstaterne mulighed for at fritage mikrovirksomheder fra en række krav. Det er op til den enkelte medlemsstat, om muligheden udnyttes, og i givet fald om den udnyttes fuldt ud eller alene delvist.

Mikrovirksomheder er virksomheder, der på balancedagen i to på hinanden følgende regnskabsår ikke overskrider to af de tre følgende grænser; balancesum på 2,7 mio. kr., nettoomsætning på 5,4 mio. kr. og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 10.

Det foreslås, at begrebet mikrovirksomheder indføres i årsregnskabsloven, idet mikrovirksomheder alene defineres som en delmængde af regnskabsklasse B, og ikke som en ny regnskabsklasse. Forslaget omfatter de ca. 80.000 mindste virksomheder i regnskabsklasse B.

Ifølge det nye regnskabsdirektiv kan medlemsstaterne tillade, at mikrovirksomheder alene udarbejder en forkortet balance og resultatopgørelse, og at ingen af disse opgørelser offentliggøres,

men at balancen indsendes til den nationale kompetente myndighed, hvorfra den skal kunne rekvireres på anmodning. Herudover kan mikrovirksomheder fritages fra en række notekrav samt fra kravet om periodisering.

Der foreslås, at kun en mindre del af de mulige lempelser, som det nye regnskabsdirektiv giver mulighed for at indføre for mikrovirksomheder, udnyttes i årsregnskabsloven. Der er således tale om en gennemførelse af muligheden for at fritage mikrovirksomheder fra en række notekrav. Dog er muligheden for at tillade, at oplysninger om finansielle forpligtelser, garantier og eventualforpligtelser samt oplysninger om forskud og kreditter, alene kræves i en fodnote, ikke udnyttet. Dette skyldes, at fodnoter ikke er et velkendt begreb i dansk regnskabsregulering, ligesom der ikke vurderes at være tale om en reel lettelse for virksomhederne ved at kunne give en oplysning i en fodnote fremfor i en note. Mikrovirksomheder gives mulighed for at undlade følgende notekrav:

- 1) oplysninger om anvendt regnskabspraksis,
- 2) oplysninger om særlige poster,
- 3) oplysninger om op- og nedskrivninger af aktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi,
- 4) oplysninger om gæld der forfalder til betaling mere end 5 år efter balancetidspunktet,
- 5) oplysninger om det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret, og
- 6) oplysninger om modervirksomheden for den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed.

De foreslåede regler for mikrovirksomheder finder ikke anvendelse på holdingvirksomheder samt investeringsvirksomheder, uanset disses størrelse. Mikrovirksomheder, der anvender en eller flere af de foreslåede undtagelser, kan ikke anvende reglerne om løbende regulering til dagsværdi med indregning i resultatopgørelsen.

Baggrunden for forslaget om alene at indføre direktivets mikrobestemmelser i begrænset omfang er, at regnskabsbrugerne fortsat vurderes at have behov for regnskabsmæssige oplysninger fra de mindste virksomheder, og at dette behov i særlig grad er rettet mod de talmæssige opgørelser i resultatopgørelse og balance. Det vurderes derimod, at de oplysningskrav, der foreslås ophævet, vil være mindre væsentlige for regnskabsbrugerne, da der alene er tale om specifikationer i noterne.

2.1.2.4. Ledelsespåtegning

2.1.2.4.1. Gældende ret

Det er et krav i henhold til årsregnskabsloven, at årsrapporten skal indeholde en ledelsespåtegning. Kravet gælder uanset virksomhedens størrelse. Når årsrapporten er udarbejdet skal alle medlemmerne af virksomhedens ledelsesorganer underskrive årsrapporten og datere underskriften. Underskriften gives i tilknytning til ledelsespåtegningen, hvor virksomhedens ledelse erklærer, hvorvidt årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med årsregnskabslovens krav, og hvorvidt årsregnskabet giver et retvisende billede af virksomhedens økonomiske forhold.

Der er efter gældende regler en række oplysninger blandt andet om fravalg af revision, som skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen.

Ledelsespåtegningen er alene et direktivkrav for børsnoterede virksomheder, idet gennemsigtighedsdirektivet stiller krav herom, jf. direktiv 2004/109/EF med senere ændringer.

2.1.2.4.2. Forslagets indhold

Der lægges i forslaget op til, at kravet om en ledelsespåtegning ophæves for virksomheder, hvor der kun er ét medlem af ledelsen, når årsrapporten godkendes.

Såfremt der er mere end et medlem af ledelsen på tidspunktet for godkendelsen af årsrapporten, lægges der i forslaget op til, at der fortsat skal udarbejdes en ledelsespåtegning, hvori ledelsen blandt andet erklærer sig om, hvorvidt årsrapporten er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningen og giver et retvisende billede. Her foreslås således ingen ændring i forhold til den nuværende regulering. Underskriftskravet vil dog ligesom i dag kunne opfyldes ved anvendelse af digital signatur, således at det praktiske arbejde med indhentelse af ledelsesmedlemmernes underskrifter ikke er så byrdefuldt.

De oplysninger, der efter gældende regler skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen om blandt andet fravalg af revision, foreslås som konsekvens af den delvise ophævelse af kravet om ledelsespåtegning flyttet til ledelsesberetningen, når årsrapporten ikke indeholder en ledelsespåtegning.

Det følger direkte af årsregnskabsloven, at ledelsen er ansvarlig for virksomhedens regnskab, og kravet om ledelsens påtegning på regnskabet har derfor ingen selvstændig juridisk betydning. En delvis ophævelse af kravet vil således ikke ændre på, at virksomhedens ledelse til enhver tid har det juridiske ansvar for, at årsrapporten blandt andet er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningen, og at den er retvisende.

I de tilfælde, hvor der er flere ledelsesmedlemmer i en virksomhed, eksempelvis en direktion og en bestyrelse, har ledelsespåtegningen dog den funktion, at de ledelsesmedlemmer, der ikke er involveret direkte i regnskabsaflæggelsen, får skærpet opmærksomheden på ledelsesansvaret. Herved understreges også bestyrelsens rolle i forhold til direktionen, når det gælder regnskabsaflæggelsen. Samtidig vurderes ledelsens underskrift i virksomheder med mere end ét ledelsesmedlem at have en vis dokumentationsværdi ved eventuel uenighed om årsrapportens godkendelse. I virksomheder, hvor der kun er ét ledelsesmedlem, synes der derimod ikke at være væsentlige argumenter, der taler for en bevarelse af kravet.

2.1.2.5. Reducerede regnskabskrav til visse dattervirksomheder

2.1.2.5.1. Gældende ret

4. og 7. selskabsdirektiv gav ligesom det nye regnskabsdirektiv mulighed for, at medlemsstaterne under iagttagelse af en række betingelser kan fritage alle dattervirksomheder for regnskabspligt. Denne mulighed er alene udnyttet i meget begrænset omfang i årsregnskabsloven i dag.

Dattervirksomheder, der i regnskabsåret ikke har haft aktivitet, kan i henhold til årsregnskabsloven således undlade at aflægge årsrapport for regnskabsåret og i stedet indsende en undtagelseserklæring.

Der stilles dog en række betingelser for, at dattervirksomheden kan udnytte undtagelsen. De vigtigste betingelser er, at modervirksomheden indestår for alle dattervirksomhedens forpligtelser, ligesom dattervirksomhedens regnskab skal indgå i et koncernregnskab, som er aflagt af en modervirksomhed beliggende i et EU/EØS-land. Herudover skal der blandt andet indsendes en erklæring til Erhvervsstyrelsen om, at dattervirksomheden benytter undtagelsen, og om at samtlige

selskabsdeltagere i dattervirksomheden er indforstået hermed. Koncernregnskabet, hvori dattervirksomheden indgår, skal desuden indsendes til Erhvervsstyrelsen.

2.1.2.5.2. Forslagets indhold

Der lægges i forslaget op til en yderligere – men fortsat delvis – udnyttelse af dattervirksomhedsundtagelsen.

Konkret foreslås det, at små dattervirksomheder omfattet af regnskabsklasse B får mulighed for at udarbejde en årsrapport efter reglerne for mikrovirksomheder, dog således at holdingvirksomheder og investeringsvirksomheder ikke er udelukket fra at bruge dattervirksomhedsundtagelsen.

Det foreslås endvidere, at dattervirksomheder, der er mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, får mulighed for at udarbejde en årsrapport efter de lempeligere regler i regnskabsklasse B.

Efter forslaget vil dattervirksomhedernes regnskaber fortsat skulle revideres, hvis virksomheden ligger over lovens størrelsesgrænser for fravalg af revision. Det foreslås dog, at mellemstore dattervirksomheder, der benytter undtagelsen, vil kunne anvende Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder.

Der er knyttet de samme betingelser til den foreslåede delvise udnyttelse af undtagelsen, som for dattervirksomheder uden aktivitet, jf. ovenfor.

Muligheden for, at dattervirksomheder, der ikke har haft aktivitet i regnskabsåret, kan undlade at udarbejde årsrapport, bibeholdes.

Forslaget lægger ikke op til ændringer for store dattervirksomheder. Dattervirksomheder, som er børsnoterede, kan heller ikke udnytte de lempeligere muligheder, uanset virksomhedens størrelse.

Forslaget sigter således på den ene side mod at tilgodese regnskabsbrugernes behov for fortsat at få regnskabsinformation om disse dattervirksomheder, mens forslaget på den anden side varetager hensynet til at opnå administrative lettelser for de dattervirksomheder, der vælger at udnytte muligheden for at aflægge regnskab efter enklere regler. Dattervirksomheder kan kun benytte undtagelsen, hvis der offentliggøres et koncernregnskab, der bidrager med væsentlig information om økonomien i koncernvirksomhederne, det vil sige for den samlede økonomiske enhed. Hertil kommer, at modervirksomheden stiller garanti for de eksisterende forpligtelser i dattervirksomheden, samt for alle forpligtelser som opstår, så længe undtagelsen benyttes.

Virksomhedsforum for enklere regler har foreslået enten en fuld udnyttelse af direktivets mulighed eller en reduktion af regnskabskravene for mellemstore og store dattervirksomheder, således at disse svarer til regnskabskravene for små virksomheder. Med lovforslaget lægges der således op til at gennemføre forslaget fra Virksomhedsforum for så vidt angår mellemstore virksomheder.

Forslaget er bl.a. inspireret af udnyttelsen af undtagelsesmuligheden i Tyskland, hvor der stilles krav til de omfattede dattervirksomheder om udarbejdelse af en resultatopgørelse og en balance. Disse omfattes dog af lempeligere regler end de ovenfor foreslåede, ligesom regnskaberne ikke skal offentliggøres, men skal tilgå skattemyndighederne.

2.1.2.6. Indregning og måling (værdiansættelse)

2.1.2.6.1. Gældende ret

Blandt de helt centrale kapitler i loven er kapitlerne i de enkelte regnskabsklasser om indregning og måling (værdiansættelse) af posterne i regnskabet. De gældende bestemmelser er baseret på de tidligere regnskabsdirektiver samt IFRS, som disse var udformet i 2001.

Dette betyder blandt andet, at anlægsaktiver kan opskrives til dagsværdi. Immaterielle anlægsaktiver kan dog ikke opskrives til dagsværdi.

Anlægsaktiver som bygninger, maskiner m.v. skal afskrives over brugstiden. Immaterielle anlægsaktiver, herunder goodwill, må dog ikke afskrives over en periode, der overstiger 20 år.

Virksomheder, der har investeringsvirksomhed som hovedaktivitet, kan løbende måle deres investeringsaktiver til dagsværdi og medtage op- og nedreguleringer i resultatopgørelsen. Investeringsaktiviteten kan bl.a. omfatte investeringsejendomme, finansielle aktiver eller råstoffer og lignende materielle aktiver. Virksomheder, som har landbrugsvirksomhed, kan ligeledes løbende regulere deres biologiske aktiver til dagsværdi.

Varebeholdninger kan opskrives til genanskaffelsesværdi.

Forslag til årets udbytte kan, uanset definitionen på forpligtelser, indregnes som en forpligtelse. Muligheden er en undtagelse til hovedreglen om, at forslaget til udbytte indregnes om en post under egenkapitalen.

2.1.2.6.2. Forslagets indhold

Som følge af såvel det nye regnskabsdirektiv som af tilpasningen til de internationale regnskabsstandarder, foreslås der en række ændringer i lovens kapitler om indregning og måling. En stor del af disse er af meget teknisk karakter.

Immaterielle anlægsaktiver kan ifølge forslaget opskrives til dagsværdi, hvis de handles på et aktivt marked. Det kan f.eks. dreje sig om CO₂-kvoter.

Kravet om en maksimal afskrivningsperiode på immaterielle anlægsaktiver på 20 år foreslås ophævet, da opretholdelse heraf ikke er muligt efter det nye regnskabsdirektiv. Herefter skal alle immaterielle anlægsaktiver, herunder goodwill, afskrives over brugstiden. For så vidt angår goodwill og udviklingsprojekter, hvor det undtagelsesvist ikke er muligt at foretage et pålideligt estimat af brugstiden, foreslås denne fastsat til 10 år.

Det foreslås at ændre bestemmelsen om, at virksomheder, der har investeringsvirksomhed som hovedaktivitet, løbende kan opgøre deres investeringsaktiver til dagsværdi, således, at det ikke længere er et krav, at virksomheden har investering som hovedaktivitet. Herefter vil alle virksomheder kunne anvende bestemmelsen for deres investeringsaktiver. Det foreslås endvidere at begrænse bestemmelsen til at angå investeringsejendomme. Baggrunden for forslaget er, at der ikke ønskes mere udstrakt brug af dagsværdi, end i IFRS. Desuden tillader det nye regnskabsdirektiv ikke, at bestemmelsen anvendes for finansielle instrumenter, som f.eks. pantebreve, aktier i dattervirksomheder m.v. Endvidere vil bestemmelsen efter forslaget ikke kunne anvendes på den gæld, som hører til investeringsvirksomheden.

Virksomheder, som driver landbrug, foreslås også at få mulighed for at opgøre deres biologiske aktiver til dagsværdi, selv om landbrugsvirksomhed ikke er virksomhedens hovedaktivitet.

Det foreslås, at varebeholdninger ikke længere skal kunne opskrives. Denne ændring følger direkte af det nye regnskabsdirektiv.

Forslag til årets udbytte kan efter forslaget ikke længere indregnes som en forpligtelse under posten "Forslag til udbytte for regnskabsåret". Bestemmelsen blev ved vedtagelsen af årsregnskabsloven i 2001 betragtet som en overgangsbestemmelse som følge af dansk tradition for at indregne forslaget til årets udbytte som en forpligtelse. Det vil i henhold til det nye regnskabsdirektiv fortsat være muligt at opretholde undtagelsen, men i lyset af den internationale regulering, og af at bestemmelsen i 2001 blev anset for en overgangsbestemmelse, foreslås bestemmelsen ikke videreført.

2.1.2.7. Oplysningskrav generelt

2.1.2.7.1. Gældende ret

Årsregnskabsloven indeholder krav om, at virksomhederne skal give en række oplysninger som supplement til de talmæssige opstillinger i form af resultatopgørelse og balance. En række af disse oplysninger skal gives som noteoplysninger, mens andre oplysninger som udgangspunkt skal gives i ledelsesberetningen – eller i tilknytning hertil. Oplysninger kan dog alternativt altid gives i noterne fremfor i ledelsesberetningen.

Nogle af de gældende oplysningskrav stammer fra 4. henholdsvis 7. selskabsdirektiv, mens andre oplysningskrav er rent nationale krav. For små virksomheder i regnskabsklasse B indeholder årsregnskabsloven ganske få oplysningskrav, mens der for virksomheder i regnskabsklasse C og D stilles en række yderligere, eller mere detaljerede, krav. Ifølge 4. henholdsvis 7. selskabsdirektiv kunne medlemsstaterne stille krav om, at virksomhederne skulle give flere oplysninger end de af direktiverne krævede. Dette gjaldt for såvel små som for mellemstore og store virksomheder.

Efter gældende regler skal små virksomheder udarbejde en egenkapitalopgørelse, idet denne dog kan gives i summarisk form.

Små virksomheder skal endvidere efter de gældende regler give en række oplysninger om blandt andet dattervirksomheder, associerede virksomheder og modervirksomheder.

Herudover skal små virksomheder i dag give en række oplysninger om tilgodehavender hos og sikkerhedsstillelser for medlemmer af virksomhedens ledelse, ledelsesmedlemmer i modervirksomheder, samt for personer der står de omhandlede ledelsesmedlemmer særligt nær.

Desuden skal små virksomheder i noterne give en række oplysninger om virksomhedskapitalen. Yderligere skal små virksomheder give en række oplysninger om egne kapitalandele.

Små virksomheder skal oplyse om deres væsentligste aktiviteter, ligesom det skal oplyses, hvis der i løbet af året er sket væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold.

Kravet om oplysning om gennemsnitligt antal ansatte blev i 2008 ophævet for små virksomheder.

2.1.2.7.2. Forslagets indhold

Det nye regnskabsdirektiv stiller en række krav til, hvilke oplysninger små virksomheder skal give i noterne til årsregnskabet. Samtidig giver direktivet mulighed for at medlemsstaterne kan kræve op til fem yderligere noteoplysninger for små virksomheder. Disse fem noteoplysninger er noteoplysninger, som kræves af mellemstore og store virksomheder. Udover de noteoplysninger, som medlemsstaterne *skal* kræve for små virksomheder og de noteoplysninger, som medlemsstaterne *kan* kræve for små virksomheder, må der ikke stilles krav om yderligere oplysninger fra små virksomheder grundet maksimumharmoniseringen.

For så vidt angår kravene til mellemstore og store virksomheder er der fortsat alene tale om minimumskrav, hvorfor medlemsstaterne kan stille yderligere oplysningskrav til disse virksomheder. Det nye regnskabsdirektiv medfører ændringer i flere notekrav for virksomheder i regnskabsklasse C og D.

Det nye regnskabsdirektiv giver ikke mulighed for at opretholde kravet om, at små virksomheder skal udarbejde en egenkapitalopgørelse. Det gældende krav herom foreslås derfor ophævet.

På grund af maksimumharmoniseringen foreslås en række oplysninger om dattervirksomheder, associerede virksomheder og modervirksomheder ophævet for små virksomheder. Dette gælder blandt andet oplysning om den modervirksomhed, der udarbejder koncernregnskab for den største koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed. Endvidere foreslås kravet om oplysninger om indregnede kapitalandele ophævet.

Ifølge det nye regnskabsdirektiv kan der for små virksomheder alene kræves oplysninger om tilgodehavender hos og sikkerhedsstillelser for medlemmer af virksomhedens ledelse, men derimod ikke oplysninger om udlån til ledelsen i modervirksomheden eller personer, der står disse ledelsesmedlemmer særligt nær. Samtidig kræver det nye regnskabsdirektiv imidlertid, at der gives flere oplysninger om disse udlån og sikkerhedsstillelser. Der skal således, udover de allerede krævede oplysninger, tillige oplyses om beløb, der er afskrevet eller nedskrevet. Den gældende bestemmelse om tilgodehavender hos ledelsesmedlemmer m.v. foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Ifølge det nye regnskabsdirektiv kan der for små virksomheder ikke stilles krav om, at disse i en note skal give oplysninger om antal og pålydende værdi af kapitalandelene for hver klasse, når virksomhedskapitalen består af flere klasser. Den gældende bestemmelse herom foreslås derfor ophævet.

Ifølge forslaget har små virksomheder pligt til at udarbejde en ledelsesberetning. Det foreslås, at ledelsesberetningen skal indeholde oplysninger om egne kapitalandele, samt oplysninger om virksomhedens væsentligste aktiviteter.

Som noget nyt stiller det nye regnskabsdirektiv krav om, at der gives oplysninger om størrelsen og arten af særlige poster. Kravet foreslås indført for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge det nye regnskabsdirektiv skal små virksomheder give oplysninger om det gennemsnitligt antal ansatte i regnskabsåret. Kravet foreslås således genindført for små virksomheder i årsregnskabsloven.

Virksomheder i regnskabsklasse C og D skal ifølge det nye regnskabsdirektiv oplyse særskilt om det gennemsnitligt antal ansatte, som har været beskæftigede i virksomheder, der er pro-rata konsoliderede i koncernregnskabet. Kravet foreslås derfor indsat i årsregnskabsloven.

Det nye regnskabsdirektiv stiller krav om, at noterne skal præsenteres i den rækkefølge, som de fremgår af resultatopgørelsen og balancen. Kravet foreslås indført for virksomheder i regnskabsklasse B, C og D.

Begrebet ekstraordinære poster er fjernet i det nye regnskabsdirektiv. Dette medfører, at oplysningskravet om ekstraordinære poster og forklaringen heraf foreslås ophævet.

2.1.2.8. Beretning om betalinger til myndigheder

2.1.2.8.1. Gældende ret

Der er efter de gældende regler i årsregnskabsloven ikke krav om, at der skal gives oplysninger om betalinger til myndigheder.

2.1.2.8.2. Forslagets indhold

Det nye regnskabsdirektiv indeholder som noget nyt krav om, at visse virksomheder skal offentliggøre oplysninger om betalinger til myndigheder.

Direktivets krav indebærer, at store og/eller børsnoterede virksomheder, der er hjemmehørende eller børsnoterede i EU, skal give oplysninger om betalinger til myndigheder i forbindelse med aktiviteter inden for udvinding af olie, gas og mineraler m.v. samt i forbindelse med skovning af primære skove. Kravene gælder tilsvarende virksomheder af interesse for offentligheden, hvilket i relation til årsregnskabsloven betyder, at statslige aktieselskaber med aktiviteter inden for de pågældende områder, ifølge forslaget vil være omfattet af de nye regler.

Formålet med reglerne er at skabe øget åbenhed om betalinger for udnyttelse af ikke-fornybare ressourcer. Formålet med oplysningskravet er således primært åbenhed om modtagerne af betalingerne, og ikke i så høj grad åbenhed om de omfattede virksomheders finansielle forhold. Åbenhed om hvilke myndigheder, der har modtaget betalinger, er særligt relevant for så vidt angår lande, der har en svag offentlig administration samt høj risiko for korruption og misbrug af offentlige midler.

Forslaget lægger op til, at bestemmelsen skal gælde for store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C. Herved omfattes i praksis også børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber, omfattet af regnskabsklasse D.

Ifølge forslaget skal de omfattede virksomheder oplyse om blandt andet følgende typer af betalinger; produktionsrettigheder, udbytter, betalinger for forbedringer af infrastruktur samt visse skatter og afgifter. De krævede oplysninger skal i henhold til forslaget gives årligt pr. type betaling for hver myndighed. Hvis betalingerne er henført til bestemte projekter, skal der ifølge forslaget oplyses om de samlede betalinger til hvert projekt. I henhold til forslaget har virksomhederne dog ikke pligt til at medtage betalinger på under 750.000 kr. i beretningen om betaling til myndigheder.

Desuden lægger forslaget op til, at beretningen som udgangspunkt skal gives i ledelsesberetningen, men at virksomheden i stedet kan give oplysningerne i en supplerende beretning i årsrapporten eller

på virksomhedens hjemmeside, ligesom det i dag gør sig gældende for redegørelsen om samfundsansvar.

Der lægges op til, at der ikke på nuværende tidspunkt implementeres strengere krav i dansk lovgivning end krævet efter direktivet for at fremme lige konkurrenceforhold. Denne tilgang er i overensstemmelse med tankegangen i præambelens betragtning 53, hvorefter Kommissionen bør opfordre alle internationale samarbejdspartnere til at indføre tilsvarende krav for derved at fremme lige konkurrencevilkår på internationalt plan.

2.1.2.9. Redegørelse for samfundsansvar (Corporate Social Responsibility (CSR))

2.1.2.9.1. Gældende ret

Årsregnskabsloven indeholder i dag rent danske regler om redegørelse for samfundsansvar, jf. § 99 a, omfattende i alt ca. 1.100 virksomheder. Årsregnskabslovens krav gælder for store virksomheder omfattet af kravene i regnskabsklasse C samt for alle virksomheder omfattet af kravene i regnskabsklasse D (dvs. for børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber uanset størrelse). Samme oplysningskrav gælder for institutionelle investorer, investeringsforeninger og børsnoterede finansielle virksomheder i øvrigt (pengeinstitutter og forsikringsselskaber m.v.), som ikke er omfattet af årsregnskabsloven. Oplysningskravene for disse virksomheder er fastsat af Finanstilsynets bekendtgørelser.

De gældende regler indebærer, at store virksomheder siden 2009 har skullet rapportere om deres 1) politikker for samfundsansvar, 2) hvordan politikkerne omsættes til handling (implementering) og 3) virksomhedens vurdering af, hvad der er opnået i løbet af året som følge af arbejdet med samfundsansvar (resultater) og eventuelle forventninger til fremtiden. Såfremt virksomheden vælger ikke at have en politik, skal dette oplyses. Siden regnskabsåret 2013 har virksomhederne tilmed specifikt skulle forholde sig til klima og menneskerettigheder. Hvis virksomheden ikke har politikker for klima og menneskerettigheder skal dette oplyses.

2.1.2.9.2. Forslagets indhold

Der er vedtaget en ændring af det nye regnskabsdirektiv, som forpligter medlemsstaterne til at stille nærmere krav til virksomhedernes redegørelse for samfundsansvar. EU-reglerne bygger på principperne i de danske lovkrav vedtaget i 2008 om store virksomheders redegørelse for samfundsansvar. Fælles for begge regelsæt er den grundlæggende fleksibilitet, hvilket bl.a. indebærer, at de omfattede virksomheder frivilligt bestemmer, om de vil have en politik for samfundsansvar, men alene har pligt til at være åbne om deres valg.

Direktivet forpligter medlemsstaterne til som minimum at omfatte gruppen af ”virksomheder af interesse for offentligheden” med 500 medarbejdere eller derover. I årsregnskabsloven har man hidtil ikke anvendt begrebet ”virksomheder af interesse for offentligheden”, men efter årsregnskabsloven anses virksomheder, som er omfattet af regnskabsklasse D - dvs. statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder - for at være af interesse for offentligheden. Dette svarer til ca. 50 virksomheder af de i alt ca. 1.100 virksomheder, der i dag er omfattet af gældende regler om redegørelse for samfundsansvar jf. årsregnskabslovens § 99 a. Direktivet omfatter endvidere virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, og som er underlagt ovenfor nævnte størrelsesgrænse.

De nye direktivkrav bygger grundlæggende på samme fleksible model som de nuværende danske regler. Derfor kan selskaberne også efter de nye EU regler undlade at oplyse om forhold, som ikke

er relevante for den pågældende virksomhed. De nye EU krav går dog på visse områder videre end det nuværende danske krav med hensyn til de oplysninger, der skal gives. Som noget nyt skal de omfattede virksomheder ifølge direktivet forholde sig til miljø, sociale og medarbejderrelaterede forhold, antikorruption og bestikkelse. Dertil skal virksomhederne også kort beskrive virksomhedens forretningsmodel, primære risici, eventuelle implementerede "due diligence" processer (dvs. processer for rettidig og nødvendig omhu) og eventuelle nøglepræstationsindikatorer. Derudover kan de omfattede virksomheder ikke nøjes med som det er tilladt efter de gældende danske regler blot at oplyse, at de ikke har en politik for samfundsansvar. Virksomhederne skal ifølge forslaget begrunde deres fravalg, jf. den såkaldte følg-eller-forklar-model.

Idet der er tale om fleksible EU-regler, der grundlæggende er på linje med gældende danske regler i årsregnskabslovens § 99 a, foreslås det, at direktivets krav får virkning for alle store virksomheder, der i dag er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a. Bestemmelsen foreslås således justeret i overensstemmelse med direktivets krav. Dette vurderes at skabe meget begrænsede administrative byrder samtidig med, at gennemsigtigheden om danske virksomheders arbejde med bæredygtighed og samfundsansvar styrkes. Det foreslås, at reglerne for de allerstørste virksomheder træder i kraft på samme tidspunkt som lovforslaget i øvrigt, men at de resterende store virksomheder får en to-årig overgangsperiode til at omstille sig til de nye krav. Det betyder, at de nye skærpede EU-krav til redegørelse for samfundsansvar foreslås at omfatte ca. 50 virksomheder med virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere. For de øvrige ca. 1.050 virksomheder, som i dag er omfattet af årsregnskabslovens regler om rapportering om samfundsansvar, foreslås kravene først at træde i kraft med virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller senere.

For en nærmere beskrivelse af de foreslåede ændringer til § 99 a henvises til de specielle bemærkninger til forslaget § 1, nr. 128.

Det foreslås endvidere at indsætte krav om redegørelse for miljøpolitikker i årsregnskabslovens § 99 a således, at alle ca. 1.100 store virksomheder pr. 1. januar 2016 ikke alene skal forholde sig specifikt til menneskerettighederne og klimaforhold, men også specifikt til miljøforhold, hvis virksomheden har politikker herfor.

Baggrunden for forslaget er, at det påtænkes at afskaffe den grønne regnskabspligt, jf. bekendtgørelse nr. 210 af 3. marts 2010 om visse virksomheders afgivelse af miljøoplysninger. Forslaget skal således ses som led i en samlet regulering af virksomhedernes oplysninger om deres miljøforhold, som har til formål at opnå mere miljøeffekt for færre administrative byrder.

Miljøministeriet har oplyst, at en evaluering peger på, at de grønne regnskaber i dag ikke længere giver en merværdi, der står i fornuftigt forhold til den administrative byrde for virksomhederne. Ca. en fjerdedel af de virksomheder, der i dag indberetter deres grønne regnskaber, vil fortsat årligt skulle indberette til EU's forureningsregister PRTR om de vigtigste udledninger og overførsler af problematiske stoffer fra virksomheden.

For de virksomheder, der slipper for at aflægge grønt regnskab, vil der være en direkte administrativ lettelse, som vil være mærkbar i praksis. For de virksomheder, som ikke aflægger grønt regnskab i dag, men som er omfattet af kravet om redegørelse for samfundsansvar efter årsregnskabslovens § 99 a, vil der være tale om et nyt krav. Det er vurderingen, at den administrative byrde ved at skulle

forholde sig særskilt til miljø i deres redegørelse for samfundsansvar vil være meget begrænset for de omkring 1.100 virksomheder, som er omfattet af § 99 a. Endvidere viser en undersøgelse foretaget for Erhvervsstyrelsen i 2011, at langt størstedelen af virksomhederne omfattet af § 99 a, allerede rapporterer om miljø og klima (91 %).

2.1.2.10. Koncernregnskaber

2.1.2.10.1. Gældende ret

Årsregnskabsloven indeholder et særligt afsnit om koncernregnskab samt regnskab for fusion m.v. Pligten til at udarbejde koncernregnskab gælder for mellemstore og store koncerner samt for børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber, som er modervirksomheder. Afsnittet indeholder en række bestemmelser om koncernregnskabets indhold. En række af disse er af meget teknisk karakter.

Virksomhedsovertagelser skal som hovedregel behandles efter den såkaldte overtagelsesmetode, hvor aktiver og forpligtelser i den erhvervede virksomhed omvurderes til dagsværdi på erhvervelsestidspunktet. Der skal endvidere beregnes goodwill for den erhvervede virksomhed. Årsregnskabsloven indeholder to undtagelser hertil, hvor sammenlægningsmetoden i stedet skal anvendes. Den ene af undtagelserne vedrører de situationer, hvor to ligeværdige parter etablerer en koncern eller indgår i en fusion. Den anden og mest anvendte undtagelse vedrører den situation, hvor alle de involverede virksomheder er underlagt kontrol af den samme part både før og efter transaktionen.

Når det skal afgøres, hvilken virksomhed, som er den erhvervende, og hvilken, som er den erhvervede, ses der alene på de formelle forhold. Det vil sige, hvilken virksomhed, der står som køber i kontrakten.

Når der sker en koncernetablering efter overtagelsesmetoden, skal der beregnes goodwill. Hvis goodwill er negativ, skal den indtægtsføres over en periode, dog højst 20 år.

I en koncern kan der være minoritetsejere i de enkelte dattervirksomheder. Minoritetens andel af koncernens resultat skal præsenteres som en omkostning i resultatopgørelsen. Tilsvarende skal minoritetens andel af egenkapitalen præsenteres som en forpligtelse i koncernregnskabet.

Årsregnskabsloven indeholder en række notekrav til koncernregnskabet.

2.1.2.10.2. Forslagets indhold

Reguleringen af, hvilke virksomheder, der har pligt til at udarbejde koncernregnskab, videreføres i stor udstrækning uændret. Mellemstore koncerner, der efter direktivet vil kunne fritages fra koncernregnskabspligt, vil således efter forslaget fortsat være koncernregnskabspligtige. Forhøjelsen af størrelsesgrænserne for små virksomheder, foreslås ligeledes at gælde for koncerner, således at flere koncerner bliver små koncerner og dermed kan undlade at aflægge koncernregnskab.

I overensstemmelse med det nye regnskabsdirektiv foreslås der endvidere en ændring i metoden til beregning af, hvorvidt størrelsesgrænserne overskrides, idet forslaget lægger op til, at andre typer af indkomster skal medregnes ved opgørelsen af nettoomsætningen ved beregning af størrelsesgrænserne. Se nærmere ovenfor i afsnit 2.1.2.2.

Muligheden for at behandle virksomhedssammenslutninger, hvor to ligeværdige parter etablerer en koncern eller indgår i en fusion, efter sammenlægningsmetoden, foreslås ophævet. Ophævelsen er i overensstemmelse med det nye regnskabsdirektiv og med den internationale regnskabsstandard på området.

I forhold til vurderingen af, hvilken virksomhed som er henholdsvis den erhvervende og den erhvervede i en virksomhedssammenslutning, foreslås det, at der skal tages udgangspunkt i de reelle forhold, når det er åbenlyst, hvem der er den reelle erhverver. Hvis der er stor usikkerhed om, hvem der er den erhvervende, skal den formelle erhverver også anses for den reelle.

Hvis der i forbindelse med koncernetableringen konstateres negativ goodwill, skal den indtægtsføres straks.

I en koncern kan der være minoritetsejere i de enkelte dattervirksomheder. Minoritetens andel af koncernens resultat skal fremgå af overskudsdisponeringen som en egenkapitaldisponering. Tilsvarende skal minoritetens andel af egenkapitalen præsenteres som et element i egenkapitalen i koncernregnskabet.

Som følge af krav i det nye regnskabsdirektiv foreslås der er række yderligere notekrav til koncernregnskabet. Det foreslås blandt andet, at koncernregnskabet skal indeholde oplysning om særlige poster, oplysning om betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets udløb samt oplysning om ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud.

2.1.2.11. Indsendelse af årsrapporter

2.1.2.11.1. Gældende ret

I henhold til gældende regler i årsregnskabsloven skal årsrapporten være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning. Dette betyder konkret, at virksomheder, der har kalenderåret som regnskabsår, skal indsende årsrapporten til Erhvervsstyrelsen, således at årsrapporten er modtaget senest den 31. maj.

For børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber er indsendelsesfristen dog 4 måneder.

2.1.2.11.2. Forslagets indhold

Der lægges i forslaget op til, at indsendelsesfristen forlænges fra 5 til 6 måneder, således at fristen for virksomheder med kalenderåret som regnskabsår, samordnes med fristen for at indsende selvangivelsen til SKAT.

Indsendelsesfristen for de børsnoterede virksomheder bibeholdes på 4 måneder efter regnskabsårets udløb, idet denne frist er krævet i henhold til gennemsigtighedsdirektivet. For så vidt angår statslige aktieselskaber bibeholdes indsendelsesfristen ligeledes på 4 måneder efter regnskabsårets udløb.

2.1.3. Følgeændringer i anden lovgivning

Forslaget indeholder ændringer i selskabsloven og lov om erhvervsdrivende fonde på grund af, at henvisninger til de nu ophævede 4. og 7. selskabsdirektiv foreslås erstattet af henvisninger til det nye regnskabsdirektiv. Der er således alene tale om konsekvensændringer.

2.2. Ændring af lov om værdipapirhandel m.v.

Lovforslaget gennemfører bl.a. dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, jf. EU-Tidende 2013, L 294, side 13 (herefter direktiv 2013/50/EU) i lov om værdipapirhandel m.v.

Som følge af direktiv 2013/50/EU indføres en forpligtelse for udstedere inden for udvindingsindustrien og skovning af primærskove til årligt at offentliggøre en beretning om betalinger til myndigheder. Formålet med denne nye pligt er at skabe gennemsigtighed om betalinger til myndigheder i lande med naturressourcer, således at oplysningerne er til rådighed for civilsamfundet og investorer, med henblik på at de kan holde myndighederne ansvarlige for deres indtægter fra udnyttelsen af disse ressourcer.

2.2.1. Lovforslagets indhold

2.2.1.1. Pligt for visse udstedere til at offentliggøre beretning om betaling til myndigheder

2.2.1.1.1. Gældende ret

Der eksisterer ikke i dag lovgivning, som forpligter virksomheder med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove til at offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder.

2.2.1.1.2. Baggrund for forslaget

Baggrunden for den nye beretningstype er et ønske om at sikre gennemsigtighed om de betalinger, som de berørte udstedere med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove, har foretaget til myndighederne i de lande, hvor de driver virksomhed. Formålet med offentliggørelse af beretninger om betalinger til myndigheder er at stille oplysningerne til rådighed for civilsamfundet og investorer med henblik på at holde myndigheder i lande med naturressourcer ansvarlige for deres indtægter fra udnyttelsen af disse ressourcer.

De nærmere regler for udarbejdelse af beretninger om betalinger til myndigheder er fastsat i det nye regnskabsdirektiv. Når pligten til at offentliggøre disse beretninger er taget med i direktiv 2013/50/EU, som gennemføres i lov om værdipapirhandel m.v., skyldes det et ønske om konkurrencemæssigt at ligestille udstedere fra EU/EØS-området med udstedere fra tredjelande, når de har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS-området. Udstedere fra tredjelande er ikke omfattet af reglerne i regnskabsdirektivet, men hvis de har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS-området skal de overholde kravene i gennemsigtighedsdirektivet, herunder de ændringer af direktivet som gennemføres med direktiv 2013/50/EU. Derved skal udstedere fra tredjelande også offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder, selv om de ikke er forpligtet til det efter den nationale lovgivning i det land, de har hjemsted.

2.2.1.1.3. Lovforslagets indhold

Som en helt ny forpligtelse skal udstedere af værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, når udstedere med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove, årligt offentliggøre en beretning om betalinger til myndigheder, hvis de af disse udstedere udstedte værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

Det følger af artikel 42 i det nye regnskabsdirektiv, at store virksomheder og alle virksomheder af interesse for offentligheden er omfattet af reglerne om beretning til betalinger til myndigheder. Artikel 2 i samme direktiv definerer »virksomheder af interesse for offentligheden«. Heraf kan udledes, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber også er omfattet af direktivets forpligtelser for virksomheder med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove. Da finansielle virksomheder ikke er omfattet af årsregnskabsloven, vil reglerne for pengeinstitutters, realkreditinstitutters og forsikringsselskabers vedkommende blive gennemført i de regnskabsbekendtgørelser, som Finanstilsynet har hjemmel til at udstede i medfør af § 196 i lov om finansiell virksomhed.

2.2.1.2. Offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger pålagt juridiske og fysiske personer

2.2.1.2.1. Gældende ret

§ 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder i dag en pligt for Finanstilsynet og virksomheder under tilsyn til at offentliggøre reaktioner i sager af principiel karakter og sager, der har videregående betydelige følger givet til en virksomhed og en pligt for Finanstilsynet til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. I henhold til § 84 c er det kun reaktioner og beslutninger vedtaget af Finanstilsynets bestyrelse og reaktioner og beslutninger givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, som skal offentliggøres. Bestemmelsen giver ikke mulighed for offentliggørelse af reaktioner og beslutninger givet til fysiske personer.

§ 84 d i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder i dag en mulighed for Finanstilsynet til at offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, som meddeles en påtale for overtrædelse af specifikt opnævnte bestemmelser i loven eller regler fastsat i medfør heraf, hvis det skønnes at være af interesse for investorerne at kende navnet på virksomheden eller den fysiske person.

Persondataloven regulerer behandling af personoplysninger, som foretages af offentlige myndigheder og private, når behandlingen helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Den omfatter ligeledes ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. § 1, stk. 1, i persondataloven. Persondatalovens regler gælder endvidere for anden ikke-elektronisk systematisk behandling af personoplysninger, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jf. § 1, stk. 2, i persondataloven. Af bemærkningerne til § 2, stk. 1, i persondataloven fremgår det, at bestemmelsen indebærer, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Det fremgår imidlertid også, at dette ikke gælder, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger). Persondataloven er ikke fraveget i forhold til de gældende regler om offentliggørelse efter § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v.

2.2.1.2.2. Baggrund for forslaget

Forslaget gennemfører artikel 29 i gennemsigtighedsdirektivet, således som bestemmelsen er affattet ved direktiv 2013/50/EU. Et af formålene med direktiv 2013/50/EU er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning vedrørende sanktioner og foranstaltninger

for overtrædelse af vigtige bestemmelser i direktivet. Hermed øges de nationale sanktioner og foranstaltningers effektivitet og præventive virkning ved at indføre krav om, at der skal kunne ske offentliggørelse af disse givet ikke kun til juridiske personer men også til fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser. Det vurderes, at gennemførelsen af artikel 29 i direktivet, som sker ved den foreslåede § 84 k i lov om værdipapirhandel m.v., nødvendiggør en fravigelse af persondataloven i forhold til offentliggørelse af oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler.

2.2.1.2.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at Finanstilsynets på sin hjemmeside skal offentliggøre sanktioner og foranstaltninger, dvs. politianmeldelser, administrative bødeforelæg, påtaler, påbud m.v., givet til både juridiske og fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser, der implementerer gennemsigtheddirektivet.

Ved offentliggørelsen indføres der en pligt for Finanstilsynet til, såfremt afgørelsen m.v. indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, at offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af anken. På tilsvarende måde skal Finanstilsynet i de tilfælde, hvor en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggøre resultatet.

I tilfælde hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, skal Finanstilsynet kunne udskyde offentliggørelsen eller offentliggøre i anonymiseret form. Dette gælder også, hvis der er tale om fysiske personer. Desuden skal offentliggørelse med navns nævnelse af fysiske personer udskydes eller anonymiseres, hvis de samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse med navns nævnelse vurderes ikke at være proportionale i forhold til hensynet til personen.

Det bemærkes, at oplysninger, om at fysiske personer har overtrådt strafsanktioneret lovgivning og modtaget f.eks. påbud og påtaler, vil kunne være oplysninger om andre rent private forhold i henhold til § 8 i persondataloven, og offentliggørelse, som forudsat i artikel 29, findes ikke i alle tilfælde at kunne ske inden for persondatalovens rammer. Den foreslåede bestemmelse om offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger indebærer således i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt offentliggørelse kan ske, en fravigelse af persondatalovens regler. Persondatalovens regler finder i øvrigt anvendelse, herunder eksempelvis regler om behandlingssikkerhed, indsigt m.v. Der henvises i den forbindelse også til præambelbetragtning 27 i direktiv 2013/50/EU, hvoraf det fremgår, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger i alle enkeltheder finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med gennemsigtheddirektivet.

Som det fremgår ovenfor af afsnit 2.2.1.2.1., er der mulighed for at fravige persondatalovens regler ved lov under forudsætning af, at det ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet. Af artikel 8, stk. 5, i databeskyttelsesdirektivet følger, at behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed. Der er

ikke i artikel 8, stk. 5, fastsat materielle behandlingskriterier for, hvornår der kan ske behandling af oplysninger om strafbare forhold. Dette spørgsmål må derfor skulle vurderes efter artikel 7 i databeskyttelsesdirektivet, hvorefter behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt.

Det er vurderingen, at den foreslåede fravigelse af persondataloven er nødvendig for at gennemføre artikel 29 i gennemsigtighedsdirektivet, og at den foreslåede § 84 k ligger indenfor rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Der er i den forbindelse lagt vægt på, at det fremgår af præambelbetragtning 39 i gennemsigtighedsdirektivet, at direktivet er i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivet. Der er endvidere lagt vægt på, at persondatalovens regler, som anført i de specielle bemærkninger til § 84 k, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v., i øvrigt finder anvendelse, herunder eksempelvis reglerne om behandlingssikkerhed, indsigt m.v., hvorfor reglerne er omfattet af de specifikke garantier, som databeskyttelsesdirektivet sætter. Endelig foreskriver det foreslåede stk. 3 i § 84 k, at offentliggørelse under visse omstændigheder skal udskydes eller ske i anonymiseret form.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vil medføre, at der skal foretages en systemtilpasning af Erhvervsstyrelsens digitale system til modtagelse af årsrapporter, Regnskab 2.0, således at årsrapporterne fortsat kan indberettes digitalt i både Regnskab Basis og Regnskab Special, selvom der er foretaget ændringer i reglerne i årsregnskabsloven. Disse udgifter afholdes inden for eksisterende økonomiske rammer.

Ændringerne i Regnskab 2.0 relaterer sig blandt andet til indførelse af et nyt skema, indførelse af reducerede notekrav for mikrovirksomheder og mulighed for, at små og mellemstore dattervirksomheder under visse betingelser kan aflægge årsrapport efter lempeligere regler.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget indeholder såvel ændringer, der medfører administrative lettelser, som ændringer, der medfører administrative byrder for virksomhederne. Forslaget vil dog samlet set medføre administrative lettelser. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har estimeret, at der ved en fuld udnyttelse af de foreslåede lempelser kan opnås væsentlige administrative lettelser for de omfattede virksomheder på op mod 800 mio. kr. årligt.

Den reelle besparelse for virksomhederne som følge af lovforslaget forventes imidlertid at være mindre.

Dette skyldes først og fremmest, at den reelle besparelse ved udnyttelse af lempelsesmulighederne for dattervirksomheder forventes at blive væsentligt mindre, end den beregnede besparelse ved en fuld udnyttelse af mulighederne. Dette skyldes dels, at ikke alle dattervirksomheder forventes at udnytte mulighederne, dels at besparelsen ved at udnytte lempelsesmulighederne reduceres på grund af de krav, som virksomhederne skal leve op til, hvis de benytter dattervirksomhedsundtagelserne. Se nærmere om den forventede udnyttelsesgrad for lempelsesmulighederne for dattervirksomheder nedenfor. Den forholdsvis lave forventede udnyttelsesgrad af dattervirksomhedslempelserne samt de tilknyttede betingelser ved udnyttelsen heraf er hovedforklaringen på, at de faktisk forventede besparelser som følge af lovforslaget på sigt vurderes at ville udgøre op mod 300 mio. kr. årligt.

For de øvrige foreslåede lempelsesmuligheder er det forventningen, at hovedparten af virksomhederne vil udnytte mulighederne. Dette forventes dog ikke at gælde for muligheden for at anvende erklæringsstandarden, idet det er forventningen, at op mod 50 pct. af virksomhederne omfattes af regnskabsklasse B vil benytte denne.

Der kan være flere grunde til, at ikke alle virksomheder vil vælge at udnytte de foreslåede lempelsesmuligheder. Der kan f.eks. være tale om, at en virksomhed af brandingmæssige årsager ønsker at give sine regnskabsbrugere en årsrapport med flere oplysninger end loven kræver. Vurderingen af den faktisk forventede udnyttelse af de foreslåede lempelsesmuligheder indeholder et stort element af skøn, idet det er vanskeligt at forudsige virksomhedernes fremtidige adfærd, og det forventeligt tager tid at omstille sig, når det handler om at udnytte de nye muligheder.

Erhvervsstyrelsen har foretaget en vurdering af den faktisk forventede udnyttelse af de væsentligste foreslåede lempelser. De foreslåede lempelsesmuligheder, der ikke forventes udnyttet fuldt ud, er gennemgået nedenfor.

For så vidt angår den foreslåede ændring, hvorefter dattervirksomheder under en række betingelser kan udarbejde en årsrapport efter reglerne for en lavere regnskabsklasse, er det forventningen, at ca. 20 pct. af dattervirksomhederne i regnskabsklasse B (som ikke er mikrovirksomheder) vil benytte muligheden, mens ca. 30 pct. af dattervirksomhederne i regnskabsklasse C (mellemstore) forventes at ville udnytte muligheden. Baggrunden for forskellen i den forventede udnyttelsesgrad er, at det er vurderingen, at lempelsesmuligheden for dattervirksomheder i regnskabsklasse C (mellemstore) er mere attraktiv, idet dattervirksomhederne her fritages for flere krav. Det er hensigten at følge udviklingen i, hvor mange dattervirksomheder, der anvender de nye muligheder.

For så vidt angår de foreslåede lempelsesmuligheder for mikrovirksomheder er det vurderingen, at ca. 70 pct. af virksomhederne vil udnytte mulighederne. Dette begrundes med, at der ikke er knyttet yderligere krav til udnyttelsen. Modsat må det forventes, at nogle virksomheder fortsat ønsker at give flere end de krævede oplysninger.

For så vidt angår de foreslåede forhøjelser af størrelsesgrænserne er det vurderingen, at alle eller næsten alle af de omfattede virksomheder vil udnytte de foreslåede lempelsesmuligheder. Vurderingen er begrundet i en forventning om, at stort set alle virksomheder blot følger reglerne i den regnskabsklasse, de er omfattet af. Dog forventes det, at enkelte muligheder i den lavere regnskabsklasse ikke vil blive udnyttet fuldt ud. For virksomheder der rykker fra regnskabsklasse C (mellemstor) til regnskabsklasse B gælder dette særligt muligheden for at anvende Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder fremfor almindelig revision, idet kun ca. 50 pct. af virksomhederne forventes at ville anvende erklæringsstandarden.

For så vidt angår den foreslåede ophævelse af kravet om ledelsespåtegning for virksomheder, der kun har ét ledelsesmedlem, er det vurderingen, at ca. 70 pct. af de omfattede virksomheder vil udnytte muligheden. Det er vurderingen, at en stor del af virksomhederne ikke anser ledelsespåtegningen for at bidrage med væsentlig information til regnskabsbrugere. Omvendt vil nogle virksomheder formentlig vælge fortsat at udarbejde en ledelsespåtegning med den begrundelse, at dette er en naturlig måde at dokumentere ledelsens ansvar for årsrapporten på.

For så vidt angår den foreslåede ophævelse af kravet om egenkapitalopgørelsen for små virksomheder vurderes det, at en meget stor andel – op mod 90 pct. – vil undlade at udarbejde en egenkapitalopgørelse. Det er således vurderingen, at en række virksomheder vil undlade at udarbejde en egenkapitalopgørelse, da en række af de oplysninger, der indgår i egenkapitalopgørelsen, allerede fremgår af balancen.

I relation til vurderingen af de forventede faktiske besparelser er der ligeledes foretaget en vurdering af, om nogle virksomheder allerede i dag frivilligt følger nogle af de regnskabskrav, som det ifølge forslaget bliver pligtigt at følge. Det er dog ikke vurderingen, at dette i væsentlig grad er tilfældet. Der er af den grund ved beregningen af de faktisk forventede besparelser ikke foretaget en reduktion af de beregnede potentielle administrative byrder.

Den samlede forventede faktiske besparelse er som nævnt ovenfor estimeret til at udgøre op mod 300 mio. kr. årligt.

For så vidt angår direkte efterlevelseseffekter er det vurderingen, at forslaget vil medføre omkostninger til tilpasning af de indberetningssystemer, der anvendes af virksomheder og revisorer i forbindelse med digital indberetning af årsrapporter. Da langt hovedparten af indberetningerne foretages af revisorer/revisionsvirksomheder, er det forventningen, at omkostningerne i første omgang vil blive afholdt af revisorerne. Det må dog antages, at omkostningerne vil blive overvæltet på de virksomheder, som revisorerne forestår indberetningerne for.

Forslaget vil herudover kunne medføre visse indirekte efterlevelseseffekter i form af yderligere krav fra virksomhedens interessenter. Det kan således tænkes, at enkelte af de virksomheder, der vælger at udnytte de foreslåede lempelser, vil blive mødt med krav om at give nogle af de oplysninger, som ikke længere kræves ifølge årsregnskabsloven. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor en virksomhed har brug for finansiering, og hvor virksomhedens bank stiller krav om en række oplysninger til brug for en kreditvurdering af virksomheden. Tilsvarende vil virksomhederne kunne blive mødt med krav om flere oplysninger fra leverandører, kunder eller andre af virksomhedens interessenter. Det må imidlertid forventes, at virksomheder, der vil blive mødt med væsentlige modkrav, f.eks. fra banken, slet ikke vil udnytte lempelsesmulighederne.

Samlet set er det vurderingen, at forslaget bidrager til en forbedring af danske virksomheders konkurrenceevne. Det er således vurderingen, at virksomhederne med forslaget vil kunne opnå besparelser i forbindelse med regnskabsudarbejdelsen samtidig med, at regnskabsinformationen og dermed regnskabsbrugernes beslutningsgrundlag ikke forringes væsentligt. Den foreslåede tilpasning af årsregnskabsloven til de internationale regnskabsstandarder giver ligeledes internationalt orienterede virksomheder mulighed for i højere grad at aflægge regnskab efter internationale regler. Dette kan være attraktivt for virksomheder, der opererer på udenlandske markeder eller virksomheder, som indgår i en koncern, der anvender de internationale regnskabsstandarder.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Ved at indsætte krav om redegørelse for miljøpolitikker i § 99 a, tilskyndes virksomhederne til at arbejde med miljørapportering og kontinuerlige miljøforbedringer. Det er således vurderingen, at forslaget har positive miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/XX/EU af 29. september 2014 (ændringsdirektiv vedr. CSR-rapportering). Det nye regnskabsdirektiv er, som de hidtidige direktiver, et minimumsdirektiv. For så vidt angår små virksomheder indebærer direktivet dog som noget nyt samtidig maksimumharmonisering for så vidt angår oplysningskrav. Medlemsstaterne må således ikke for små virksomheder stille krav om oplysninger udover de krav, der følger af direktivet.

Lovforslaget gennemfører tillige dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF (EU-Tidende 2013, L 294, side 13).

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 7. november 2014 til den 5. december 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

92-gruppen – forum for bæredygtig udvikling, Advokatrådet, Amnesty, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Akademikernes Centralorganisation, Arbejdsmarkedets Tillægs Pension (ATP), Bryggeriforeningen, Børsmæglerforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS, Concord Danmark, Copenhagen Business School, CSR Forum, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danske Regioner, Danske Råstoffer, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, DI, Dansk Initiativ for Etisk Handel, Dansk Investor Relations Forening - DIRF, Dansk Standard, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrugsrådgivning – Videncenteret for Landbrug, Dansk Management Råd, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd (DSK), Den Danske Aktuarforening, Det Kooperative Fællesforbund, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Den Danske Dommerforening, Domstolsstyrelsen, Finansforbundet, Finansrådet, Finansektorens Arbejdsgiverforening, First North, Forbrugerrådet, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Foreningen Freelance Bogholdere, FSR – Danske Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Garantifonden for indskydere og investorer, Grønlands Selvstyre, GXG Markets A/S, Handelshøjskolen i Aarhus, HK, Håndværksrådet, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark, Investeringsforeningsrådet, IT-branchen, Komiteen for god Selskabsledelse, Kommunale

Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunekredit, Kommunernes Landsforening (KL), Kommunernes Revision, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landbrugets Rådgivningscenter, Landscentret, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mellemløbeligt Samvirke, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Revifora – foreningen for revision, økonomi og ledelse, Revisortilsynet, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsrevisionen, Revisorkommissionen, Roskilde Universitetscenter, Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Verdens Skove, Virksomhedsforum for Socialt Ansvar, Værdipapircentralen, WWF, XBRL Danmark, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Forslaget vil medføre udgifter til ændringer af Erhvervsstyrelsens digitale system til modtagelse af årsrapporter, Regnskab 2.0, så dette bliver opdateret på baggrund af de foreslåede ændringer i årsregnskabsloven. Omkostningerne afholdes inden for eksisterende økonomiske rammer.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		Forslaget forventes at indebære omkostninger for erhvervslivet i form af omkostninger til tilpasning af indberetningssystemer, der anvendes ved digital indberetning af årsrapporter.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det er vurderingen, at der ved en fuld udnyttelse af de foreslåede lempelser netto kan opnås administrative lettelser på op mod 800 mio. kr. årligt. Den reelle besparelse for virksomhederne forventes at udgøre op mod 300 mio. kr. årligt.	Forslaget indeholder en række ændringer, der isoleret set medfører øgede byrder for virksomhederne. Der er primært tale om ændringer, som følger af det nye regnskabsdirektiv, og som der derfor er pligt til at gennemføre i dansk ret.

Miljømæssige konsekvenser	Ved at indsætte krav om redegørelse for miljøpolitikker i § 99 a, tilskyndes virksomhederne til at arbejde med miljørapportering og kontinuerlige miljøforbedringer. Det er således vurderingen, at forslaget har positive miljømæssige konsekvenser.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/XX/EU af 29. september 2014 (ændringsdirektiv vedr. CSR-rapportering).</p> <p>Lovforslaget gennemfører tillige dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF (EU-Tidende 2013, L 294, side 13).</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at *fodnoten til årsregnskabslovens titel* affattes på ny, således at noten indeholder en opdateret oversigt over alle de gældende EU-forskrifter, som udgør årsregnskabslovens EU-retlige baggrund.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 2, *stk. 1*, er en konsekvens af den foreslåede nye § 9, stk. 8, jf. forslaget § 1, nr. 25, som indebærer, at visse virksomheder fritages for at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten.

Til nr. 3-7

Efter den gældende § 4, stk. 1, i årsregnskabsloven kan virksomheder omfattet af §§ 3 og 4 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder undlade at aflægge årsrapport og i stedet indsende en undtagelseserklæring, hvis de ikke overskrider de størrelsesgrænser, der fremgår af bestemmelsen.

Regnskabsaflæggelsen for disse virksomhedsformer var ikke reguleret af de tidligere regnskabsdirektiver og er heller ikke reguleret af det nye regnskabsdirektiv.

Efter det gældende stk. 2 finder de generelle regler i årsregnskabslovens § 7, stk. 3, anvendelse ved beregningen af størrelsesgrænserne.

Det foreslås, at der i § 4, *stk. 2*, også indsættes en henvisning til det foreslåede nye stk. 4 i § 7, jf. forslaget § 1, nr. 16. Uanset at regnskabsaflæggelsen for de i stk. 1 opregnede virksomhedsformer ikke er reguleret af det nye regnskabsdirektiv, gør de samme hensyn sig gældende, som er baggrunden for det foreslåede § 7, stk. 4. Det følger af henvisningen, at virksomheder, der har finansielle indtægter og/eller indtægter fra investeringsvirksomhed, der tilsammen mindst svarer til nettoomsætningen, skal anvende summen af nettoomsætningen og de finansielle indtægter og andre indtægter fra investeringsvirksomhed i stedet for blot nettoomsætningen ved opgørelsen af, om virksomheden er lille, mellemstor eller stor. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 16.

Desuden foreslås det, at henvisningen i § 4, *stk. 4*, til § 7, stk. 4, ændres til § 7, stk. 5. Der er alene tale om en redaktionel konsekvensændring som følge af forslaget § 1, nr. 16, der indebærer, at det gældende stk. 4 i § 7 videreføres uden ændringer som stk. 5.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny bestemmelse i § 4 som *stk. 5*, der indebærer, at børsnoterede virksomheder ikke kan benytte undtagelsen i stk. 1. Baggrunden herfor er, at børsnoterede virksomheder har en sådan interesse for offentligheden, at det ikke er hensigtsmæssigt, at de kan undlade at aflægge årsrapport efter årsregnskabsloven. De gældende bestemmelser i stk. 5 og 6 videreføres herefter uændret som stk. 6 og 7.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at henvisningen i § 4, *stk. 1*, til stk. 4-6 ændres til stk. 4-7. Desuden foreslås det, at henvisningen til stk. 5 i § 4, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ændres til stk. 6.

De hidtil gældende bemærkninger til § 4, jf. specielle bemærkninger til § 4: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3266-3267, Folketingstidende 2003-04, A, L 71 som fremsat, side 2317, og Folketingstidende 2007-08, A, L 100 som fremsat, side 3593, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 8

Det foreslås, at direktivhenvisningen i årsregnskabslovens § 5, *stk. 1, nr. 3*, og § 6, *stk. 1, nr. 3*, ændres til det nye regnskabsdirektiv, som nu er gældende på området.

Til nr. 9

Interessent- og kommanditselskaber kan efter de gældende bestemmelser i årsregnskabslovens § 5, *stk. 1-3*, under visse forudsætninger undlade at aflægge årsrapport og i stedet indsende en undtagelseserklæring til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås, at der i § 5 indsættes en ny bestemmelse som *stk. 5*, der indebærer, at interessent- og kommanditselskaber, der er børsnoterede virksomheder, ikke kan anvende undtagelserne i *stk. 1-3*.

Det følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 40, at medmindre det er udtrykkeligt fastsat i direktivets enkeltbestemmelser, skal medlemsstaterne ikke lade direktivets forenklinger og undtagelsesbestemmelser gælde for virksomheder af interesse for offentligheden. Herunder hører børsnoterede virksomheder, jf. det nye regnskabsdirektivs artikel 2, nr. 1, litra a.

Forslaget gennemfører således direktivets artikel 40.

Til nr. 10-12

Den gældende § 6 i årsregnskabsloven indeholder en undtagelse for dattervirksomheder uden aktivitet, hvorefter de kan undlade at aflægge årsrapport, når visse betingelser herfor er opfyldt. Bestemmelsen gennemfører undtagelsesmuligheden i det tidligere 4. selskabsdirektivs artikel 57, der med sproglige tilpasninger er videreført i det nye regnskabsdirektivs artikel 37.

Den gældende § 6, *stk. 1*, opregner seks betingelser, der skal være opfyldt, for at undtagelsen kan anvendes. Det følger af den første betingelse (*stk. 1, nr. 1*), at dattervirksomhedens regnskab skal indgå ved fuld konsolidering eller ved indregning og måling til regnskabsmæssig indre værdi i det af modervirksomheden aflagte koncernregnskab.

Det følger af betingelsen i det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 5, at dattervirksomheden skal indgå i modervirksomhedens koncernregnskab, som skal være udarbejdet i overensstemmelse med direktivet. Direktivets kapitel 6, ”Konsoliderede regnskaber og beretninger”, forudsætter, at dattervirksomheden skal indgå i koncernregnskabet ved fuld konsolidering.

Der foreslås derfor en ændring til § 6, *stk. 1, nr. 1*, således at muligheden for at anvende undtagelsen, hvis virksomheden indregnes til indre værdi i et koncernregnskab for en modervirksomhed, udgår. Herefter skal dattervirksomhedens regnskab indgå i koncernregnskabet for en modervirksomhed ved fuld konsolidering, for at undtagelsen kan anvendes.

Der foreslås endvidere en redaktionel ændring i såvel *stk. 1, nr. 1* og *2*, således at der ikke længere både refereres til en modervirksomhed/modervirksomheden og en højereliggende modervirksomhed/den højereliggende modervirksomhed, men alene til en

modervirksomhed/modervirksomheden. Forslaget er begrundet i, at en højereliggende modervirksomhed også er omfattet af definitionen på en modervirksomhed, hvorfor det er overflødigt at nævne en højereliggende modervirksomhed/den højereliggende modervirksomhed.

Forslaget ændrer således ikke ved, at betingelserne i stk. 1 og 2 fortsat kan opfyldes ved, at dattervirksomheden indgår i en højereliggende modervirksomheds koncernregnskab.

I forslaget § 1, nr. 8, foreslås der herudover i § 6, stk. 1, nr. 3, en konsekvensændring som følge af det nye direktiv, således at henvisningen til det tidligere 7. selskabsdirektiv ændres til det nye regnskabsdirektiv.

Det følger af betingelsen i det gældende stk. 1, nr. 5, at modervirksomheden skal erklære sig om, at den indestår for dattervirksomhedens forpligtelser, indtil dattervirksomheden har indsendt årsrapport for et senere regnskabsår. Der foreslås en præcisering af betingelsen i *stk. 1, nr. 5*, således at det tydeligt fremgår, at garantien omfatter alle eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, der opstår, indtil dattervirksomheden er ophørt med at benytte undtagelsen og har indsendt en årsrapport.

Det skal bemærkes, at der desuden i forslaget § 1, nr. 36 og 100, foreslås en udvidelse af anvendelsen af direktivets undtagelsesmulighed, idet der foreslås indsat en ny § 22 c og en ny § 78 a, der giver små og mellemstore dattervirksomheder med aktivitet mulighed for at aflægge årsrapport efter enklere regler, når betingelserne for at benytte undtagelsen er opfyldt, jf. bemærkningerne hertil.

De hidtil gældende bemærkninger til § 6, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 6: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3268, og Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1735, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 13 og 14

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, er regnskabsklasse B (små virksomheder) og regnskabsklasse C (mellemstore og store virksomheder) afgrænset af beløbsgrænser for nettoomsætning henholdsvis balancesum samt af en størrelsesgrænse for det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret.

Beløbsgrænserne i § 7, stk. 2, for små og mellemstore virksomheder blev sidst forhøjet ved lov nr. 516 af 17. juni 2008.

Det foreslås, at beløbsgrænserne for små virksomheder i § 7, *stk. 2, nr. 1*, forhøjes således:

Beløbsgrænsen for balancesummen forhøjes fra de nuværende 36 mio. kr. til 44 mio. kr., jf. *litra a*, og beløbsgrænsen for nettoomsætningen forhøjes fra de nuværende 72 mio. kr. til 89 mio. kr., jf. *litra b*.

Baggrunden for forslaget er det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 2, jf. artikel 3, stk. 10, hvorefter små virksomheder er virksomheder, der i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelsesgrænser: balancesum på 4 mio. euro, nettoomsætning på 8 mio. euro og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 50. Ifølge artikel 3, stk. 2, kan medlemsstaterne fastsætte højere beløbsgrænser, idet disse dog ikke

må overskride 6 mio. euro, for så vidt angår balancesummen, og 12 mio. euro, for så vidt angår nettoomsætningen.

Det foreslås, at muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for små virksomheder udnyttes fuldt ud, idet det dog foreslås, at beløbsgrænserne som hidtil angives i hele millionbeløb. Omregning af de i euro angivne beløb skal ifølge det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 9, ske ved anvendelse af den valutakurs, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* på ikrafttrædelsesdatoen for det nye regnskabsdirektiv. Omregningskursen er kurs 7,4573, jf. *Den Europæiske Unions Tidende* af den 19. juli 2013. De beregnede beløb afrundes nedad til hele millionbeløb, idet det ifølge direktivets artikel 3, stk. 2, ikke er tilladt at runde op.

Som en konsekvens af den foreslåede forhøjelse af beløbsgrænserne for små virksomheder foreslås en tilsvarende forhøjelse af beløbsgrænserne for små koncerner, der kan undlade at udarbejde koncernregnskab, jf. forslaget § 1, nr. 138.

Endvidere foreslås det at forhøje beløbsgrænserne for mellemstore virksomheder i § 7, stk. 2, nr. 2. Det foreslås således, at beløbsgrænsen for balancesummen for mellemstore virksomheder forhøjes fra de nuværende 143 mio. kr. til 156 mio. kr., jf. *litra a*, og at beløbsgrænsen for nettoomsætningen forhøjes fra de nuværende 286 mio. kr. til 313 mio. kr., jf. *litra b*.

Baggrunden for forslaget er det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 3, jf. artikel 3, stk. 10, hvorefter mellemstore virksomheder er virksomheder, der ikke er små virksomheder, og som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelsesgrænser: balancesum på 20 mio. euro, nettoomsætning på 40 mio. euro og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 250.

Det foreslås, at muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for mellemstore virksomheder udnyttes fuldt ud, idet muligheden i artikel 3, stk. 9, 2. afsnit, for at runde de angivne beløb i euro op med indtil 5 pct. udnyttes. Omregning af de i euro angivne beløb skal ifølge det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 9, ske ved anvendelse af den valutakurs, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* på ikrafttrædelsesdatoen for det nye regnskabsdirektiv. Omregningskursen er som nævnt ovenfor kurs 7,4573, jf. *Den Europæiske Unions Tidende* af den 19. juli 2013.

Ifølge artikel 3, stk. 13, i det nye regnskabsdirektiv skal Kommissionen minimum hvert femte år revidere og hvis nødvendigt ændre de i artikel 3, stk. 1–7, omhandlede størrelsesgrænser for at tage højde for virkningerne af inflationen. For sådanne ændringer finder reglerne om delegerede retsakter i artikel 49 i det nye regnskabsdirektiv anvendelse.

I overensstemmelse med hidtidig praksis anses en nystiftet virksomhed for omfattet af regnskabsklasse B, hvis den i den første regnskabsperiode ikke overskrider to af de nævnte størrelsesgrænser. Derefter gælder der en to-års regel vedrørende ind- og udtræden af de forskellige regnskabsklasser samt flytning inden for regnskabsklasse C. Fordelen ved at have en to-års periode er, at et enkelt år med over- eller underskridelse af størrelsesgrænserne ikke uden videre medfører ændringer i regnskabspligten.

Hvis virksomheden derimod overskrider to af de nævnte størrelsesgrænser i det første regnskabsår, omfattes virksomheden direkte af regnskabsklasse C og skal følge reglerne for mellemstore eller store virksomheder afhængig af virksomhedens størrelse.

To-års reglen følger af artikel 3, stk. 10, i det nye regnskabsdirektiv.

De hidtil gældende bemærkninger til § 7, stk. 2, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 15

Det foreslås, at henvisningen i årsregnskabslovens § 7, stk. 3, nr. 2, 1. pkt., til definitionen af nettoomsætning i bilag 1, C, nr. 11, ændres til nr. 12.

Der er alene tale om en redaktionel konsekvensændring som følge af forslagets § 1, nr. 177, der indebærer, at den gældende definition i nr. 11 videreføres uden ændringer som nr. 12.

Til nr. 16

Årsregnskabslovens regler for udarbejdelse af årsrapporter er baseret på den såkaldte ”byggeklodsmodel”, som er omtalt i afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger. Afgrænsningen mellem små, mellemstore og store virksomheder beror på størrelsesgrænser, som er fastsat i årsregnskabslovens § 7, stk. 2.

§ 7, stk. 2, finder således anvendelse ved afgørelsen af, om en virksomhed skal følge reglerne for små virksomheder i regnskabsklasse B, om virksomheden skal følge reglerne for mellemstore virksomheder i regnskabsklasse C eller reglerne for store virksomheder i regnskabsklasse C. Dette afgøres ud fra, om virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to ud af tre kriterier for henholdsvis balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret. I forslagets § 1, nr. 13 og 14, foreslås en forhøjelse af beløbsstørrelserne for balancesum og nettoomsætning.

Det har imidlertid vist sig, at visse virksomheder med meget store balancesummer – eksempelvis investerings- og holdingvirksomheder – efter de gældende regler kan aflægge årsrapport efter reglerne for små virksomheder i regnskabsklasse B. Det kan skyldes en kombination af få ansatte og den omstændighed, at virksomhedens primære indtægter ikke omfattes af årsregnskabslovens definition af nettoomsætning. Årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 11, der bliver nr. 12 som følge af forslagets § 1, nr. 177, definerer nettoomsætningen som ”salgsværdien af produkter og tjenesteydelser m.v., der henhører under selskabets ordinære aktiviteter med fradrag af prisnedslag, merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salgsbeløbet”. Det medfører, at eksempelvis resultat af investeringsvirksomhed i form af udbytter, avancer og positive værdireguleringer ikke anses for nettoomsætning i årsregnskabslovens forstand.

Det anses ikke for hverken hensigtsmæssigt eller relevant, at virksomheder, der som følge af omfanget af deres aktiviteter og balancesum fremstår som store, kan nøjes med at følge regnskabsreglerne for små virksomheder. Det foreslås derfor at udnytte muligheden i det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 12, til at kræve medregning af andre indtægter i nettoomsætningen ved opgørelsen af, om en virksomhed er lille, mellemstor eller stor, hvis anvendelsen af ”nettoomsætning” ved opgørelsen af afgrænsningen mellem små, mellemstore og store virksomheder ikke er relevant.

Der foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i § 7 som *stk. 4*, hvorefter virksomheder, der har finansielle indtægter og/eller indtægter fra investeringsvirksomhed, der til sammen mindst svarer til nettoomsætningen, skal anvende summen af nettoomsætningen og de finansielle indtægter

og indtægter fra investeringsvirksomhed i stedet for blot nettoomsætningen ved opgørelsen af, om virksomheden er lille, mellemstor eller stor. Med kriteriet om, at de finansielle indtægter og/eller indtægter fra investeringsvirksomhed til sammen mindst skal svare til nettoomsætningen, er der tilsigtet en afgrænsning, der både er entydig og enkel at opgøre, og som har til formål at sikre, at kun virksomheder med betydelige finansielle indtægter eller indtægter fra investeringsvirksomhed i forhold til indtægter fra salg af varer og tjenesteydelser m.v., bliver omfattet af bestemmelsen. Med forslaget skal alle virksomhedens finansielle indtægter indgå ved beregningen af, om virksomheden er lille, mellemstor eller stor. Der er hermed valgt en afgrænsning, der både er entydig og enkel at opgøre og er neutral i forhold til, hvordan virksomhedens finansielle indtægter sammensætter sig.

Tilsvarende er indtægter af investeringsvirksomhed defineret som dels positive værdireguleringer efter årsregnskabslovens § 38 samt realiserede gevinster ved salg af ejendomme, der omfattes efter § 38, stk. 1. Der er også her lagt vægt på at sikre en entydig og neutral afgrænsning af de omfattede indtægter.

Forslaget vedrører udelukkende beregningen af størrelsesgrænserne og medfører således ikke, at finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed skal præsenteres som ”nettoomsætning” i resultatopgørelsen.

De gældende bestemmelser i § 7, *stk. 4 og 5*, bliver herefter *stk. 5 og 6*.

Til nr. 17

Som en konsekvens af forslagets § 1, nr. 16, foreslås en ændring af henvisningen i § 7, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, således at den nuværende henvisning til *stk. 1 og 4* ændres til *stk. 1 og 5*.

Til nr. 18

Det foreslås, at henvisningen i årsregnskabslovens § 8, *stk. 1*, til definitionen af virksomhedens ledelse i bilag 1, A, nr. 5, ændres til nr. 6.

Der er alene tale om en redaktionel konsekvensændring som følge af forslagets § 1, nr. 175, der indebærer, at den gældende definition i nr. 5 videreføres uden ændringer som nr. 6.

Til nr. 19-25

Kapitel 2 i årsregnskabsloven indeholder regler om ledelsens ansvar for årsrapporten. I den gældende § 8 fastslås det således bl.a., at virksomhedens ledelse skal aflægge årsrapport for virksomheden, og at hvert enkelt medlem af virksomhedens ansvarlige ledelsesorganer har ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen, eventuelle standarders krav samt eventuelle krav i vedtægter eller aftale.

I den gældende § 9, stk. 1, fastslås det, at når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmerne af de ansvarlige ledelsesorganer underskrive årsrapporten og datere underskriften. De skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvori de erklærer, hvorvidt årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens og eventuelle standarders krav samt eventuelle krav i vedtægter eller aftale.

Virksomhedens ledelse skal desuden erklære sig om, hvorvidt årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et retvisende billede af virksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling og resultatet.

Uanset at der i § 9, stk. 1, tales om ”alle medlemmerne af de ansvarlige ledelsesorganer”, gælder kravet om en underskrevet ledelsespåtegning i dag også for virksomheder, hvor den ansvarlige ledelse kun består af ét medlem.

Hvis der i virksomheder med flere ansvarlige ledelsesmedlemmer opstår uenighed om årsrapporten, kan det pågældende ledelsesmedlem ikke undlade at underskrive årsrapporten, men kan tilkendegive sine indvendinger i tilknytning til sin underskrift, jf. den gældende § 10.

Som anført i afsnit 2.1.2.4.2. i de almindelige bemærkninger har ledelsens påtegning på regnskabet ingen selvstændig juridisk betydning, da det følger direkte af loven, at ledelsen er ansvarlig for virksomhedens regnskab, jf. den gældende § 8 som omtalt ovenfor. I det omfang, der er tale om flere ledelsesmedlemmer i en virksomhed, eksempelvis en direktion og en bestyrelse, har ledelsespåtegningen dog den funktion, at de ledelsesmedlemmer, der ikke er involveret direkte i regnskabsaflæggelsen, får skærpet opmærksomheden på ledelsesansvaret. Det gælder eksempelvis bestyrelsesmedlemmer. Desuden vurderes ledelsens underskrift at have en dokumentationsværdi, hvis ledelsesmedlemmerne efterfølgende bliver uenige om årsrapportens godkendelse.

I virksomheder, hvor der kun er ét ledelsesmedlem – eksempelvis et anpartsselskab med en direktør som eneste ledelsesmedlem – ses der ikke at være de samme behov for at opretholde kravet om en ledelsespåtegning. Derfor foreslås det, at der indsættes en undtagelse til § 9, stk. 1, således at virksomheder med kun ét ledelsesmedlem fritages for at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten, medmindre virksomheden er omfattet af regnskabsklasse D, jf. det foreslåede nye stk. 8, der omtales nærmere nedenfor.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at der i § 9, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes en henvisning til undtagelsen i det nye stk. 8.

§ 9, stk. 1, videreføres således uændret for de virksomheder, der ikke kan anvende undtagelsen i stk. 8. Det vil sige, at virksomheder med flere ledelsesmedlemmer skal medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten som hidtil. Det samme gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, uanset om de har ét eller flere ledelsesmedlemmer. Det kan således undtagelsesvist forekomme, at en børsnoteret virksomhed, som ikke er et aktieselskab, kun har ét ledelsesmedlem, men efter forslaget fritager dette som nævnt ikke virksomheden for at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten. Baggrunden for dette er, at ledelsespåtegningen er et direktivkrav for børsnoterede virksomheder, jf. artikel 4, stk. 3, i gennemsigtighedsdirektivet, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF, som er gennemført i de gældende bestemmelser i § 9, stk. 1 og stk. 2.

Uanset at der i § 9, stk. 1, stilles krav om, at de omfattede virksomheders årsrapport skal indeholde en underskrevet ledelsespåtegning, stilles der efter de gældende regler ikke krav om, at det eksemplar af årsrapporten, der indsendes til Erhvervsstyrelsen med henblik på offentliggørelse, er forsynet med underskrifter, men virksomheden skal opbevare et underskrevet eksemplar, som styrelsen kan forlange at få forevist. De nærmere regler herom fremgår af indsendelsesbekendtgørelsen, dvs. bekendtgørelse nr. 837 af 14. august 2012 med senere ændringer, som er udstedt med hjemmel i årsregnskabslovens § 155.

Ledelsesmedlemmerne kan underskrive årsrapporten fysisk eller digitalt, jf. den gældende § 153 c, stk. 1. Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 9 som *stk. 2*, hvori det præciseres i *1*.

pkt., at hvis årsrapporten underskrives digitalt, bortfalder kravet i stk. 1, 2. *pkt.*, om, at underskriften og underskriftens datering skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen. Baggrunden for dette er, at de digitale underskriftsløsninger, som kendes i dag, f.eks. NemID, ikke muliggør, at underskriften og underskriftens datering placeres i tilknytning til ledelsespåtegningen, da det er dokumentet i sin helhed, der underskrives digitalt.

Hvis årsrapporten indeholder en ledelsespåtegning, og årsrapporten underskrives digitalt, skal underskriverens navn dog fremgå tydeligt – det vil sige med trykte bogstaver – i tilknytning til ledelsespåtegningen, jf. den foreslåede § 9, *stk. 2, 2. pkt.*

Dette gælder også for virksomheder, som efter det foreslåede stk. 8 ikke har pligt til at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten, hvis de frivilligt vælger at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten.

Efter Erhvervsstyrelsens praksis skal der ved underskrift af dokumenter med digital signatur anvendes en digital signatur med et sikkerhedsniveau svarende til OCES-standarden, kvalificerede certifikater eller højere. Den unikke reference til den digitale dokumentesignering skal fremgå af dokumentet, således at det er muligt at validere den digitale signatur. Den gældende § 153 c, stk. 2, indeholder bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler herom. Bemyndigelsen er ikke udnyttet p.t.

Den gældende § 9, stk. 2, indeholder nogle supplerende krav til indholdet af ledelsespåtegningen for børsnoterede virksomheder, som disse virksomheder skal give i henhold til gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 3, som nævnt ovenfor. Bestemmelsen videreføres uden ændringer som *stk. 3*. Som en konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen fra *stk. 2* til *stk. 3* i § 9, stk. 3, der bliver *stk. 4*.

Den gældende § 9, stk. 3, der bliver *stk. 4*, undtager visse børsnoterede virksomheder fra de supplerende krav til indholdet af ledelsespåtegningen, som omtalt ovenfor. Det foreslås, at beløbsgrænsen i § 9, stk. 3, der bliver *stk. 4*, forhøjes i overensstemmelse med den nye beløbsgrænse, som er fastsat i gennemsigtighedsdirektivet. For nærmere oplysninger herom kan der henvises til forslaget § 1, nr. 161.

Det foreslås, at der indsættes et ny bestemmelse i § 9 som *stk. 5*, der indebærer, at forhøjelsen af beløbsstørrelsen som omtalt ovenfor ikke får virkning for børsnoterede virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010, hvis den pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro, dvs. den hidtidige størrelsesgrænse, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. Dette gælder i hele gældsinstrumenternes løbetid. For nærmere oplysninger herom kan der ligeledes henvises til forslagets § 1, nr. 163.

De gældende bestemmelser i § 9, stk. 4 og 5 - der bliver til *stk. 5* og 6 som følge af indsættelsen af det nye *stk. 2* - bliver efter indsættelsen af det nye *stk. 5* til *stk. 6* og 7.

Som nævnt ovenfor foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse i § 9 som *stk. 8*, der fastslår, at hvis virksomhedens ledelse på tidspunktet for årsrapportens godkendelse alene består af ét ledelsesmedlem, er virksomheden fritaget for kravet om at medtage en ledelsespåtegning i

årsrapporten. Virksomhedens indberetning af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen anses da som dokumentation for, at ledelsesmedlemmet har godkendt årsrapporten. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse D skal dog altid medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten som omtalt ovenfor.

Efter den gældende § 9, stk. 4, der bliver stk. 6, skal virksomhedens ledelse - hvis virksomheden har fravalgt revision - i tilknytning til ledelsespåtegningen erklære, hvorvidt virksomheden opfylder betingelserne i den gældende § 135, stk. 1, 3. pkt., for at kunne fravælge revision. Endvidere skal virksomhedens ledelse - hvis der er indføjjet supplerende beretninger i årsrapporten - erklære, hvorvidt beretningen giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger, jf. den gældende § 9, stk. 5, der bliver stk. 7.

Det foreslås, at hvis årsrapporten ikke indeholder en ledelsespåtegning, skal oplysning om ovennævnte forhold i stedet medtages i ledelsesberetningen, jf. den foreslåede § 9, stk. 9. Forslaget er en konsekvens af den nye § 9, stk. 8, der er omtalt ovenfor.

Til nr. 26

Hvis en virksomhed, som har fået årsregnskabet revideret, opfylder betingelserne for at fravælge revision i årsregnskabslovens § 135, stk. 1, 3. pkt., og generalforsamlingen eller et tilsvarende godkendelsesorgan beslutter at fravælge revision for det kommende regnskabsår, skal virksomheden efter den gældende § 10 a give oplysning herom i tilknytning til ledelsespåtegningen.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 10 a som stk. 2, hvoraf det fremgår, at hvis virksomhedens årsrapport ikke indeholder en ledelsespåtegning, jf. den foreslåede nye § 9, stk. 8, skal oplysningen i stedet gives i ledelsesberetningen. Der henvises til forslagets § 1, nr. 25, vedrørende den nye § 9, stk. 8, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 27

Årsregnskabslovens § 11, stk. 1, indeholder lovens generalklausul: den overordnede målsætning om, at regnskabet skal give et retvisende billede af virksomhedens forhold. Af § 11, stk. 2, følger det, at hvis anvendelsen af lovens bestemmelser ikke er tilstrækkelige til at give et retvisende billede, som nævnt i stk. 1, skal der gives yderligere oplysninger i regnskabet.

§ 11, stk. 3, vedrører pligten til at fravige lovens bestemmelser i helt særlige tilfælde, hvis dette er nødvendigt for at opnå et retvisende billede af virksomhedens henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat (i det følgende kaldet fravigelsespligten). En fravigelse af lovens bestemmelser for at opnå et retvisende billede vil kun yderst sjældent komme på tale, ikke mindst da langt de fleste problemstillinger kan løses ved at give yderligere oplysninger efter § 11, stk. 2.

Den gældende § 11, stk. 3, indeholder en opregning af de bestemmelser i loven, der i helt særlige tilfælde vil være pligt til at fravige.

Det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 4, om fravigelsespligten, indeholder imidlertid en generel henvisning til alle direktivets bestemmelser.

I lighed hermed foreslås det derfor, at § 11, stk. 3, ændres således, at bestemmelsen ikke indeholder en opregning af, hvilke bestemmelser i årsregnskabsloven det kan komme på tale at fravige. Med

forslaget omfatter fravigelsespligten dog alle lovens bestemmelser om udarbejdelse af årsregnskab henholdsvis koncernregnskab – og ikke kun de, der er gennemført fra direktivet.

Der er imidlertid ikke med forslaget tiltænkt nogen reel ændring i pligten til at benytte fravigelsen. Der vil således fortsat være en række bestemmelser i årsregnskabsloven, som vurderes at være så grundlæggende, at det må antages, at fravigelse herfra ikke vil kunne forekomme. For eksempel vil det være helt utænkeligt, at en virksomhed fraviger kravet om at indsende en årsrapport med henvisning til, at årsrapporten ikke vil give et retvisende billede. Dette vil eksempelvis også være tilfældet, selvom der på tidspunktet for den rettidige indsendelse af årsrapporten er usikkerhed om målingen af væsentlige aktiver, og denne usikkerhed først kan afklares på et senere tidspunkt. Her vil årsrapporten fortsat skulle indsendes indenfor fristen, men det er naturligvis helt afgørende, at der redegøres for denne usikkerhed i årsrapporten. Tilsvarende vil det ligeledes være helt utænkeligt, at en virksomhed fraviger revisionspligten med den begrundelse, at revisors påtegning ikke vil give et retvisende billede.

Bestemmelsen stiller krav om, at fravigelsen hvert år skal oplyses i noterne, hvor den skal begrundes konkret og fyldestgørende med oplysning om, hvilken indvirkning, herunder så vidt muligt den beløbsmæssige indvirkning, fravigelsen har på virksomhedens henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Dette understreger, at der altid skal udarbejdes et regnskab, som skal indeholde de lovpligtige elementer, herunder noter.

Ligeledes vil langt de fleste af lovens bestemmelser stort set altid kunne suppleres med oplysninger efter § 11, stk. 2, således at det retvisende billede i henhold til § 11, stk. 1, opnås. For disse bestemmelser vil fravigelse af lovens detailbestemmelser i henhold til stk. 3 aldrig blive aktuel. For de bestemmelser i loven, som fravigelse vil kunne være relevant for, ændrer forslaget heller ikke de relativt restriktive rammer, der i dag gælder for, hvornår fravigelsen skal bringes i anvendelse.

Lovens krav kan næppe fraviges således, at der anvendes andre metoder for indregning og måling, end hvad der er tilladt efter de internationale regnskabsstandarder IFRS. Årsagen er, at loven bygger på de samme grundlæggende rammer som IFRS. Der anvendes betydelige ressourcer på løbende udvikling af IFRS, herunder en global dialog med virksomheder, regnskabsbrugere, myndigheder og revisorer. Det må derfor anses for usandsynligt, at en virksomhed har en så speciel situation, at der ikke er taget højde herfor under IFRS. Hvor et forhold ikke er reguleret specifikt i IFRS, indeholder IAS 8 et "hierarki" over forhold, der skal tages i betragtning, når den anvendte regnskabspraksis skal fastlægges. IFRS har således tages stilling til, hvilke kriterier og eventuelle andre retskilder, der skal lægges vægt på, når et konkret forhold ikke er detailreguleret i standarderne.

IFRS indeholder dog også – ligesom årsregnskabsloven - en fravigelsesmulighed, men denne ses kun anvendt yderst sjældent.

IFRS indeholder et stort antal detaljerede regler, som udvikles løbende og gennemgår hyppigere ændringer end årsregnskabsloven. Der vil derfor forekomme tilfælde, hvor IFRS tager højde for nye situationer – for eksempel konsekvenserne af en finanskriser – før årsregnskabsloven. I disse tilfælde kan det være relevant for virksomhederne at fravige loven for at anvende en bestemt metode under IFRS. Det må forudsættes, at hvis der vælges en metode under IFRS for indregning og måling, skal der samtidig gives de oplysninger, som kræves under IFRS ved anvendelsen af metoden.

Indregning, måling og oplysninger skal således ses som et hele. Har en konkret regulering i IFRS imidlertid været vedtaget på det tidspunkt, hvor en anden regulering af det tilsvarende forhold i årsregnskabsloven er blevet besluttet, vil lovens bestemmelser næppe kunne fraviges med henvisning til, at reguleringen i IFRS er mere retvisende. Her har lovgiver jo netop bevidst valgt at gennemføre en regulering af et forhold, der afviger fra reguleringen af det samme forhold i IFRS.

IFRS kan i stor udstrækning også anvendes til udfyldning af lovens rammer. For eksempel giver årsregnskabslovens § 38 mulighed for, at investeringsejendomme kan måles til dagsværdi. Bestemmelsen er kun en ramme, hvor IAS 40 udfylder rammen for definition af, hvad der er en investeringsejendom, klassifikation af ejendomme til og fra kategorien m.v. IFRS 13 indeholder detaljerede bestemmelser for, hvordan dagsværdien skal beregnes.

IAS 40 og IFRS 13 ændres i takt med, at der bliver udarbejdet bedre metoder til f.eks. at beregne dagsværdier på investeringsejendomme. Når der kommer nye standarder, vil disse udfylde lovens rammer. Der er således intet til hinder for, at en virksomhed, som udarbejder regnskab efter årsregnskabsloven, anvender de nyeste IFRS til at udfylde lovens rammer. Dette forudsætter dog naturligvis, at den standard, som ønskes anvendt, ikke er i strid med lovens ordlyd. En standard, som tidligere har krævet måling til kostpris, men som fremover kræver måling til dagsværdi, kan alene anvendes, hvis loven også tillader brug af dagsværdi.

Selvom lovens regler om udarbejdelse af års- og koncernregnskab i vid udstrækning er baseret på principperne i IFRS, vil virksomhederne normalt kunne udarbejde årsregnskab uden at skulle læse IFRS – hverken helt eller delvist. Den simple handelsvirksomhed, som alene anvender kostpris som målegrundlag, kan således basere sit regnskab på lovens ordlyd. Anvendelse af IFRS bliver mere relevant, hvor en virksomhed anvender dagsværdi som målegrundlag. Hvis en virksomhed indgår komplicerede aftaler om køb, salg, m.v. vil det ofte være relevant at anvende bestemmelserne i IFRS. Årsagen er, at IFRS, modsat årsregnskabsloven, indeholder detaljeret regulering og vejledning i forhold til den regnskabsmæssige behandling af mere komplicerede transaktioner.

Det foreslås, at ændringen til § 11, stk. 3, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 18, § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 11 for regnskabsklasse A, B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 11, stk. 3, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 28 og 29

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 13, stk. 2, må regnskabsår, opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet).

Ændring kan dog ske i henhold til stk. 2, hvis der derved bedre opnås et retvisende billede, eller hvis ændringen er nødvendig for at overholde nye regler ved overgang til ny regnskabsklasse, ved lovændring, ved nye forskrifter i henhold til lov eller ved nye standarder efter § 136. Hvis der foretages ændringer i henhold til § 13, stk. 2, skal der gives de oplysninger, som kræves efter § 11, stk. 3, 2. pkt., jf. den gældende § 13, stk. 3.

Det foreslås, at bestemmelsen om, at der skal gives de oplysninger, som kræves efter § 11, stk. 3, 2. pkt., indsættes som *3. pkt.* i § 13, *stk. 2*, som en konsekvens af, at § 13, stk. 3, foreslås ophævet som nærmere omtalt nedenfor.

De hidtil gældende bemærkninger til § 13, stk. 2, jf. specielle bemærkninger til § 13: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3277-3281, vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser.

Den gældende § 13, stk. 3, i årsregnskabsloven indeholder en mulighed for i særlige tilfælde at fravige de grundlæggende forudsætninger om bl.a. periodisering, konsistens, bruttoværdi og formel kontinuitet i § 13, stk. 1, og bestemmelserne om reel kontinuitet i den gældende § 13, stk. 2.

Med det nye regnskabsdirektiv er de almindelige principper for regnskabsaflæggelse samlet i artikel 6, hvorefter der ikke generelt gives mulighed for at fravige de grundlæggende forudsætninger.

Det foreslås derfor, at § 13, *stk. 3*, ophæves. Den foreslåede ændring er en nødvendig tilpasning af bestemmelsen til direktivets krav.

Årsregnskabsloven indeholder stadig detailbestemmelser, der tillader, at grundlæggende krav fraviges, eksempelvis i den gældende § 50, hvor det under visse forudsætninger tillades at fravige kravet i § 13, stk. 1, nr. 8, om præsentation af bruttoværdier.

Ændringen skønnes alene at have betydning for regnskabsaflæggelsen i meget få danske virksomheder.

Til nr. 30

Den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 18, *2. pkt.*, skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 135 a, stk. 1, 1. pkt., i forslaget § 1, nr. 165. Forslaget præciserer, at de revisorer, der efter årsregnskabslovens § 135 a kan revidere års- og koncernregnskaber eller afgive andre erklæringer i relation til årsrapporten, omfatter alle revisorer, der er godkendt hertil efter revisorloven.

Til nr. 31

Årsregnskabsloven indeholder ikke specifikke regler for indregning og måling af aktiver og forpligtelser i åbningsbalancen for en nyetableret virksomhed. Udgangspunktet er derfor, at lovens almindelige bestemmelser om kostpris for identificerbare aktiver og forpligtelser finder anvendelse.

I praksis er der imidlertid opstået spørgsmål om, hvordan kostprisen skal opgøres, når der indskydes en bestående virksomhed i en anden virksomhed. Dette er f.eks. tilfældet, når en personlig virksomhed skal omdannes til et kapitalselskab (for eksempel et aktie- eller anpartsselskab). Her indskydes den personlige virksomheds aktiver og forpligtelser i aktie- eller anpartsselskabet.

Her har praksis ved stiftelser af virksomheder været, at aktiver og forpligtelser i åbningsbalancen enten indregnes og måles efter overtagelsesmetoden (til dagsværdier), jf. årsregnskabslovens § 122, eller efter sammenlægningsmetoden (til bogførte værdier), jf. § 123.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i årsregnskabslovens § 19 som et nyt *stk.* 2, der præciserer, at virksomheden skal vælge én af disse to metoder ved første indregning i åbningsbalancen.

Herefter vil det fremgå klart, at der frit kan vælges mellem disse to metoder. Samtidig præciseres det, at der ikke kan anvendes en metode, hvorefter nogle aktiver måles til bogførte værdier, mens andre måles til dagsværdier. En sådan blandet model er i øvrigt i strid med kravet om konsistens i årsregnskabslovens § 13, stk. 1, nr. 7.

Den foreslåede § 19, stk. 2, giver noget større valgmuligheder end de tilsvarende regler i IFRS. Efter den foreslåede bestemmelse kan det nystiftede kapitalselskab således anses som overtagende part, og der kan derfor altid ske omvurdering af aktiver og forpligtelser til dagsværdi efter overtagelsesmetoden.

Overtagelsesmetoden skal anvendes efter IFRS, når en aktivitet overdrages, men efter IFRS kan den nystiftede virksomhed ofte ikke anses for at være den overtagende part, hvorfor aktiver og forpligtelser i den bestående virksomhed ikke kan omvurderes til dagsværdi.

IFRS indeholder dog ingen specifikke regler i forhold til den situation, hvor samme part kontrollerer både den virksomhed, som bliver indskudt, og den modtagende virksomhed. Her accepteres det i praksis efter IFRS, at enten overtagelsesmetoden eller sammenlægningsmetoden anvendes. Ved langt de fleste stiftelser ved indskud af en bestående virksomhed vil samme part (person) både kontrollere den virksomhed, som indskydes, og det nye kapitalselskab.

Ved anvendelse af dagsværdier skal lovens almindelige regler for beregning af dagsværdi i § 37, stk. 1, 2.-5. pkt., anvendes.

Der knytter sig særlige problemstillinger til opgørelsen af dagsværdien på virksomhedens forpligtelser. Årsagen er, at det kan være endog meget svært at beregne værdien af en forpligtelse baseret på egen kreditværdighed m.v. Her må det derfor forudsættes, at dagsværdien er det beløb, virksomheden skal betale for at blive frigjort fra forpligtelsen. Dette fremgår også af definitionen på salgsværdi af en forpligtelse, jf. lovens bilag 1, C, nr. 9, der bliver nr. 10, jf. forslagets § 1, nr. 177. I henhold til § 37, stk. 1, er en forpligtelses dagsværdi udtrykt ved salgsværdien.

Langt de fleste forpligtelser skal således måles til fordringernes pålydende værdi. Undtagelserne er blandt andet noterede realkreditobligationer, som skal måles til aktuel kursværdi.

Udskudt skat er også en forpligtelse. Denne skal indregnes og måles efter de almindelige regler herfor i årsregnskabslovens § 47, som er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 68 og 69, vedrørende ændringer til § 47. Beregningen af udskudt skat sker som udgangspunkt efter de samme metoder, som er beskrevet i den internationale regnskabsstandard IAS 12. I forbindelse med en stiftelse vil det dog være tilladt at indregne udskudt skat i forhold til alle aktiver og forpligtelser, herunder den udskudte skat som påhviler den goodwill, der konstateres ved stiftelsen. Fravigelsen fra IAS 12 må dog antages alene at skulle ske, hvor en sådan fravigelse er forudsat i anden lovgivning, f.eks. som en betingelse for skattefri omdannelse fra personlig virksomhed til kapitalselskab.

Den anden valgmulighed ifølge forslaget er at anvende bogførte værdier ved anvendelse af sammenlægningsmetoden i årsregnskabslovens § 123. Sammenlægningsmetoden indebærer i korte træk, at der anvendes bogførte værdier uden reguleringer til dagsværdi, herunder at der ikke kan beregnes en ny goodwill ved stiftelsen. Sammenlægningsmetoden er nærmere omtalt i bemærkningerne til § 1, nr. 152, vedrørende ændring af § 123.

Ved anvendelse af bogførte værdier skal der tages udgangspunkt i den nystiftede virksomheds regnskabspraksis. Værdien skal således opgøres, som om virksomheden havde ejet aktiverne fra deres oprindelige anskaffelse. Der kan således ikke ukritisk tages udgangspunkt i de faktiske bogførte værdier hos indskyder.

Hvis en bygning eksempelvis er 10 år gammel på overtagelsestidspunktet, og der ikke er foretaget afskrivninger på bygningen i denne periode, skal der ske en beregning af de akkumulerede afskrivninger over de 10 år. Herefter skal bygningen indregnes til oprindelig kostpris, fratrukket de 10 års afskrivninger.

I helt særlige tilfælde vil det ikke være praktisk muligt at opgøre en pålidelig bogført værdi for et aktiv. I disse helt særlige tilfælde vil virksomheden skulle måle aktivet til dagsværdi, uanset at sammenlægningsmetoden er valgt.

Det skal understreges, at anvendelsen af bogførte værdier ved stiftelsen af et kapitalselskab ikke samlet set kan medføre højere værdier end anvendelsen af dagsværdier. Det skyldes, at selskabslovens § 36, stk. 1, nr. 4, kræver, at værdien af nettoaktiverne ikke overstiger dagsværdien.

Uanset at sammenlægningsmetoden anvendes ved indskud af en bestående virksomhed, er der ikke noget krav om, at der skal gives sammenligningstal for perioden, der ligger før overtagelsen af den indskudte virksomhed.

Hvilken regnskabspraksis som vælges i åbningsbalancen, vil have stor betydning for virksomhedens første årsrapport. Oplysningen om, hvilken metode der er anvendt ved aflæggelsen af virksomhedens første årsrapport, er en vigtig oplysning for regnskabsbrugerne. Det skal derfor fremgå af anvendt regnskabspraksis, hvorledes aktiver og forpligtelser er indregnet og målt i åbningsbalancen, jf. årsregnskabslovens § 53.

Det foreslås, at den nye bestemmelse i § 19, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, der fastslår, hvilke bestemmelser i årsregnskabsloven der gælder for disse regnskabsklasser, ændres som anført i forslagets § 1, nr. 34, 98 og 133.

Det nye regnskabsdirektiv indeholder ikke bestemmelser, som specifikt regulerer indregning og måling i en åbningsbalance ved overtagelse af en bestående virksomhed. Der er således tale om national regulering.

Den gældende § 19, stk. 2, videreføres uændret som *stk. 3*.

Den gældende § 19, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 32.

Til nr. 32

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 19, stk. 3, der bliver stk. 4 som følge af forslaget i § 1, nr. 31, skal virksomheder opdele indregnede aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger i erhvervsmæssige aktiviteter og ikke-erhvervsmæssige aktiviteter. Bestemmelsen er især rettet mod enkeltmandsvirksomheder, men omfatter efter sin ordlyd alle virksomheder omfattet af årsregnskabsloven.

En enkeltmandsvirksomhed er en samlet juridisk enhed, som omfatter både en erhvervsmæssig del og en privat del. Personen hæfter således med sine private aktiver for forpligtelser i erhvervsvirksomheden, ligesom erhvervsvirksomhedens aktiver også kan anvendes til at dække forpligtelser i den private del.

Ved enkeltmandsvirksomheder er det relevant tydeligt at udskille den private del, såsom bolig, lønindkomst m.v., fra den erhvervsmæssige del i virksomheden. Dette kan have stor betydning for at kunne vurdere status og ikke mindst udviklingen i den erhvervsmæssige del, uden at billedet forstyrres af private dispositioner.

Det foreslås, at § 19, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes på ny, således at det fremgår klart af bestemmelsen, at den alene omfatter enkeltmandsvirksomheder og andre virksomheder, der ejes personligt af en eller flere indehavere, dvs. primært interessentskaber. Herved fremgår det klart, at aktie- og anpartsselskaber, partnerselskaber og erhvervsdrivende fonde m.v. ikke er omfattet af bestemmelsen.

Den eksisterende praksis med, at erhvervsdrivende fonde ikke behøver at opdele deres aktiver m.v. i en erhvervsmæssig del og en ikke-erhvervsmæssig del, vil herefter have udtrykkelig hjemmel i loven. Opdelingen kan dog være relevant for fonde, som har to klart adskilte aktiviteter, hvoraf én er af rent almenvelgørende karakter, mens den anden er af erhvervsmæssig karakter. Ofte vil der dog være tale om en integration mellem de to dele, hvorfor en opdeling kan være problematisk og præget af tilfældigheder.

Selvom der efter forslaget ikke er et krav om opdeling i erhvervsdrivende fonde, vil dette til en vis grad være muligt indenfor lovens almindelige bestemmelser om opstilling m.v. Hvis en fond f.eks. både har udlejningsejendomme og ejendomme, hvorfra den driver museumsaktivitet, vil det være naturligt, at disse to typer ejendomme præsenteres på separate linjer i balancen, men det er ikke et krav.

Bestemmelsen vedrører alene klassifikation i balancen og resultatopgørelsen. Bestemmelsen giver således ikke mulighed for at anvende andre principper end lovens for indregning og måling. Bestemmelsen omfatter virksomheder, som - bortset fra en mindre gruppe interessentskaber - ikke er omfattet af det nye regnskabsdirektiv. Bestemmelsen har således ikke baggrund i det nye regnskabsdirektiv, men er alene en national bestemmelse for præsentation af de ikke-erhvervsmæssige aktiver og forpligtelser.

Det foreslås, at ændringen til § 19, stk. 3, der bliver stk. 4, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, B, C og D. Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, der fastslår, hvilke bestemmelser i årsregnskabsloven der gælder for disse regnskabsklasser, ændres som anført i forslagets § 1, nr. 34, 98 og 133.

Til nr. 33

Årsregnskabslovens § 20, stk. 2, er tæt forbundet med § 19, stk. 3, der bliver stk. 4 som følge af forslaget § 1, nr. 32. Det foreslås derfor, at ordlyden i § 20, stk. 2, tilpasses den ændrede ordlyd i § 19, stk. 3, der bliver stk. 4.

Det foreslås samtidig, at det præciseres, at virksomheden ikke alene kan undlade at indregne private aktiver og forpligtelser, men også kan undlade at indregne private indtægter og omkostninger i regnskabet. Dette antages allerede at være normal praksis, da det næppe er muligt at aflægge et retvisende regnskab, hvis virksomheden i resultatopgørelsen indregner private indtægter og omkostninger, men udeholder de relaterede private poster i balancen.

I henhold til lovens almindelige regler om konsistens i § 13, stk. 1, nr. 7, vil virksomheden skulle vælge enten at indregne alle ikke-erhvervs-mæssige aktiviteter, eller ingen. Det er således ikke muligt at indregne udvalgte aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, men samtidig udeholde andre aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger.

Bestemmelsen giver mulighed for at udeholde aktiver og forpligtelser m.v. fra regnskabet. Hvis de indregnes, skal dette ske efter lovens almindelige regler herfor.

Bestemmelsen omfatter virksomheder, som bortset fra en mindre gruppe interessentskaber ikke er omfattet af det nye regnskabsdirektiv. Bestemmelsen har således ikke baggrund i det nye regnskabsdirektiv, men er alene en national bestemmelse.

Det foreslås, at § 20, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 20, stk. 2, for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 20, jf. specielle bemærkninger til § 20: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3285, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 34

Den gældende § 22, stk. 1, i årsregnskabsloven angiver, hvilket indhold en årsrapport for en virksomhed omfattet af regnskabsklasse B i det mindste skal bestå af. Desuden angiver bestemmelsen, hvilke regler i årsregnskabsloven som finder anvendelse på årsrapporter for virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse B.

Det foreslås, at § 22, *stk. 1*, ophæves og erstattes af tre stykker, der indsættes i § 22 som stk. 1-3, således at indholdet af det gældende stk. 1 ajourføres i lyset af de ændringer, der med lovforslaget foretages i reglerne for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B.

Den foreslåede § 22, *stk. 1*, fastslår, hvilket indhold årsrapporten i det mindste skal bestå af. Årsrapporten skal som hidtil bestå af en ledelsespåtegning, medmindre virksomheden er fritaget herfor efter den foreslåede nye § 9, stk. 8, jf. forslaget § 1, nr. 25. Sidstnævnte bestemmelse fritager som noget nyt virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og C for at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten, hvis virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan kun består af ét

medlem på tidspunktet for årsrapportens godkendelse. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til bestemmelsen.

Desuden skal årsrapporten som hidtil bestå af balance, resultatopgørelse og noter, jf. dog den foreslåede nye bestemmelse i § 22 b, stk. 1, jf. forslaget § 1, nr. 36, der som noget nyt fritager visse virksomheder omfattet af regnskabsklasse B – de såkaldte mikrovirksomheder, som opfylder betingelserne i den foreslåede nye § 22 a – for at medtage en række noter i årsregnskabet. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 36.

I den gældende § 22, stk. 1, nævnes anvendt regnskabspraksis som et eksempel på et notekrav. Dette eksempel er ikke medtaget i den nye affattelse af § 22, stk. 1, da eksemplet ikke vurderes at have selvstændig betydning. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring med udeladelsen af dette eksempel.

Endvidere fastslås det i den foreslåede § 22, stk. 1, at årsrapporten skal indeholde en ledelsesberetning. Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer til § 76 a og § 77 i forslaget § 1, nr. 97.

Det har hidtil været valgfrit for virksomhederne, om de vil redegøre for deres væsentligste aktiviteter i en note til regnskabet eller i en ledelsesberetning, jf. den gældende § 76 a. Virksomhederne har hidtil ikke haft pligt til at medtage en ledelsesberetning, medmindre der er sket væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold, jf. den gældende § 77. I forslaget § 1, nr. 97, foreslås det, at § 76 a og § 77 erstattes af en ny affattelse af § 76 a, hvorefter virksomheder omfattet af regnskabsklasse B fremover skal medtage en ledelsesberetning, som beskriver virksomhedens væsentligste aktiviteter, og som redegør for væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold, hvis der er sket ændringer i disse. For en nærmere uddybning af dette kan der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 97.

Den foreslåede § 22, stk. 2, viderefører uden ændringer den gældende § 22, stk. 1, 1. pkt., om, at hvis en revisor har afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 a, skal revisionspåtegningen eller erklæringen indgå i årsrapporten.

Den foreslåede § 22, stk. 3, opregner ligesom den hidtidige § 22, stk. 1, 3. pkt., hvilke regler i årsregnskabsloven som finder anvendelse ved udarbejdelse af årsrapporter for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, idet henvisningerne til reglerne er opdateret i lyset af de ændringer, som foreslås i dette lovforslag, og som er nærmere omtalt i bemærkningerne til de enkelte ændringer i lovforslaget.

Den foreslåede § 22, stk. 3, indeholder ligesom den gældende § 22, stk. 1, 3. pkt., en henvisning til årsregnskabslovens § 137. Det indebærer, at virksomheder, som udarbejder årsregnskab eller koncernregnskab efter de omhandlede internationale regnskabsstandarder, skal anvende bestemmelser i standarderne i stedet for visse bestemmelser i årsregnskabsloven, når de udarbejder deres årsregnskab eller koncernregnskab. Det drejer sig eksempelvis om bestemmelser vedrørende indregning og måling samt langt de fleste krav til oplysninger i noterne. Nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 930 af 19. august 2014 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder IFRS for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven (IFRS-bekendtgørelsen). Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i årsregnskabslovens § 137, stk. 4.

De hidtil gældende bestemmelser i § 22, stk. 2 og 3, videreføres uændret som stk. 4 og 5.

Til nr. 35

I forslaget § 1, nr. 36, indsættes der nogle særlige regler for meget små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, kaldet mikrovirksomheder, som § 22 a og § 22 b i årsregnskabsloven. En virksomhed, der opfylder betingelserne i § 22 a, er således undtaget fra at give en række oplysninger i noterne, jf. den foreslåede § 22 b.

I forslaget § 1, nr. 36, indsættes der desuden en bestemmelse som § 22 c, der giver dattervirksomheder omfattet af regnskabsklasse B mulighed for at anvende undtagelserne i § 22 b, jf. henvisningen i § 22 c til § 22 b, selv om dattervirksomheden ikke opfylder betingelserne i § 22 a for at være en mikrovirksomhed.

Hvis en mikrovirksomhed eller en dattervirksomhed udnytter en eller flere af undtagelserne i § 22 b, indebærer det bl.a., at virksomheden ikke kan anvende årsregnskabslovens § 37 om indregning og måling af visse aktiver og forpligtelser til dagsværdi, idet indregning og måling i så fald skal ske til kostpris.

Når en virksomhed, der anvender en eller flere af undtagelserne i § 22 b, ikke længere opfylder betingelserne herfor i § 22 a henholdsvis § 22 c, eller virksomheden ikke længere ønsker at anvende disse undtagelser, skal virksomheden anvende de almindelige regler i regnskabsklasse B, herunder årsregnskabslovens § 37. For at lette overgangen hertil foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse som *stk. 6* i § 22, som virksomheden kan anvende første gang, den udarbejder årsregnskab, efter at den er ophørt med at udnytte en eller flere af undtagelserne i § 22 b.

Efter den foreslåede § 22, stk. 6, kan virksomheden således for de poster i resultatopgørelsen, som påvirkes af, at § 37 finder anvendelse, opgøre sammenligningstal for resultatopgørelsen efter § 24 for perioder, der ligger før regnskabsåret, efter den hidtil anvendte metode.

Ifølge den gældende § 24 skal der anføres sammenligningstal for hver post i balancen og i resultatopgørelsen, og foregående års poster skal tilpasses, hvis disse ikke er direkte sammenlignelige med posterne for det aktuelle år. Dette krav medfører, at virksomheder, der overgår fra at have anvendt en eller flere af undtagelserne i den foreslåede § 22 b, til at anvende de almindelige regler i regnskabsklasse B, skal tilpasse foregående års poster, som er opgjort på baggrund af kostpris-princippet, ved at opgøre disse ved anvendelse af dagsværdimetoden. Den foreslåede bestemmelse i stk. 6 betyder, at de berørte virksomheder delvist fritages for kravet om en sådan tilpasning, idet virksomhederne ved den foreslåede stk. 4 fritages for kravet om tilpasning for posterne i resultatopgørelsen, men ikke i balancen.

Til nr. 36

Det foreslås, at der indsættes tre nye bestemmelser i årsregnskabsloven som § 22 a, § 22 b og § 22 c.

§ 22 a

Det nye regnskabsdirektiv indeholder mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre særligt lempelige regler for såkaldte mikrovirksomheder.

Bestemmelserne om mikrovirksomheder blev oprindeligt indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/6/EU af 14. marts 2012 som en ændring til 4. selskabsdirektiv, direktiv 78/660/EØF. Bestemmelserne om mikrovirksomheder er videreført i artikel 3 og artikel 36 i det nye regnskabsdirektiv.

Mikrovirksomheder er defineret i artikel 3, stk. 1, i det nye regnskabsdirektiv som virksomheder, der på balancedagen i to på hinanden følgende regnskabsår ikke overskrider to af de tre følgende grænser: balancesum på 350.000 euro, nettoomsætning på 700.000 euro og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 10.

Efter artikel 3, stk. 9, 2. afsnit, kan beløbene i euro ved omregning til anden valuta rundes op med 5 pct. til et helt beløb i national valuta, hvis medlemsstaten ikke har indført euroen. Omregning af de i euro angivne beløb skal ifølge det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 9, ske ved anvendelse af den valutakurs, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* på ikrafttrædelsesdatoen for det nye regnskabsdirektiv. Omregningskursen er kurs 7,4573, jf. *Den Europæiske Unions Tidende* af den 19. juli 2013.

Det foreslås, at der i årsregnskabsloven indføres særlige regler for mikrovirksomheder, dvs. meget små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B som nærmere omtalt nedenfor, således at virksomheder, der opfylder betingelserne i § 22 a, kan anvende undtagelserne i § 22 b.

Efter den foreslåede § 22 a, stk. 1, er mikrovirksomheder defineret som virksomheder, der på balancedagen i to på hinanden følgende regnskabsår ikke overskrider to af de tre følgende grænser; balancesum 2,7 mio. kr., nettoomsætning 5,4 mio. kr. og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 10.

Det følger endvidere af det foreslåede stk. 1, at mikrovirksomheder kan udnytte undtagelserne i den foreslåede § 22 b, idet holdingvirksomheder og investeringsvirksomheder, som defineret i det foreslåede stk. 3, dog ikke kan anvende de nævnte undtagelser.

Årsregnskabslovens § 7, stk. 3-4, finder med de foreslåede ændringer til § 7 i forslaget § 1, nr. 15 og 16, tilsvarende anvendelse ved vurderingen af, om en virksomhed opfylder betingelserne i stk. 1 for at være en mikrovirksomhed, jf. den foreslåede § 22 a, stk. 2.

I den foreslåede § 22 a, stk. 3, fastslås det, at visse virksomheder ikke kan anvende undtagelserne i § 22 b, selvom de opfylder de størrelsesmæssige kriterier for at være mikrovirksomheder i § 22 a, stk. 1.

I § 22 a, stk. 3, nr. 1, fastslås det således, at undtagelserne i det foreslåede § 22 b ikke gælder for virksomheder, der besidder kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse (holdingvirksomheder). Denne begrænsning er i overensstemmelse med artikel 36, stk. 7, i det nye regnskabsdirektiv, der foreskriver, at undtagelserne for mikrovirksomheder ikke må tillades for holdingvirksomheder.

Den her anvendte definition af holdingvirksomheder svarer til definitionen af holdingvirksomheder i årsregnskabslovens § 135, stk. 3, som er bredere end direktivets definition af holdingvirksomheder i artikel 2, nr. 15, blandt andet fordi definitionen i § 135, stk. 3, også omfatter alle

modervirksomheder. Den foreslåede definition af holdingvirksomheder i § 22 a, stk. 3, nr. 1, indebærer således, at færre virksomheder vil kunne anvende undtagelserne i § 22 b, end hvis direktivets definition af holdingvirksomheder blev anvendt. Det er dog vurderingen, at der alene er tale om et mindre antal virksomheder, som derved afskæres fra at anvende undtagelserne i § 22 b, og at ulemperne herved opvejes af fordelene ved at anvende en definition, der i forvejen er velkendt af virksomhederne.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 22 a, stk. 3, nr. 2, gælder undtagelserne i § 22 b endvidere ikke for virksomheder, som udelukkende beskæftiger sig med at anbringe deres midler i forskellige former for værdipapirer og fast ejendom eller i andre aktiver alene med det formål at fordele investeringsrisikoen og at lade deres selskabsdeltagere drage fordel af resultaterne af forvaltningen af deres aktiver.

Endvidere fastslås det i den foreslåede § 22 a, stk. 3, nr. 3, at undtagelserne i § 22 b heller ikke gælder for virksomheder, der er forbundet med virksomheder omfattet af nr. 2, som har fast kapital, såfremt de forbundne virksomheder alene har til formål at erhverve fuldt indbetalte kapitalandele, der er udstedt af disse investeringsvirksomheder.

Begrænsningerne i stk. 3, nr. 2 og 3, er i overensstemmelse med artikel 36, stk. 7, i det nye regnskabsdirektiv, der foreskriver, at undtagelserne for mikrovirksomheder ikke må tillades for investeringsvirksomheder.

De gældende bestemmelser i årsregnskabsloven indeholder ikke en definition af investeringsvirksomheder. Den foreslåede bestemmelse i stk. 3, nr. 2 og 3, anvender derfor direktivets definition af investeringsvirksomheder, som fremgår af artikel 2, nr. 14, i det nye regnskabsdirektiv.

§ 22 b

Efter artikel 36 i det nye regnskabsdirektiv kan medlemsstaterne fritage virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne i artikel 3, stk. 1, for en række krav. Undtagelsen kan dog ikke anvendes for holdingvirksomheder og investeringsvirksomheder. Undtagelsesmulighederne kan gennemføres helt eller delvist i national lovgivning.

Det foreslås, at nogle af de mulige lempelser, som det nye regnskabsdirektiv giver mulighed for at indføre for mikrovirksomheder, udnyttes i årsregnskabsloven. Det foreslås således, at mikrovirksomheder fritages for en række notekrav. Baggrunden for den delvise udnyttelse af direktivets lempelsesmuligheder for mikrovirksomheder er nærmere omtalt i de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.3.

Efter den foreslåede § 22 b, stk. 1, er mikrovirksomheder, jf. § 22 a, undtaget fra at give følgende oplysninger i noterne til årsregnskabet:

- 1) Oplysninger om anvendt regnskabspraksis, jf. § 53, som denne foreslås ændret ved forslaget § 1, nr. 82 og 83.
- 2) Oplysninger om op- og nedskrivninger af aktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi, jf. § 58, som denne foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 86.
- 3) Oplysninger om gæld, der forfalder til betaling mere end 5 år efter balancetidspunktet, jf. den gældende § 63.

- 4) Oplysninger om særlige poster, jf. § 67 a, nr. 1 og 2, som foreslås indsat ved forslaget § 1, nr. 89.
- 5) Oplysninger om det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret, jf. § 68, som foreslås indsat ved forslaget § 1, nr. 90.
- 6) Oplysninger om modervirksomheden for den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed, jf. § 71, som denne foreslås ændret ved forslaget § 1, nr. 91.

Forslaget gennemfører de muligheder for at undlade noteoplysninger, som er opregnet i artikel 36, stk. 1, litra b, jf. artikel 16 i det nye regnskabsdirektiv.

Efter den foreslåede § 22 b, stk. 2, skal en mikrovirksomhed, der anvender en eller flere af undtagelserne i stk. 1, anføre dette i noterne.

Det fremgår af den foreslåede § 22 b, stk. 3, at årsregnskabslovens § 11, stk. 2 og 3, ikke finder anvendelse på årsregnskaber, hvor en eller flere af undtagelsesmulighederne i § 22 b, stk. 1, er udnyttet.

Det foreslåede stk. 3 har baggrund i artikel 36, stk. 4, i det nye regnskabsdirektiv, hvorefter det fremgår, at årsregnskaber udarbejdet af mikrovirksomheder, som udnytter nogle af eller alle direktivets undtagelsesmuligheder i artikel 36, stk. 1, 2 og 3, anses for at give et retvisende billede, som beskrevet i direktivets artikel 4, stk. 3, og at artikel 4, stk. 4, i direktivet således ikke finder anvendelse. Artikel 4, stk. 3, svarer til den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 11, stk. 1 og 2, mens artikel 4, stk. 4, svarer til den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 11, stk. 3, jf. forslaget § 1, nr. 27. Det kan således ikke med henvisning til § 11, stk. 3, hævdes, at et årsregnskab, der er udarbejdet ved udnyttelse af en eller flere af undtagelserne i stk. 1, ikke giver et retvisende billede, jf. § 11, stk. 1, 1. pkt. Tilsvarende kan det ikke med henvisning til § 11, stk. 2, kræves, at årsregnskabet skal suppleres med yderligere oplysninger for at give et retvisende billede.

Efter den foreslåede § 22 b, stk. 4, finder årsregnskabslovens §§ 37 og 38 ikke anvendelse for mikrovirksomheder, der anvender en eller flere af undtagelserne i § 22 b, stk. 1. §§ 37 og 38 gennemfører artikel 8 i det nye regnskabsdirektiv. Det fremgår af artikel 36, stk. 3, i det nye regnskabsdirektiv, at virksomheder, som anvender en eller flere af undtagelserne for mikrovirksomheder, ikke kan anvende reglerne fra artikel 8. Det foreslåede stk. 4 er således en implementering af direktivets artikel 36, stk. 3.

Ifølge § 37, som denne foreslås ændret, jf. forslaget § 1, nr. 48-51, skal virksomheder som hovedregel efter første indregning løbende regulere finansielle aktiver samt de finansielle forpligtelser, der indgår i en handelsbeholdning eller er afledte finansielle instrumenter, til dagsværdi og indregne værdireguleringerne i resultatopgørelsen. Ifølge § 38, som denne foreslås ændret, jf. forslaget § 1, nr. 53-56, kan investeringsejendomme løbende reguleres til dagsværdi. Tilsvarende kan virksomheder, der omdanner levende dyr eller planter biologisk med henblik på salg, forarbejdning, forbrug eller avl af yderligere dyr og planter, efter første indregning løbende regulere disse aktiver til dagsværdi.

Reglerne i §§ 37 og 38, som disse foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 48-51, og forslaget § 1, nr. 53-56, om løbende regulering til dagsværdi finder således ikke anvendelse for mikrovirksomheder, der anvender en eller flere af undtagelsesmulighederne i stk. 1. Aktiver og forpligtelser, der ellers ville være omfattet af § 37 og aktiver, der ellers kunne være omfattet af § 38 skal således i

mikrovirksomhedens årsregnskab indregnes og løbende måles til kostpris. Mikrovirksomheder, der benytter sig af en eller flere af undtagelserne i stk. 1, kan dog anvende § 41, som denne foreslås ændret, jf. forslaget § 1, nr. 58-62, om opskrivning til dagsværdi med binding på egenkapitalen.

Hvis et aktiv måles til kostpris, skal der dog foretages fornødne nedskrivninger efter bestemmelserne i §§ 42 og 46 som disse foreslås ændret, jf. forslaget § 1, nr. 63 og 67. Det betyder f.eks., at hvis der er et urealiseret tab på en børsnoteret aktie, skal dette tab indregnes i resultatopgørelsen. Er der derimod tale om en gevinst, kan denne ikke indregnes i resultatopgørelsen. Det samme vil gøre sig gældende for f.eks. afledte finansielle instrumenter, som renteswaps.

Virksomheder, som anvender en eller flere af undtagelserne for mikrovirksomheder, vil være forhindret i at lave en effektiv løbende regnskabsmæssig sikring af dagsværdien af aktiver og forpligtelser, jf. årsregnskabslovens § 50. Årsagen er, at alene tab, som følger af nedskrivninger, skal indregnes, mens f.eks. gevinster, som følger af et sikringsinstrument, ikke kan indregnes løbende.

§ 22 c

Det følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 37, at medlemsstaterne kan fritage alle de af årsregnskabsloven omfattede dattervirksomheder med modervirksomhed beliggende i EU/EØS – bortset fra børsnoterede virksomheder – for pligten til at aflægge årsrapport, når visse betingelser er opfyldt.

Medlemsstaterne kan også vælge at udnytte undtagelsesmuligheden delvist, således at den eksempelvis alene udnyttes for visse dattervirksomheder eller udnyttes på en sådan måde, at de pågældende dattervirksomheder fortsat skal udarbejde visse regnskabsoplysninger. Undtagelsen kan også udnyttes til at fritage de pågældende dattervirksomheder for revision og offentliggørelse.

Undtagelsesmuligheden i det nye regnskabsdirektiv er - med mindre sproglige tilpasninger - en videreførelse af undtagelsesmuligheden i det tidligere 4. selskabsdirektivs artikel 57.

Undtagelsesmuligheden er delvist udnyttet i den gældende § 6 i årsregnskabsloven, hvorefter alle dattervirksomheder uden aktivitet kan undlade at aflægge årsrapport, hvis de opfylder betingelserne herfor. Denne bestemmelse foreslås - med en række mindre tilpasninger - videreført, uanset at den vurderes kun at blive anvendt yderst sjældent. Der henvises til forslaget § 1, nr. 10-12.

Med forslaget til den nye § 22 c foreslås en udvidet udnyttelse af undtagelsesmuligheden i det nye regnskabsdirektivs artikel 37, idet den foreslåede § 22 c fritager små dattervirksomheder fra visse notekrav. Der er fortsat tale om en delvis udnyttelse af direktivets undtagelsesmulighed.

Endvidere bemærkes, at der i forslaget til ny § 78 a indføres en lempelse for mellemstore dattervirksomheder omfattet af regnskabsklasse C, således at mellemstore dattervirksomheder kan aflægge årsrapporten efter bestemmelserne for virksomheder i regnskabsklasse B, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Der henvises til forslaget § 1, nr. 100.

Det foreslås i den nye bestemmelse i § 22 c, *stk. 1*, at alle dattervirksomheder i regnskabsklasse B - uanset deres størrelse - kan aflægge årsrapport efter de foreslåede bestemmelser for

mikrovirksomheder i den nye § 22 b, stk. 1-4, jf. forslaget § 1, nr. 36, hvis betingelserne for at benytte undtagelsen er opfyldt.

Dette medfører, at små dattervirksomheder fortsat skal aflægge og offentliggøre en årsrapport, der indeholder en balance og en resultatopgørelse svarende til dem, der skal udarbejdes for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, men at der er reducerede notekrav til årsrapporten svarende til de notekrav, som mikrovirksomheder kan undlade at opfylde, jf. den foreslåede § 22 b, stk. 1.

Små dattervirksomheder, der udnytter undtagelsen helt eller delvist, vil ligesom mikrovirksomheder, der udnytter en eller flere af undtagelserne i den foreslåede § 22 b, stk. 1, efter forslaget ikke være omfattet af årsregnskabslovens § 11, stk. 2 og 3, om pligten til i særlige tilfælde at give yderligere oplysninger i årsregnskabet for at give et retvisende billede (§ 11, stk. 2) eller pligten til i særlige tilfælde at fravige lovens detailbestemmelser for, at årsregnskabet kan give et retvisende billede (§ 11, stk. 3). Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til § 22 b, stk. 3.

Små dattervirksomheder, der udnytter undtagelsen helt eller delvist, vil ligesom mikrovirksomheder, der udnytter en eller flere af undtagelserne i den foreslåede § 22 b, stk. 1, ligeledes efter forslaget ikke kunne anvende lovens §§ 37 og 38 om løbende regulering til dagsværdi. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til § 22 b, stk. 4.

Efter den foreslåede § 22 a, stk. 3, kan holdingvirksomheder og virksomheder, der driver investeringsvirksomhed, ikke anvende de reducerede notekrav for mikrovirksomheder, uanset om de opfylder størrelsesgrænserne for mikrovirksomheder. Denne begrænsning i anvendelsesområdet foreslås ikke indført i forhold til anvendelsen af undtagelsen i den nye § 22 c for dattervirksomheder.

En dattervirksomhed, der opfylder betingelserne i § 22 a, kan anvende undtagelserne i § 22 b uden at opfylde betingelserne i § 22 c. Den foreslåede § 22 c medfører således ingen lempelser for dattervirksomheder, der opfylder størrelseskriterierne for mikrovirksomheder i den foreslåede § 22 a, stk. 1, og som ikke er holdingvirksomheder eller investeringsvirksomheder. Disse dattervirksomheder vil allerede kunne udarbejde et ”mikro-regnskab”, jf. den nye § 22 a, stk. 1, der henviser til den nye § 22 b. For disse virksomheder kan det derfor være mere fordelagtigt at anvende reglerne i § 22 b, da virksomhederne derved undgår at skulle leve op til betingelserne i den foreslåede § 22 c.

Kravet til revision af årsrapporten for dattervirksomheder omfattet af regnskabsklasse B, der benytter undtagelsen i den nye § 22 c, ændres ikke med forslaget. En dattervirksomhed omfattet af regnskabsklasse B, der benytter undtagelsen, vil således alene kunne undlade at lade sin årsrapport revidere, hvis den opfylder betingelserne – herunder størrelsesgrænserne – herfor i årsregnskabslovens § 135.

Årsrapporten vil efter forslaget som hidtil skulle indsendes til Erhvervsstyrelsen med henblik på offentliggørelse. Årsrapporten vil skulle indsendes sammen med de yderligere dokumenter, der følger af forslaget til ny § 146 a, jf. forslagets § 1, nr. 173. De nærmere krav til indsendelsen vil blive fastsat i indsendelsesbekendtgørelsen, herunder om denne skal foretages ved brug af den digitale indberetningsløsning Regnskab 2.0.

Betingelserne for at kunne anvende undtagelsen i den foreslåede § 22 c følger af stk. 1, nr. 1-6 i bestemmelsen.

Det følger således af forslaget til *nr. 1*, at dattervirksomheden skal indgå ved fuld konsolidering i et koncernregnskab aflagt af en modervirksomhed. Der kan både være tale om den nærmeste modervirksomhed og en højereliggende modervirksomhed. Det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 5, kræver, at dattervirksomhederne indgår i det af modervirksomheden udarbejdede konsoliderede regnskab, der skal være udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i det nye regnskabsdirektiv. Det nye regnskabsdirektiv forudsætter i kapitel 6, at dattervirksomheder skal indgå i koncernregnskabet ved fuld konsolidering.

Det foreslåede *nr. 2* kræver, at den i nr. 1 nævnte modervirksomhed er hjemmehørende i EU/EØS, mens det foreslåede *nr. 3* kræver, at det af modervirksomheden udarbejdede koncernregnskab er udarbejdet efter reglerne i årsregnskabsloven eller det nye regnskabsdirektiv, herunder revideret og offentliggjort i overensstemmelse med direktivets krav. Det er således ikke et absolut krav for anvendelsen af undtagelsen, at koncernregnskabet er revideret, men da direktivet kræver revision af alle pligtige koncernregnskaber, vil undtagelsen formentlig kun yderst sjældent blive anvendt ved benyttelse af et ikke revideret koncernregnskab. Forslaget til nr. 2 og 3 gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 1 og 5.

Det foreslåede *nr. 4* stiller krav om, at samtlige af dattervirksomhedens virksomhedsdeltagere – dvs. eksempelvis dets aktionærer eller anpartshavere – skal erklære sig indforstået med, at undtagelsen benyttes. Forslaget til nr. 4 gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 2. Første gang erklæringen afgives, skal denne i henhold til forslaget til ny § 146 a indsendes til Erhvervsstyrelsen sammen med årsrapporten m.v.

Det foreslåede *nr. 5* stiller krav om, at modervirksomheden indestår (garanterer) for alle dattervirksomhedens forpligtelser og har afgivet erklæring herom. Indeståelsen og erklæringen herom er efter forslaget gældende, indtil dattervirksomheden er ophørt med at benytte undtagelsen og har indsendt en årsrapport, der er aflagt efter lovens almindelige bestemmelser. Det foreslåede nr. 5 gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 3, der kræver, at modervirksomheden stiller sig som garant for dattervirksomhedens forpligtelser.

Det følger af reguleringen i direktivet, at modervirksomheden altid hæfter for de af dattervirksomhedens forpligtelser, der er opstået indtil det tidspunkt, hvor den generelle indeståelseserklæring måtte blive trukket tilbage.

Direktivet regulerer derimod ikke særskilt, hvordan modervirksomheden kan trække indeståelsen for dattervirksomhedens fremtidige forpligtelser tilbage. Det foreslås derfor, at modervirksomhedens indeståelse gælder, indtil der er indsendt en årsrapport for dattervirksomheden efter de almindelige bestemmelser, og virksomheden således ikke længere benytter undtagelsen.

Det foreslåede *nr. 6* stiller krav om, at det i såvel dattervirksomhedens årsrapport som i modervirksomhedens koncernregnskab skal oplyses, at årsrapporten for dattervirksomheden er aflagt efter § 22 c.

Forslaget stiller ikke krav om, hvor i dattervirksomhedens årsrapport oplysningen skal gives.

Forslaget til nr. 6 gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 6, for så vidt angår kravet om oplysning i koncernregnskabet. Heri præciseres det, at oplysningen skal gives i noterne til koncernregnskabet.

Direktivet indeholder ikke krav til oplysning i dattervirksomhedens årsrapport, hvilket er begrundet i, at en fuld udnyttelse af undtagelsen medfører, at der ikke aflægges et sådant.

Det følger af den foreslåede § 22 c, stk. 2, at dattervirksomhedens årsrapport skal indsendes sammen med de dokumenter, der følger af forslaget til ny § 146 a. Der henvises til forslagets § 1, nr. 173, og bemærkningerne hertil.

Der henvises til afsnit 2.1.2.5. i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse af baggrunden for den foreslåede § 22 c.

Til nr. 37-40

Årsregnskabslovens § 23, stk. 1 og 2, 1. pkt., kræver som udgangspunkt, at virksomhederne opstiller balancen og resultatopgørelsen i overensstemmelse med et af de skemaer, der fremgår af lovens bilag 2, og at posterne anføres særskilt og i den rækkefølge, som er angivet i skemaerne. Dette udgangspunkt vil fortsat være gældende efter den foreslåede ændring af skemaerne i bilag 2 i forslagets § 1, nr. 178.

De gældende bestemmelser i § 23, stk. 2 og 3, indeholder dog nogle muligheder for at fravige skemaerne. Det følger således af stk. 2, 2. og 3. pkt., at poster benævnt med arabertal kan opdeles, og nye arabertalsposter kan tilføjes, hvis deres indhold ikke er dækket af en eksisterende post. Arabertalsposter kan ligeledes sammendrages, hvis det fremmer overskueligheden, jf. stk. 3.

I henhold til stk. 4 skal opstilling og benævnelse af arabertalsposter tilpasses, når virksomhedens særlige karakter gør det påkrævet.

Virksomhederne skal i dag indberette deres årsrapport digitalt til Erhvervsstyrelsen via en af indberetningsløsningerne i Regnskab 2.0 – Regnskab Basis, Regnskab Special eller system til system-løsningen – efter reglerne herom i indsendelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 837 af 14. august 2012 om indsendelse til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen samt kommunikation i forbindelse hermed med senere ændringer). Disse regler er udstedt med hjemmel i årsregnskabslovens § 153 a.

Indberetningen forudsætter anvendelse af en taksonomi, dvs. en fortegnelse over de elementer, der kan være med i en digital årsrapport. Den i Regnskab 2.0. anvendte taksonomi for årsregnskabsloven er en lukket taksonomi. Dette betyder som udgangspunkt, at virksomhederne ikke selv kan udvide den. Det er dog undtagelsesvist muligt at udvide taksonomien på udvalgte områder – eksempelvis i forbindelse med pengestrømsopgørelsen og hoved- og nøgletal i ledelsesberetningen. Det er derimod ikke muligt for virksomheden at tilføje yderligere poster i balancen og resultatopgørelsen end dem, der fremgår af taksonomien.

I Regnskab Basis er det kun muligt at benytte udvalgte elementer fra taksonomien, hvorimod man i Regnskab Special kan benytte sig af alle elementer fra hele taksonomien.

Taksonomien indeholder en række yderligere poster til balancen og resultatopgørelsen end de, der fremgår af lovens skemaer. Taksonomien er udviklet – og udvikles løbende – så den tager hensyn til de behov, der er hos virksomhederne. Taksonomien tilsigter således at tage højde for virksomhedernes behov for supplerende m.v. af regnskabskemaernes poster.

Hvis en virksomheds særlige karakter imidlertid gør det nødvendigt at tilføje en atypisk regnskabspost i balancen eller resultatopgørelsen, som ikke fremgår af taksonomien, giver indsendelsesbekendtgørelsen mulighed for, at virksomheden efter ansøgning til Erhvervsstyrelsen kan fritages for digital indberetning af årsrapporten. Virksomheden vil, hvis ansøgningen imødekommes, skulle indsende årsrapporten i papir-format.

Da de digitale indberetningsløsninger dækker langt de fleste behov for poster i balance og resultatopgørelse og desuden giver mulighed for at specificere posterne i noterne, er betingelserne for at undlade digital indberetning kun yderst sjældent opfyldt. Erhvervsstyrelsen har da hidtil også kun behandlet et mindre antal ansøgninger om fritagelse for digital indberetning årligt.

Ansøgningerne har hovedsageligt drejet sig om årsrapporter med følgende problemstillinger i forhold til digital indberetning:

- resultatopgørelse og/eller balance er opdelt på henholdsvis erhvervsmæssige og ikke-erhvervsmæssige aktiviteter,
- årsrapporten indeholder en erklæring fra en intern revisor.

Det nye regnskabsdirektiv giver i artikel 9, stk. 4, medlemsstaterne mulighed for at begrænse virksomhedernes adgang til at fravige opstillingsskemaerne for balance og resultatopgørelse i det omfang, en sådan begrænsning er nødvendig for, at årsrapporterne kan indberettes digitalt. Medlemsstaterne kan således kræve, at visse eller alle virksomheder alene kan benytte de poster, der er indarbejdet i deres respektive indberetningsløsninger.

I forslaget § 1, nr. 40, foreslås det, at denne mulighed i direktivet udnyttes ved at indsætte en ny bestemmelse som § 23, stk. 6, i årsregnskabsloven, der bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte regler, som begrænser virksomhedernes mulighed for at fravige skemaernes krav til posterne i balancen og resultatopgørelsen. Bemyndigelsen vil i givet fald blive udnyttet ved, at der fastættes nærmere bestemmelser herom i en bekendtgørelse.

Bemyndigelsen vil kunne udnyttes til at sikre, at flere – og i yderste konsekvens alle - årsrapporter vil skulle indberettes digitalt, idet mulighederne for efter ansøgning at blive fritaget for digital indberetning vil kunne begrænses eller helt afskaffes.

Bemyndigelsen vil også kunne udnyttes til at reducere antallet af mulige indberetningslinjer i taksonomien og dermed give mulighed for større ensartethed i indberetningerne.

Bemyndigelsen vil ligeledes kunne anvendes, hvis det på sigt bliver aktuelt at fremme udviklingen af mere skema-baserede indberetningsløsninger for eksempelvis de mindre virksomheder.

Ved eventuel senere beslutning om udnyttelse af bemyndigelsen vil det være helt afgørende, at der tages højde for virksomhedernes fortsatte mulighed for at give en retvisende præsentation af deres forhold i balancen og resultatopgørelsen. Forud for Erhvervsstyrelsens eventuelle udnyttelse af

bemyndigelsen vil de relevante interessenter blive inddraget. Dette vil naturligt kunne ske ved drøftelse heraf i Regnskabsrådet.

Som en konsekvens af den foreslåede nye § 23, stk. 6, foreslås det i forslaget § 1, nr. 37-39, at der i § 23, stk. 2, 3 og 4, indsættes en henvisning til stk. 6, således at det fremgår, at tilpasning af opstilling og benævnelse af arabertalsposter skal foretages med respekt af de regler, der udstedes i henhold til den foreslåede bemyndigelse i stk. 6.

Det foreslås, at den nye bestemmelse i § 23, stk. 6, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 23 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 41

Den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 26, stk. 2, giver mulighed for, at forudbetalinger fra kunder kan modregnes på en synlig måde inden for aktivposten "*Varebeholdninger*" henholdsvis posten "*Igangværende arbejder for fremmed regning*" i det omfang, forudbetalingerne vedrører de pågældende poster.

Bestemmelsen er baseret på en valgmulighed i de tidligere regnskabsdirektiver, som medlemsstaterne kunne vælge at udnytte. Denne valgmulighed er videreført i det nye regnskabsdirektiv, hvor den fremgår af skemaerne i bilag 3 og 4 til direktivet.

Det foreslås, at § 26, stk. 2, ophæves.

Baggrunden for forslaget er, at muligheden for modregning i posten "*Varebeholdninger*" er i strid med de internationale regnskabsstandarder IFRS. En tilpasning til IFRS vurderes ikke at være mere byrdefuld end det alternativ, som foreslås ophævet. Hertil kommer, at der er tale om en valgmulighed, som ikke anvendes i større udstrækning. Bestemmelsen har i praksis alene omfattet almindeligt varesalg.

Med forslaget foretages der således en tilpasning til de internationale regler vedrørende dette forhold.

Ophævelsen af § 26, stk. 2, har ingen betydning i forhold til præsentationen af entreprisekontrakter, da der ved entreprisekontrakter reelt sker løbende levering i takt med arbejdets udførelse. Det beløb, som fremgår af balancen, er således udtryk for et tilgodehavende hos kunden og ikke et varelager. Dette tilgodehavende nedbringes løbende ved kundens aconto betalinger.

Modtagne betalinger på entreprisekontrakter, som er reelle forudbetalinger, skal dog præsenteres som forudbetalinger i balancen. Dette vil være tilfældet, hvor forudbetalingen på den enkelte kontrakt overstiger værdien af det udførte arbejde.

Den gældende bestemmelse i § 26, stk. 3, videreføres uændret som stk. 2.

§ 26 gælder i dag for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D, jf. de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1. Den foreslåede ophævelse af § 26, stk. 2, vil derfor få virkning for alle tre regnskabsklasser.

Til nr. 42

Efter den gældende § 30 i årsregnskabsloven skal indtægter og omkostninger, som hidrører fra begivenheder, der ikke hører under den ordinære drift, og som derfor ikke forventes at være tilbagevendende, klassificeres som ekstraordinære indtægter og omkostninger.

Det foreslås, at § 30 ophæves.

Baggrunden herfor er, at bestemmelsen er i strid med det nye regnskabsdirektiv, som ikke hjemler mulighed for at klassificere indtægter og omkostninger som ekstraordinære. Hertil kommer, at det heller ikke under de internationale regnskabsstandarder er muligt at klassificere poster som ekstraordinære, jf. IAS 1, afsnit 87.

I forslaget § 1, nr. 89, foreslås det, at der i årsregnskabsloven indsættes en ny bestemmelse som § 67 a, hvori der indføres krav om, at virksomhederne i en note skal oplyse om størrelsen og arten af indtægts- og udgiftsposter, som er særlige grundet deres størrelse eller art. De poster, som tidligere har været klassificeret som ekstraordinære, vil herefter skulle anses som særlige poster. "Særlige poster" er dog et bredere begreb end "ekstraordinære poster" og omfatter langt flere forhold. Dette er nærmere uddybet i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 89.

Der er dog en væsentlig forskel på præsentationen af ekstraordinære poster og særlige poster. Ekstraordinære poster er en selvstændig post i resultatopgørelsen, mens særlige poster skal forklares i noterne.

§ 30 gælder i dag for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D, jf. de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1. Den foreslåede ophævelse af § 30 vil derfor få virkning for alle tre regnskabsklasser.

Til nr. 43

Den gældende § 31 i årsregnskabsloven indeholder regler om placeringen af ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud. Bestemmelsen indeholder bl.a. en henvisning til § 56, stk. 3, 2. pkt., om bevægelser på egenkapitalen, som foreslås ophævet i forslaget § 1, nr. 85.

Bestemmelsen indeholder desuden en henvisning til § 48, der giver mulighed for at indregne ledelsens forslag til udbytte som en forpligtelse, som ligeledes foreslås ophævet i forslaget § 1, nr. 70.

Det foreslås derfor, at § 31 affattes på ny. Bestemmelsen gennemfører artikel 9, stk. 6, i det nye regnskabsdirektiv.

Det foreslås således i den nye affattelse af *stk. 1*, at henvisningerne til § 48 og § 56, stk. 3, 2. pkt., ikke medtages.

Af det nye stk. 1 fremgår det, at ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud skal placeres i tilknytning til resultatdisponeringen. Endvidere fremgår det, at ledelsens forslag til udbytte tillige skal præsenteres som en særlig post i egenkapitalen under "Overført overskud eller underskud", jf. bilag 2, skema 1 eller 2.

Det foreslås samtidig, at der indsættes et nyt *stk. 2* med krav om, at udlodning af ekstraordinært udbytte skal oplyses særskilt i resultatdisponeringen. Præsentationen af ekstraordinært udbytte i årsregnskabet er ikke på nuværende tidspunkt direkte reguleret i årsregnskabsloven. I praksis har forholdet derfor givet anledning til tvivlsspørgsmål, som afklares med den foreslåede ændring.

Indførelsen af det nye krav i *stk. 2* skal ligeledes ses i sammenhæng med, at den gældende § 56, der bl.a. indeholder krav om en note med oplysning om bevægelser i egenkapitalen, foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 85.

Selskabslovens mulighed for at udlodde ekstraordinært udbytte i perioden mellem balancedagen og generalforsamlingen medfører, at der kan være situationer, hvor de frie reserver på balancedagen, som de fremgår af årsrapporten, ikke kan udloddes på generalforsamlingen i det omfang, disse allerede er udloddet. Hvis forholdet ikke fremgår klart af årsrapporten, er der risiko for, at der foretages udlodning, som overstiger de frie midler.

Efter den foreslåede § 31, *stk. 2*, skal der derfor gives oplysning om ekstraordinære udbytter, som er udloddet i regnskabsåret og i perioden fra balancedagen og frem til vedtagelsen af årsrapporten på den ordinære generalforsamling. Uanset at det ikke direkte fremgår af bestemmelsen i det nye regnskabsdirektivs artikel 9, *stk. 6*, at der skal gives oplysning om disse udbytter, er oplysningen en forudsætning for, at generalforsamlingen på et oplyst grundlag kan tage stilling til ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud. Det er derfor præciseret, at der også skal gives oplysning om udlodninger foretaget efter regnskabsårets udløb.

Præsentationen i resultatdisponeringen af ekstraordinært udbytte, som er udloddet efter regnskabsårets udløb, vil ikke påvirke posterne under egenkapitalen. Disse skal fortsat opgøres på balancedagen.

Med den foreslåede ændring sikres det, at der oplyses om det beløb, som generalforsamlingen kan disponere over til udlodning af udbytte.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 31 kun skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B. I regnskabsklasse C og D erstattes bestemmelsen med den foreslåede bestemmelse i § 95 a, jf. forslagets § 1, nr. 119.

De hidtil gældende bemærkninger til § 31 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 44

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 33, *stk. 1, 3. pkt.*, kan virksomhederne undlade at indregne udviklingsprojekter og internt oparbejdede immaterielle rettigheder såsom patenter, koncessioner, varemærker og lignende rettigheder i balancen. Store virksomheder er ikke omfattet af undladelsermuligheden, idet det efter § 83 er et krav, at de skal indregne udviklingsprojekter i balancen. I det omfang virksomheder, der ikke er forpligtet til at indregne udviklingsprojekter, vælger at gøre det alligevel, anses det for et tilvalg af regler fra en højere

regnskabsklasse, jf. § 7, stk. 5, der bliver til § 7, stk. 6, jf. forslaget § 1, nr. 17. Det fremgår samtidig af stk. 1, 4. pkt., at andre internt oparbejdede immaterielle aktiver ikke kan indregnes i balancen.

I henhold til artikel 12, stk. 11, i det nye regnskabsdirektiv, kan medlemsstaterne tillade, at udviklingsprojekter kan indregnes i balancen. Direktivet definerer ikke nærmere, hvad der skal forstås ved et udviklingsprojekt. Dette overlades således til medlemsstaterne.

Det foreslås, at den danske definition på et udviklingsprojekt følger de internationale standarder i IAS 38. Det foreslås derfor, at "koncessioner" og "varemærker" udgår af opregningen i § 33, stk. 1, 3. pkt. Disse kan herefter ikke indregnes i balancen, når de er internt oparbejdede.

Med forslaget bringes bestemmelsen i overensstemmelse med IAS 38, afsnit 63, der specifikt nævner, at virksomhederne ikke kan indregne internt oparbejdede varemærker og lignende aktiver i balancen.

Efter forslaget vil virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C fortsat kunne undlade at indregne internt oparbejdede udviklingsprojekter og heraf følgende immaterielle rettigheder såsom patenter og lignende rettigheder i balancen.

I det omfang virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C vælger at indregne udviklingsomkostninger ved tilvalg af § 83 som nævnt ovenfor, skal hele § 83 tilvælges. Det følger af kravet i § 7, stk. 6, jf. forslaget § 1, nr. 17, hvorefter tilvalg af regler fra en højere regnskabsklasse skal ske systematisk og konsekvent. Det medfører, at et beløb svarende til de indregnede udviklingsomkostninger indregnes direkte i posten "Reserve for udviklingsomkostninger", jf. den foreslåede § 83, stk. 2, jf. forslaget § 1, nr. 107.

Er der derimod tale om varemærker, koncessioner m.v., som er erhvervet fra tredjemand mod vederlag, vil der fortsat være krav om indregning i balancen. Dette er også i overensstemmelse med kravene i IAS 38.

Forslaget vil få virkning for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og mellemstore virksomheder i regnskabsklasse C via henvisningsreglerne i § 22, stk. 1 og § 78, stk. 1.

Forslaget får ikke virkning for store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, da de i henhold til § 83 skal indregne udviklingsprojekter i balancen. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse D er ligeledes omfattet af § 83, jf. § 102, stk. 1.

De hidtil gældende bemærkninger til § 33, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 33, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L138 som fremsat, side 3291-3293, og Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1737-1738, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 45

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 33, stk. 1, 1. pkt., skal et aktiv indregnes i balancen, når det er sandsynligt, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden, og

aktivets værdi kan måles pålideligt. Aktiver skal således indregnes, når der er mere end 50 pct. sandsynlighed for, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 33 som *stk. 2* om indregning af eventualaktiver. Med eventualaktiver menes forhold, der eksisterer på balancedagen som resultat af tidligere begivenheder, og som kan medføre fremtidige økonomiske fordele, men hvor aktivernes eksistens først kan bekræftes af en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som er uden for virksomhedens kontrol, jf. den gældende definition af eventualaktiver i årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 8, der bliver nr. 9, jf. forslagets § 1, nr. 177.

Efter det foreslåede nye *stk. 2* skal eventualaktiver først indregnes, når det er så godt som sikkert, at de fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden.

Forslaget er i overensstemmelse med reglerne i de internationale regnskabsstandarder, idet IAS 37, afsnit 35, ligeledes fastslår, at det skal være så godt som sikkert, at økonomiske fordele vil tilgå virksomheden, før (eventual)aktivet indregnes.

Indregning af eventualaktiver er ikke specifikt reguleret i det nye regnskabsdirektiv, hvorfor det er overladt til medlemsstaterne at vurdere, hvilken regulering der ønskes.

De gældende bestemmelser i § 33, *stk. 2* og *3*, videreføres uændret som *stk. 3* og *4*.

Det foreslås, at ændringerne til § 33 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, *stk. 1*, § 78, *stk. 1*, og § 102, *stk. 1*, gælder lovens § 33 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 33, jf. specielle bemærkninger til § 33: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3291-3294, og Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1737-1738, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 46

Den gældende § 34 i årsregnskabsloven giver mulighed for, at en virksomhed kan indregne kapitalandele ved pro rata konsolidering, jf. § 124, hvis den leder en anden virksomhed sammen med en eller flere andre virksomheder, og den hæfter fuldt ud for alle eller for en forholdsmæssig del af den fælles ledede virksomheds forpligtelser.

Det foreslås, at § 34 ophæves.

Baggrunden for dette er, at bestemmelsen ikke er forenelig med det nye regnskabsdirektiv, som ikke giver mulighed for at anvende pro rata konsolidering.

En ophævelse af § 34 medfører, at andele i fælles ledede virksomheder (joint ventures) skal indregnes og måles efter lovens almindelige bestemmelser for kapitalandele i associerede virksomheder.

Det betyder, at andele i fælles ledede virksomheder (joint ventures) skal indregnes og måles til enten kostpris efter årsregnskabslovens § 36, dagsværdi efter § 41 eller i henhold til indre værdis metode efter § 43 a.

Den internationale regnskabsstandard IFRS 11 om fælles ordninger (joint arrangements) tillader ligeledes ikke pro rata indregning af fælles ledede virksomheder.

IFRS 11 opererer med et særligt begreb benævnt driftsfællesskab (joint operations). Andele i et driftsfællesskab skal efter IFRS indregnes efter den økonomiske interesse i projektet i såvel års- som koncernregnskabet. Dette vil ofte svare til pro rata konsolidering.

Deltagelse i et driftsfællesskab, som defineret i IFRS 11, må anses for en så integreret del af virksomhedens aktiviteter, at metoden fra IFRS 11 vil kunne anvendes. Dette vil kunne ske med henvisning til det generelle krav om, at der ved udarbejdelsen af årsregnskabet skal lægges vægt på substansen i transaktioner m.v. frem for det formelle indhold, jf. årsregnskabslovens § 13, stk. 1, nr. 2.

Hvis metoden efter IFRS 11 anvendes på et driftsfællesskab, skal dette beskrives tydeligt under anvendt regnskabspraksis, jf. årsregnskabslovens § 53.

§ 34 gælder i dag for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D, jf. de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1. Den foreslåede ophævelse af § 34 vil derfor få virkning for alle tre regnskabsklasser.

Til nr. 47

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i årsregnskabslovens § 36 som *stk. 2*, der præciserer, hvorledes indregning og måling skal foretages ved overtagelse af en bestående virksomhed (en samlet aktivitet).

Med indsættelsen af det nye *stk. 2* præciseres det, at overtagelse af enkeltaktiver skal indregnes efter den gældende bestemmelse i § 36, *stk. 1*, mens overtagelse af en bestående virksomhed (en samlet aktivitet) skal indregnes efter § 36, *stk. 2*.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår det, at §§ 121-123, som foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 149-152, finder tilsvarende anvendelse ved indregning og måling i årsregnskabet, når en virksomhed overtager en bestående virksomhed. §§ 121-123 indeholder særlige regler for indregning og måling i koncernregnskabet, når en koncern overtager en dattervirksomhed. Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 149-152. Loven indeholder derimod i dag ingen særlig regulering af, hvorledes overtagelsen af en bestående virksomhed skal indregnes og måles i årsregnskabet.

Den situation, hvor en koncern erhverver en dattervirksomhed, er i substansen den samme, som når en virksomhed erhverver en bestående virksomhed. Reguleringen i den internationale regnskabsstandard IFRS 3 er også den samme, uanset om der erhverves en dattervirksomhed eller en bestående virksomhed.

Det vurderes, at bestemmelserne i §§ 121-123 i praksis i vid udstrækning allerede anvendes analogt ved indregning og måling i årsregnskabet, når en virksomhed overtager en bestående virksomhed.

Med den foreslåede ændring tilpasses loven således til IFRS 3 og den eksisterende praksis.

Direktivet regulerer den situation, hvor en virksomhed erhverver en anden virksomhed, og der opstår et koncernforhold. Direktivet regulerer imidlertid ikke specifikt den situation, som omfattes af den foreslåede bestemmelse, hvor der erhverves en bestående virksomhed, uden at der etableres et koncernforhold. Det er derfor op til medlemsstaterne at udforme regler på området.

Det foreslås, at ændringerne til § 36 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 36 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 48

Den gældende § 37 i årsregnskabsloven fastsætter, hvilke finansielle instrumenter der skal måles til dagsværdi.

Stk. 1 fastsætter tillige, hvordan dagsværdi skal beregnes. Herunder fremgår det, at det bedste udtryk for dagsværdien er salgsværdien på et velfungerende marked.

Det foreslås, at begrebet ”velfungerende marked” i § 37, stk. 1, 2. og 4. pkt., ændres til ”aktivt marked”.

Samtidig foreslås det i forslaget § 1, nr. 175, at der indsættes en definition af ”aktivt marked” i lovens bilag 1, A.

Baggrunden for ændringen er, at den internationale regnskabsstandard IFRS 13 anvender udtrykket ”aktivt marked” med samme betydning som ”velfungerende marked” i årsregnskabsloven. Ved at anvende samme begreb i årsregnskabsloven som i IFRS undgås det, at der opstår usikkerhed omkring, hvorvidt definitionen i årsregnskabsloven afviger fra definitionen i IFRS.

De hidtil gældende bemærkninger til § 37, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 37, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3295-3296, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 49 og 50

Den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 37, stk. 3, undtager en række finansielle instrumenter fra kravet om måling til dagsværdi eller amortiseret kostpris. Undtagelsen vedrører i praksis primært måling til dagsværdi, idet de omhandlede aktiver primært er reguleret i § 37, stk. 1, og ikke er omfattet af undtagelsen i § 37, stk. 2.

Stk. 3, nr. 1-3, foreslås videreført uden ændringer bortset fra, at der i nr. 3 foretages en redaktionel ændring som følge af, at der indsættes flere numre i stk. 3 som omtalt nedenfor.

Det følger af den gældende § 37, stk. 3, nr. 4, at § 37, stk. 1 og 2, om indregning og måling af finansielle instrumenter ikke finder anvendelse på visse finansielle instrumenter, som Erhvervsstyrelsen ved bekendtgørelse har undtaget herfra.

Med hjemmel i bl.a. § 37, stk. 3, nr. 4, har Erhvervsstyrelsen udstedt bekendtgørelse nr. 263 af 19. april 2004 om undtagelser fra lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven), idet bekendtgørelsens §§ 1 og 2 har hjemmel i § 37, stk. 3, nr. 4.

Det foreslås, at § 37, stk. 3, nr. 4, ophæves, og at bekendtgørelsens § 1 indarbejdes i lovens § 37, stk. 3, som nr. 5-7 med visse ændringer, da det forekommer mere hensigtsmæssigt at regulere de pågældende forhold direkte i loven i sammenhæng med de øvrige bestemmelser i § 37. Samtidig foreslås det i forslagets § 1, nr. 52, at bekendtgørelsens § 2 indarbejdes i årsregnskabsloven som § 37 a.

Det foreslås ligeledes, at der i § 37, stk. 3, indsættes et nyt nr. 4, som indebærer, at egenkapitalinstrumenter, som virksomheden selv udsteder, ikke løbende skal reguleres til dagsværdi. Disse instrumenter omfatter f.eks. tegningsretter (warrants).

Det foreslåede stk. 4 gennemfører delvist det nye regnskabsdirektivs artikel 8, stk. 4, litra c, idet den øvrige del af artikel 8, stk. 4, litra c gennemføres ved de gældende bestemmelser i nr. 1 og 2 samt det foreslåede nr. 5, som omtales nedenfor. Bestemmelsen skal gennemføres, da dette er et krav, når artikel 8, stk. 1, er gennemført. Sidstnævnte direktivbestemmelse er gennemført i årsregnskabslovens § 37, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at der i § 37, stk. 3, indsættes et nyt nr. 5 om, at betingede vederlag i forbindelsen med køb eller salg af en dattervirksomhed ikke løbende skal reguleres til dagsværdi.

Forslaget gennemfører ligeledes delvist direktivets artikel 8, stk. 4, litra c. Bestemmelsen skal gennemføres, da dette er et krav, når artikel 8, stk. 1 er gennemført. Sidstnævnte direktivbestemmelse er som nævnt gennemført i årsregnskabslovens § 37, stk. 1.

De omhandlede vederlag vil være vederlag, som er betinget af en eller flere begivenheder efter køb eller salg af en dattervirksomhed. Eksempler kan være, at der ved køb af en dattervirksomhed skal betales et ekstra vederlag, hvis dattervirksomheden får en særlig positiv udvikling, ligesom vederlaget kan blive mindre end forventet, hvis dattervirksomheden ikke udvikler sig så positivt som forudsat. Betingelserne kan både være generelle i forhold til udviklingen, men kan også vedrøre forhold så som bestemte kunders køb i en periode efter overtagelsen.

Det betingede vederlag måles ved første indregning til amortiseret kostpris. Efterfølgende ændringer i forventningerne til vederlaget skal anses som ændringer i skøn og indregnes løbende.

Hvis vederlaget først kommer til betaling efter en længere periode, skal der ske tilbagediskontering af værdien til nutidsværdi.

Den foreslåede § 37, stk. 3, nr. 6, omfatter råvarekontrakter, som er indgået med henblik på at overtage aktivet og anvende dette i virksomhedens drift. Eksempler kunne være en saftfabriks kontrakter om køb af appelsiner eller et stålværks kontrakter om køb af jernmalm. Afgørende er, at formålet med kontrakten er at få leveret varen og ikke at afregne kontrakten kontant.

Forslaget medfører, at de kontrakter, som er omfattet af nr. 6, som udgangspunkt ikke indregnes i balancen. Kontrakten skal dog indregnes, hvis den er tabsgivende, jf. § 47, som foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 68 og 69.

Kontrakter, som alene giver ret og pligt til leverancer af varer, opfylder ikke definitionen på et finansielt instrument og er således ikke omfattet af § 37.

Forslaget gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 8, stk. 2. Bestemmelsen skal gennemføres, da dette er et krav, når artikel 8, stk. 1, er gennemført. Sidstnævnte direktivbestemmelse er som tidligere nævnt gennemført i årsregnskabslovens § 37, stk. 1.

Forslaget følger samme model, som findes i den internationale regnskabsstandard IAS 39, afsnit 5, sammenholdt med IAS 37, afsnit 1.

Forslagets § 37, stk. 3, nr. 7, omfatter andre finansielle instrumenter med sådanne særlige egenskaber, at instrumenterne i overensstemmelse med, hvad der er almindeligt accepteret, indregnes og måles anderledes end andre finansielle instrumenter. Disse finansielle instrumenter skal således heller ikke måles løbende til dagsværdi. Udgangspunktet er her måling til kostpris.

Det foreslåede nr. 7 specificerer ikke nærmere, hvilke finansielle instrumenter der er tale om, men angiver en række karakteristika for de pågældende instrumenter. Der er tale om en opsamlingsbestemmelse, som skal fortolkes i lyset af den løbende udvikling på regnskabsområdet, herunder den løbende udvikling i de internationale regnskabsstandarder, IFRS. IAS 39, afsnit 2, indeholder således en specifikation af, hvilke finansielle instrumenter som ikke måles efter de almindelige regler for finansielle instrumenter.

Det foreslåede nr. 7 medfører således, at f.eks. leasingkontrakter ikke skal betragtes som finansielle instrumenter med krav om indregning til dagsværdi. Dette følger af IAS 39, afsnit 2, litra b.

Forslagets nr. 7 gennemfører sidste del af direktivets artikel 8, stk. 4, litra c. Bestemmelsen skal gennemføres, da dette er et krav, når artikel 8, stk. 1, er gennemført ved § 37, stk. 1.

Det foreslås, at ændringerne til § 37, stk. 3, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 37 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 37, stk. 3, nr. 4, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 51

Det foreslås, at der i årsregnskabslovens § 37 indsættes to nye bestemmelser som stk. 4 og 5.

Det foreslås, at der i den nye § 37, stk. 4, indføres en mulighed for, at virksomhederne uanset stk. 1-3 kan undlade at måle kapitalandele, som ikke er optaget til handel på et aktivt marked, til

dagsværdi. Disse kapitalandele vil i stedet kunne måles til kostpris. Aktivt marked er defineret i forslaget § 1, nr. 175.

Ændringen foreslås, fordi virksomhederne derved kan undlade at dokumentere, hvorfor der ikke kan opgøres en pålidelig dagsværdi på kapitalandelene, således at disse i stedet kan måles til kostpris. Dette vil være en betydelig lettelse for mange virksomheder, som i dag ejer kapitalandele, som ikke er optaget til handel på et aktivt marked.

I praksis indregnes disse kapitalandele allerede i dag normalt til kostpris, da det er meget svært at opgøre en pålidelig dagsværdi. Der kan f.eks. være tale om kapitalandele i en nystartet virksomhed, hvor det er meget svært at vurdere virksomhedens forventede økonomiske udvikling og vurdere hvad en uafhængig køber vil være villig til at betale for kapitalandelene.

Hvis det ikke er muligt at beregne en pålidelig dagsværdi, kræver direktivets artikel 8, stk. 7, at kapitalandelene skal indregnes til kostpris. Artikel 8, stk. 7, er gennemført ved § 37, stk. 1, 2-5. pkt.

Det foreslås desuden, at der i den nye § 37, stk. 5, indsættes en bestemmelse om, at virksomheden i stedet for at følge bestemmelserne i stk. 1-4 kan vælge at anvende de internationale regnskabsstandarder IFRS, som godkendt af EU, for så vidt angår indregning, måling og oplysning om finansielle aktiver og forpligtelser, herunder afledte finansielle instrumenter. Herved udnyttes muligheden i direktivets artikel 8, stk. 6, hvorefter medlemsstaterne kan tillade virksomhederne at anvende IFRS for finansielle instrumenter.

Hvis en virksomhed anvender den foreslåede mulighed i § 37, stk. 5, til indregning og måling, medfølger også de oplysningskrav, som for eksempel IFRS 7 og IFRS 13 stiller til virksomheder, der anvender IFRS.

Det vil således ikke være muligt at anvende IFRS, for så vidt angår indregning og måling for finansielle aktiver og forpligtelser, og samtidig anvende årsregnskabslovens almindelige bestemmelser, for så vidt angår oplysningskrav om finansielle aktiver og forpligtelser. Vælger virksomheden at anvende stk. 5, vil virksomheden således skulle følge alle de krav, som IFRS stiller vedrørende finansielle instrumenter m.v. Hvis en virksomhed vælger at anvende IFRS for at få mulighed for at indregne visse investeringer til dagsværdi, hvor årsregnskabsloven ikke giver denne mulighed, medfører dette, at virksomheden skal følge IFRS for alle finansielle instrumenter, herunder eksempelvis tilgodehavender. Desuden skal virksomheden opfylde de tilhørende oplysningskrav. Det er således ikke muligt at tilvælge enkeltbestemmelser fra IFRS-reglerne.

Hvis virksomheden vælger at anvende muligheden i henhold til det foreslåede stk. 5, skal dette oplyses i anvendt regnskabspraksis.

Det foreslås, at ændringerne til § 37 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 37 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 52

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som § 37 a i årsregnskabsloven. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslagets § 1, nr. 50, om ophævelse af § 37, stk. 3, nr. 4.

Af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 3, nr. 4, fremgår det, at § 37, stk. 1 og 2, om indregning og måling af finansielle instrumenter ikke finder anvendelse på visse finansielle instrumenter, som Erhvervsstyrelsen ved bekendtgørelse har undtaget fra § 37, stk. 1 og 2.

Med hjemmel i bl.a. § 37, stk. 3, nr. 4, har Erhvervsstyrelsen udstedt bekendtgørelse nr. 263 af 19. april 2004 om undtagelser fra lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven), idet bekendtgørelsens §§ 1 og 2 har hjemmel i § 37, stk. 3, nr. 4.

I forslagets § 1, nr. 50, foreslås det, at § 37, stk. 3, nr. 4, ophæves, og at bekendtgørelsens § 1 indarbejdes i § 37, stk. 3, med visse ændringer som nr. 5-7.

Det foreslås, at bekendtgørelsens § 2 indsættes uændret i loven som § 37 a.

Af bestemmelsen fremgår det, at finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf uanset § 37, stk. 2, kan måles til dagsværdi, hvis de er effektivt sikret af et sikringsinstrument, der i henhold til § 37, stk. 1, skal måles til dagsværdi.

Bestemmelsen gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 8, stk. 5. Det er op til medlemsstaterne at vurdere, om de ønsker at gennemføre denne direktivbestemmelse.

I visse tilfælde sikres f.eks. et finansielt aktiv, som skal måles til kostpris, af et afledt finansielt instrument, som i henhold til årsregnskabslovens § 37, stk. 1, skal måles til dagsværdi. Herved er der som udgangspunkt tale om to forskellige målegrundlag. Idéen med sikring af dagsværdien på et aktiv er dog netop at sikre mod de løbende udsving i dagsværdien, og dette skal afspejles i regnskabet.

Forslaget medfører, at både det sikrede og sikringsinstrumentet kan måles til dagsværdi, hvorfor tab på det ene opvejes af gevinst på det andet, og der er således en effektiv regnskabsmæssig sikring.

Det foreslås, at den nye § 37 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 37 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 53-56

Den gældende § 38 i årsregnskabsloven giver mulighed for, at virksomheder, der har investeringsvirksomhed som hovedaktivitet, efter første indregning kan indregne visse aktiver til dagsværdi. Med visse aktiver menes investeringer i finansielle aktiver, investeringsejendomme, råstoffer og lignende materielle aktiver. Bestemmelsen stiller desuden krav om, at de med aktiverne forbundne finansielle forpligtelser ligeledes skal indregnes til dagsværdi.

Det foreslås, at § 38, stk. 1, affattes på ny. I den nye affattelse er det ikke længere et krav, at virksomheden har investeringsaktivitet som hovedaktivitet, for at der kan foretages løbende måling af investeringsejendomme til dagsværdi, hvor op- og nedreguleringer foretages i resultatopgørelsen.

§ 38, stk. 1, foreslås samtidig indskrænket således, at bestemmelsen fremover alene kan anvendes på investeringsejendomme.

Den foreslåede ændring gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 8, stk. 1, litra b. I henhold til denne bestemmelse i direktivet kan medlemsstaterne tillade eller kræve, at alle virksomheder, eller grupper af virksomheder, måler specifikke kategorier af aktiver til dagsværdi. Bestemmelsen kan ikke anvendes for finansielle instrumenter.

Endvidere tilpasses § 38, stk. 1, til den internationale regnskabsstandard IAS 40.

Baggrunden for de foreslåede ændringer i § 38, stk. 1, er et ønske om at tilpasse anvendelsen af dagsværdi til de internationale regnskabsstandarder IFRS. Desuden giver direktivet ikke mulighed for at anvende bestemmelsen på finansielle instrumenter.

De gældende bestemmelser i § 38, stk. 1 og 2, gennemførte den særlige regulering vedrørende investeringsvirksomheder i det tidligere direktiv. Denne regulering videreføres ikke i det nye regnskabsdirektiv.

Reglerne i årsregnskabslovens § 38 kan derfor udvides til at omfatte alle virksomheder, som har pligt til at aflægge årsregnskab efter årsregnskabsloven, samtidig med at bestemmelsen kan indskrænkes til bestemte aktiver.

§ 38, stk. 1, er en rammebestemmelse, som udfyldes af IAS 40, der omtales nærmere nedenfor.

IAS 40 indeholder mere detaljerede regler om investeringsejendomme, herunder bl.a. definitioner af, hvad der kan anses for investeringsejendomme, hvordan ejendomme kan klassificeres som og ophøre med at være klassificeret som investeringsejendomme og hvordan man skal forholde sig, hvis der ikke kan beregnes en pålidelig dagsværdi. Beregningen af dagsværdien på investeringsejendommene skal ske i overensstemmelse med den internationale regnskabsstandard, IFRS 13, idet IFRS 13 anses for egnet til at udfylde lovens rammer i § 37, stk. 1, vedrørende beregning af dagsværdi.

IFRS 13 indeholder konkret vejledning til, hvilke modeller som kan anvendes ved beregningen af dagsværdien på investeringsejendomme og andre aktiver, som måles til dagsværdi.

Det er ledelsen i virksomheden, som har ansvaret for, at dagsværdien måles pålideligt. Ledelsen kan anvende ekstern bistand fra eksempelvis en valuar, i forbindelse med målingen. Dette fritager dog ikke ledelsen for dens selvstændige ansvar for at vurdere dagsværdien og de forudsætninger, som ligger til grund for beregningen.

For år tilbage blev den offentlige ejendomsvurdering i visse tilfælde anvendt som udtryk for dagsværdien. Praksis har bevæget sig bort fra brugen af den offentlige ejendomsvurdering i forbindelse med udarbejdelsen af årsrapporten. Årsagen er, at den skattemæssige fastsættelse af værdien har et andet formål end udarbejdelse af årsregnskab, at vurderingen udføres på et andet tidspunkt end balancedagen, og at de, som gennemfører den offentlige vurdering, ikke nødvendigvis har en detaljeret viden om alle forhold, som er relevante for målingen af den konkrete ejendom. Disse forhold kan f.eks. omfatte lejekontraktens løbetid, lejens størrelse, lejers soliditet, forventet

tomgang og ejendommens vedligeholdelsesstand. Den offentlige vurdering kan således ikke tages som udtryk for en beregning af dagsværdien efter årsregnskabslovens bestemmelser.

Virksomhederne er ikke forpligtede til at anvende § 38. Anvendelse af bestemmelsen er et frivilligt tilvalg, som dog kan blive meget byrdefuldt. Den enkelte virksomhed skal, inden bestemmelsen anvendes første gang, nøje vurdere, om den har, og ønsker at anvende, de fornødne ressourcer til løbende dagsværdiberegninger af investeringsejendomme.

Foruden de foreslåede ændringer til § 38, stk. 1, der er omtalt ovenfor, foreslås det, at § 38, stk. 2, ophæves som en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i stk. 1, der omtaler, hvilke aktiver der kan reguleres til dagsværdi.

De gældende bestemmelser i stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

Det gældende stk. 3, der bliver stk. 2, giver mulighed for, at virksomheder, der som hovedaktivitet omdanner levende dyr eller planter biologisk med henblik på salg, forarbejdning, forbrug eller avl af yderligere dyr og planter, efter første indregning løbende kan regulere disse aktiver til dagsværdi.

Der foreslås en mindre ændring i det nugældende *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, idet kravet om hovedaktivitet fjernes.

De foreslåede ændringer til stk. 3, der bliver stk. 2, gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 8, stk. 1, litra b, hvorefter medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at alle virksomheder eller grupper af virksomheder skal måle specifikke kategorier af aktiver til dagsværdi. Bestemmelsen kan ikke anvendes for finansielle instrumenter. Direktivet giver mulighed for, at årsregnskabslovens § 38, stk. 2, også anvendes, hvor landbrugsvirksomhed m.v. alene er en mindre aktivitet for den samlede virksomhed.

De foreslåede ændringer vil også tilpasse årsregnskabslovens § 38, stk. 3, der bliver stk. 2, til den internationale regnskabsstandard IAS 41. IAS 41 indeholder mere detaljerede regler for, hvad der kan anses for biologiske aktiver, hvornår disse skal måles til dagsværdi samt hvordan den dagsværdi, som skal indregnes i regnskabet, skal beregnes. IAS 41 er således egnet til at udfylde rammebestemmelsen i lovens § 38, stk. 2.

Endvidere foreslås det, at henvisningen i § 38, *stk. 4*, der bliver *stk. 3*, til § 37, stk. 1, 2.-4. pkt., ændres til § 37, stk. 1, 2.-5. pkt. Der er tale om en fejlrettelse.

Det foreslås, at ændringerne til § 38 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 38 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 38 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 57

Efter den gældende § 40 i årsregnskabsloven skal omkostninger, der direkte kan henføres til fremstillingen af et anlægsaktiv, indregnes i kostprisen.

Virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse B, kan tillige indregne indirekte omkostninger, hvis de vælger at følge kravet om indregning af indirekte produktionsomkostninger i § 82, som er et krav for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Det foreslås, at denne valgmulighed skal fremgå direkte af § 40. Det foreslås således, at der indsættes en ny bestemmelse som 2. pkt. i § 40, hvoraf det fremgår, at kostprisen for anlægsaktiver desuden kan indeholde de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende anlægsaktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.

Forslaget er i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i det nye regnskabsdirektiv. I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne tillade eller kræve, at indirekte produktionsomkostninger indregnes i kostprisen for anlægsaktiver.

Bestemmelsen giver større mulighed for at indregne indirekte produktionsomkostninger i kostprisen, end der accepteres efter de internationale regnskabsstandarder IFRS. IFRS tillader som hovedregel ikke indregning af indirekte produktionsomkostninger i anlægsaktiver. I henhold til det nye regnskabsdirektiv skal der dog tillades indregning af indirekte produktionsomkostninger i anlægsaktiverne.

Det foreslås, at ændringen til § 40 alene skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, således at virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D fortsat har pligt til at indregne indirekte produktionsomkostninger efter § 82, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 105.

Som en konsekvens heraf foreslås det at ændre § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, således, at det fremgår, at § 40, 2. pkt., ikke gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D. Der henvises til forslagets § 1, nr. 98, om ændring af § 78, stk. 1, og forslagets § 1, nr. 133, om ændring af § 102, stk. 1.

De hidtil gældende bemærkninger til § 40, jf. specielle bemærkninger til § 40: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3298-3299, vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser.

Til nr. 58

Efter den gældende § 41, stk. 1, i årsregnskabsloven kan virksomhederne vælge at opskrive materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder (herunder fællesledede virksomheder) til dagsværdi. Immaterielle anlægsaktiver kan dog ikke opskrives.

Det foreslås, at § 41, stk. 1, affattes på ny således, at også immaterielle anlægsaktiver, der handles på et aktivt marked, kan opskrives til dagsværdi. Dette vil gælde eksempelvis CO₂-kvoter, fiskekvoter og lignende kvoter, der handles på et aktivt marked. Aktivt marked er defineret i forslagets § 1, nr. 175.

Forslaget gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 7, stk. 1, som giver medlemsstaterne mulighed for at tillade, at anlægsaktiver opskrives.

Med forslaget tilpasses § 41, stk. 1, til de internationale regnskabsstandarder IFRS. Det følger af IAS 38, afsnit 72, at en virksomhed kan vælge at opskrive immaterielle anlægsaktiver til dagsværdi. Det følger dog samtidig af IAS 38, afsnit 75, at immaterielle aktiver alene kan opskrives til dagsværdi, hvis opgørelsen af dagsværdien kan ske med henvisning til et aktivt marked.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 41, stk. 1, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 41 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 41, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 41, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3299-3301, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 59

Det foreslås, at henvisningen i årsregnskabslovens § 41, stk. 2, og § 43 a, stk. 6, 3. pkt., ændres fra § 37, stk. 1, 2.-4. pkt., til § 37, stk. 1, 2.-5. pkt. Der er tale om en fejlrettelse.

Til nr. 60-62

Efter den gældende § 41, stk. 3, skal et beløb svarende til opskrivningen efter § 41, stk. 1, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 58, indregnes som en reserve i posten ”reserve for opskrivninger” under egenkapitalen. Reserven skal alene opløses eller formindskes, i det omfang de opskrevne aktiver

- 1) realiseres eller udgår af aktiviteten,
- 2) nedskrives på grund af lavere genindvindingsværdi, jf. § 42, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 63,
- 3) er forbundet med udskudt skat, der skal hensættes, jf. § 47, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 68 og 69, eller
- 4) tilbageføres på grund af ændret regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 80.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 41, stk. 3, som nr. 5, hvorefter reserven skal opløses eller formindskes i det omfang, de opskrevne aktiver reduceres i værdi som følge af afskrivninger.

§ 41, stk. 3, gennemfører artikel 7, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv. Denne bestemmelse skal gennemføres, når det samtidig tillades, at virksomhederne opskriver deres anlægsaktiver, jf. direktivets artikel 7, stk. 1. Den foreslåede udvidelse af adgangen til at reducere reserven er dog ikke krævet af direktivet, men er udtryk for en udnyttelse af direktivets muligheder for herigennem at opnå en tilpasning til den internationale udvikling.

Forslaget medfører, at virksomhedernes muligheder for at foretage udbetaling af udbytte ikke vil blive negativt påvirket af opskrivningerne, idet reduktionen af reserven modposteres på de frie reserver under egenkapitalen.

Under den gældende bestemmelse vil virksomhedernes mulighed for at udbetale udbytte blive mindre, hvis der foretages opskrivninger, end hvis der ikke foretages opskrivninger. Det skyldes, at der afskrives på grundlag af den opskrevne værdi, således at årets resultat alt andet lige bliver mindre. Ændringen bidrager til at give samme mulighed for at betale udbytte, uanset om der foretages opskrivninger eller ej.

Muligheden for at reducere reserven for opskrivning, når de opskrevne aktiver reduceres i værdi som følge af afskrivninger, er ligeledes i overensstemmelse med kravene herom i de internationale regnskabsstandarder IAS 16 og IAS 38. De konkrete bestemmelser fremgår af IAS 16, afsnit 41, og IAS 38, afsnit 87.

Det foreslås, at den nye § 41, stk. 3, nr. 5, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 41 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Som en konsekvens af indsættelsen af det nye nr. 5 i § 41, stk. 3, foretages der nogle redaktionelle ændringer i § 41, stk. 3, nr. 3 og 4.

De hidtil gældende bemærkninger til § 41, stk. 3, jf. specielle bemærkninger til § 41, stk. 3: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3200-3201, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 63

Det fremgår af den gældende § 42 i årsregnskabsloven, at anlægsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter § 37, som foreslået ændret i § 1, nr. 48-51, eller § 38, som foreslået ændret ved § 1, nr. 53-56, skal nedskrives til en lavere genindvindingsværdi, jf. § 42, stk. 1.

Det foreslås at indsætte en undtagelse til stk. 1 som et nyt *stk. 3* i § 42. Med forslaget gennemføres det nye regnskabsdirektivs artikel 12, stk. 6, litra d, som medlemsstaterne er forpligtede til at gennemføre.

I det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes en bestemmelse om, at målingen til den i stk. 1, nævnte lavere værdi ikke kan opretholdes, når begrundelsen for nedskrivningen ikke længere består. Det betyder, at hvis f.eks. en bygning har været nedskrevet som følge af generel nedgang i ejendomspriserne, skal nedskrivningen tilbageføres, når ejendomspriserne igen stiger. Med forslaget lovfæstes den nuværende praksis på området.

Nedskrivning på goodwill kan dog aldrig tilbageføres – heller ikke selvom begrundelsen for nedskrivningen ikke længere består, jf. § 42, *stk. 3, 2. pkt.* Med forslaget tilpasses loven også til IAS 36, afsnit 124.

Forslaget medfører, at visse nedskrivninger kan tilbageføres, hvis udviklingen bliver mere positiv end forventet, mens andre ikke kan. Det kan derfor få stor betydning, hvorledes en nedskrivning af en gruppe af aktiver fordeles på de forskellige aktiver.

Hvis der er tale om en gruppe af aktiver, som indgår i en samlet pengestrømsfrembringende enhed (CGU), skal denne enhed testes samlet for nedskrivningsbehov. Hvis der konstateres et nedskrivningsbehov, vil nedskrivningen skulle foretages efter samme model, som krævet i IAS 36. Det betyder, at der først skal nedskrives på goodwill, hvorefter nedskrivningen skal fordeles systematisk på andre aktiver.

Hvis udviklingen vender, kan den del af nedskrivningerne, som vedrører andre aktiver end goodwill, tilbageføres, hvorimod den del, som vedrører goodwill, ikke kan tilbageføres.

Det foreslås, at § 42, stk. 3, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 42 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 64

Efter den gældende § 43, stk. 1, i årsregnskabsloven skal kostpris, dagsværdi eller genindvindingsværdi for immaterielle og materielle anlægsaktiver med begrænset brugstid formindskes med afskrivninger, der tilsigter en systematisk afskrivning af aktiverne over deres brugstid. Dette gælder dog ikke for aktiver, der løbende reguleres til dagsværdi i henhold til årsregnskabslovens § 38, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 53-56.

Uanset at det ikke fremgår udtrykkeligt af den gældende bestemmelse i § 43, stk. 1, skal der foretages en opdeling af materielle anlægsaktiver i deres væsentlige bestanddele med henblik på særskilt afskrivning. Det følger af substansprincippet og hensynet bag systematiske afskrivninger. En bygning skal eksempelvis opdeles i tag, tekniske installationer, vinduer m.v. Denne opdeling i bestanddele skal alene foretages, hvis der er tale om væsentlige elementer med væsentligt forskellig brugstid. Kravet om opdeling er således betinget af, at den har en så væsentlig indvirkning på regnskabet, at det vil påvirke regnskabsbrugernes beslutningstagen.

Det fremgår yderligere af den gældende § 43, stk. 2, at afskrivningerne skal beregnes under hensyntagen til aktivets forventede restværdi efter afsluttet brugstid målt til værdien på tidspunktet for brugstidens begyndelse. Kravet om at beregne en restværdi fremgår ikke af direktivets bestemmelse om afskrivninger, jf. artikel 12, stk. 5, i det nye regnskabsdirektiv. Det må dog lægges til grund, at der skal beregnes en restværdi som en forudsætning for at kunne opfylde formålet med direktivbestemmelsen.

Det foreslås, at kravet i § 43, stk. 2, om, at restværdien skal måles til værdien på tidspunktet for brugstidens begyndelse, udgår af bestemmelsen. Det betyder, at restværdien fremover skal revurderes løbende, ligesom det i dag sker med afskrivningsperioden m.v. Det vil typisk være relevant for visse væsentlige aktiver, hvor der på grund af udsving i konjunkturer samt løbende inflation sker betydelige ændringer i den forventede restværdi. Bestemmelsen kan eksempelvis være relevant for ejendomme, skibe og fly, hvorimod det som følge af en væsentlighedsbetragtning typisk ikke vil være relevant at foretage en revurdering af restværdien for så vidt angår produktionsmaskiner, biler og lignende aktiver.

Det må i øvrigt antages, at restværdien for alle aktiver, der forbruges, som eksempelvis bygninger og maskiner, ved første indregning vil være betydeligt lavere end kostprisen. Kun for aktiver, som ikke forbruges, som eksempelvis en grund, kan det antages, at restværdien er lig med kostprisen. Fastsættelsen af en meget høj restværdi eller særlig lang levetid for eksempelvis en bygning vil ofte blive anset som et forsøg på at omgå kravet om løbende afskrivninger. Hvis en virksomhed vurderer, at den har en bygning med en særlig lang levetid eller en særlig stor restværdi, vil der være særlige krav til dokumentationen, som skal begrunde, hvorfor netop dette aktiv har en særlig lang levetid eller en særlig stor restværdi.

Ved anvendelse af de internationale regnskabsstandarder IFRS er det et krav, at der i forbindelse med regnskabsaflæggelsen bliver foretaget en vurdering af, hvorvidt restværdien er ændret væsentligt. Med forslaget foretages der således en tilpasning til de krav, der stilles efter IFRS. Forholdet er nærmere beskrevet for materielle og immaterielle anlægsaktiver i henholdsvis IAS 16 og IAS 38. Der henvises i den forbindelse nærmere til IAS 16, afsnit 5 og 51 henholdsvis IAS 38, afsnit 8 og 102.

Det foreslås, at ændringen til § 43, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 43 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 43, stk. 2, jf. specielle bemærkninger til § 43, stk. 2: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3303, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 65

Efter den gældende § 43, stk. 1, i årsregnskabsloven skal materielle og immaterielle anlægsaktiver afskrives over deres brugstid. Denne regel omfatter ikke de aktiver, som i henhold til § 38 løbende reguleres til dagsværdi.

Efter den gældende § 43, stk. 3, er der en begrænsning i afskrivningsperioden for immaterielle anlægsaktiver, idet afskrivningsperioden for immaterielle anlægsaktiver ikke må overstige 20 år.

Der foreslås en ny affattelse af § 43, stk. 3, hvor ovennævnte bestemmelse ophæves, således at immaterielle anlægsaktiver herefter skal afskrives over brugstiden, jf. hovedreglen i § 43, stk. 1. Baggrunden for forslaget er, at den gældende begrænsning er i strid med det nye regnskabsdirektivs artikel 12, stk. 11. Det følger af direktivets bestemmelse, at immaterielle anlægsaktiver, på nøjagtig samme måde som materielle anlægsaktiver, skal afskrives over brugstiden.

Det betyder, at hvis en virksomhed har immaterielle aktiver, hvor brugstiden er 50 år, vil disse immaterielle aktiver fremover skulle afskrives over 50 år. Hvis virksomhedens immaterielle aktiver afskrives over en særlig lang periode, stilles der dog større krav til begrundelsen for, hvorfor netop dette aktiv har en særlig lang levetid.

For goodwill og udviklingsomkostninger kan det i visse tilfælde være meget svært at skønne pålideligt over brugstiden. I den nye affattelse af § 43, stk. 3, foreslås det derfor at indsætte en

bestemmelse, som skal omfatte de formentlig få situationer, hvor brugstiden ikke kan skønnes pålideligt. Det foreslås, at brugstiden i disse tilfælde fastsættes til 10 år.

Forslaget gennemfører artikel 12, stk. 11, i det nye regnskabsdirektiv, som kræver, at medlemsstaterne fastsætter en afskrivningsperiode på mindst 5 år og højst 10 år i de situationer, hvor brugstiden for goodwill eller udviklingsomkostninger ikke kan skønnes pålideligt. Bestemmelsen omfatter ikke andre aktiver end netop goodwill og udviklingsomkostninger.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 43, stk. 3, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 43 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtidige bemærkninger til § 43, stk. 3, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 66

Efter den gældende § 44 i årsregnskabsloven skal omkostninger, der direkte kan henføres til fremstillingen af et omsætningsaktiv, indregnes i kostprisen.

Virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse B, kan tillige indregne indirekte omkostninger ved frivilligt at opfylde kravet om indregning af indirekte produktionsomkostninger i § 82, som er et krav for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D. Det foreslås, at denne valgmulighed skal fremgå direkte af § 44.

Der foreslås derfor en ny affattelse af § 44, hvor de gældende bestemmelser i § 44 videreføres uden ændringer i *stk. 1, stk. 2, 2. pkt.*, og *stk. 3*, mens ovennævnte valgmulighed fremgår af *stk. 2, 1. pkt.*

Forslaget gennemfører artikel 2, stk. 7, i det nye regnskabsdirektiv. Efter denne bestemmelse skal medlemsstaterne tillade eller kræve, at indirekte produktionsomkostninger indregnes i kostprisen for omsætningsaktiver.

Det foreslås, at § 44, stk. 1 og 3, i den nye affattelse af § 44 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D som hidtil, mens valgmuligheden i *stk. 2* alene skal gælde for regnskabsklasse B. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D har således fortsat pligt til at indregne indirekte produktionsomkostninger i henhold til § 82.

Det foreslås, at bestemmelserne i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, der fastsætter, hvilke bestemmelser i loven der gælder for regnskabsklasse C og D, ændres i overensstemmelse hermed. Der henvises til forslagets § 1, nr. 98 og 133.

De hidtil gældende bemærkninger til § 44, jf. specielle bemærkninger til § 44: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3303, vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser.

Til nr. 67

Årsregnskabslovens § 46, stk. 1, giver mulighed for, at varebeholdninger kan opskrives til genanskaffelsesværdi. Andre omsætningsaktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 eller 38, kan opskrives til dagsværdi.

Det foreslås, at § 46, stk. 1, ophæves, da det nye regnskabsdirektiv ikke indeholder mulighed for, at varebeholdninger kan opskrives til genanskaffelsesværdi. Andre omsætningsaktiver kan heller ikke opskrives, da adgangen til at opskrive i det nye direktivs artikel 7, stk. 1, er begrænset til anlægsaktiver.

Ved at fjerne muligheden for opskrivninger på varebeholdninger og andre omsætningsaktiver foretages der en tilpasning til de internationale regnskabsstandarder IFRS, som ikke giver mulighed for opskrivninger på varebeholdninger. De nærmere bestemmelser om varebeholdninger fremgår af IAS 2, herunder afsnit 9 i standarden.

§ 46 består herefter af ét stykke, som viderefører det gældende stk. 2 uden ændringer.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 46 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 46 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 46, stk. 2, jf. specielle bemærkninger til § 46, stk. 2: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3303, vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser og ændringer.

Til nr. 68

Den gældende § 47, stk. 1, i årsregnskabsloven indeholder en definition af hensatte forpligtelser og et krav om, at disse skal indregnes i balancen. En hensat forpligtelse er defineret som en forpligtelse, der er uvis med hensyn til størrelse eller tidspunkt for afvikling.

Hensatte forpligtelser kan blandt andet omfatte garantiforpligtelser, pensionsforpligtelser, forpligtelser til oprydning af forurening, omkostninger til omstrukturering og udskudt skat.

§ 47, stk. 1, er allerede i overensstemmelse med direktivets artikel 12, stk. 12, der er en rammebestemmelse. De konkrete eksempler på hensatte forpligtelser er således udtryk for den danske forståelse af direktivets krav. Det vurderes, at forslaget ikke stiller yderligere krav til virksomhederne, end hvad der fremgår af direktivet.

§ 47, stk. 1, bygger på de bestemmelser i IFRS, som omhandler hensættelser. Dette er de generelle bestemmelser om hensættelser i IAS 37, de særlige bestemmelser om udskudt skat i IAS 12 og bestemmelserne om pensionsforpligtelser m.v. i IAS 19.

Den gældende § 47, stk. 1, indeholder en forskel i forhold til IAS 37 med hensyn til, hvornår en forpligtelse til omstrukturering skal indregnes i balancen. Årsagen er, at der i 2001, da bestemmelsen blev indført i årsregnskabsloven, var en generel opfattelse af, at det dagældende regnskabsdirektiv ikke tillod medlemsstaterne at tilpasse loven til IAS 37 på dette punkt.

Opfattelsen er dog ændret sidenhen. Herefter er det muligt for medlemsstaterne at tillade virksomhederne at anvende samme praksis som under IFRS.

Det foreslås derfor, at der i § 47, stk. 1, indsættes en ny bestemmelse som 3. pkt. der tilpasser bestemmelsen til IFRS for så vidt angår, hvornår hensættelser til omstruktureringer skal indregnes.

Det betyder, at forpligtelsen først kan og skal indregnes, når omstruktureringen er besluttet af virksomhedens ledelse, der er udarbejdet en detaljeret plan herfor, og gennemførelsen er påbegyndt. Efter den gældende bestemmelse skal forpligtelsen indregnes allerede, når beslutningen er truffet, uanset om gennemførelsen er påbegyndt eller ej.

Omstruktureringen anses for påbegyndt, når virksomheden for eksempel har startet nedtagning af anlæg, foretaget salg af aktiver eller har offentliggjort en overordnet plan for omstruktureringen. Offentliggørelse af en overordnet plan for en omstrukturering udgør udelukkende en forpligtelse til omstrukturering, hvis den foretages på en sådan måde og er tilstrækkelig detaljeret til (det vil sige beskriver en overordnet plan), at den skaber en berettiget forventning hos andre parter, eksempelvis kunder, leverandører og ansatte (eller deres repræsentanter) om, at virksomheden vil foretage omstruktureringen. For at planen kan anses for at være en forpligtelse, skal den gennemføres kort tid efter offentliggørelsen.

Den foreslåede ændring bygger på, at der først er tale om en forpligtelse, når gennemførelsen er påbegyndt. Indtil dette er sket kan ledelsen omkostningsfrit ændre beslutningen, hvorfor der reelt ikke er tale om en forpligtelse.

Dokumentation for, at omstruktureringen er påbegyndt, kan være, at de berørte parter er informeret om beslutningen. Der kan eksempelvis være tale om, at medarbejderne er informeret om nedskæringer, og at samhandelspartnere er informeret i form af opsigelse af kontrakter.

I forhold til beregningen af skatteforpligtelser, herunder udskudt skat og ikke mindst skatteaktiver, er IAS 12 egnet til at udfylde lovens ramme. Der er dog én væsentlig forskel mellem årsregnskabsloven og IAS 12. Forskellen er, at loven ikke hindrer, at der beregnes udskudt skat af goodwill ved omdannelse fra enkeltmandsvirksomhed til kapitalsselskab, når dette er forudsat i skattelovgivningen, som betingelse for en skattefri virksomhedsomdannelse. IAS 12 tillader derimod ikke, at der beregnes udskudt skat af goodwill i denne situation. Dette omtales nærmere i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 31.

Det foreslås, at ændringen til § 47 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 47 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 47, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 47, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3304-3305 vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 69

Den gældende § 47, stk. 2, i årsregnskabsloven giver mulighed for at måle hensatte forpligtelser til dagsværdi.

Årsregnskabslovens § 47 bygger generelt på bestemmelserne i IAS 37. Bestemmelsen omfatter dog også udskudt skat, som i IFRS reguleres i IAS 12.

Den gældende bestemmelse hindrer ikke, at udskudte skatteforpligtelser måles til dagsværdi.

Dagsværdi er her udtrykt som en kapitalværdi, der findes ved at tilbagediskontere den udskudte skatteforpligtelse. Denne mulighed fremgår af loven uanset, at tilbagediskontering var i strid med IAS 12 ved årsregnskabslovens vedtagelse i 2001. Årsagen til denne forskel var, at den standardudstedende organisation IASB i 2001 vurderede, at tilbagediskontering af udskudt skat kunne tillades. Dette projekt ses dog ikke videreført, og det anses ikke for sandsynligt, at IASB vil tillade tilbagediskontering af udskudt skat i den nærmeste fremtid.

For at tilnærme bestemmelsen til IFRS foreslås det, at § 47, stk. 2, affattes på ny, således at udskudte skatteforpligtelser ikke kan tilbagediskonteres. Disse forpligtelser skal således opgøres til nominel værdi, uanset at betalingen kan ligge flere år ude i fremtiden.

Endvidere foreslås det, at andre hensatte forpligtelser kan måles til kapitalværdi og ikke til dagsværdi. Dette foreslås for at tilnærme bestemmelsen til IAS 37. Forslaget vurderes ikke at medføre ændringer af betydning, da dagsværdien i praksis må antages at være beregnet som kapitalværdien.

Efter direktivets artikel 12, stk. 12, skal hensættelsen udgøre det bedste skøn over de omkostninger, som anses for sandsynlige, eller med hensyn til en forpligtelse det beløb, der kræves til at indfri den pågældende forpligtelse. Det vurderes, at direktivet kan rumme en tilbagediskontering af forpligtelsen, således at den opgøres til nutidsværdi. En tilbagediskontering forudsætter naturligvis, at der i beregningen af den fremtidige betaling er taget højde for forventet inflation m.v.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 47, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 47 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 47, stk. 2, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 70

Den gældende § 48 i årsregnskabsloven giver mulighed for, at virksomhederne, uanset definitionen på forpligtelser, kan indregne ledelsens forslag til udbytte som en forpligtelse under posten ”Forslag til udbytte for regnskabsåret”.

Bestemmelsen blev ved lovens vedtagelse i 2001 medtaget for at kunne bibeholde den tidligere tradition for at indregne ”Forslag til udbytte for regnskabsåret” som en forpligtelse.

Bestemmelsen er i strid med den internationale regnskabsstandard IAS 10, afsnit 12, som ikke tillader, at forslag til udbytte for regnskabsåret indregnes som en forpligtelse i balancen.

§ 48 foreslås ophævet for at tilnærme årsregnskabsloven til IFRS. Det vurderes ikke, at undtagelsen i § 48 har medført lempelser i forhold til hovedreglen om at indregne forslag til udbytte som en del af egenkapitalen.

Forslaget vil ikke medføre en fuld tilpasning til IFRS, men vil dog sikre, at præsentationen af udbytte ikke vil medføre forskellig størrelse af egenkapital og forpligtelser under årsregnskabsloven og IFRS.

Det nye regnskabsdirektivs artikel 9, stk. 6, giver mulighed for, at "Forslag til udbytte for regnskabsåret" kan indregnes som en forpligtelse, men denne mulighed foreslås som nævnt ikke udnyttet i årsregnskabsloven. "Forslag til udbytte for regnskabsåret" skal således fremover altid indregnes som en post under egenkapitalen.

§ 48 gælder i dag for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D, jf. de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1. Den foreslåede ophævelse af § 48 vil derfor få virkning for alle tre regnskabsklasser.

Til nr. 71

Det foreslås, at henvisningen i § 49, *stk. 1, 3. pkt.*, til § 38, stk. 1 og 3, ændres til § 38, stk. 1 og 2.

Der er alene tale om en redaktionel konsekvensændring som følge af forslagens § 1, nr. 53-56, der indebærer, at det gældende stk. 3 i § 38 videreføres med visse ændringer som stk. 2.

Til nr. 72

Det foreslås, at henvisningen i årsregnskabslovens § 49, *stk. 2, nr. 1*, til § 46 udgår.

Forslaget er en konsekvens af, at muligheden i § 46, stk. 1, for at opskrive omsætningsaktiver foreslås ophævet i forslagens § 1, nr. 67.

Til nr. 73

Efter den gældende § 49, stk. 2, nr. 2, i årsregnskabsloven skal indtægter og omkostninger ved køb og salg af egne kapitalandele, i det omfang kapitalandele ikke indregnes i balancen, indregnes direkte på egenkapitalen.

Det betyder samtidig, at indtægter og omkostninger ved køb og salg af egne kapitalandele skal indregnes i resultatopgørelsen, når de egne kapitalandele indregnes i balancen.

Der foreslås en konsekvensændring som følge af, at § 35 i årsregnskabsloven blev ophævet ved lov nr. 516 af 12. juni 2009 (følgeloven vedrørende den nye selskabslov). Ophævelsen af § 35 medførte, at egne kapitalandele ikke længere kan indregnes i balancen.

Det foreslås derfor, at § 49, *stk. 2, nr. 2*, ændres således, at det fremgår klart, at indtægter og omkostninger ved køb og salg af egne kapitalandele altid skal indregnes direkte på egenkapitalen.

Det foreslås, at ændringen til § 49, stk. 2, nr. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 49 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 49, stk. 2, nr. 2, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 74-77

I forslagens § 1, nr. 74, foreslås en redaktionel ændring i årsregnskabslovens § 49, stk. 2, nr. 5, som følge af, at der i forslagens § 1, nr. 77, indsættes et yderligere nummer som nummer 7 i opregningen i stk. 2.

I forslagens § 1, nr. 75, foreslås en ændring i § 49, stk. 2, nr. 6, således at ”fundamentale fejl” ændres til ”væsentlige fejl”.

Efter de gældende regler skal virksomhederne indregne tilbageførsel på grund af fundamentale fejl, jf. § 52, stk. 3, over egenkapitalen. Det betyder, at en korrektion af en fundamental fejl ikke påvirker resultatopgørelsen.

I forslagens § 1, nr. 80, foreslås det bl.a., at udtrykket ”fundamentale fejl” i § 52, stk. 2, ændres til ”væsentlige fejl”. I lighed hermed foreslås det, at udtrykket ”fundamentale fejl” ændres til ”væsentlige fejl” i § 49, stk. 2, nr. 6. Der henvises til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 80.

Ændringen af udtrykket ”fundamentale fejl” til ”væsentlige fejl” ændrer ikke ved, at korrektion af disse fejl fortsat skal indregnes over egenkapitalen.

Ændringen tilpasser bestemmelsen til de internationale regnskabsstandarder, jf. IAS 8, afsnit 42. Forholdet er ikke specifikt reguleret i det nye regnskabsdirektiv. Det vurderes dog, at den valgte løsning er indenfor direktivets rammer.

De hidtil gældende bemærkninger til § 49, stk. 2, nr. 6, erstattes af ovenstående bemærkninger.

I forslagens § 1, nr. 76, foreslås desuden en redaktionel ændring i § 49, stk. 2, nr. 6, som følge af, at der indsættes et yderligere nummer som nummer 7 i opregningen i stk. 2, jf. forslagens § 1, nr. 77, som omtales nedenfor.

Efter de gældende generelle bestemmelser i § 49, stk. 1, skal aktuarmæssige gevinster og tab, som indgår i opgørelsen af pensionsforpligtelsen, indregnes i resultatopgørelsen. Dette foreslås ændret således, at aktuarmæssige gevinster og tab, som indgår i opgørelsen af pensionsforpligtelsen, i stedet skal indregnes direkte i egenkapitalen. Det foreslås, at dette krav indsættes som en ny bestemmelse i § 49, stk. 2, nr. 7.

Ved at indføre dette krav i årsregnskabsloven foretages der en tilpasning til IFRS. Kravet herom i IFRS fremgår af IAS 19, afsnit 120(c), hvorefter reguleringen ikke skal indregnes i resultatopgørelsen, men i totalindkomstopgørelsen. Forholdet er ikke specifikt reguleret i det nye regnskabsdirektiv. Det vurderes dog, at forslaget ligger indenfor direktivets rammer.

Den foreslåede præsentation af aktuarmæssige gevinster og tab er alene relevant ved såkaldte ydelsesbaserede pensionsordninger og ikke ved bidragsbaserede ordninger. Da de danske ordninger som altovervejende hovedregel er bidragsbaserede, vil ændringen primært vedrøre de virksomheder, som har aktiviteter i udlandet, hvor ydelsesbaserede ordninger er mere udbredte.

Ved en ydelsesbaseret pensionsordning garanterer virksomheden dens medarbejdere en pension. Pensionens størrelse afhænger typisk af tjenestetid og løn på sluttidspunktet. Virksomheden kan f.eks. garantere medarbejderne en pension, som udgør 2/3 af slutlønnen.

Her er det arbejdsgiveren, som har risikoen for medarbejdernes levetid, afkast af opsparede midler m.v. De ændringer i størrelsen af pensionsforpligtelsen, som opstår ved ændringer i forventet levetid m.v., omtales ofte som aktuarmæssige gevinster og tab.

Hvis medarbejdernes forventede levetid ændres fra f.eks. 78 år til 79 år, vil dette få betydelig indflydelse på virksomhedens forpligtelser.

Der har været et stort ønske fra virksomhederne om, at aktuarmæssige reguleringer (levetid, forventet afkast på investeringsaktiver m.v.) skal kunne foretages direkte i egenkapitalen og således ikke over resultatopgørelsen. Dette svarer til IFRS, som giver mulighed for indregning i anden totalindkomst – tidligere direkte i egenkapitalen.

Baggrunden for ønsket er, at aktuarmæssige gevinster og tab ikke anses for at være udtryk for virksomhedens kerneforretning.

Det foreslås, at ændringerne til § 49, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 49 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 78

Hovedreglen i den gældende § 13, stk. 1, nr. 8, i årsregnskabsloven er, at indtægter og omkostninger ikke må modregnes i årsregnskabet. Det betyder, at regnskabsposterne skal vises brutto.

Det generelle forbud mod modregning i § 13, stk. 1, nr. 8, foreslås ikke ændret, hvilket skal ses i lyset af, at det nye regnskabsdirektiv i artikel 6, stk. 1, litra g, indeholder et generelt forbud mod modregning.

Efter § 50 kan indtægter og omkostninger, der hidrører fra aktiver og forpligtelser, hvis værdi er effektivt sikret af andre aktiver og forpligtelser, uanset forbuddet mod modregning i § 13, stk. 1, nr. 8, modregnes med indtægter og omkostninger, der hidrører fra sikringsdispositionerne.

Direktivet giver dog i artikel 6, stk. 2, medlemsstaterne mulighed for i særlige tilfælde at tillade modregning, hvis det modregnede beløb vises brutto i en note. Den gældende § 50 kan således bibeholdes ved udnyttelse af denne mulighed i direktivet.

Direktivets krav medfører dog samtidig, at der skal indsættes en bestemmelse om, at bruttoværdien af de modregnede beløb skal oplyses i noterne. Bestemmelsen foreslås indsat i årsregnskabsloven som § 50, stk. 2.

Det foreslås, at § 50, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 50 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 79

Den gældende § 51, stk. 1, i årsregnskabsloven omhandler kravene til virksomheden, hvis den ændrer regnskabspraksis i form af metoder for indregning, grundlag for måling eller ændring i den anvendte monetære enhed. Effekten af ændringerne i overensstemmelse med den nye praksis skal indregnes direkte på egenkapitalen primo regnskabsåret.

Det foreslås, at § 51, stk. 1, affattes på ny, idet der foretages nogle redaktionelle ændringer for at gøre bestemmelsen mere klar og i overensstemmelse med den terminologi, som ellers anvendes i loven. Formuleringen ”ændrer virksomheden metoder for indregning, grundlag for måling eller ændring i den anvendte monetære enhed” erstattes således af ”ændrer virksomheden regnskabspraksis”.

Forslaget indebærer ingen materiel ændring af bestemmelsen, og der er derfor ingen ændring i den måde, hvorpå virksomhederne skal indregne og præsentere effekten af ændringerne i anvendt regnskabspraksis.

Bestemmelsen er en national bestemmelse og følger således ikke af det nye regnskabsdirektiv.

Der foreslås endvidere en ny affattelse af § 51, stk. 2. Heraf fremgår det, at hvis virksomheden ændrer regnskabspraksis for at kunne opskrive aktiver efter § 41, stk. 1, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 58, skal de poster i årsregnskabet, der berøres heraf, ændres i overensstemmelse med den nye regnskabspraksis, og der skal ske indregning af effekten heraf direkte på egenkapitalen. Sammenligningstal skal ikke tilpasses. De opskrivninger, der foretages, skal behandles efter § 41, stk. 3, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 60-62.

Med den nye affattelse af stk. 2 foretages der en tilpasning til IFRS, nærmere bestemt IAS 8, afsnit 17, og dermed også til de nærmere krav om omvurdering i IAS 16 og IAS 38. Den nye affattelse af stk. 2 er i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv. Direktivet kræver, at opskrivningen skal indregnes direkte i egenkapitalen som en reserve.

Det foreslås, at ændringerne til § 51 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 51 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 51, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 51: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3307, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Ovenstående bemærkninger til § 51, stk. 2, erstatter de hidtil gældende bemærkninger til § 51, stk. 2.

Til nr. 80

Den gældende bestemmelse i § 52, stk. 2, i årsregnskabsloven omhandler korrektion af „fundamentale fejl“. Fundamentale fejl er meget graverende fejl, som medfører, at tidligere perioders årsregnskaber som helhed ikke gav et retvisende billede. Det kan være fejl ved beregninger af værdier, fejl i brugen af regnskabspraksis, misforståelser af fakta m.v.

§ 52, stk. 2, er baseret på den internationale regnskabsstandard IAS 8, således som denne var udformet i 2001. Bestemmelsen i IAS 8, afsnit 42, er imidlertid ændret således, at den nu ikke alene omfatter fundamentale fejl, men alle væsentlige fejl.

Væsentlige fejl omfatter alle de fejl, som kan påvirke regnskabsbrugerens beslutningstagen. Dette omfatter ikke alene de fejl, som bevirker, at regnskabet ikke giver et retvisende billede, herunder fundamentale fejl, men også andre fejl, som kan medføre ændringer i regnskabsbrugerens beslutningstagen. Populært sagt skal fejlen være større for at blive klassificeret som fundamental end alene som væsentlig.

Direktivet indeholder ikke bestemmelser om korrektion af fejl i årsregnskaber vedrørende tidligere år.

Det foreslås, at § 52, stk. 2, affattes på ny med henblik på, at bestemmelsen tilpasses IAS 8, afsnit 42. Det betyder, at korrektion af væsentlige fejl ikke må påvirke resultatopgørelsens poster. Den beløbsmæssige effekt af korrektionen skal indregnes direkte på egenkapitalen primo regnskabsåret, og sammenligningstallene for tidligere år skal tilpasses.

Ændringen vedrører alene reguleringen af, hvilke fejl som er omfattet af bestemmelsen. Der sker således ingen ændring i, hvorledes korrektionen af de pågældende fejl skal ske.

Det vurderes, at det vil være nemmere for såvel virksomhederne som regnskabsbrugerne, når der alene skal opereres med to typer af fejl: væsentlige fejl og uvæsentlige fejl.

Det foreslås, at den ændrede affattelse af § 52, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 52 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Ovenstående bemærkninger erstatter de hidtil gældende bemærkninger til § 52.

Til nr. 81

De gældende regler i årsregnskabsloven stiller ikke krav til rækkefølgen af noterne til årsregnskabet efter de gældende regler. Det nye regnskabsdirektivs artikel 15 kræver imidlertid, at noterne præsenteres i den rækkefølge, hvori de poster, som noterne vedrører, er præsenteret i resultatopgørelsen og balancen.

Det foreslås derfor, at dette krav gennemføres i en ny bestemmelse som § 52 a i årsregnskabsloven. Af bestemmelsen fremgår det således, at noterne til årsregnskabet skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.

Det foreslås, at den nye § 52 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 52 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 82

Efter årsregnskabslovens § 53, stk. 2, nr. 1, litra a og b, skal der gives en række oplysninger om anvendt regnskabspraksis for finansielle aktiver, investeringsaktiver og biologiske aktiver, som indregnes til dagsværdi – herunder kapitalværdi – og amortiseret kostpris efter årsregnskabslovens §§ 37 og 38.

§ 53, stk. 2, nr. 1, litra a og b, følger ikke af et specifikt direktivkrav, men er en specifikation af det generelle krav om oplysninger om anvendt regnskabspraksis, som følger af lovens § 53, stk. 1.

Det foreslås, at § 53, stk. 2, nr. 1, litra a og b, ophæves og erstattes med et samlet krav i det foreslåede nye *litra a* om oplysninger om de værdiansættelsesmodeller og -teknikker, som er anvendt ved beregningen af dagsværdi. Der er navnlig tale om en præcisering af de gældende krav. Dog bortfalder det særlige krav om beskrivelse af beregningsmetoden ved anvendelse af amortiseret kostpris. Årsagen til dette er, at beregningen af amortiseret kostpris er en almindelig anerkendt metode, hvorfor det er unødvendigt at beskrive den i de enkelte årsregnskaber. Fokus flyttes over på beregningen af dagsværdier, hvor der er betydeligt større forskelle mellem de forskellige modeller som anvendes.

Oplysningerne skal alene gives, hvor dagsværdien ikke umiddelbart kan aflæses i markedet. Der skal således f.eks. ikke oplyses nærmere om modeller m.v. for virksomhedens børsnoterede aktier, som er målt til børskursen. Oplysningskravet omfatter den situation, hvor målingen er baseret på bestemmelsen i § 37, stk. 1, 4. pkt., der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 48. Dette svarer til niveau 3 i IFRS 13. Oplysningerne er f.eks. relevante for investeringsejendomme, som måles til dagsværdi efter årsregnskabslovens § 38, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 53-56. Målingen vil normalt være baseret på en model, typisk en DCF-model. En DCF-model er en beregningsmodel til tilbagediskontering af forventede fremtidige pengestrømme. Hvis en DCF-model anvendes, skal dette fremgå entydigt af beskrivelsen af anvendt regnskabspraksis. Det skal også fremgå, om beregningen er baseret på flerårige budgetter og en terminalperiode. Endvidere skal andre relevante oplysninger, som konkret skønnes nødvendige for regnskabsbrugeren, fremgå af beskrivelsen af anvendt regnskabspraksis.

Den internationale regnskabsstandard IFRS 13 indeholder en række oplysningskrav til virksomheder, som måler deres aktiver til dagsværdi. Denne regnskabsstandard kan anvendes som vejledning til, hvorledes årsregnskabslovens generelle oplysningskrav kan opfyldes.

Forslaget er en delvis gennemførelse af artikel 16, stk. 1, litra c, nr. i, i det nye regnskabsdirektiv. Den del af direktivets krav, som ikke gennemføres i denne bestemmelse, foreslås gennemført ved en ny bestemmelse i § 58 a, jf. forslagens § 1, nr. 87. Den nye § 58 a stiller krav om, at der skal gives oplysninger om de forudsætninger, som er anvendt i den model, som er beskrevet under anvendt regnskabspraksis.

Efter den gældende § 53, stk. 2, nr. 1, litra c, skal en afskrivningsperiode for immaterielle anlægsaktiver på over 5 år begrundes konkret og fyldestgørende. Den gældende bestemmelse gennemførte artikel 37, stk. 2, i 4. direktiv.

Direktivets regel er ændret med det nye regnskabsdirektiv. Nu foreskriver direktivet, at afskrivningsperioden for goodwill altid skal begrundes. Det vil sige, at den skal begrundes uanset afskrivningsperiodens længde. Det foreslås derfor, at § 53, stk. 2, nr. 1, litra c, erstattes med det foreslåede nye *litra b*, således at lovens krav bliver det samme som direktivets.

Det nye regnskabsdirektiv indeholder ikke krav om begrundelse for afskrivningsperioden for andre immaterielle aktiver end goodwill.

Begrundelsen skal være særligt fyldestgørende, hvis virksomhedens afskrivningsperiode er særlig kort eller meget lang i forhold til andre virksomheder i samme branche. Her vil virksomheden skulle begrunde, hvorfor netop dens goodwill har en levetid, som afviger fra resten af branchens. Det gældende *litra d* i § 53, stk. 2, nr. 1, bliver herefter *litra c*.

Det foreslås, at ændringerne til § 53, stk. 2, nr. 1, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 53 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 53, stk. 2, jf. specielle bemærkninger til § 53, stk. 2 Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3308-3310, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 83

Foreslået udbytte for regnskabsåret skal efter de gældende regler i årsregnskabsloven indregnes enten som en post under egenkapitalen, eller som en forpligtelse i balancen. Det foreslås i forslagens § 1, nr. 70, at ophæve muligheden i lovens § 48 for at indregne foreslået udbytte for regnskabsåret som en forpligtelse i balancen.

Der vil således fremover alene være én mulig regnskabsmæssig behandling af det foreslåede udbytte. Kravet i § 53, stk. 2, nr. 4, om beskrivelse af anvendt regnskabspraksis for foreslået udbytte vil derfor være overflødigt og foreslås ophævet.

Det foreslås samtidig, at der i stedet indsættes en ny bestemmelse i § 53, stk. 2, nr. 4, hvor det præciseres, at anvendt regnskabspraksis skal indeholde en beskrivelse af anvendt regnskabspraksis for virksomhedssammenslutninger. Baggrunden er, at den metode, som er anvendt ved indregning og måling af virksomhedssammenslutningen, kan have betydelig indflydelse på regnskabet's tal.

Dette er særlig aktuelt, hvis der er tale om sammenslutninger af virksomheder underlagt samme kontrol. Årsagen til, at det er særlig relevant i disse tilfælde, er, at der kan vælges mellem to forskellige metoder, overtagelsesmetoden og sammenlægningsmetoden, jf. årsregnskabslovens § 121, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 149. Da overtagelsesmetoden f.eks. indebærer omvurdering af alle aktiver og forpligtelser til dagsværdi, mens sammenlægningsmetoden ikke medfører omvurderinger, vil de to metoder ofte medføre væsentligt forskellige resultater.

Det vil ikke være tilstrækkeligt at anføre, hvilken overordnet metode – sammenlægningsmetoden eller overtagelsesmetoden – som er anvendt. For overtagelsesmetoden vil det skulle beskrives, hvorledes metoden er anvendt, f.eks. hvordan aktiver og forpligtelser er omvurderet til dagsværdi, herunder de anvendte forudsætninger.

Hvis sammenlægningsmetoden anvendes, vil det f.eks. skulle oplyses, om sammenlægningen anses for gennemført pr. den faktiske sammenlægningsdato, eller om den anses for gennemført ved regnskabsårets start med tilpasning af sammenligningstal, jf. den foreslåede nye bestemmelse i § 123, stk. 2, der foreslås indført med den nye affattelse af § 123 i forslagets § 1, nr. 152.

Oplysningskravet er blevet aktuelt, fordi der efter den foreslåede nye bestemmelse, som i forslagets § 1, nr. 47, foreslås indsat i årsregnskabsloven som § 36, stk. 2, skal anvendes de samme regler ved overtagelse af en bestående virksomhed som ved en koncernetablering. Et udvidet oplysningskrav ved koncernetableringer fremgår af den gældende § 125, stk. 3, nr. 2.

Det er alene et krav at medtage afsnittet i anvendt regnskabspraksis, hvis der har været gennemført væsentlige virksomhedssammenslutninger i løbet af regnskabsåret eller sammenligningsåret.

Ovenstående bemærkninger erstatter de hidtil gældende bemærkninger til § 53, stk. 2, nr. 4.

Til nr. 84

Der foreslås en konsekvensændring i årsregnskabslovens § 54, 2. pkt., som følge af den foreslåede ændring i § 52, stk. 2, jf. forslagets § 1, nr. 80, hvori begrebet fundamentale fejl ændres til væsentlige fejl.

Det foreslås, at ændringen til § 54 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 54 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 54, 2. pkt., jf. specielle bemærkninger til § 54, 2. pkt.: Folketingstidende 2000-01 A, L 138 som fremsat, side 3310, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 85

Efter den gældende § 56 i årsregnskabsloven skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse B udarbejde en opgørelse over bevægelserne på egenkapitalen, som placeres i en note til årsregnskabet.

Det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 5, tillader imidlertid ikke, at der for virksomheder i regnskabsklasse B (små virksomheder) stilles krav om en note om bevægelser på egenkapitalen.

Overskriften før § 56 og § 56 foreslås derfor ophævet.

I forslaget § 1, nr. 108, foreslås det for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D, at kravet om noteoplysninger om bevægelser på egenkapitalen erstattes af et krav om udarbejdelse af en egentlig egenkapitalopgørelse.

Visse af de krævede noteoplysninger til årsregnskabet i regnskabsklasse B vil ligeledes fremgå af en egenkapitalopgørelse i det omfang, virksomheden frivilligt vælger at udarbejde en egenkapitalopgørelse efter reglerne i regnskabsklasse C i overensstemmelse med § 7, stk. 5, der bliver stk. 6, som følge af forslaget § 1, nr. 16 og 17. Dette vil kunne være tilfældet, hvis en virksomhed har bundet en opskrivningshenlæggelse under egenkapitalen, og de oplysninger, som er krævet i noten til årsregnskabet, jf. forslaget § 1, nr. 86, fremgår direkte af egenkapitalopgørelsen. Udarbejder en virksomhed omfattet af regnskabsklasse B således frivilligt en egenkapitalopgørelse, vil denne kunne træde i stedet for disse notekrav, hvis de oplysninger, der kræves givet i en note i stedet fremgår af egenkapitalopgørelsen. Det er således ikke hensigten, at oplysninger skal gentages i årsregnskabet.

Til nr. 86

Efter den gældende § 58 i årsregnskabsloven skal der gives en række oplysninger om op- og nedskrivninger på aktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 og 38.

Det foreslås, at § 58 affattes på ny. Det gældende oplysningskrav i nr. 1 i forbindelse med opskrivning af aktiver omskrives. De gældende bestemmelser i nr. 2 og 3 flyttes til den nye § 67 a om særlige poster, der foreslås indsat i årsregnskabsloven i forslaget § 1, nr. 89, og der indsættes et nyt krav i det foreslåede nr. 2, som indeholder krav om oplysninger om reserve for opskrivning.

Med det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra b, stilles der krav om, at virksomheden skal give visse oplysninger om anlægsaktiver, der måles til omvurderet (opskrevet) værdi. Der skal således gives oplysning om bevægelser i opskrivningshenlæggelsen i regnskabsåret med en forklaring på den skattemæssige behandling af posterne heri og den regnskabsmæssige værdi i balancen, som ville have været indregnet, hvis anlægsaktiverne ikke var blevet omvurderet.

For så vidt angår det sidstnævnte krav, er der tale om en metodemæssig ændring i forhold til de gældende regler. Efter de gældende regler skal der oplyses om forskellen mellem de enkelte opskrevne posters værdi og de værdier, posterne ville have haft, hvis opskrivning ikke havde fundet sted. Der skulle således oplyses om nettovirkningen af opskrivningen. Det foreslås at ændre dette i det foreslåede nye *nr. 1* til et krav om, at der skal oplyses om de enkelte opskrevne posters værdi, som om opskrivning ikke havde været foretaget.

For så vidt angår kravene i det foreslåede nye nr. 2 om at give en række oplysninger om opskrivningshenlæggelsen ("reserve for opskrivning") under egenkapitalen, skal det bemærkes, at det ikke i direktivet er specificeret, hvilket detaljeringsniveau disse oplysninger skal gives på. Med den foreslåede affattelse af bestemmelsens nr. 2 er der derfor lagt vægt på, at der skal gives oplysninger, der er relevante for regnskabsbrugere. Den foreslåede bestemmelse foreskriver ikke nærmere, hvordan oplysningerne skal gives, og de kan derfor også gives i en eventuel egenkapitalopgørelse.

For så vidt angår det nye regnskabsdirektivs krav om, at der skal gives oplysning om den skattemæssige behandling af opskrivninger (udskudt skat), anses kravet for dækket af § 53, der foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 82 og 83, hvorefter der i en note skal oplyses om den anvendte regnskabspraksis sammenholdt med kravet i § 47, der foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 68 og 69, om, at der skal afsættes fuldt udskudt skat på opskrivningerne.

Det skal bemærkes, at notekravene alene relaterer sig til almindelige opskrivninger efter § 41, der foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 58-62, og således ikke reguleringer til dagsværdi, jf. bestemmelserne i §§ 37, 37 a og 38, der foreslås ændret henholdsvis indsat i forslaget § 1, nr. 48-56.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 58 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 58 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 58 erstattes af ovenstående bemærkninger, idet de hidtidige bemærkninger til § 58, nr. 1 og 2, dog fortsat finder anvendelse som omtalt i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 89, vedrørende den nye § 67 a.

Til nr. 87

Det foreslås, at der i årsregnskabsloven indsættes tre nye bestemmelser som § 58 a, § 58 b og § 58 c.

§ 58 a

Efter den foreslåede nye § 58 a skal der gives oplysninger om de centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen af dagsværdi for aktiver og forpligtelser.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede affattelse af § 53, stk. 2, nr. 1, litra a, i forslaget § 1, nr. 82, der indeholder krav om oplysning om de værdiansættelsesmodeller og -teknikker, som er anvendt ved opgørelsen af dagsværdien af de aktiver og forpligtelser, der er målt til dagsværdi.

Efter det foreslåede *stk. 1* skal der gives oplysninger om alle de forudsætninger, som er nødvendige for, at regnskabsbrugeren kan vurdere virksomhedens beregninger. Det betyder f.eks. for investeringsejendomme, som måles til dagsværdi efter en DCF model, at der skal oplyses om f.eks. diskonteringsrente, forventet inflation, tomgang i ejendommen m.v. En DCF model er en beregningsmodel til tilbagediskontering af forventede fremtidige pengestrømme. Det skal også

oplyses, hvorledes der tages højde for forventet inflation, ændringer i huslejeniveau, vedligehold m.v.

Dette er oplysninger, som er nødvendige for, at regnskabsbrugeren skal kunne forstå, hvilke faktorer som har påvirket dagsværdiberegningen, samt kunne vurdere, om regnskabsbrugeren er enig i de anvendte forudsætninger, eller om disse virker for optimistiske eller pessimistiske.

Den internationale regnskabsstandard IFRS 13, der indeholder en række oplysningskrav til virksomheder, som måler deres aktiver til dagsværdi, kan anvendes som vejledning til opfyldelse af lovens oplysningskrav. Denne regnskabsstandard kan således anvendes som vejledning til, hvorledes årsregnskabslovens generelle oplysningskrav kan opfyldes.

Oplysningskravet i stk. 1 er som udgangspunkt et oplysningskrav pr. aktiv eller forpligtelse. Dette udgangspunkt foreslås modificeret ved *stk. 2*, som tillader en gruppering af oplysningerne.

Det betyder f.eks., at hvis en virksomhed har en række investeringsejendomme af samme karakter (eksempelvis moderne kontorejendomme), med nogenlunde samme geografiske placering, lejekontrakter m.v., kan oplysningerne gives samlet for denne gruppe af ejendomme.

Hvis der derimod f.eks. er tale om ejendomme, som afviger i karakter og placering, vil der skulle foretages en opdeling af ejendommene på kategorier. En opdeling kan ske på baggrund af geografisk placering og/eller ejendommens karakter. Det afgørende er, at der ikke er store forskelle på de anvendte forudsætninger på de ejendomme, der oplyses om samlet.

Den foreslåede nye § 58 a er en delvis gennemførelse af artikel 16, stk. 1, litra c, nr. i, i det nye regnskabsdirektiv. Den del af direktivets krav, som ikke gennemføres i denne bestemmelse, foreslås gennemført ved en ny bestemmelse, der indsættes i årsregnskabsloven som § 53, stk. 2, nr. 1, litra a, jf. forslaget § 1, nr. 82.

Det foreslås, at den nye § 58 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 58 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

§ 58 b

I den foreslåede nye § 58 b indføres der et nyt krav om, at der skal gives oplysninger om omfanget og karakteren af virksomhedens afledte finansielle instrumenter. Bestemmelsen gennemfører artikel 16, stk. 2, litra c, nr. iii, i det nye regnskabsdirektiv.

Afledte finansielle instrumenter omfatter f.eks. valutaterminskontrakter, renteswaps, optioner og futures.

Baggrunden for oplysningskravet er, at afledte finansielle instrumenter kan udgøre en lille balancepost, men en stor risiko for tab eller gevinst for virksomheden. Det er derfor væsentligt for regnskabsbrugerne, at de får de oplysninger, som er nødvendige for at forstå den mulige fremtidige finansielle virkning af virksomhedens afledte finansielle instrumenter.

Oplysningerne vil omfatte de væsentligste aftalevilkår. Dette kan for en valutaterminskontrakt omfatte valuta, mængde og løbetid. Der skal også oplyses om sikkerheden for pengestrømmene. Sikkerheden for pengestrømmene afhænger af modpartens betalingsevne, og der kan således være behov for at give oplysninger om modparten i transaktionen.

Hvis virksomheden f.eks. løbende indgår valutaterminskontrakter om salg af USD med sin sædvanlige bankforbindelse, vil der kunne gives en samlet oplysning om disse kontrakter. En samlet oplysning forudsætter dog, at regnskabsbrugeren fortsat er i stand til at vurdere de mulige risici og fordele, som de afledte finansielle instrumenter indebærer for virksomheden.

Det foreslås, at den nye § 58 b skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 58 b blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

§ 58 c

Efter den foreslåede nye § 58 c skal der gives oplysninger om de positive og negative forskelsbeløb, som konstateres ved første indregning og måling af kapitalandele efter § 43 a. Dette oplysningskrav gennemfører artikel 27, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv.

Den gældende § 43 a i årsregnskabsloven omhandler indregning og måling af kapitalandele i datter- og associerede virksomheder efter indre værdis metode. § 43 a gennemfører artikel 9, stk. 7, jf. artikel 27, i det nye regnskabsdirektiv. § 43 a har hidtil gennemført artikel 59 i 4. selskabsdirektiv.

De beregningsmetoder, som anvendes ved indregning og måling efter indre værdis metode, er de samme som anvendes ved udarbejdelsen af koncernregnskabet. Herunder finder § 121, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 149, anvendelse ved overtagelsen af kapitalandelene. § 121 regulerer, hvornår en virksomhed kan anvende overtagelsesmetoden, jf. § 122, som foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 149-151, eller sammenlægningsmetoden, jf. § 123, som foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 152, til indregning og måling af en virksomhedssammenslutning (koncernetablering).

Uanset hvilken beregningsmetode som anvendes, skal der beregnes et forskelsbeløb mellem købsprisen og nettoaktiverne opgjort efter en af de to metoder. Forskelsbeløbet er udtryk for den goodwill, der er betalt.

Det foreslås, at den nye § 58 c skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 58 c blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 88

Efter den gældende § 64 i årsregnskabsloven skal virksomheden give oplysninger om sine eventualforpligtelser. Den skal herunder angive beløbene for henholdsvis pensions-, kautions- og garantiforpligtelser, diskonterede vekslere og andre eventualforpligtelser, der ikke er indregnet i balancen.

Det foreslås, at § 64 affattes på ny.

Efter det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra d, skal oplysningerne om forpligtelserne gives som et samlet beløb. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 5, hvorefter der for små virksomheder ikke må stilles krav om beløbsangivelse for de enkelte kategorier, der er nævnt i det gældende stk. 1. Konsekvensen heraf er, at der for disse virksomheder skal oplyses ét samlet beløb for alle forpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Efter det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra d, skal pensionsforpligtelser oplyses særskilt. Dette krav er kun relevant for virksomheder, der har ydelsesbaserede pensionsordninger. Oplysningen må derfor forventes at være sjældent forekommende i praksis, da bidragsbaserede pensionsordninger er hovedreglen i Danmark. Forslaget vil derfor primært være relevant i det omfang, danske virksomheder har medarbejdere i udlandet, der er omfattet af ydelsesbaserede pensionsordninger.

Som en konsekvens af, at leje- og leasingkontrakter, jf. nedenstående afsnit, ikke længere kræves oplyst særskilt for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, foreslås leasingforpligtelser medtaget i opregningen i den foreslåede § 64, stk. 1, der omtales nedenfor, da de fortsat skal medtages ved opgørelsen af de samlede eventualforpligtelser.

De særskilte oplysninger om de enkelte forpligtelser opretholdes for virksomheder i regnskabsklasse C og regnskabsklasse D via henvisningsbestemmelsen i § 102, stk. 1, 3. pkt., jf. forslaget § 1, nr. 117.

Efter den foreslåede § 64, stk. 1, skal der derfor gives oplysning om den samlede størrelse af virksomhedens eventualforpligtelser, herunder leasing-, pensions-, kautions- og garantiforpligtelser, diskonterede vekslere og andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen. Oplysning om pensionsforpligtelser skal gives særskilt.

Det foreslåede *stk. 2* viderefører det gældende stk. 4 uden ændringer.

Det foreslåede *stk. 3* gennemfører bestemmelsen i det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra d, hvorefter de forpligtelser, som er opregnet i de foreslåede bestemmelser i stk. 1 og 2, som virksomheden har over for tilknyttede og associerede virksomheder, skal oplyses særskilt på de i stk. 1 anførte kategorier.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 64 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, er § 64 omfattet af de regler, der gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser, som følge af forslaget.

For virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D suppleres den foreslåede § 64 af den nye § 94 b, som foreslås indsat i årsregnskabsloven i forslaget § 1, nr. 117.

De hidtidige bemærkninger til § 64, jf. specielle bemærkninger til § 64: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3312-3313, vil fortsat være gældende med de ændringer, der følger af ovenstående.

Til nr. 89

Årsregnskabsloven opererer i dag ikke med begrebet ”særlige indtægts- og omkostningsposter”, men som led i gennemførelsen af artikel 16, stk. 1, litra f, i det nye regnskabsdirektiv foreslås det, at der indsættes en bestemmelse herom som § 67 a i årsregnskabsloven, hvorefter der skal oplyses om størrelsen og arten af indtægts- eller omkostningsposter, som er særlige på grund af deres størrelse eller art. Bestemmelsen indsættes med overskriften ”Resultatopgørelsen”.

Den nævnte direktivbestemmelse stiller således krav om, at udover de oplysninger, der kræves i henhold til andre bestemmelser i direktivet, skal der i noterne til årsregnskabet gives oplysninger om størrelsen og arten af enkelte indtægts- eller udgiftsposter af særlig størrelse eller beskaffenhed.

Årsregnskabsloven indeholder dog allerede i dag bestemmelser om oplysninger om specifikke poster, der efter deres art kan anses for særlige poster. Den foreslåede ændring indebærer således et paradigmeskift, hvorefter der nu bliver tale om en principbaseret regulering, hvor der skal oplyses om poster, der ud fra en konkret vurdering anses for at være særlige - i stedet for som tidligere, hvor der skulle oplyses om visse poster, som pr. definition var særlige.

De gældende bestemmelser, som regulerer særlige poster, omfatter bestemmelserne i § 58, stk. 1, nr. 2 og 3, om oplysning om årets tilbageførsler af op- og nedskrivninger på omsætningsaktiver samt om årets nedskrivninger på omsætningsaktiver, der overstiger normale nedskrivninger.

Disse to bestemmelser flyttes efter forslaget til den nye § 67 a, hvor de indsættes i § 67 a som nr. 1 og 2.

De foreslåede bestemmelser i § 67 a, nr. 3 og 4, hvorefter der skal gives oplysning om henholdsvis nedskrivning på anlægsaktiver og tilbageførsel af nedskrivning på anlægsaktiver, er nye i årsregnskabsloven og gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 12, stk. 6, litra c.

Opregningen i § 67 a er ikke udtømmende, idet der generelt skal gives oplysninger om størrelsen og arten af indtægts- eller omkostningsposter, der er særlige efter deres størrelse eller art. Med poster forstås i denne forbindelse også transaktioner eller elementer, der indgår i resultatopgørelsens poster. Et eksempel er salg af varer eller tjenesteydelser, der indgår i posten nettoomsætning, der ikke i sig selv anses for særlige, men som efter sin størrelse eller art konkret må anses for særlige.

Oplysningerne skal give regnskabsbrugeren bedre mulighed for at forstå virksomhedens resultat og udviklingen heri og især baggrunden herfor i det omfang, særlige poster har haft indflydelse herpå. Oplysningerne skal også støtte regnskabsbrugeren i vurderingen af forventningerne til fremtiden. Årsagen er, at særlige poster ofte har en engangskaraktter og derfor ikke kan forventes gentaget i de kommende år.

Særlige poster omfatter også poster, som efter de gældende regler defineres som ”ekstraordinære poster”. Forslaget skal derfor også ses i lyset af, at regnskabsposten ”ekstraordinære poster” foreslås afskaffet ved ophævelse af årsregnskabslovens § 30, jf. forslagets § 1, nr. 42.

Ved vurderingen af, hvornår en post skal anses for særlig, skal virksomheden tage udgangspunkt i, at der skal være tale om poster, der efter deres størrelse eller art afviger i forhold til de udsving, der almindeligvis ville blive forventet af virksomheden, og som derfor har betydning for regnskabsbrugerens forståelse af virksomhedens regnskab og udvikling. For ikke at udvande den skærpede opmærksomhed fra regnskabsbrugerens side, der må forventes vedrørende særlige poster, skal virksomheden dog udvise påpasselighed med ikke at anse en post for særlig, blot fordi den ikke knytter sig til virksomhedens centrale aktivitet.

Oplysningskravet omfatter både indtægter og omkostninger, og der skal så vidt muligt anvendes de samme kriterier ved vurderingen af, om en post er særlig, uanset om der er tale om en indtægt eller en omkostning.

Der kan ikke opstilles konkrete kriterier for, hvornår en post (herunder en transaktion eller et element) i sig selv har en sådan størrelse, at den er en særlig post, der skal gives oplysninger om. Det følger imidlertid af forholdets natur, at niveauet ligger over det almindelige væsentlighedsniveau i § 13, stk. 1, nr. 3.

I relation til posternes størrelse vil eksempelvis en kraftig vækst i virksomhedens omsætning ikke i sig selv bevirke, at nettoomsætningen anses for en særlig post. Det er en forudsætning, at den øgede omsætning også skyldes særlige forhold. Den omstændighed, at en virksomhed, der sælger fyringsolie, har solgt 20 pct. mere end i et gennemsnitligt år som følge af en kold vinter eller en generelt forbedret markedsposition, kan således ikke bevirke, at nettoomsætningen anses for en særlig post, da salg af fyringsolie er virksomhedens kerneforretning. Derimod vil den omstændighed, at salget er 20 pct. større end i et gennemsnitligt år som følge af en forøget leverance til et kraftværk, der er ramt af midlertidige leveringsproblemer fra den sædvanlige leverandør, betyde, at omsætningen med dette kraftværk må anses for en særlig post (transaktion) efter sin størrelse og dermed være af betydning for regnskabsbrugerens.

For så vidt angår indtægts- eller omkostningsposter, der er særlige efter deres art, finder den almindelige grundlæggende forudsætning om væsentlighed i § 13, stk. 1, nr. 3, anvendelse. Det følger umiddelbart af, at bestemmelsen ikke selv indeholder kriterier for væsentlighed.

Ved afgrænsningen af, hvornår en post (herunder en transaktion eller et element) efter sin art er særlig, skal der lægges vægt på, i hvilket omfang posten adskiller sig fra poster, der indgår i virksomhedens normale aktiviteter, og i hvilket omfang oplysninger herom kan have betydning for regnskabsbrugerens forståelse af virksomhedens økonomi og udviklingen heri.

Hvis eksempelvis en bilforhandler udlejer en del af sine lokaler til en anden virksomhed, kan lejeindtægten være en særlig post, idet udlejning af lokaler ikke er en del af bilforhandlerens almindelige aktiviteter. Hvis lejeindtægten har et væsentligt omfang, skal denne anses for at være en særlig post, der skal gives oplysninger om.

Hvis samme bilforhandler tilbyder udlejning af biler til sine værkstedskunder, vil der, som udgangspunkt, være tale om en almindelig driftsaktivitet. Hvis virksomheden overgår til at drive egentlig udlejningsvirksomhed med biler, vil der som udgangspunkt kunne være tale om en særlig post. I det omfang udlejningen fortsætter i efterfølgende regnskabsår og dermed får karakter af en udvidelse af virksomhedens ordinære driftsaktiviteter, vil der ikke længere være tale om særlige poster.

Som eksempler på forhold, der på grund af deres art kan anses for særlige, kan nævnes:

- Nedskrivninger af varebeholdninger til nettorealisationsværdi eller nedskrivninger af materielle anlægsaktiver til genindvindingsværdi samt tilbageførsler af sådanne nedskrivninger
- Omstruktureringer af virksomhedens aktiviteter samt tilbageførsler af hensættelser til omstrukturingsomkostninger
- Afhændelse af materielle anlægsaktiver
- Afhændelse af investeringer
- Ophørte aktiviteter
- Afgørelse af retssager
- Tilbageførsel af andre hensatte forpligtelser
- Ændringer i forretningsaktiviteter

Ovenstående opregning af poster, som på grund af deres art er særlige, kan for virksomheder, der aflægger årsregnskab efter årsregnskabsloven, anvendes i forbindelse med vurderingen af, om en given indtægts- eller omkostningspost skal anses for en særlig post. Listen kan ikke anses for udtømmende.

Kravene om oplysning om årets tilbageførsler af nedskrivninger på omsætningsaktiver i den foreslåede § 67 a, nr. 1 og 2, er som tidligere nævnt overført fra den gældende § 58, stk. 1, nr. 2.

De hidtil gældende bemærkninger til § 58, stk. 1, nr. 2, jf. specielle bemærkninger til § 58, stk. 1, nr. 2: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3311, er fortsat gældende med ovenstående ændringer.

Kravet om oplysning om nedskrivninger på anlægsaktiver og tilbageførsler heraf i den foreslåede § 67 a, nr. 3, er som tidligere nævnt et nyt krav, der indføres som led i gennemførelsen af det nye regnskabsdirektivs artikel 12, stk. 6, litra c. Hvis nedskrivningen eller tilbageførslen fremgår særskilt af resultatopgørelsen, vil en gentagelse af oplysningen i noterne ikke være påkrævet. Der stilles således ikke krav om, at samme oplysning gentages flere steder i årsregnskabet.

§ 67 a indeholder i lighed med direktivet ikke krav om, hvorledes oplysninger om de særlige poster skal gives. Der er således blot krav om, at oplysningerne skal gives i noterne til årsregnskabet.

Uanset at det ikke fremgår direkte af bestemmelsen, vil det være hensigtsmæssigt i oplysningen om de særlige poster at anføre, i hvilken post i resultatopgørelsen, posten indgår, idet denne yderligere oplysning kan have stor betydning for regnskabsbrugeren. Hvis flere særlige poster følger af samme forhold – eksempelvis en omstrukturering – vil det være hensigtsmæssigt at give oplysninger om alle disse særlige poster samlet.

I det omfang en særlig post – eksempelvis en gevinst ved salg af en domicilejendom – er præsenteret som en selvstændig linje i resultatopgørelsen, er der ikke krav om at give yderligere oplysninger herom i noterne.

Omvendt vil eksempelvis øgede distributionsomkostninger som følge af årsager, der i sig selv kan anses for særlige – eksempelvis hvis en virksomhed må benytte sig af luftfragt i stedet for skibsfragt

som følge af en isvinter – ikke medføre, at virksomheden kan præsentere en del af distributionsomkostningerne som en særlig post i resultatopgørelsen.

Det foreslås, at den nye § 67 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 67 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 90

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 98 a, stk. 1, skal der i noterne til årsregnskabet gives oplysning om det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret. Bestemmelsen gælder i dag for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og regnskabsklasse D.

Bestemmelsen i § 98 a, stk. 1, var oprindeligt placeret i årsregnskabslovens § 68, dvs. i reglerne for regnskabsklasse B, jf. lov nr. 448 af 7. juni 2001. Kravet var således gældende for regnskabsklasse B. Bestemmelsen var desuden gældende for regnskabsklasse C og D via henvisningsreglerne i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1. Ved lov nr. 516 af 17. juni 2008 blev virksomheder omfattet af regnskabsklasse B imidlertid fritaget for kravet, idet bestemmelsen blev flyttet fra § 68 til § 98 a i regnskabsklasse C, der tillige var gældende for regnskabsklasse D via henvisningsreglen i § 102, stk. 1.

Nu foreslås det, at bestemmelsen i § 98 a, stk. 1, flyttes tilbage til § 68, således at kravet om, at der i noterne til årsregnskabet skal gives oplysning om det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret, fremover også skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B.

Baggrunden for dette er, at det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra h, kræver, at oplysningen gives for alle virksomheder omfattet af direktivet, herunder eksempelvis små aktie- og anpartsselskaber, som er omfattet af regnskabsklasse B.

Som en konsekvens af tilbageflytningen af bestemmelsen til § 68 foreslås det, at den gældende § 98 a, stk. 1, ophæves, og at § 98 a affattes på ny som anført i forslagets § 1, nr. 123.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil § 68 blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

For virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D medfører forslaget således ingen ændringer i retstilstanden, idet disse virksomheder som hidtil fortsat skal oplyse om det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret, blot efter en anden bestemmelse.

De hidtil gældende bemærkninger til § 68, 1. pkt., som fortsat har været gældende efter flytningen af bestemmelsen til § 98 a, stk. 1, er fortsat gældende efter tilbageflytningen af bestemmelsen til § 68, jf. specielle bemærkninger til § 68, 1. pkt.: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3314, med ovenstående tilføjelser og med den ændring, at henvisningen til ”aktieselskabslovens § 178 og tilhørende bekendtgørelse” ændres til ”selskabslovens § 143 med tilhørende bekendtgørelse”.

Til nr. 91

Efter den gældende § 71, 1. pkt., i årsregnskabsloven skal virksomheder omfattende af regnskabsklasse B, C og D oplyse navn og hjemsted for de modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab for den største henholdsvis den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed. Efter 2. pkt. skal det endvidere oplyses, hvor de pågældende udenlandske modervirksomheders koncernregnskaber kan rekvireres.

Det foreslås at affatte § 71 på ny, således at der alene stilles krav om, at virksomheder omfattende af regnskabsklasse B skal give oplysning om navn og hjemsted for den modervirksomhed, der udarbejder koncernregnskab for den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed.

Kravet har baggrund i artikel 17, stk. 1, litra m, jf. artikel 16, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv. Af sidstnævnte bestemmelse fremgår det således, at medlemsstaterne kan kræve denne oplysning af små virksomheder.

Efter forslaget stilles der således ikke længere krav om, at virksomheden skal oplyse navn og hjemsted for de modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab for den største koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed. Der stilles heller ikke krav om, at det skal oplyses, hvor de pågældende modervirksomheders koncernregnskaber kan rekvireres. Baggrunden for dette er, at det nye regnskabsdirektivs artikel 17, stk. 1, litra l og n, jf. artikel 16, stk. 2, ikke tillader, at de pågældende oplysninger kræves af små virksomheder.

Derimod følger det af direktivets artikel 17, stk. 1, litra l, m og n, at alle oplysningerne i den gældende § 71 fortsat skal gives for virksomheder omfattende af regnskabsklasse C og D. Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i reglerne i regnskabsklasse C som § 97 b, der svarer til den gældende § 71, jf. forslaget § 1, nr. 121.

Det foreslås således, at den nye affattelse af § 71 kun skal gælde for virksomheder omfattende af regnskabsklasse B. Som en konsekvens heraf foreslås det i forslaget § 1, nr. 98 og 133, at lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, ændres således, at det fremgår, at § 71 ikke gælder for regnskabsklasse C og D.

De hidtil gældende bemærkninger til § 71, jf. specielle bemærkninger til § 71: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3316, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 92

Efter den gældende § 72 i årsregnskabsloven skal virksomheder oplyse navn, hjemsted og retsform for hver dattervirksomhed, associeret virksomhed og for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilken virksomheden er interessent eller komplementar. Det skal endvidere for hver datter- eller associeret virksomhed oplyses, hvor stor en andel virksomheden ejer og resultatet ifølge den senest godkendte årsrapport. Oplysningerne kan under visse omstændigheder udelades.

Det foreslås, at § 72 ophæves for virksomheder, der er omfattende af regnskabsklasse B, således at oplysningskravene i § 72 flyttes til regnskabsklasse C i en ny bestemmelse, der indsættes i reglerne for regnskabsklasse C som § 97 a, jf. forslaget § 1, nr. 121. Undtagelsesmulighederne i den gældende § 72, stk. 3, nr. 2 og 3, videreføres dog ikke. Den foreslåede § 97 a vil endvidere gælde for regnskabsklasse D, jf. lovens § 102, stk. 1, 1. pkt.

Baggrunden for forslaget er, at det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 5, ikke tillader, at det hidtidige notekrav i § 72 opretholdes for små virksomheder.

Til nr. 93 og 94

Efter den gældende § 73 i årsregnskabsloven skal kapitalselskaber og erhvervsdrivende fonde oplyse om tilgodehavender hos og sikkerhedsstillelser for ledelsesmedlemmer i virksomheden, ledelsesmedlemmer i modervirksomheden samt for personer, der står de pågældende ledelsesmedlemmer særligt nær.

Oplysninger om virksomhedens tilgodehavender hos – eller sikkerhedsstillelser for – medlemmer af ledelsen er typisk relevante i forbindelse med selskabsdeltagernes forvaltningskontrol, idet disse udlån udgør en særlig risiko. Oplysningerne medvirker således til at beskytte minoritets- og tredjemandsinteresser. Oplysningskravet omfatter såvel lovlige som ulovlige tilgodehavender og sikkerhedsstillelser.

Efter den gældende § 73 skal oplysningerne gives for hver ledelseskategori og indeholde oplysning om summen af disse tilgodehavender, de væsentligste vilkår, herunder rentefod, og eventuelle afdragsvilkår samt størrelsen af de beløb, der er tilbagebetalt i årets løb. Lån, der er optaget og indfriet i årets løb, skal oplyses særskilt.

Oplysningskravet gælder for regnskabsklasse B, C og D, men kun for kapitalselskaber, dvs. aktieselskaber, anpartsselskaber og partnerselskaber (kommanditaktieselskaber), og for erhvervsdrivende fonde.

Det foreslås, at opregningen af de omfattede virksomhedsformer udgår af *stk. 1, 1. pkt.*, og erstattes med ”virksomheder”, således at alle virksomheder, som har pligt til at aflægge årsrapport i henhold til årsregnskabsloven, omfattes af notekravet.

Den foreslåede ændring skyldes, at oplysningskravet i artikel 16, stk. 1, litra e, i det nye regnskabsdirektiv ikke er afgrænset til kapitalselskaber, idet også visse interessentskaber og kommanditselskaber er omfattet af det nye regnskabsdirektiv. Den foreslåede ændring medfører dog, at også virksomheder, som ikke er omfattet af det nye regnskabsdirektiv, eksempelvis andelsselskaber med begrænset ansvar, omfattes af kravet, medmindre de er fritaget for at aflægge årsrapport efter årsregnskabslovens § 4, stk. 1, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 3. Dette er en konsekvens af årsregnskabslovens opbygning, hvorefter også disse virksomhedstyper indplaceres i regnskabsklasser ud fra størrelsesmæssige kriterier m.v., jf. § 7, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 13-17, hvor kravene i vid udstrækning følger direktivets krav.

Ved lov nr. 712 af 25. juni 2014 blev der indsat en bestemmelse i årsregnskabsloven som § 69, stk. 3², hvorefter erhvervsdrivende fonde skal give oplysninger om nærtstående parter, herunder om mellemværender med nærtstående parter. Erhvervsdrivende fonde vil således allerede være omfattet

² Bestemmelsen, der blev indført i årsregnskabsloven ved lov nr. 712 af 25. juni 2014, er ikke sat i kraft p.t., men forventes at være sat i kraft, når lovforslaget fremsættes.

af kravene i den foreslåede § 73, idet § 69, stk. 3,³ indeholder krav om oplysning om lån til ledelsen m.v.

Artikel 16, stk. 1, litra e, i det nye regnskabsdirektiv indeholder krav om, at der skal gives oplysninger om forskud og kreditter, der er ydet til ledelsesmedlemmer. Der skal ifølge denne bestemmelse oplyses om rentefoden, de væsentligste vilkår og de beløb, der eventuelt er tilbagebetalt, afskrevet eller givet afkald på.

Som følge af kravet i artikel 16, stk. 1, litra e, foreslås det at indsætte en bestemmelse i § 73, *stk. 1*, som *3. pkt.*, hvoraf det fremgår, at der i noterne desuden skal oplyses om nedskrivninger på indregnede beløb, og om der er givet helt eller delvis afkald på indregnede beløb. Oplysningerne skal gives fordelt på ledelseskategorier.

Er der tale om virksomhedens sikkerhedsstillelse i form af f.eks. pant, kaution eller garanti, skal der i henhold til det gældende stk. 2, som videreføres uændret, gives tilsvarende oplysninger, dvs. oplysninger om sikkerhedsstillelsens størrelse, de væsentligste vilkår i forbindelse hermed, herunder arten af sikkerhedsstillelsen, samt at sikkerhedsstillelsen eventuelt er nedbragt eller ophørt i regnskabsåret.

De hidtil gældende bemærkninger til § 73 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 95

Efter de gældende bestemmelser i årsregnskabslovens § 73, stk. 3 og 4, skal der gives oplysninger i noterne om tilgodehavender hos og sikkerhedsstillelser for ledelsen i modervirksomheder og om tilgodehavender hos og sikkerhedsstillelser for personer, som står ledelsen i virksomheden eller en modervirksomhed særligt nær.

Det foreslås, at § 73, *stk. 3* og *4*, ophæves, da artikel 4, stk. 5, i det nye regnskabsdirektiv ikke tillader, at disse oplysninger kræves af små virksomheder.

De foreslåede ændringer til § 73 gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D, jf. lovens § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1.

I realiteten vil ophævelsen af § 73, stk. 3 og 4, dog kun få betydning for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, da virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D fortsat skal give disse oplysninger efter den foreslåede nye affattelse af § 98 c, stk. 1, jf. forslaget § 1, nr. 124. Sidstnævnte bestemmelse indeholder således krav om, at disse virksomheder skal give oplysning om alle transaktioner med nærtstående parter. Disse virksomheder skal derfor fortsat oplyse om eventuelle lån til eksempelvis modervirksomheder eller ledelsen i disse, blot i følge en anden bestemmelse.

Til nr. 96

Det foreslås, at *overskriften før § 75* og §§ *75* og *76* ophæves.

§ 75

³ Bestemmelsen, der blev indført i årsregnskabsloven ved lov nr. 712 af 25. juni 2014, er p.t. ikke sat i kraft, men forventes at være sat i kraft, når lovforslaget fremsættes.

Efter den gældende § 75, stk. 1, i årsregnskabsloven skal der gives oplysninger om virksomhedskapitalen i de tilfælde, hvor virksomhedskapitalen består af flere klasser. Aktieselskaber skal dog give oplysningen uanset, om virksomhedskapitalen består af flere klasser. Oplysningskravet gælder for aktie- og anpartsselskaber, som er omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Det foreslås, at § 75, stk. 1, ophæves, idet bestemmelsens indhold med visse ændringer indsættes i den foreslåede nye affattelse af § 87 a i regnskabsklasse C, jf. forslaget § 1, nr. 111, da oplysningerne ifølge det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 5, ikke må kræves af små virksomheder. I realiteten vil den foreslåede ophævelse af § 75, stk. 1, derfor alene få betydning for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, mens virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D fortsat skal give disse oplysninger efter den nye affattelse af § 87 a, som viderefører den gældende § 75, stk. 1, med visse ændringer.

Forslaget ændrer ikke ved, at oplysninger om virksomhedskapital i kapital-selskaber skal fremgå af selskabets vedtægter uanset selskabets størrelse i henhold til selskabsloven. Da vedtægterne er offentligt tilgængelige, har regnskabsbrugere derfor fortsat mulighed for at få adgang til disse oplysninger, selv om der for selskaber omfattet af regnskabsklasse B ikke længere stilles krav om, at oplysningerne også skal gives i selskabets årsrapport.

Den gældende § 75, stk. 2, stiller krav om, at der i førstkommande årsrapport gives oplysning om de faktiske omkostninger ved stiftelse af et aktieselskab og de faktiske omkostninger ved forhøjelse af aktiekapitalen.

Det foreslås, at § 75, stk. 2, ligeledes ophæves, da oplysningerne ikke må kræves af små virksomheder i henhold til det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 5.

Der stilles ikke forslag om, at oplysningskravene i § 75, stk. 2, medtages i den nye affattelse af § 87 a, da oplysningerne allerede er - eller vil blive - tilgængelige for regnskabsbrugere efter andre regler. For kapital-selskaber kræves det således allerede i selskabslovens § 26, nr. 6, at de faktiske omkostninger ved stiftelsen oplyses i stiftelsesdokumentet.

§ 76

Efter den gældende bestemmelse i § 76, stk. 1, i årsregnskabsloven skal en virksomhed, som ejer egne kapitalandele i en note give oplysninger om disse. Der skal gives oplysning om antallet og den pålydende værdi af egne kapitalandele samt om den procentvise andel, som virksomhedens beholdning udgør af virksomhedskapitalen. Tilsvarende oplysninger skal gives for egne kapitalandele, der er erhvervet henholdsvis afhændet i regnskabsåret. For erhvervede henholdsvis afhændede egne kapitalandele skal der endvidere oplyses om den samlede købesum henholdsvis salgssum. For så vidt angår erhvervede egne kapitalandele, skal der endvidere oplyses om årsagen hertil.

Ifølge den gældende § 76, stk. 2, skal tilsvarende oplysninger gives for egne kapitalandele, der er erhvervet til sikkerhed.

Oplysningskravene i den gældende § 76 omfatter alle virksomhedsformer, dvs. også virksomheder, som ikke er kapital-selskaber.

Det følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 19, stk. 2, litra c, at i de tilfælde, hvor en virksomhed udarbejder en ledelsesberetning, skal oplysninger om egne kapitalandele gives i ledelsesberetningen.

Som konsekvens af den foreslåede ændring i forslaget § 1, nr. 97, hvor de gældende bestemmelser i § 76 a og § 77 sammenskrives i en ny affattelse af § 76 a, vil alle årsrapporter udarbejdet efter reglerne for regnskabsklasse B, C og D fremover skulle indeholde en ledelsesberetning. Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 97, kan oplysninger, der, som udgangspunkt, er krævet i ledelsesberetningen, dog i stedet gives i en note.

Det foreslås på denne baggrund, at § 76 ophæves, således at de pågældende oplysninger ikke længere skal gives i noterne, men i stedet skal gives i ledelsesberetningen i henhold til den nye affattelse af § 77, jf. forslaget § 1, nr. 97.

Til nr. 97

Den gældende § 76 a i årsregnskabsloven kræver, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse B giver en beskrivelse af virksomhedens væsentligste aktiviteter. Beskrivelsen skal som udgangspunkt gives i noterne. Udarbejder virksomheden en ledelsesberetning, kan beskrivelsen i stedet placeres i ledelsesberetningen. § 76 a skal ses i lyset af, at langt de fleste virksomheder i regnskabsklasse B i dag er undtaget fra kravet om at udarbejde en ledelsesberetning.

Den gældende § 77 kræver, at virksomheder, hvor der er sket væsentlige ændringer i aktiviteter og økonomiske forhold, skal redegøre for disse. Dette skal efter bestemmelsen ske i ledelsesberetningen. Når en virksomhed omfattet af regnskabsklasse B har væsentlige ændringer i aktiviteter og økonomiske forhold, er der således krav om, at der skal udarbejdes en ledelsesberetning.

Det er imidlertid en generel fortolkning på området, at opfyldelse af krav til ledelsesberetningen kan ske ved at give oplysningen i en note i stedet. Her er det dog vigtigt at være opmærksom på, at oplysningerne herved vil blive omfattet af kvalitetskravene til selve årsregnskabet og af revision, hvis virksomhedens årsregnskab revideres.

Et notekrav kan derimod ikke opfyldes ved en oplysning i ledelsesberetningen, hvilket blandt andet skyldes, at ledelsesberetningen ikke er omfattet af krav om revision. I modsat fald ville en flytning af en oplysning fra noterne til ledelsesberetningen kunne medføre, at et notekrav omfattet af revisionspligten ikke blev omfattet af revisionen.

Det følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 5, at der for små virksomheder ikke kan kræves oplysninger i årsregnskabet udover de, der følger af direktivet ("maksimumharmonisering"). Kravet om oplysning om virksomhedens væsentligste aktiviteter følger ikke af direktivet, hvorfor kravet ikke kan opretholdes i noterne, som er en del af årsregnskabet. Kravet kan imidlertid overføres til ledelsesberetningen, som ikke er en del af årsregnskabet.

Det foreslås, at de gældende oplysningskrav i § 76 a og § 77 sammenskrives med redaktionelle ændringer i en ny affattelse af § 76 a.

Efter den foreslåede § 76 a, nr. 1, skal ledelsesberetningen indeholde en beskrivelse af virksomhedens væsentligste aktiviteter.

Derved får regnskabsbrugerne oplysning om, hvad virksomheden beskæftiger sig med, og bl.a. på denne baggrund kan de vurdere den driftsmæssige risiko.

Det er op til ledelsen at fastsætte detaljeringsniveauet for beskrivelsen af de væsentligste aktiviteter under hensyn til virksomhedens art og omfang.

Efter den foreslåede § 76 a, nr. 2, skal ledelsesberetningen også indeholde en redegørelse for eventuelle væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold.

Ændringerne i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold må anses for at være væsentlige, hvis de er af en sådan karakter, at oplysning herom kan forventes at påvirke regnskabsbrugernes – herunder kreditorers og investorers – økonomiske beslutninger vedrørende virksomheden, jf. årsregnskabslovens § 12, stk. 2. Det vil imidlertid altid bero på en konkret vurdering. Oplysningskravet vil sædvanligvis være relevant, hvis der er sket væsentlige ændringer i virksomhedens drift, beskæftigelse, investeringsomfang, finansieringsforhold eller kapitalgrundlag m.v., som har påvirket indeværende regnskabsår, eller som vil påvirke kommende regnskabsår. Som eksempler kan nævnes ændring fra produktionsvirksomhed til importvirksomhed, omstrukturering, rekonstruktion, fusion eller spaltning m.v.

At virksomheden har pligt til at give sådanne oplysninger i årsrapporten, følger allerede af principper, der svarer til generalklausulen om, at årsrapporten skal give et retvisende billede.

Som det fremgår ovenfor, medfører den foreslåede sammenskrivning af de gældende bestemmelser i § 76 a og § 77 i den nye affattelse af § 76 a ingen ændring i det materielle indhold af oplysningskravene.

Da krav til oplysninger i ledelsesberetningen kan opfyldes ved at give oplysningen i en note, ændres der i realiteten heller ikke ved den måde, kravet i den foreslåede § 76 a kan opfyldes på. Virksomhederne kan således fortsat vælge at give oplysningerne i den foreslåede § 76 a i en note. Hvis virksomheden vælger at give oplysningen i en note, vil der som konsekvens heraf ikke være krav om at udarbejde en ledelsesberetning, medmindre dette følger af andre bestemmelser i loven, eksempelvis de foreslåede nye bestemmelser i § 9, stk. 9, jf. forslaget § 1, nr. 25, og § 10 a, stk. 2, jf. forslaget § 1, nr. 26.

De hidtil gældende bemærkninger til § 76 a og § 77 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Forslaget får alene virkning for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, da årsregnskabsloven indeholder særlige regler om ledelsesberetningen for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D, som ikke berøres af dette forslag.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en ny affattelse af § 77 i årsregnskabsloven, som viderefører de hidtil gældende oplysningskrav i § 76, der foreslås ophævet i forslaget § 1, nr. 96. Forslaget er en konsekvens af, at oplysninger om egne kapitalandele fremover skal gives i ledelsesberetningen i stedet for i noterne som nærmere omtalt i forslaget § 1, nr. 96, vedrørende ophævelsen af § 76.

Det foreslås samtidig, at oplysningskravet i den nye affattelse af § 77, stk. 1, udvides i forhold til tidligere, således at virksomheder, som har udstedt stykkapitalandele, dvs. kapitalandele uden

pålydende værdi, skal give oplysning om den bogførte pariværdi af disse stykkapitalandele. Baggrunden for dette er, at der med selskabsloven er indført mulighed for, at kapitalselskaber kan udstede stykkapitalandele. Oplysningen er krævet i henhold til det nye regnskabsdirektivs artikel 19, stk. 2, litra c, der henviser til artikel 24, stk. 2, i direktiv 2013/30/EU.

Oplysninger om egne kapitalandele skal bidrage til generalforsamlingens kontrol med virksomhedens transaktioner vedrørende egne kapitalandele.

Den foreslåede § 77, *stk. 2*, fastslår, at oplysningerne i stk. 1 som hidtil ikke blot skal gives for egne kapitalandele, som virksomheden har erhvervet til eje, men også for kapitalandele, som virksomheden har erhvervet til sikkerhed (pant). Oplysningerne om kapitalandele erhvervet til eje henholdsvis til sikkerhed skal gives hver for sig.

Den foreslåede ændring, hvorved oplysninger om egne kapitalandele skal gives i ledelsesberetningen i stedet for i noterne, medfører ikke nogen ændring, for så vidt angår den regnskabsmæssige behandling af egne kapitalandele. Egne kapitalandele må fortsat ikke indregnes som aktiver i balancen. Erhvervelse og afhændelse af egne kapitalandele skal behandles som egenkapitaltransaktioner.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 77 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Som en konsekvens heraf foreslås det i forslaget § 1, nr. 98 og 133, at bestemmelserne i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, ændres, således at det fremgår af disse bestemmelser, at den nye affattelse af § 77 også er omfattet af de regler, der gælder for regnskabsklasse C og D.

Til nr. 98

Årsregnskabslovens § 78, stk. 1, angiver, hvilket indhold en årsrapport for en virksomhed omfattet af regnskabsklasse C i det mindste skal bestå af. Desuden angiver bestemmelsen, hvilke regler i årsregnskabsloven som finder anvendelse på årsrapporter for virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse C.

Det foreslås, at § 78, *stk. 1*, ophæves og erstattes af fem stykker, der indsættes som stk. 1-5 i § 78, således at indholdet af den gældende § 78, stk. 1, ajourføres i lyset af de ændringer, der med lovforslaget foretages i reglerne for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C.

Den foreslåede § 78, *stk. 1*, fastslår, hvilket indhold årsrapporten i det mindste skal bestå af.

Årsrapporten skal som hidtil bestå af en ledespåtegning, medmindre virksomheden er fritaget herfor efter den foreslåede nye § 9, stk. 8, jf. forslaget § 1, nr. 25. Sidstnævnte bestemmelse fritager som noget nyt virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og C for at medtage en ledespåtegning i årsrapporten, hvis virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan kun består af ét medlem på tidspunktet for årsrapportens godkendelse. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til bestemmelsen.

Desuden skal årsrapporten som hidtil bestå af balance, resultatopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter og en ledelsesberetning. Årsrapporten skal desuden som noget nyt bestå af en

egenkapitalopgørelse, der placeres som et særskilt element i regnskabet. Dette omtales nærmere nedenfor.

I den gældende § 78, stk. 1, nævnes anvendt regnskabspraksis som et eksempel på et notekrav. Dette eksempel er ikke medtaget i den nye affattelse af § 78, stk. 1, da eksemplet ikke vurderes at have selvstændig betydning. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring med udeladelsen af dette eksempel.

Endvidere nævnes opgørelse over bevægelser på egenkapitalen som et andet eksempel på et notekrav i den gældende § 78, stk. 1. Dette er i den nye affattelse af stk. 1 ændret til et krav om, at årsrapporten skal indeholde en egentlig egenkapitalopgørelse, der placeres som et særskilt element i regnskabet som nævnt ovenfor, jf. den foreslåede nye § 86 a i forslaget § 1, nr. 108, som erstatter den gældende § 87 a. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 108 og 111.

Den foreslåede § 78, stk. 2, viderefører uden ændringer den gældende § 78, stk. 1, 2. pkt., hvorefter revisionspåtegningen m.v. skal indgå i årsrapporten, når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, jf. § 135, stk. 1 og 5.

Den foreslåede § 78, stk. 3, opregner ligesom den hidtidige § 78, stk. 1, 3. pkt., hvilke regler i årsregnskabsloven som finder anvendelse ved udarbejdelse af årsrapporter for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, idet henvisningerne til reglerne er opdateret i lyset af de ændringer, som foreslås i dette lovforslag, og som er nærmere omtalt i bemærkningerne til de enkelte ændringer i lovforslaget.

Den foreslåede § 78, stk. 3, indeholder ligesom den gældende § 78, stk. 1, 3. pkt., en henvisning til årsregnskabslovens § 137. Det indebærer, at virksomheder, som udarbejder årsregnskab eller koncernregnskab efter de omhandlede internationale regnskabsstandarder, skal anvende bestemmelser i standarderne i stedet for visse bestemmelser i årsregnskabsloven, når de udarbejder deres årsregnskab eller koncernregnskab. Det drejer sig eksempelvis om bestemmelser vedrørende indregning og måling samt langt de fleste krav til oplysninger i noterne. Nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 930 af 19. august 2014 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder IFRS for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven (IFRS-bekendtgørelsen). Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i årsregnskabslovens § 137, stk. 4.

Den foreslåede § 78, stk. 4, fastslår i lighed med den gældende § 78, stk. 1, 4. pkt., det grundlæggende princip i byggeklodsmodellen, som omtalt i afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger, hvorefter reglerne i regnskabsklasse C har forrang i forhold til reglerne i regnskabsklasse B, hvis anvendelse af regler i regnskabsklasse B er i strid med reglerne i regnskabsklasse C.

Den foreslåede § 78, stk. 5, viderefører uden ændringer den gældende § 78, stk. 1, 5. pkt., hvorefter § 137 finder anvendelse, hvis en virksomhed ønsker at aflægge årsrapport efter internationale regnskabsstandarder.

De gældende bestemmelser i § 78, stk. 2 og 3, videreføres herefter uændret som stk. 6 og 7.

Til nr. 99

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 78 som *stk.* 8, i årsregnskabsloven om overgang fra anvendelse af de særlige bestemmelser for mellemstore dattervirksomheder i regnskabsklasse C, der har udnyttet undtagelsen i den foreslåede § 78 a, jf. forslaget § 1, nr. 100, og udarbejdet årsrapport efter bestemmelserne i regnskabsklasse B, til anvendelsen af bestemmelserne for regnskabsklasse C.

Denne overgang vil kunne blive aktuel i to situationer. For det første kan en mellemstor dattervirksomhed, som vokser og bliver en stor virksomhed, ikke længere anvende undtagelsen. Her skal virksomheden udarbejde årsregnskab efter de almindelige regler for store virksomheder.

Den anden situation opstår, når dattervirksomheden selv – eller dennes modervirksomhed - ikke længere ønsker at anvende undtagelsen. Her vil dattervirksomheden skulle ændre regnskabspraksis fra reglerne i regnskabsklasse B til reglerne for mellemstore virksomheder i regnskabsklasse C.

I forslaget henvises til den generelle overgangsbestemmelse for overgang fra anvendelse af bestemmelserne for regnskabsklasse A og B til anvendelse af bestemmelserne for regnskabsklasse C i lovens § 78, stk. 3, som efter den foreslåede ændring i forslaget § 1, nr. 98, bliver til § 78, stk. 7. Efter den foreslåede § 78, stk. 8, vil der således gælde de samme overgangsbestemmelser for mellemstore dattervirksomheder, der ophører med at anvende undtagelsen i den foreslåede § 78 a, stk. 1, og dermed ophører med at benytte bestemmelserne for virksomheder i regnskabsklasse B, som virksomheder der af andre årsager overgår fra at have anvendt bestemmelserne for virksomheder i regnskabsklasse B til bestemmelserne for virksomheder i regnskabsklasse C.

Til nr. 100

Det følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 37, at medlemsstaterne kan fritage alle de af årsregnskabsloven omfattede dattervirksomheder med modervirksomhed beliggende i EU/EØS – bortset fra børsnoterede virksomheder – for pligten til at aflægge årsrapport, når visse betingelser er opfyldt.

Medlemsstaterne kan også vælge at udnytte undtagelsesmuligheden delvis, således at den eksempelvis alene udnyttes for visse virksomheder eller udnyttes på en sådan måde, at de pågældende dattervirksomheder fortsat skal udarbejde visse regnskabsoplysninger. Undtagelsen kan også udnyttes til at fritage de pågældende dattervirksomheder for revision og offentliggørelse.

Undtagelsesmuligheden i det nye regnskabsdirektiv er - med mindre sproglige tilpasninger - en videreførelse af undtagelsesmuligheden i det tidligere 4. selskabsdirektivs artikel 57.

Undtagelsesmuligheden er delvist udnyttet i den gældende årsregnskabslovs § 6, hvorefter alle dattervirksomheder uden aktivitet kan undlade at aflægge årsrapport, hvis de opfylder betingelserne herfor. Denne bestemmelse foreslås - med en række mindre tilpasninger - videreført, uanset at den vurderes kun at blive anvendt yderst sjældent. Der henvises til forslaget § 1, nr. 10-12.

Med forslaget til ny § 78 a foreslås en udvidet udnyttelse af undtagelsesmuligheden i det nye regnskabsdirektivs artikel 37. Der er fortsat tale om en delvis udnyttelse af artiklens undtagelsesmulighed. Forslaget til ny § 78 a skal ses i sammenhæng med forslaget til ny § 22 c (undtagelse for små dattervirksomheder, således at de fremover kan aflægge årsrapporten efter bestemmelserne for mikrovirksomheder, hvis betingelserne herfor er opfyldt). Der henvises til forslaget § 1, nr. 36.

Det foreslås således i den nye bestemmelse i § 78 a, stk. 1, at alle mellemstore dattervirksomheder i regnskabsklasse C kan aflægge årsrapport efter reglerne i regnskabsklasse B, når betingelserne for at benytte undtagelsen er opfyldt. Årsrapporten vil skulle revideres, men revisionen kan udføres efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder, jf. forslaget til ny § 78 a, stk. 2.

Årsrapporten vil også fortsat skulle indsendes og offentliggøres. Årsrapporten vil skulle indsendes sammen med de yderligere dokumenter, der følger af forslaget til ny § 146 a, jf. forslaget § 1, nr. 173. De nærmere krav til indsendelsen vil blive fastsat i indsendelsesbekendtgørelsen, herunder om denne skal foretages ved brug af Regnskab 2.0.

Betingelserne for at kunne anvende undtagelsen svarer til betingelserne for små dattervirksomheder, der benytter undtagelsen i forslaget til ny § 22 c, jf. forslagets § 1, nr. 36. Der henvises derfor til bemærkningerne til forslaget til § 22 c, stk. 1, jf. forslagets § 1, nr. 36.

Det følger af forslaget til § 78 a, stk. 2, at dattervirksomhedens årsregnskab fortsat vil skulle revideres. Virksomheden kan dog vælge at få revisionen foretaget efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder, uanset at der er tale om en mellemstor virksomhed.

Det følger af det foreslåede stk. 3, at dattervirksomhedens årsrapport skal indsendes sammen med de dokumenter, der følger af forslaget til ny § 146 a. Der henvises til forslagets § 1, nr. 173 og bemærkningerne hertil.

Der henvises til afsnit 2.1.2.5.2. i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse af baggrunden for forslaget.

Til nr. 101

Efter den gældende § 79 i årsregnskabsloven skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse C opstille resultatopgørelsen i overensstemmelse med bilag 2, skema 5 eller 6. Bestemmelsen gælder desuden for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. den gældende bestemmelse i § 102, stk. 1.

Det foreslås imidlertid i forslagets § 1, nr. 178, at skema 5 og 6 ikke videreføres i den nye affattelse af bilag 2. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D skal herefter anvende de samme skemaer som virksomheder i regnskabsklasse B, nemlig skema 3 og 4.

§ 79 er herefter overflødig, hvorfor bestemmelsen foreslås ophævet.

Til nr. 102

Efter den gældende § 80 i årsregnskabsloven skal virksomheden i noterne oplyse om de aktiviteter (ophørende aktiviteter), der i henhold til en samlet plan skal afhændes, lukkes eller opgives, forudsat at de kan udskilles fra de øvrige aktiviteter. Virksomheden skal så vidt muligt oplyse, med hvilket beløb de ophørende aktiviteter indgår i posterne ”nettoomsætning”, ”årets resultat”, ”anlægsaktiver” og ”omsætningsaktiver”

Efter § 81, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 103 og 104, er der mulighed for, at oplysningerne om nettoomsætningen kan undlades i mellemstore virksomheder.

Oplysningerne om ophørende aktiviteter omfatter de i året faktisk ophørte aktiviteter samt de aktiviteter, der er ophørende, men stadig eksisterer på balancedagen. Hvordan aktiviteterne ophører, er uden betydning, men normalt er der tale om aktiviteter, der afhændes eller lukkes ned.

Da ophørende aktiviteter enten ikke, eller kun i en begrænset periode fremover, vil bidrage til virksomhedens indtjening, er det væsentligt for regnskabsbrugerne at få opdelt indtjeningen på de fortsættende og de ophørende aktiviteter. Når regnskabsbrugerne modtager oplysninger om dette, får de et bedre grundlag for at vurdere virksomheden, ikke mindst når de skal vurdere den fremtidige indtjening i virksomheden.

Der foreslås en ny affattelse af § 80, hvor det foreslås i *stk. 1*, at virksomheden i en linje i henholdsvis resultatopgørelsen og balancen særskilt skal præsentere de aktiviteter, der i henhold til en samlet plan skal afhændes, lukkes eller opgives, forudsat at de kan udskilles fra de øvrige aktiviteter. Med forslaget tilpasses årsregnskabsloven til den internationale regnskabsstandard IFRS 5.

Forholdet er ikke reguleret nærmere i det nye regnskabsdirektiv, men det vurderes, at muligheden for at præsentere ophørt aktivitet som en særskilt linje i resultatopgørelsen og balancen kan rummes inden for kravene i direktivets artikel 9, stk. 2 og 3.

Når en aktivitet anses for ophørende, har aktiviteten ændret karakter, hvorfor virksomheden kan undlade at tilpasse sammenligningstal efter årsregnskabslovens § 24, stk. 1.

Det foreslåede stk. 1 er alene en præsentationsbestemmelse. Den ændrer således ikke i kravene til indregning og måling af aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal de poster, som sammendrages efter stk. 1, specificeres i noterne.

Dette følger af artikel 6, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv, som stiller krav om, at modregnede poster skal specificeres i noterne.

Er der tale om en mellemstor virksomhed, vil der dog ikke være krav om, at der skal oplyses om nettoomsætningen og de her sammendragne poster, hvis virksomheden anvender § 81.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 80 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 80 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 80 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 103 og 104

Efter den gældende § 81 kan store virksomheder ikke benytte muligheden i § 32 for at sammendrage visse poster i resultatopgørelsen, herunder nettoomsætningen.

Mellemstore virksomheder kan derimod på samme måde som små virksomheder benytte muligheden for at sammendrage poster i henhold til § 32.

§§ 32 og 81 er i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv.

Det foreslås, at henvisningen i årsregnskabslovens § 81 til bilag 2, skema 5 og skema 6, ændres til skema 3 og 4 som en konsekvens af de foreslåede ændringer til bilag 2 i forslaget § 1, nr. 178. For en nærmere omtale af dette kan der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 178.

Det foreslås, at ændringerne til § 81 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 81 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 81 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Der foreslås endvidere en tilsvarende ændring i henvisningerne til skemaerne i årsregnskabslovens § 103.

Årsregnskabslovens § 103 indebærer, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse D – uanset størrelse – ikke kan benytte muligheden i § 32 for at sammendrage visse poster i resultatopgørelsen. § 103 er i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, sammenholdt med artikel 40 i det nye regnskabsdirektiv. Efter direktivets artikel 40 kan virksomheder omfattet af regnskabsklasse D ikke anvende den i artikel 14, stk. 2, anførte lempelse og derved sammendrage en række poster i resultatopgørelsen.

Det foreslås, at henvisningerne i årsregnskabslovens § 103 til bilag 2, skema 5 og skema 6, ændres til skema 3 og 4 som en konsekvens af de foreslåede ændringer til bilag 2 i forslaget § 1, nr. 178.

De hidtil gældende bemærkninger til § 103 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 105

Efter den gældende § 82 skal virksomhederne i kostprisen for både anlægs- og omsætningsaktiver indregne de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende aktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.

Der foreslås en ny affattelse af § 82, hvori det foreslås, at virksomheden i kostprisen for de varebeholdninger, den har fremstillet, skal indregne de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende aktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.

Bestemmelsen foreslås således begrænset til varebeholdninger. Varebeholdninger dækker ligeledes over de aktiver, som virksomheden normalt producerer til salg, men som det konkret er besluttet, at virksomheden vil anvende som anlægsaktiver i virksomheden.

Den foreslåede ændring forhindrer ikke, at virksomhederne kan indregne indirekte produktionsomkostninger, for så vidt angår andre aktiver end varebeholdninger. Loven stiller blot ikke længere krav herom.

Ændringen gennemføres med det formål at fjerne en konflikt mellem den gældende § 82 og de internationale regnskabsstandarder IFRS. Efter IFRS kan der ikke indregnes indirekte produktionsomkostninger på f.eks. udviklingsprojekter, medmindre disse er direkte henførbare. Denne praksis vil efter forslaget også blive tilladt efter årsregnskabsloven.

Det nye regnskabsdirektiv foreskriver, at medlemsstaterne skal tillade eller kræve indregning af indirekte produktionsomkostninger i kostprisen. Bestemmelsen om indregning af indirekte omkostninger i kostprisen fremgik af 4. selskabsdirektivs artikel 35 og fremgår nu af artikel 2, nr. 7 i det nye regnskabsdirektiv.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 82 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 82 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 82, jf. specielle bemærkninger til § 82: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3320, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 106 og 107

Ifølge den gældende § 83 i årsregnskabsloven skal store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C indregne udviklingsprojekter, der tilsigter at udvikle et bestemt produkt eller en bestemt proces, som virksomheden har til hensigt at fremstille henholdsvis benytte i produktionen. Herunder hører patenter, koncessioner og andre immaterielle aktiver, som følger af et udviklingsprojekt. Bestemmelsen gælder også for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. § 102, stk. 1.

Det foreslås, at ”koncessioner” udgår af opregningen i bestemmelsen. Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 33, stk. 1, i forslagets § 1, nr. 44.

Efter den gældende § 83 medfører indregning af udviklingsomkostninger i balancen, at der er øgede frie reserver under egenkapitalen. Dette er ikke tilfældet, hvis udviklingsomkostningerne i stedet indregnes direkte i resultatopgørelsen.

Artikel 12, stk. 11, 3. afsnit, i det nye regnskabsdirektiv tillader imidlertid ikke, at der udloddes udbytte, hvis udlodningen medfører, at de frie reserver efter udlodningen er mindre end de indregnede udviklingsomkostninger.

Derfor foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse i § 83 som *stk. 2*, hvori der indføres krav om, at et beløb svarende til de indregnede udviklingsomkostninger skal bindes på en særlig reserve under egenkapitalen (”Reserve for udviklingsomkostninger”).

Det foreslås, at ændringerne til § 83 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 83 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Forslaget ændrer ikke ved, at mellemstore og store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og virksomheder omfattet af regnskabsklasse D fortsat skal oplyse om forsknings- og udviklingsaktiviteter i eller for virksomheden i ledelsesberetningen, jf. den gældende bestemmelse i § 99, stk. 1, nr. 10, der bliver nr. 9, som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 99, stk. 1, nr. 5, i forslagets § 1, nr. 127. Regnskabsbrugerne vil således fortsat få oplysninger om virksomhedens forsknings- og udviklingsaktiviteter i årsregnskaberne for disse virksomheder.

De hidtil gældende bemærkninger til årsregnskabslovens § 83, jf. specielle bemærkninger til § 83: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3320-3321, vil fortsat være gældende med ovennævnte ændringer.

Til nr. 108

Efter den gældende § 87 a, som er placeret i kapitel 11 i årsregnskabsloven, skal noterne til årsregnskabet for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C indeholde en fuldstændig egenkapitalopgørelse, jf. henvisningen til § 56. Kravet gælder ligeledes for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. § 102, stk. 1.

I forslagets § 1, nr. 85, foreslås det imidlertid, at § 56 ophæves for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, da det nye regnskabsdirektiv ikke tillader, at et sådant krav stilles til små virksomheder.

For virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D foreslås det, at kravet om oplysninger om bevægelser på egenkapitalen videreføres med visse ændringer i en ny bestemmelse, der indsættes i årsregnskabsloven som § 86 a med overskriften ”Egenkapitalopgørelsen”.

Efter den nye bestemmelse skal der udarbejdes en egenkapitalopgørelse, der skal placeres som et særskilt element i årsregnskabet. Den nye bestemmelse foreslås derfor indsat som § 86 a i kapitel 10 i årsregnskabsloven.

De foreslåede bestemmelser i § 86 a, stk. 1 og 2, viderefører kravene i den hidtil gældende § 87 a med hensyn til egenkapitalopgørelsens indhold.

Der skal således som hidtil udarbejdes en fuldstændig egenkapitalopgørelse, der for hver post indeholder de oplysninger, der fremgår af § 86 a, stk. 1, nr. 1-4. Indholdet af bevægelserne skal ligeledes som hidtil fremgå af benævnelsen eller noterne, jf. det foreslåede stk. 2.

Forslaget om, at egenkapitalopgørelsen skal udgøre et selvstændigt element i årsrapporten, indebærer, at det fortsat vil være muligt at vise egenkapitalopgørelsen umiddelbart efter balancen, som mange virksomheder gør i dag. Dette ville ikke være muligt, hvis egenkapitalopgørelsen - ligesom efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 87 a - skulle gives i en note, idet det nye regnskabsdirektiv i artikel 15 stiller krav om, at noter skal gives i den rækkefølge, hvori posterne er præsenteret i balancen og resultatopgørelsen. Herudover indebærer den foreslåede ændring en tilpasning til de internationale regnskabsstandarder IFRS, idet egenkapitalopgørelsen

bliver et særskilt element i årsregnskabet på linje med resultatopgørelse og balance. I IAS 1, afsnit 1, litra e, er egenkapitalopgørelsen således et særskilt element.

Som en konsekvens af de foreslåede nye bestemmelser i § 86 a, stk. 1 og 2, foreslås det, at de gældende krav i § 87 a om noteoplysninger vedrørende egenkapitalen ophæves, og at § 87 a affattes på ny som anført i forslaget § 1, nr. 111.

I § 86 a, stk. 3, foreslås det, at der i egenkapitalopgørelsen også skal medtages visse oplysninger, som ikke kræves efter den gældende bestemmelse i § 87 a. Det foreslås således som noget nyt, at der i opgørelsen efter stk. 1 særskilt skal oplyses om til- og afgang i posterne "Reserve for opskrivninger" og "Reserve for udviklingsomkostninger" samt beløb, som indregnes direkte på egenkapitalen i henhold til § 49, stk. 2, nr. 3 og 4.

Kravet om, at bevægelser i "*Reserve for udviklingsomkostninger*" skal præsenteres særskilt, er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 107, vedrørende indregning af udviklingsomkostninger.

Endvidere foreslås det i § 86 a, stk. 4, som noget nyt, at ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af overskud eller dækning af tab skal fremgå af opgørelsen.

Det foreslås, at den nye § 86 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 86 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 109

Årsregnskabslovens § 87 omhandler de yderligere oplysninger, som virksomheder omfattet af regnskabsklasse C skal give i redegørelsen om anvendt regnskabspraksis. Der er tale om en uddybning af de almindelige bestemmelser om beskrivelse af anvendt regnskabspraksis, som fremgår af årsregnskabslovens § 53, der foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 82 og 83. Den gældende § 87 gennemfører 4. selskabsdirektivs artikel 43, stk. 1, nr. 1.

Det gældende nr. 1 i § 87 vedrører oplysninger om anvendt regnskabspraksis for indirekte produktionsomkostninger indregnet under aktiver, mens nr. 2 vedrører oplysninger om anvendt regnskabspraksis for kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder.

Det foreslås, at § 87 affattes på ny.

Det foreslås, at de gældende nr. 1 og 2 ikke medtages i den nye affattelse af § 87, da disse oplysningskrav allerede følger af det generelle krav om oplysning om anvendt regnskabspraksis i den gældende § 53, stk. 1. Kravet i det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra a, om oplysning om anvendt regnskabspraksis omfatter også virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, hvorfor disse virksomheder også skal oplyse om anvendt regnskabspraksis for indirekte produktionsomkostninger indregnet under aktiver og om anvendt regnskabspraksis for kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder.

Det foreslås, at kravet i det gældende nr. 3 videreføres som § 87, stk. 1, i den nye affattelse af § 87.

Bestemmelsen kræver oplysning om indregningsmetoder og målegrundlag, som virksomheden anvender i pengestrømsopgørelsen. Kravet kan opfyldes ved en beskrivelse af, hvad pengestrømsopgørelsen viser, herunder hvad posterne under henholdsvis drifts-, investerings- og finansieringsaktivitet omfatter, samt hvilke poster, virksomheden klassificerer som likvider. Det skal særskilt oplyses, hvis virksomheden ikke udarbejder en pengestrømsopgørelse.

Dette oplysningskrav er ikke relevant for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B. Kravet om at udarbejde en pengestrømsopgørelse følger af § 78, stk. 1, jf. § 86, hvorfor bestemmelsen alene gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Hvis en virksomhed omfattet af regnskabsklasse B frivilligt vælger at udarbejde en pengestrømsopgørelse, følger det af kravet om systematisk og konsekvente tilvalg i den gældende bestemmelse i § 7, stk. 5, som efter forslaget § 1, nr. 17, bliver stk. 6, at der også skal oplyses om indregningsmetoder og målegrundlag for pengestrømsopgørelsen. Der skal herunder gives oplysning om, hvad virksomheden henregner til likvider.

Kravet om udarbejdelse af en pengestrømsopgørelse er et rent nationalt krav. Oplysning om anvendt regnskabspraksis for pengestrømsopgørelsen er således også et rent nationalt krav.

Endvidere foreslås det, at kravet i det gældende nr. 4 videreføres som *stk. 2* i den nye affattelse af § 87.

Efter bestemmelsen skal der oplyses om metoder til opgørelse af de nøgletal, der indgår i ledelsesberetningen.

Der skal således oplyses om de anvendte metoder til opgørelse af nøgletal, der skal indgå i ledelsesberetningen i henhold til årsregnskabslovens § 101, der foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 132. § 101 vedrører udarbejdelse af en hoved- og nøgletalsoversigt. Hvert enkelt nøgletal (afkastningsgrad, egenkapitalforrentning m.v.) kan ofte beregnes på flere forskellige grundlag, og efter forskellige metoder.

Nøgletal forudsættes udregnet i overensstemmelse med Den Danske Finansanalytikerforenings anbefalinger, som er udtryk for god skik på dette område. Virksomheden bør dog under alle omstændigheder oplyse dette i årsrapporten, så regnskabsbrugerne ikke er i tvivl. Anvender virksomheden særlige metoder, der afviger fra Finansanalytikerforeningens anbefalinger, skal der redegøres for metoderne, så regnskabsbrugerne bliver bekendt hermed.

I forhold til de gældende regler foreslås der dog den ændring i det foreslåede *stk. 2*, at oplysningerne fremover skal gives i ledelsesberetningen, og at det ikke som hidtil kræves, at oplysningerne skal gives i en note. Det betyder, at oplysningerne kan gives i forbindelse med de nøgletal, som oplyses efter § 101, der foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 132.

Kravet om, at der skal udarbejdes en hoved- og nøgletalsoversigt, er et rent nationalt krav. Oplysning om anvendte metoder til beregning af nøgletal er således også et rent nationalt krav.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 87 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 87 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 110 og 111

I forslaget § 1, nr. 108, foreslås det for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D, at kravet om noteoplysninger om bevægelser på egenkapitalen i den gældende § 87 a erstattes af et krav om udarbejdelse af en egentlig egenkapitalopgørelse, der placeres som et særskilt element i årsregnskabet i henhold til den foreslåede nye § 86 a, jf. forslaget § 1, nr. 108.

Det foreslås, at der indsættes en ny affattelse af § 87 a, hvorefter der skal gives oplysninger om virksomhedskapitalen i noterne til årsregnskabet, og at overskriften til § 87 a ændres således, at den er dækkende for den nye affattelse af bestemmelsen. Forslaget er bl.a. en konsekvens af forslaget § 1, nr. 96, hvorefter kravet i § 75, stk. 1, om, at der skal gives oplysninger om virksomhedskapitalen, flyttes fra regnskabsklasse B til regnskabsklasse C.

Indholdet af den gældende § 75, stk. 1, foreslås videreført i som stk. 1-3 i den nye affattelse af § 87 a.

Den gældende bestemmelse i § 75, stk. 1, omfatter aktie- og anpartsselskaber. Det foreslås, at den nye affattelse af § 87 a også skal omfatte partnerselskaber, således at oplysningskravet i den nye affattelse af § 87 a fremover gælder for alle former for kapital-selskaber, der er omfattet af selskabsloven.

Det foreslås endvidere, at der indføres krav om, at virksomheder, som har udstedt stykkapitalandele, skal give oplysning om disse. Ifølge selskabslovens § 47 kan et kapital-selskab udstede kapitalandele som stykkapitalandele, dvs. kapitalandele uden nominel værdi. Stykkapitalandele repræsenterer en andel af selskabskapitalen. For sådanne stykkapitalandele kan der ikke gives oplysning om den pålydende værdi, hvorfor der for disse efter den foreslåede affattelse af § 87 a i stedet skal oplyses om den bogførte pariværdi.

Det foreslås endvidere i det nye *stk. 4* at indføre krav om, at aktieselskaber, anpartsselskaber og partnerselskaber skal oplyse om kapitalandele, der i regnskabsårets løb er tegnet i selskabet. Der skal oplyses om antallet af de tegnede kapitalandele samt om den pålydende værdi af disse. For kapitalandele uden pålydende værdi (stykkapitalandele) skal den bogførte pariværdi oplyses. Bestemmelsen gennemfører artikel 17, stk. 1, litra h, i det nye regnskabsdirektiv.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 87 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 87 a for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Ovenstående bemærkninger erstatter de hidtil gældende bemærkninger til § 87 a.

Til nr. 112

Det foreslås, at der i årsregnskabsloven indsættes to nye bestemmelser som §§ 88 a og 88 b.

§ 88 a

Efter den foreslåede nye § 88 a stilles der krav om, at virksomheden skal oplyse om de særlige forudsætninger, der ligger til grund ved indregning og måling af udviklingsprojekter og skatteaktiver.

Baggrunden for at indføre et krav herom i årsregnskabsloven er, at disse aktiver ofte er baseret på betydelige skøn, og ledelsens subjektive opfattelse har således stor betydning for målingen af aktivet.

Der skal konkret oplyses om de særlige forudsætninger, som virksomheden har anvendt i forbindelse med indregning og måling af udviklingsprojekter og skatteaktiver. For udviklingsprojekter kan oplysningerne omfatte den forventede fremdrift i projekterne, det forventede marked for det udviklede produkt m.v.

For skatteaktiver vil oplysningerne f.eks. omfatte hvilke faktorer, der er lagt særlig vægt på i forhold til, at aktivet kan udnyttes i de kommende år. Oplysningerne vil være særligt relevante, hvis skatteaktivet er opstået ved generering af skattemæssige underskud, som kan udnyttes til modregning i overskuddet i de kommende år. Her er der i henhold til IAS 12, afsnit 35, særlige krav til dokumentation for, at skatteaktivet kan udnyttes. Dette skal også afspejle sig i oplysningerne i årsregnskabet, hvor der skal være en overordnet beskrivelse af de forudsætninger, der er lagt vægt på ved målingen af skatteaktivet.

Det foreslåede oplysningskrav er ikke krævet af det nye regnskabsdirektiv. Med forslaget imødekommes imidlertid et ønske fra en række interessenter, som ønsker yderligere oplysninger, når der indregnes regnskabsposter, hvor målingen er forbundet med en betydelig usikkerhed.

Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol har også konstateret, at skatteaktiver har været indregnet, uden at grundlaget herfor har været til stede. Det må forudsættes, at det foreslåede oplysningskrav vil medvirke til øget fokus på, om grundlaget for indregning af disse aktiver er til stede.

Oplysningerne er alene relevante, hvor virksomheden har væsentlige indregnede skatteaktiver eller udviklingsprojekter.

Det foreslås, at den nye § 88 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 88 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

§ 88 b

Efter den foreslåede nye § 88 b skal der, som noget nyt, gives oplysninger, hvis et finansielt anlægsaktiv er indregnet til en højere værdi end dagsværdien. Det skal herunder oplyses, hvilken dokumentation som ligger til grund for antagelsen om, at den bogførte værdi vil blive genindvundet.

Bestemmelsen forventes eksempelvis anvendt for obligationer, der er målt til amortiseret kostpris, og hvor renteutviklingen har medført, at dagsværdien (kursen ved handel på et aktivt marked) er faldet.

Det foreslås, at oplysningerne for ensartede grupper af anlægsaktiver kan gives samlet, medmindre separat oplysning er nødvendig for en forståelse af de enkelte forhold. Dette vil skabe et bedre overblik for regnskabsbrugeren.

Ændringen er en nødvendig ændring, som gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 17, stk. 1, litra c, nr. ii.

Det foreslås, at den nye § 88 b skal gælde for virksomheder omfattet regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 88 b blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 113 og 114

Ifølge den gældende § 93, stk. 1, i årsregnskabsloven skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse C give en række oplysninger om lån, der er optaget mod udstedelse af konvertible gældsbreve. Der skal oplyses om det udestående beløb, dvs. størrelsen af den gæld, der kan konverteres til kapitalandele, den aftalte ombytningskurs og den fastsatte frist for ombytning til kapitalandele.

Hvis en virksomhed har optaget lån mod obligationer eller andre gældsbreve med ret til rente, hvor det er aftalt, at rentens størrelse varierer i forhold til udbyttet eller virksomhedens overskud (udbyttegivende gældsbreve), skal der for hvert lån gives oplysninger om udestående beløb og den aftalte forrentning. Bestemmelsen var en gennemførelse af artikel 43, stk. 1, nr. 5, i 4. selskabsdirektiv.

Det følger af artikel 17, stk. 1, litra j, i det nye regnskabsdirektiv, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D skal give oplysninger om antallet og omfanget af rettigheder, som er knyttet til præferencekapitalandele ("parts bénéficiaires"), konvertible gældsbreve, warrants, optioner eller lignende værdipapirer eller rettigheder. Kravet i det nye regnskabsdirektiv viderefører artikel 43, stk. 1, nr. 5, i 4. selskabsdirektiv, idet warrants og optioner dog ikke var nævnt eksplicit i den tidligere bestemmelse. Warrants og optioner findes imidlertid at være omfattet af udtrykket "lignende værdipapirer", således at der også i henhold til kravet i 4. selskabsdirektiv skulle gives oplysninger herom.

På denne baggrund foreslås det, at § 93, stk. 1, ændres således, at der udover oplysninger om udestående beløb, ombytningskurs og ombytningsfrist tillige skal gives oplysninger om øvrige rettigheder, som knytter sig til de af virksomheden udstedte konvertible gældsbreve og andre gældsbreve med ret til rente, hvis størrelse helt eller delvist er afhængig af det udbytte, som virksomheden deklarerer, eller af årets overskud. Samtlige rettigheder, der knytter sig til de pågældende værdipapirer, skal således oplyses.

De hidtil gældende bemærkninger til § 93, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 93: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3325, er fortsat gældende med ovennævnte ændringer.

Endvidere foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i § 93 som stk. 2, hvoraf det fremgår, at oplysningskravet i stk. 1, 1. pkt., også gælder for øvrige værdipapirer og rettigheder udstedt af en

virksomhed, hvis disse indebærer en ret til at erhverve eksisterende kapitalandele eller ret til at kræve udstedelse af nye kapitalandele i virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse udvider anvendelsesområdet for oplysningskravet i stk. 1. Den foreslåede udvidelse betyder, at oplysningskravet i stk. 1 vil gælde for alle værdipapirer og rettigheder, der har det karakteristika, at de giver indehaveren en ret til at erhverve eksisterende eller kræve udstedelse af nye kapitalandele. Sådanne værdipapirer eller rettigheder omfatter blandt andet optioner og warrants, herunder warrants udstedt til medarbejdere. Oplysningerne skal gives for hvert instrument.

Det gældende stk. 2 foreslås herefter videreført uændret som stk. 3.

Det foreslås, at ændringerne til § 93 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 93 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 115

Årsregnskabslovens § 47, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 68 og 69, indeholder et krav om indregning af udskudt skat i balance og resultatopgørelse som en hensat forpligtelse. Derimod indeholder årsregnskabsloven ikke krav om, at der i noterne skal gives oplysninger om indregnede udskudte skatteforpligtelser og -aktiver.

Det følger af artikel 17, stk. 1, litra f, i det nye regnskabsdirektiv, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D i noterne skal give oplysninger om hensættelser til udskudt skat, som er indregnet i balancen.

Noten skal i henhold til direktivet i det mindste indeholde oplysning om det udskudte skattebeløb ved regnskabsårets afslutning og bevægelsen i beløbet i løbet af regnskabsåret. Det er ikke i direktivet specificeret på hvilket niveau, oplysninger om bevægelser i hensættelsen skal gives.

Der er tale om et nyt krav for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D, der foreslås indsat som en ny bestemmelse i § 93 a med overskriften "Hensatte forpligtelser".

Efter den foreslåede bestemmelse skal der gives en række oplysninger om hensættelser til udskudt skat, der er indregnet efter § 47, der som nævnt foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 68 og 69. Der skal således oplyses om udskudt skat ved foregående regnskabsårs slutning, udskudt skat indregnet i resultatopgørelsen, udskudt skat indregnet direkte på egenkapitalen og udskudt skat på balancetidspunktet.

Hvis en virksomhed i regnskabsåret har indregnet udskudt skat i forbindelse med en gennemført virksomhedssammenslutning, og hvis den udskudte skat, som er knyttet til virksomhedssammenslutningen, har en væsentlig effekt på størrelsen af de samlede hensatte forpligtelser, bør virksomheden vurdere, om det af hensyn til regnskabsbrugerne er nødvendigt at underopdele årets bevægelser i den udskudte skat.

Oplysningerne om udskudt skat skal gives, uanset om virksomheden har en udskudt skatteforpligtelse eller et skatteaktiv.

De oplysninger, der kræves efter den foreslåede bestemmelse, er alene oplysninger, der vedrører omfanget af den udskudte skat.

Efter den gældende § 91, nr. 2, i årsregnskabsloven, skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D tillige forklare hensatte forpligtelser, herunder udskudt skat.

De oplysninger, der skal gives efter § 91, nr. 2, og den foreslåede § 93 a, kan gives samlet.

Det foreslås som nævnt ovenfor, at den nye § 93 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 93 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 116

Årsregnskabslovens § 94 a stiller krav om, at virksomheden skal give en række oplysninger om arrangementer, som ikke er indregnet i balancen.

Efter stk. 2, 1. pkt., skal der gives oplysninger om karakteren af og det forretningsmæssige formål med arrangementerne.

Endvidere skal der efter stk. 2, 2. pkt., oplyses om de risici og fordele, der er forbundet med arrangementerne, og den finansielle indvirkning heraf. Sidstnævnte krav omfatter dog alene store virksomheder. Det vil sige, at mellemstore virksomheder er undtaget fra dette krav efter den gældende bestemmelse.

I henhold til det nye regnskabsdirektivs artikel 17, stk. 1, litra p, kan denne undtagelse for mellemstore virksomheder ikke opretholdes.

Det foreslås derfor, at *stk. 2, 2. pkt.*, ændres således, at også mellemstore virksomheder skal oplyse om de risici og fordele, der er forbundet med arrangementerne, og den finansielle indvirkning heraf.

De hidtil gældende bemærkninger til § 94 a, stk. 2, jf. specielle bemærkninger til § 94 a, stk. 2: Folketingstidende 2007-08, A, L 100 som fremsat, side 3598-3601, vil fortsat være gældende med ovennævnte ændring.

Til nr. 117

I forslaget § 1, nr. 88, foreslås en ny affattelse af § 64, der bl.a. indebærer, at det gældende krav i § 64 om, at eventualforpligtelser skal opdeles på en række specificerede kategorier, ophæves for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B.

I forlængelse heraf foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse i årsregnskabsloven som § 94 b, hvorefter kravet om, at eventualforpligtelser skal opdeles på en række specificerede kategorier, fortsat skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Efter det foreslåede *stk. 1* stilles der konkret krav om, at oplysningerne om eventualforpligtelser, jf. § 64, stk. 1, skal oplyses særskilt for pensions-, kautions- og garantiforpligtelser, diskonterede vekslers og andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Efter det foreslåede *stk. 2* stilles der krav om, at for leje- og leasingaftaler, der oplyses i overensstemmelse med § 64, stk. 1, skal forpligtelserne i henhold til kontrakterne oplyses særskilt, med mindre de er indregnet i balancen.

Som nævnt ovenfor foreslås det, at den nye § 94 b skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 94 b blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 64, jf. specielle bemærkninger til § 64: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3312-3313, vil fortsat være gældende for den nye § 94 b med de ændringer, der følger af ovenstående.

Til nr. 118

Efter den gældende § 95 i årsregnskabsloven skal virksomheden forklare ekstraordinære indtægter og omkostninger, jf. § 30, og indtægter og omkostninger, der hidrører fra ændring af regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52.

Det foreslås, at § 95 affattes på ny, og at kravet om forklaring af ekstraordinære indtægter og omkostninger i den gældende § 95, nr. 1, ikke videreføres i den nye affattelse af § 95.

Herved vil oplysningskravet blive begrænset til en forklaring af indtægter og omkostninger, der hidrører fra ændring i regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52.

Forslaget er en konsekvens af, at kravet om særskilt klassifikation af ”ekstraordinære indtægter” og ”ekstraordinære omkostninger” foreslås ophævet, jf. forslagets § 1, nr. 42, om ophævelse af lovens § 30.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 95 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 95 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 95 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 119

Efter den gældende § 31 skal ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud placeres i tilknytning til resultatopgørelsen.

I forslaget § 1, nr. 43, foreslås det, at § 31 affattes på ny, idet kravet om, at ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud placeres i tilknytning til resultatopgørelsen, opretholdes i den nye affattelse af § 31.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som § 95 a i årsregnskabsloven.

Den nye § 95 a, stk. 1, gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 17, stk. 1, litra o, hvorefter der som noget nyt stilles krav om, at mellemstore og store virksomheder i en note skal give oplysning om ledelsens forslag til anvendelse af overskud eller dækning af tab.

Samtidig fastslås det i den nye § 95 a, stk. 2 – som det også er tilfældet i den foreslåede § 31, stk. 2, jf. forslaget § 1, nr. 43 – at udlodning af ekstraordinært udbytte skal oplyses særskilt.

Afgivelsen af noteoplysningerne efter den nye § 95 a, stk. 1 og 2, fritager virksomheden for at give de i § 31 krævede oplysninger, jf. den nye § 95 a, stk. 3. Fritagelsen for at give disse oplysninger har baggrund i det nye regnskabsdirektivs artikel 9, stk. 2, hvorefter medlemslandene kan tillade eller kræve en tilpasning af opstillingen af balance og resultatopgørelse, således at fordeling af overskud eller dækning af tab fremgår heraf.

Det foreslås, at den nye § 95 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D. Således som den gældende § 78, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 95 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C. Der er derfor ikke behov for at ændre denne bestemmelse som følge af forslaget.

Således som den gældende § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 95 a ikke blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse D. Der er derfor behov for at ændre § 102, stk. 1, jf. forslaget § 1, nr. 133.

Til nr. 120

De gældende bestemmelser i årsregnskabslovens § 96, stk. 1, 1. og 2. pkt., angiver, at store virksomheder skal oplyse nettoomsætningens fordeling på forretningssegmenter og geografiske segmenter, hvis forretningssegmenterne henholdsvis de geografiske segmenter afviger indbyrdes. Der skal ved fordelingen tages hensyn til den måde, hvorpå salget af de varer og tjenesteydelser, der indgår i virksomhedens ordinære drift, er tilrettelagt.

Det foreslås, at § 96, stk. 1, 1. pkt., ændres således, at store virksomheder i stedet skal angive nettoomsætningens fordeling på aktiviteter samt på geografiske markeder, hvis disse aktiviteter henholdsvis markeder afviger betydeligt indbyrdes, med hensyntagen til tilrettelæggelsen af salget af varer og tjenesteydelser.

Med ændringen bringes bestemmelsen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, litra a, i det nye regnskabsdirektiv.

Bestemmelsen hindrer ikke virksomhederne i at udarbejde segmentoplysningerne i overensstemmelse med kravene i den internationale regnskabsstandard IFRS 8, således at den interne ledelsesrapportering kan danne grundlag for de segmentoplysninger, der skal rapporteres i henhold til årsregnskabsloven.

Forslaget ændrer ikke ved, at virksomhederne i henhold til den såkaldte skadesklausul i den gældende § 96, stk. 1, 3. pkt., har mulighed for at udelade oplysningerne, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden. Det skal angives nærmere i noterne i årsrapporten, at oplysningerne er udeladt, ligesom det skal angives, hvorfor det er virksomhedens vurdering, at oplysningerne vil volde betydelig skade.

Ledelsen skal loyalt tage stilling til, om der foreligger særlige konkurrencehensyn. Det er en forudsætning, at ledelsen faktisk behandler spørgsmålet og ikke blot anvender skadesklausulen uden nærmere vurdering. Vurderingen skal dokumenteres. Alle medlemmer af ledelsen har naturligvis ret til at blive gjort bekendt med de oplysninger, som udeholdes efter skadesklausulen, og skal hver især vurdere, om betingelserne for at anvende skadesklausulen er opfyldt.

Revisor skal forholde sig kritisk til ledelsens skøn om anvendelse af skadesklausuler, herunder til behovet for at undlade at specificere fordelingen af omsætningen. Revisor kan derfor ikke blindt støtte sig til ledelsens opfattelse, men må drage sin egen konklusion. Revisor skal med henblik på sine undersøgelser af, hvorvidt årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovens krav, påse, at virksomhedens henvisning til konkurrencemæssige forhold forekommer rimelig.

Muligheden for at undlade oplysningerne, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden, følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 18, stk. 2.

Årsregnskabslovens § 11, stk. 2, hvorefter der skal gives yderligere oplysninger end krævet efter lovens bestemmelser, hvis det er nødvendigt for at give et retvisende billede, finder ikke anvendelse på de oplysninger, som er udeladt i henhold til § 96, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås, at ændringen til § 96, stk. 1, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 96, stk. 1, for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 96, stk. 1, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 121

Det foreslås, at der indsættes to nye bestemmelser i årsregnskabsloven som § 97 a og § 97 b.

§ 97 a

Den foreslåede nye § 97 a viderefører den hidtil gældende § 72, idet § 72 samtidig foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 92. Undtagelsesmulighederne i den gældende § 72, stk. 3, nr. 2 og 3, foreslås dog ikke videreført.

Baggrunden for at flytte bestemmelsen fra regnskabsklasse B til regnskabsklasse C er, at det nye regnskabsdirektiv ikke tillader, at de pågældende oplysningskrav opretholdes for små virksomheder, som omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 92.

Den nye § 97 a viderefører den gældende § 72, således at virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D ifølge den foreslåede § 97 a, stk. 1, fortsat skal oplyse navn, hjemsted og retsform for hver

dattervirksomhed, associeret virksomhed og for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilken virksomheden er interessent eller komplementar.

Det skal endvidere ifølge den foreslåede § 97 a, stk. 2, for hver datter- eller associeret virksomhed oplyses, hvor stor en andel virksomheden ejer, resultatet ifølge den senest godkendte årsrapport og egenkapitalens størrelse.

Ifølge den foreslåede § 97 a, stk. 3, kan oplysningerne om egenkapitalen og resultatets størrelse i det foreslåede stk. 2, nr. 2, udelades, hvis den pågældende datter- eller associerede virksomhed ikke er forpligtet til at offentliggøre sin årsrapport, og virksomheden ejer mindre end 50 pct. af egenkapitalen. Dette er en videreførelse af undtagelsesmuligheden i den gældende § 72, stk. 3, nr. 1. Undtagelserne i den gældende § 72, stk. 3, nr. 2 og 3, foreslås ikke videreført, idet det nye regnskabsdirektiv i artikel 17, stk. 1, litra g, ikke giver mulighed for at fritage virksomhederne for at give oplysningerne i disse tilfælde.

Oplysningerne i det foreslåede stk. 1 om navn, hjemsted og retsform for hver af dattervirksomhederne m.v. kan udelades i de tilfælde, der er nævnt i den foreslåede § 97 a, stk. 4. Det foreslåede stk. 4 viderefører den gældende § 72, stk. 4.

§ 97 a gælder som nævnt for virksomheder omfattende af regnskabsklasse C og for virksomheder omfattende af regnskabsklasse D, jf. lovens § 102, stk. 1.

Forslaget gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 17, stk. 1, litra g.

De hidtil gældende bemærkninger til § 72, jf. de specielle bemærkninger til § 72: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3316-3317, vil være gældende for den foreslåede § 97 a med ovenstående ændringer.

§ 97 b

Den foreslåede nye § 97 b viderefører den hidtil gældende § 71 i årsregnskabsloven.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede nye affattelse af § 71 i forslagens § 1, nr. 91, som indebærer, at nogle af de gældende oplysningskrav udgår af § 71, da det nye regnskabsdirektiv ikke tillader, at medlemsstaterne stiller krav om, at små virksomheder skal give de pågældende oplysninger. Samtidig følger det af direktivet, at alle de gældende oplysningskrav i § 71 fortsat skal gives af virksomheder omfattende af regnskabsklasse C og D. Dette er nærmere uddybet i bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 91.

Det foreslås, at den nye § 97 b skal gælde for virksomheder omfattende af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 97 b blive omfattende af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 71 vil fortsat være gældende for den nye § 97 b, jf. specielle bemærkninger til § 71: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3316, med ovenstående ændringer.

Til nr. 122

Den gældende § 98 om oplysning om kapitalandele, der besiddes af virksomheden selv, indeholder en henvisning til den gældende bestemmelse i § 76.

Det foreslås, at § 98 ændres således, at henvisningen ændres til § 77, således som § 77 er affattet i forslaget § 1, nr. 97.

Den foreslåede ændring af § 98 er en konsekvens af, at den gældende § 76 foreslås ophævet i forslaget § 1, nr. 97, idet de hidtidige krav i § 76 foreslås indsat i den nye affattelse af § 77 i forslaget § 1, nr. 97.

Til nr. 123

Efter den gældende § 98 a, stk. 1, i årsregnskabsloven skal der i noterne til årsregnskabet gives oplysning om det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret. Bestemmelsen gælder i dag for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge den gældende § 98 a, stk. 2, skal virksomhedens personaleomkostninger specificeres i lønninger, pensioner og andre omkostninger til social sikring, medmindre dette fremgår af resultatopgørelsen.

Efter den gældende § 98 a, stk. 3, skal tilsvarende oplysninger og beløb, som nævnt i stk. 1 og 2, for det foregående regnskabsår angives.

Det foreslås, at § 98 a affattes på ny.

Det foreslås således, at de gældende bestemmelser i stk. 1 og 3 udgår af § 98 a, og at det gældende stk. 2 videreføres som § 98 a.

Baggrunden for, at det gældende *stk. 1* ikke videreføres, er, at der indsættes en tilsvarende bestemmelse i årsregnskabsloven som § 68 i forslaget § 1, nr. 90. Efter den foreslåede § 68 skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D således i noterne oplyse om det gennemsnitlige antal beskæftigede. Kravet følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra h, hvorefter alle virksomheder, som er omfattet af direktivet, i noterne skal oplyse om det gennemsnitlige antal medarbejdere i regnskabsåret.

Det gældende *stk. 3* foreslås ikke videreført, da de pågældende oplysninger vedrørende det foregående regnskabsår ikke vurderes at være af væsentlig betydning for regnskabsbrugerne.

De hidtil gældende bemærkninger til § 98 a, stk. 2, erstattes af ovenstående.

Til nr. 124

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 98 c, stk. 1, skal virksomheden identificere alle transaktioner med nærtstående parter, men kan nøjes med alene at oplyse om de transaktioner, som ikke er gennemført på markedsmæssige vilkår. Til brug for vurderingen af, om transaktionerne er gennemført på markedsmæssige vilkår, skal virksomheden dokumentere vilkårene i den enkelte transaktion og i den interne dokumentation begrunde, hvorfor det vurderes, at den enkelte transaktion er gennemført på markedsmæssige vilkår.

Virksomhedens revisor skal følge de almindelige revisionsmæssige procedurer og efterprøve ledelsens vurdering i forbindelse med revisionen.

Den gældende bestemmelse gennemfører 4. direktivs artikel 43, stk. 1, nr. 7, litra b. Den nævnte direktivbestemmelse er videreført med visse ændringer i det nye regnskabsdirektivs artikel 17, stk. 1, litra r.

Gennemførelsen af det nye regnskabsdirektiv giver medlemsstaterne mulighed for at kræve, at der skal gives oplysninger om alle transaktioner med nærtstående parter – altså ikke kun dem, som er gennemført på markedsmæssige vilkår.

Hvis denne mulighed udnyttes, kan medlemsstaterne fritage virksomhederne for at oplyse om, hvorvidt transaktionerne er gennemført på markedsmæssige vilkår. Den nye mulighed åbner op for, at bestemmelsen kan tilpasses oplysningskravene i den internationale regnskabsstandard IAS 24 om oplysning om nærtstående parter.

Det foreslås, at § 98 c, stk. 1, affattes på ny med henblik på at udnytte ovennævnte mulighed i det nye regnskabsdirektiv. Herved tilpasses bestemmelsen også IAS 24 som omtalt ovenfor.

Det betyder endvidere, at kravene til mellemstore og store virksomheders oplysninger om nærtstående parter tilpasses de krav, som i dag gælder for børsnoterede virksomheder efter den internationale regnskabsstandard IAS 24, og for erhvervsdrivende fonde, jf. årsregnskabslovens § 69.⁴

For regnskabsbrugerne indebærer den foreslåede ændring, at de får flere oplysninger om transaktionerne med nærtstående parter i regnskaberne for mellemstore og store virksomheder. Under den gældende bestemmelse ses det overordentlig sjældent, at der rapporteres om transaktioner med nærtstående parter. Årsagen er formentlig den, at virksomhederne er af den opfattelse, at alle transaktioner er gennemført på markedsmæssige vilkår, hvorfor der ikke er transaktioner, der skal oplyses om.

Endelig vurderes den nye affattelse af bestemmelsen at være administrativt enklere for virksomhederne at opfylde end den nuværende bestemmelse. Da kravet om at oplyse om transaktioner med nærtstående parter, som ikke er på markedsmæssige vilkår, bortfalder med forslaget, bortfalder samtidig kravet om, at virksomhederne skal dokumentere, at transaktionerne er på markedsmæssige vilkår, og lade dokumentationen efterprøve af virksomhedens revisor.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 98 c, stk. 1, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § § 98 c for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 98 c, stk. 1, erstattes af ovenstående bemærkninger.

⁴ Bestemmelsen, der blev indført i årsregnskabsloven ved lov nr. 712 af 25. juni 2014, er ikke sat i kraft p.t., men forventes at være sat i kraft, når lovforslaget fremsættes.

Til nr. 125

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 99, stk. 1, nr. 5, skal der gives oplysninger om betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter balancedagen. § 99 gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D. Oplysningerne skal i dag gives i ledelsesberetningen.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i årsregnskabsloven som § 98 d, idet oplysningskravet i den gældende § 99, stk. 1, nr. 5, foreslås ophævet og flyttet til § 98 d, således at oplysningerne fremover skal gives i en note til regnskabet i stedet for i ledelsesberetningen. Desuden betyder den foreslåede ændring, at der udover arten af de betydelige hændelser, der er indtruffet efter balancedagen, også skal oplyses om den finansielle virkning heraf.

Hvis virksomheden umiddelbart kan give en beløbsmæssig indikation på den finansielle virkning af den indtrufne hændelse, skal denne oplyses. Dette vil eksempelvis ofte være muligt i en situation, hvor virksomheden har frasolgt sin aktivitet eller en del af denne, eller virksomheden har haft et stort tab på et tilgodehavende. Modsat vil det efter omstændighederne ikke altid være muligt for virksomheden at give en beløbsmæssig indikation på den finansielle virkning af hændelsen, eksempelvis ved overtrædelse af lånebetingelser (covenants) på et væsentligt banklån, som giver banken mulighed for at opsiges lånet.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af kravet i artikel 17, afsnit 1, litra q, i det nye regnskabsdirektiv. Ifølge den pågældende direktivbestemmelse skal mellemstore og store virksomheder i en note oplyse om arten og den finansielle virkning af betydningsfulde begivenheder, der er indtruffet efter balancedagen, når disse begivenheder ikke er afspejlet i resultatopgørelsen eller balancen.

Det foreslås, at den nye § 98 d skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 98 d blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 99, stk. 1, nr. 5, jf. specielle bemærkninger til § 99: Folketingstidende 2000-01, A, L138 som fremsat, side 3328 og Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1745, vil fortsat være gældende for den nye § 98 d med ovenstående ændringer.

Til nr. 126 og 127

Den gældende § 99 beskriver kravene til indholdet af ledelsesberetningen for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C. § 99 gælder desuden for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. § 102, stk. 1.

Efter den gældende § 99, stk. 1, nr. 1, skal ledelsesberetningen indeholde en beskrivelse af virksomhedens hovedaktiviteter.

Det foreslås, at udtrykket ”hovedaktiviteter” i § 99, stk. 1, nr. 1, ændres til ”væsentligste aktiviteter”. Der er alene tale om en sproglig præcisering, således at der anvendes samme formulering som i den tilsvarende bestemmelse i forslagets § 1, nr. 97. Forslaget indebærer således ingen ændring i retstilstanden for virksomhederne.

Endvidere foreslås det, at § 99, stk. 1, nr. 5, ophæves, da bestemmelsen erstattes af den nye § 98 d som omtalt i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 125.

Nr. 6-11 bliver herefter nr. 5-10.

De hidtil gældende bemærkninger til § 99, jf. specielle bemærkninger til § 99: Folketingstidende 2000-01, A, L138 som fremsat, side 3326-3328 og Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1745, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 128

Efter den gældende § 99 a i årsregnskabsloven skal store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar. I dag gælder § 99 a desuden for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D (statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder) uanset virksomhedens størrelse, jf. § 102, stk. 1.

Da § 99 a blev indført i årsregnskabsloven i 2009, var der tale om et nationalt krav, som ikke var direktivreguleret.

Siden da er der blevet fastsat regler om redegørelse for samfundsansvar i ændringsdirektiv 2014/XX/EU af 29. september 2014 [afventer offentliggørelse i EU-Tidende], der indsætter en bestemmelse i artikel 19 a i det nye regnskabsdirektiv, som medlemsstaterne er forpligtede til at gennemføre.

Direktivets regler svarer i vid udstrækning til de gældende regler i § 99 a, men afviger også herfra på en række punkter, som omtales nærmere nedenfor.

Medlemsstaterne skal som minimum gennemføre direktivets krav for store virksomheder af offentlig interesse. I direktivet er "store" virksomheder angivet som virksomheder, der på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 500 eller derover.

Det foreslås, at direktivets krav gennemføres i en ny affattelse af § 99 a, som skal gælde for alle de virksomheder, der er omfattet af § 99 a, dog således, at direktivets krav gennemføres i to tempi for de omfattede virksomheder:

- For virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 500 eller derover, foreslås det, at den nye affattelse af § 99 a får virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016.
- For store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på under 500, foreslås det, at der indføres en overgangsordning i forslaget § 6. Overgangsordningen indebærer, at den nye affattelse af § 99 a først får virkning for disse virksomheder for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller senere. For modervirksomheder, som udarbejder koncernregnskab, foreslås en tilsvarende overgangsordning i forslaget § 7.

I overgangsperioden kan disse virksomheder undlade at følge den nye affattelse af § 99 a og i stedet udarbejde deres redegørelse for samfundsansvar efter regler, der svarer til de hidtil gældende regler i § 99 a. Dog skal de fremover også redegøre specifikt for miljøforhold. Det betyder, at hvis virksomheden har politikker for miljøforhold, herunder for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, skal redegørelsen suppleres med udtrykkelige oplysninger om disse politikker. Har virksomheden ikke sådanne politikker, skal dette oplyses i ledelsesberetningen. Overgangsbestemmelsen er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslaget § 6.

Det foreslås som nævnt, at direktivets krav gennemføres i en ny affattelse af § 99 a.

Direktivets artikel 19 a, stk. 1, indebærer, at de omhandlede virksomheder i ledelsesberetningen skal medtage en ikke-finansiell redegørelse, der indeholder en række nærmere angivne oplysninger om virksomhedens samfundsansvar, som omtales nedenfor.

Oplysningerne skal ifølge direktivbestemmelsen gives i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og påvirkningen af virksomhedens aktiviteter. Der er således tale om, at redegørelsen for samfundsansvar skal have relation til virksomhedens kerneforretning, og at oplysningerne skal gives i det omfang, de er relevante for forståelsen af udviklingen i og påvirkning af kerneforretningens aktiviteter. Dette er i den foreslåede § 99 a afspejlet ved, at redegørelsen skal indeholde oplysninger om samfundsansvar set i forhold til virksomhedens forretningsstrategi og forretningsaktiviteter (såkaldt forretningsdrevet samfundsansvar).

Den foreslåede nye affattelse af § 99 a skal også ses i lyset af årsregnskabslovens § 12, som indeholder et generelt krav om, at årsrapporten skal udarbejdes således, at den støtter regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutninger. Regnskabsbrugerne udgør en bred kreds af interessenter, herunder virksomheder, organisationer, offentlige myndigheder, medarbejdere, aktionærer, kunder, leverandører og långivere m.fl., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at blive påvirket af en årsrapport. De omhandlede beslutninger kan f.eks. vedrøre placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer, ledelsens forvaltning af virksomhedens ressourcer og fordeling af virksomhedens ressourcer.

Den foreslåede § 99 a, stk. 1, 1. pkt., fastslår i lighed med den hidtil gældende bestemmelse, at virksomheden skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar.

Ved virksomheders samfundsansvar forstås ifølge 2. pkt., at virksomheder frivilligt integrerer hensyn til blandt andet menneskerettigheder, sociale forhold, miljø- og klimamæssige forhold samt bekæmpelse af korruption i deres forretningsstrategi og forretningsaktiviteter. Den foreslåede definition er således identisk med definitionen i den hidtil gældende bestemmelse.

Den foreslåede § 99 a, stk. 2, angiver, hvilke oplysninger redegørelsen som minimum skal indeholde. Disse oplysningskrav afviger på nogle punkter fra oplysningskravene i den hidtil gældende § 99 a som forklaret nedenfor.

Efter den foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 1, skal der gives en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel. Den gældende § 99 a indeholder derimod ikke krav om beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel.

Kravet gennemfører artikel 19 a, stk. 1, litra a, i det nye regnskabsdirektiv, jf. ændringsdirektiv 2014/XX/EU. Direktivet angiver ikke nærmere, hvilke krav der stilles til beskrivelsen af virksomhedens forretningsmodel, men nævner blot, at den skal beskrives kort.

Da formålet med at give oplysning om virksomhedens forretningsmodel må antages at være, at en beskrivelse af forretningsmodellen vil bidrage til forståelsen af koblingen mellem strategi og (kerne)forretning og virksomhedens tilgang til samfundsansvar, bør beskrivelsen af forretningsmodellen typisk inkludere emner som fx forretningsområder, produkter og tjenesteydelser.

Den nye § 99 a, stk. 2, nr. 2, fastslår, at der skal gives oplysning om virksomhedens politikker for samfundsansvar. Der skal herunder oplyses om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender, ligesom det er anført i den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1.

Desuden angiver den nye § 99 a, stk. 2, nr. 2, hvilke specifikke politikområder, der som minimum skal gives oplysning om. Disse afviger fra den gældende § 99 a på nogle områder.

Ifølge den gældende § 99 a skal virksomhederne redegøre for deres politikker for samfundsansvar samt specifikt for politikker vedrørende klima og menneskerettigheder, jf. § 99 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3.

Efter den nye § 99 a, stk. 2, nr. 2, skal der i overensstemmelse med artikel 19 a, stk. 1, som minimum redegøres for følgende emner/politikområder: Miljø, herunder klima; sociale forhold og medarbejderforhold; respekt for menneskerettigheder; anti-korruption og bestikkelse.

Præambel nr. 7 til ændringsdirektivet uddyber, hvilke nærmere oplysninger de respektive politikområder bør eller kan indeholde. Det fremgår heraf, at redegørelsen med hensyn til miljøforhold, herunder med hensyn til virksomhedens klimapåvirkning, bør indeholde nærmere oplysninger om aktuelle og forudsigelige påvirkninger af en virksomheds aktiviteter for miljøet, og hvor det er relevant, for sundheden og sikkerheden, brugen af vedvarende og/eller ikke-vedvarende energikilder, drivhusgasemissioner, vandforbrug og forurening. Hvad angår sociale og personalemæssige anliggender kan oplysningerne i redegørelsen navnlig vedrøre de foranstaltninger, der er truffet for at sikre ligestilling, gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations grundlæggende konventioner, arbejdsvilkår, dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, respekten for arbejdstagernes ret til at blive informeret og hørt, respekten for fagforeningsrettigheder, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og dialogen med lokalsamfundet og/eller de foranstaltninger, der er truffet for at sikre beskyttelsen og udviklingen af disse samfund. Med hensyn til menneskerettigheder samt bekæmpelse af korruption og bestikkelse kan den ikke-finansielle redegørelse indeholde oplysninger om forebyggelse af menneskerettighedskrænkelser og/eller de instrumenter, der er indført til bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Dette er ikke et krav, men bør opfattes som en relevant rettesnor for virksomhederne i udformningen af deres politikker.

Mens emnerne således udvides i den nye § 99 a, stk. 2, nr. 2, er tilgangen ligesom i den gældende § 99 a på tilsvarende vis overordnet og principbaseret. Det er dog ligesom efter den gældende § 99 a ikke tilstrækkeligt alene at oplyse, at virksomheden har en politik for et givent område som

eksempelvis miljø. Virksomheden skal også redegøre for indholdet af den pågældende politik – omend virksomheden selv bestemmer detaljeringsgraden heraf.

Efter den foreslåede nye § 99 a, stk. 2, nr. 3, skal det for hvert politikområde oplyses, hvordan virksomheden omsætter sin politik for samfundsansvar til handling, og der skal herunder gives oplysning om anvendte processer for nødvendig og rettidig omhu ("due diligence"), hvis virksomheden anvender sådanne processer.

Efter den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 2, skal virksomheden oplyse om eventuelle systemer eller procedurer, idet der dog ikke her stilles krav om oplysning om due diligence processer.

Baggrunden for kravet om beskrivelse af due diligence processer i den nye § 99 a, stk. 2, nr. 3, er, at artikel 19 a, stk. 1, litra b, i det nye regnskabsdirektiv, jf. ændringsdirektiv 2014/XX/EU, stiller krav om, at beskrivelsen af virksomhedens politikker skal omfatte en beskrivelse af "implementerede due diligence processer".

Virksomhederne har således ikke pligt til at anvende såkaldte due diligence processer, men har pligt til for hvert politikområde at oplyse om anvendelsen af sådanne processer, hvis virksomheden gør brug heraf. Begrebet "due diligence" er i den nye § 99 a gengivet som "nødvendig og rettidig omhu (due diligence)". Direktivet uddyber ikke nærmere, hvilke oplysninger virksomheden skal give om anvendte due diligence processer. Virksomheden må derfor foretage en konkret vurdering af, hvilke oplysninger der bør gives herom i forhold til virksomhedens politikker for samfundsansvar under hensyntagen til, at oplysningerne er relevante og proportionale set i forhold til virksomhedens aktiviteter.

Den gældende § 99 a opererer ikke direkte med due diligence begrebet. Due diligence begrebet er derimod defineret i internationale retningslinjer for samfundsansvar som OECD's Retningslinjer for Multinationale Virksomheder og FN's Retningslinjer for Menneskerettigheder og Erhvervsliv – begge vedtaget i 2011 – hvor det indgår som et centralt element i virksomhedens samfundsansvar. Direktivet refererer til de nævnte internationale retningslinjer. Lov nr. 546 af 18. juni 2012 om mæglings- og klageinstitutionen for ansvarlig virksomhedsadfærd bygger ligeledes på disse retningslinjer.

Efter den foreslåede nye § 99 a, stk. 2, nr. 4, skal der gives oplysning om de væsentligste risici i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter. Der skal herunder gives oplysninger i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter og tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negativ påvirkning af de i stk. 2, nr. 2, nævnte politikområder, som er omtalt ovenfor.

Den gældende § 99 a opererer ikke med en lignende pligt til at oplyse om de væsentligste risici i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter. Begreberne – dvs. forretningsforbindelser, negative påvirkninger (adverse impacts) m.v. – er defineret i både OECD's Retningslinjer for Multinationale Virksomheder (2011) og FN's Retningslinjer for Menneskerettigheder og Erhvervsliv (2011), som direktivet referer til, og som loven om mæglings- og klageinstitutionen for ansvarlig virksomhedsadfærd også bygger på.

Kravet i den nye § 99 a, stk. 2, nr. 4, gennemfører artikel 19 a, stk. 1, litra d, i direktivet.

Afgrænsningen af de væsentligste risici, jf. den foreslåede nye § 99 a, stk. 2, nr. 4, må bero på en konkret vurdering. Præambel nr. 8 til ændringsdirektivet præciserer, at virksomhederne bør fremlægge tilstrækkelige oplysninger om forhold, der springer i øjnene, som dem der med størst sandsynlighed vil føre til, at de væsentligste risici for alvorlige påvirkninger manifesterer sig, samt om påvirkninger, der allerede har manifesteret sig. Alvoren af sådanne påvirkninger bør vurderes på baggrund af deres omfang og grad. Risikoen for negativ påvirkning kan stamme fra virksomhedens egne aktiviteter eller kan hænge sammen med dens drift, og hvor det er relevant og proportionalt, dens produkter, tjenesteydelser eller forretningsforbindelser, herunder leverandør- og underleverandørkæder.

Efter den foreslåede nye § 99 a, stk. 2, nr. 5, skal der gives oplysning om virksomhedens anvendelse af ikke-finansielle nøglepræstationsindikatorer, hvis virksomheden anvender sådanne indikatorer.

Efter den gældende § 99 a stilles der ikke krav om oplysning om virksomhedens eventuelle anvendelse af nøglepræstationsindikatorer.

Kravet om oplysning om anvendelse af eventuelle nøglepræstationsindikatorer i den foreslåede nye § 99 a, stk. 2, nr. 5, har baggrund i direktivets artikel 19 a, stk. 1, litra e, som kræver, at virksomhederne skal oplyse om relevante ikke-finansielle nøglepræstationsindikatorer (på engelsk kaldet "non-financial key performance indicators" forkortet KPI).

Direktivet indeholder ingen definition af begrebet ikke-finansielle nøglepræstationsindikatorer. Direktivet stiller ikke krav om, at indholdet af virksomhedens nøglepræstationsindikatorer skal beskrives nærmere.

Nøglepræstationsindikatorer er et alment kendt og benyttet begreb blandt store virksomheder. Der er tale om et frivilligt værktøj, som den enkelte virksomhed selv definerer, og som har til formål at måle virksomhedens indsats qua resultatmål for en given målsætning (på bestemte områder som f.eks. miljø).

Efter den foreslåede nye § 99 a, stk. 2, nr. 6, skal der gives oplysning om virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde. Kravet gennemfører direktivets artikel 19 a, stk. 1, litra e. Det foreslås desuden, at der gives oplysning om virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover, ligesom det er tilfældet efter § 99 a, stk. 2, nr. 3.

Det følger af direktivet, at virksomhederne som minimum skal oplyse om resultaterne af virksomhedens politikker for de enkelte emner/områder, dvs. sociale forhold, menneskerettigheder, miljø m.v. som omtalt ovenfor i bemærkningerne til den nye § 99 a, stk. 2, nr. 2. Det er ikke et krav, at virksomheden skal vurdere, hvilke målbare økonomiske resultater arbejdet med samfundsansvar har medført. Det er omvendt heller ikke tilstrækkeligt alene at oplyse om værdiskabende resultater for virksomheden selv. Resultater kan omfatte både positive og negative resultater for de enkelte (politik)områder. Dette kan eksempelvis omfatte positive eller negative påvirkninger af medarbejderes trivsel, berørte personers menneskerettigheder blandt eksempelvis leverandører, miljø- og klimamæssige påvirkninger osv.

Den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 3, indeholder ligeledes krav om, at redegørelsen for samfundsansvar skal indeholde oplysning om virksomhedens vurdering af, hvad der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, samt virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover. Den gældende § 99 a stiller dog ikke krav om, at vurderingen heraf skal gives for hvert enkelt politikområde.

Uanset at der i den gældende § 99 a, stk. 4, ikke stilles et udtrykkeligt krav om, at virksomheden skal redegøre for resultater, og at redegørelsen skal omfatte hvert enkelt politikområde, skal redegørelsen naturligvis i sin helhed være afbalanceret og retvisende.

Hvis en virksomhed har besluttet, at den ikke vil have politikker for samfundsansvar, skal virksomheden efter den nye § 99 a, stk. 3, oplyse dette i ledelsesberetningen med angivelse af grundene hertil for hvert enkelt politikområde, som er nævnt i stk. 2, nr. 2.

Der er således tale om et »følg eller forklar-princip«. Der stilles ikke krav om, at virksomheden skal have politikker for samfundsansvar, men hvis virksomheden ikke har det, skal den oplyse herom i ledelsesberetningen og forklare, hvorfor den ikke har det.

»Følg eller forklar«-princippet er også anvendt i årsregnskabslovens § 107 b og § 107 c vedrørende redegørelsen for virksomhedsledelse, som børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber er forpligtet til at udarbejde i dag. Her fremgår det bl.a. af § 107 b, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 107 c, stk. 1, nr. 3, at virksomheden skal angive grundene til, at virksomheden ikke anvender den omhandlede kodeks for virksomhedsledelse, hvis virksomheden har besluttet ikke at anvende kodeksen.

Efter den gældende § 99 a er det tilstrækkeligt, at virksomheder, som ikke har politikker for samfundsansvar, oplyser dette i ledelsesberetningen. Efter den gældende bestemmelse stilles der således ikke krav om, at virksomheden skal anføre grundene hertil.

Ved at stille krav om »følg eller forklar« følger direktivet et alment anerkendt princip inden for rapportering internationalt, der betegnes »følg eller forklar-princippet«.

Direktivet fastslår, at forklaringen, der skal gives for hvert enkelt politikområde, skal være klar og begrundet.

Stk. 4 og 5 i den foreslåede nye § 99 a viderefører de gældende bestemmelser i § 99 a, stk. 4 og 5, uden ændringer. Bestemmelserne, som vedrører redegørelsens placering og offentliggørelse, ligger inden for rammerne af direktivets bestemmelser om redegørelsens placering og offentliggørelse, jf. direktivets artikel 19 a, stk. 4.

Forslaget indebærer, at redegørelsen for samfundsansvar som hidtil skal gives i eller i tilknytning til ledelsesberetningen, i en supplerende beretning til årsrapporten, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, eller på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. § 99 a, stk. 4.

§ 99 a, stk. 5, indeholder bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri.

Desuden indeholder § 99 a, stk. 5, bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden.

Med hjemmel i den gældende § 99 a, stk. 5, har Erhvervsstyrelsen udstedt bekendtgørelsen om offentliggørelse af redegørelse for virksomhedsledelse og redegørelse for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside mv. (bekendtgørelse nr. 761 af 20. juli 2009, som ændret ved bekendtgørelse nr. 194 af 21. februar 2014).

Virksomheder, som i dag udarbejder redegørelse for samfundsansvar efter den gældende § 99 a, men som fremover udarbejder redegørelsen efter den nye § 99 a, vil således blive mødt med de samme krav med hensyn til redegørelsens placering og offentliggørelse som hidtil.

Der vil dog være den forskel for virksomheder, som i dag udnytter undtagelsen i den gældende § 99 a, stk. 8, at det fremover ikke vil være tilstrækkeligt at henvise i ledelsesberetningen til f.eks. Global Compacts hjemmeside, hvor virksomhedens Global Compact rapport er offentliggjort. Hvis virksomheden udnytter en tilsvarende undtagelse i den nye § 99 a, stk. 8, skal Global Compact rapporten i så fald også være offentligt tilgængelig på virksomhedens egen hjemmeside via en henvisning hertil i ledelsesberetningen. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til den nye § 99 a, stk. 8, nedenfor.

I den nye § 99 a, stk. 6, foreslås det ligesom efter det gældende stk. 6, at for virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

I sammenhæng hermed foreslås det i § 99 a, stk. 7, ligesom efter det gældende stk. 7, at en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin egen ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-3.

De nye § 99 a, stk. 6 og 7, er i overensstemmelse med direktivets artikel 19 a, stk. 3, og artikel 29 a, stk. 2 og 3, hvoraf det fremgår, at der kan rapporteres på koncernniveau, ligesom en (datter)virksomhed kan undlade at rapportere om samfundsansvar, hvis den indgår i en overliggende koncerns rapportering.

Det foreslås i den nye § 99 a, stk. 8, at virksomheden ligesom efter det gældende stk. 8 kan undlade at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar, der indeholder de oplysninger, som er anført i stk. 2, hvis virksomheden oplyser om sine politikker for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder.

Den nye § 99 a, stk. 8, har baggrund i direktivets artikel 19 a, stk. 4, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne ikke behøver at stille krav om, at virksomheden skal udarbejde en redegørelse for samfundsansvar, hvis virksomheden udarbejder en selvstændig rapport om samfundsansvar (f.eks. en FN Global Compact rapport), der dækker den samme regnskabsperiode som årsrapporten, og som lever op til oplysningskravene i direktivets artikel 19 a, stk. 1, og som gennemføres i den nye § 99 a, stk. 2. Med hensyn til de indholdsmæssige krav indebærer dette, at en selvstændig rapport i form af f.eks. en FN Global Compact Communication on Progress (COP), eller f.eks. en Global Reporting Initiative (GRI) rapport, for hvert politikområde skal opfylde direktivets oplysningskrav,

herunder med hensyn til rapportering om risici m.v. Hvis oplysningerne i rapporten ikke dækker de oplysninger, som kræves efter den nye § 99 a, stk. 2, skal virksomheden oplyse dette i ledelsesberetningen med angivelse af grundene hertil, jf. henvisningen til den nye § 99 a, stk. 3.

Det foreslås i den nye § 99 a, stk. 9, at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte regler om, under hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, ligesom efter den gældende § 99 a, stk. 9. Med hjemmel heri har Erhvervsstyrelsen udstedt bekendtgørelsen om redegørelse for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder (bekendtgørelse nr. 1543 af 16. december 2013).

Til nr. 129 og 130

Den gældende § 99 b om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn er opbygget efter samme principper som bestemmelsen i § 99 a om samfundsansvar. Det er således de samme selskaber, der er omfattet af begge bestemmelser, og det har været hensigten, at afrapporteringskravene så vidt muligt skulle være de samme, hvorfor der ved indførelsen af § 99 b ved lov nr. 1383 af 23. december 2012 blev indsat en bestemmelse i § 99 b, stk. 1, som indeholder en henvisning til § 99 a, stk. 4-8, og en bestemmelse i § 99 b, stk. 2, som indeholder en henvisning til § 99 a, stk. 2-8.

Ved lov nr. 1367 af 10. december 2013 om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven og forskellige andre love (Årsrapporter på engelsk og redegørelse for samfundsansvar) blev bestemmelser om afrapportering om samfundsansvar i henhold til internationale retningslinjer ændret således, at § 99 a, stk. 8, blev affattet på ny samtidig med, at der blev indført et nyt stk. 9 til § 99 a. § 99 a, stk. 8 og 9, videreføres uden ændringer i den foreslåede nye affattelse af § 99 a i forslaget § 1, nr. 128.

Efter § 99 a, stk. 8, kan virksomheder, der oplyser om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, undlade at give de oplysninger, som er anført i § 99 a, stk. 1-3. § 99 a, stk. 9, bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om, under hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder. Bemyndigelsen er udnyttet til at fastsætte nærmere regler herom i bekendtgørelse nr. 1543 af 16. december 2013 om redegørelse for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, således at undtagelsen på nuværende tidspunkt omfatter redegørelser, som er udarbejdet og offentliggjort efter de anerkendte internationale rapporteringsstandarder fra FN Global Compact, PRI og GRI.

På grund af en forglemmelse blev der i lov nr. 1367 af 10. december 2013 ikke foretaget konsekvensændringer i henvisningerne til § 99 a i § 99 b, stk. 1 og 2, der som nævnt vedrører måltal og politikker for det underrepræsenterede køn.

Da det ikke har været hensigten, at § 99 a, stk. 9, ikke også skulle gælde for virksomheder, som er forpligtet til at redegøre for status for opfyldelsen af det opstillede måltal og redegøre for politikken for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, foreslås det, at henvisningerne i § 99 b, stk. 1 og 2, ændres således, at § 99 a, stk. 9, også er omfattet af henvisningerne i § 99 b, stk. 1 og 2. Det er dog en betingelse for at anvende undtagelsen, jf. § 99 a, stk. 8 og 9, at redegørelsen efter de internationale retningslinjer eller standarder indeholder oplysning om status på opfyldelsen af det opstillede måltal, herunder hvorfor virksomheden i givet fald ikke har nået den opstillede målsætning, medmindre der ikke foreligger underrepræsentation,

samt redegør for politikken om at øge andelen af det underrepræsenterede køn i virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, medmindre virksomheden er undtaget fra at udarbejde en sådan politik, eller der ikke foreligger underrepræsentation, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 4.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 99 b for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 99 b, stk. 1 og 2, jf. specielle bemærkninger til § 99 b, stk. 1 og 2: Folketingstidende 2012-13, A, L 17 som fremsat, side 13 f., vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser.

Til nr. 131

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i årsregnskabsloven som § 99 c.

Bestemmelsen gennemfører sammen med den foreslåede § 128 a, jf. forslagets § 1, nr. 159, det nye regnskabsdirektivs kapitel 10 om beretning om betaling til myndigheder.

Formålet med bestemmelsen er grundlæggende at skabe åbenhed om betalingen for at udnytte ikke-fornybare naturressourcer. Oplysningskravet i den nye bestemmelse omfatter betalinger i alle lande, dvs. både betalinger i Danmark og i udlandet. Bestemmelsen i direktivet er indført for at få større fokus på størrelsen af de beløb, som virksomhederne betaler til myndighederne. Dette er særligt vigtigt i forhold til lande med svag administration og udbredt korrupsion, da det formodes, at der er risiko for, at midlerne i disse lande kan unddrages fra de offentlige kasser. Det øgede fokus på betalingerne skal således medvirke til at sikre, at betalingerne reelt går ind i de offentlige kasser.

Efter forslagets § 99 c, stk. 1, skal store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove supplere ledelsesberetningen med en beretning om betaling til myndigheder.

Med henvisningen til ”aktivitet indenfor efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding” af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. sigtes bredt til enhver aktivitet, som leder frem til, at virksomheden kommer i besiddelse af produkter m.v., som kan generere indtægter for virksomheden eller bruges af virksomheden selv. Afgrænsningen er dog kun relevant i det omfang, der er indgået en form for aftale, kontrakt eller lignende mellem virksomheden og en myndighed, som kan medføre betalinger som nævnt i stk. 2 fra virksomheden til myndigheden.

Tilsvarende gælder for henvisningen til ”skovning” af primærskove, at der sigtes bredt til enhver aktivitet, der leder frem til, at virksomheden kommer i besiddelse af træ, der kan generere indtægter for virksomheden eller bruges af virksomheden selv. Ved primærskov forstås skov, hvor der ikke er noget klart synligt tegn på menneskelig aktivitet, og hvor de økologiske processer ikke er forstyrret i væsentlig grad.

Det forudsættes samtidig, at virksomheden bærer risikoen for aktiviteten og har rettighederne til udvindingen. I modsætning hertil står den rene underleverandør.

De af bestemmelsen omfattede mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. er uddybende defineret som mineral-, olie- og naturgasforekomster eller andre råstoffer omfattet af de økonomiske aktiviteter som omhandlet i hovedafdeling B, hovedgruppe 05-08, i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev, og omfatter tillige grusgravning og sandsugning.

Virksomhed inden for skovning af primærskove er defineret som virksomhed med aktiviteter som omhandlet i hovedafdeling A, hovedgruppe 02, gruppe 02.2, i bilag I til forordning (EF) nr. 1893/2006 i primærskove.

Beretningen skal omfatte foretagne betalinger og adskiller sig hermed fra den grundlæggende forudsætning om periodisering i § 13, stk. 1, nr. 6. Opgørelsen skal i stedet ske efter de samme principper som for pengestrømsopgørelsen, jf. årsregnskabslovens § 86.

Som betaling anses såvel kontante betalinger som naturalieydelse som eksempelvis drift af skoler eller hospitaler.

Afgrænsningen af myndighed er ikke udtømmende og skal således forstås bredt som enhver instans, der udøver myndighed i landet, herunder også virksomheder, der er kontrolleret af en myndighed. Der kan eksempelvis være tale om et ministerium, en styrelse eller en regional eller kommunal myndighed. Virksomhed skal ligeledes forstås bredt uden hensyntagen til virksomhedens juridiske struktur eller måden, hvorpå myndigheden udøver sin kontrol.

Den foreslåede § 99 c, stk. 2, nr. 1, fastslår at der skal gives oplysning om de samlede betalinger foretaget pr. myndighed.

Den foreslåede § 99 c, stk. 2, nr. 2, indeholder en udtømmende opregning af de typer af betalinger, der skal indgå i beretningen. Det drejer sig om betalinger vedrørende produktionsrettigheder, skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, royalties, udbytte, underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser, licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser og/eller koncessioner og betalinger for forbedringer af infrastruktur.

Det skal dog i den forbindelse bemærkes, at det har været hensigten af give en bredt favnende opregning af typer af betalinger, og det er ikke afgørende, hvad den enkelte betaling konkret er benævnt, men om den efter sit indhold svarer til en af de opregnede typer af betalinger.

I det omfang en betaling efter sit indhold vil kunne henføres til mere end én af de opregnede typer af betalinger, skal virksomheden henføre betalingen til den type, den passer bedst til. Den enkelte betaling skal kun medtages én gang.

Der skal gives oplysning om dels de samlede betalinger pr. myndighed og dels om de opregnede typer af betalinger pr. pågældende myndighed. Der er derimod ikke noget krav om at give oplysning om de samlede betalinger for hvert enkelt land.

Bestemmelsen har til formål at sikre information om betalinger, der har tilknytning til virksomhedernes udvindingsaktiviteter m.v., og som indgår i betalingen for eksempelvis retten til at foretage udvinding. Der skal derimod ikke gives oplysninger om betalinger for eksempelvis

levering af energi til produktionen fra offentligt ejede forsyningsvirksomheder, der foregår på markedsvilkår.

Betaling for produktionsrettigheder omfatter såvel engangs- som løbende betalinger for retten til produktion, uanset grundlaget for opgørelsen af betalingen.

Der skal gives oplysning om betalte skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, men ikke skatter og afgifter på forbrug såsom merværdiafgift, sociale afgifter eller omsætningsafgifter, Der skal således gives oplysning om skatter og afgifter afledt af overskud og produktion m.v. uanset om skatten beregnes af overskuddet eller af en anden faktor, som f.eks. mængden af udvundet olie i perioden.

Oplysningskravet omfatter ikke andre skatter og afgifter, der eksempelvis vedrører virksomhedens omkostninger, herunder eksempelvis almindelige ejendomsskatter og punktafgifter. Der skal heller ikke gives oplysning om betalt merværdiafgift.

Der skal gives oplysninger om betalte royalties i forbindelse med udvinding m.v., uanset grundlaget for opgørelsen af betalingen.

Med kravet om oplysning om betalt udbytte tænkes der på den situation, hvor en myndighed modtager selskabsretligt udbytte fra eksempelvis en ejerandel i den dattervirksomhed, der repræsenterer den rapporterende virksomhed ved udvindingsaktiviteterne m.v. i det pågældende land.

Der skal gives oplysninger om betalte underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser. Bonusser gives typisk for at opnå et på forhånd aftalt mål eller stade.

Der skal tillige gives oplysninger om betalinger vedrørende licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser og/eller koncessioner. Der er her tale om en bred opremsning af betalinger for at få adgang til at foretage udvinding m.v., uanset grundlaget for opgørelsen af betalingen.

Endelig skal der gives oplysning om betaling for forbedringer af infrastruktur. Der kan her eksempelvis være tale om, at virksomheden bygger en vej frem til produktionsstedet, hvorefter vejen overdrages vederlagsfrit til myndighederne og kan benyttes af lokalbefolkningen.

Efter den foreslåede § 99 c, stk. 3, skal der tillige gives oplysning om betalinger, der er henført til et bestemt projekt. Ved projekt forstås i denne sammenhæng operationelle aktiviteter, som er omfattet af en kontrakt, en licens, et lejemål, en koncession eller en lignende juridisk bindende aftale og danner grundlag for betalinger over for en myndighed. Hvis flere sådanne aftaler er væsentligt forbundet indbyrdes, skal de betragtes som et projekt. Et projekt kan eksempelvis være en mine, en gruppe af geografisk forbundne miner eller et oliefelt. I det omfang, virksomheden foretager betalinger for forpligtelser, der pålægges på virksomhedsniveau som eksempelvis selskabsskatter, er der ikke krav om, at betalingen skal fordeles på projekter.

Efter den foreslåede § 99 c, stk. 4, kan virksomheden undlade at medtage en betaling på under 750.000 kr. i beretningen. Den beløbsmæssige afgrænsning vedrører den enkelte betaling og ikke type af betaling som anført i stk. 2, nr. 2. Med hinanden forbundne betalinger forstås eksempelvis

en lejeafgift, der betales månedligt. Ved en månedlig lejeafgift vil det således være afgørende, om den samlede årlige lejeafgift overstiger 750.000 kr.

Med henvisningen i det foreslåede *stk. 5* til bestemmelserne om redegørelse for samfundsansvar i § 99 a, *stk. 4-6*, får virksomheden mulighed for - i stedet for i ledelsesberetningen - at give beretningen i form af en supplerende beretning til årsrapporten eller på virksomhedens hjemmeside.

Samtidig gives Erhvervsstyrelsen bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse, ligesom det præciseres, at for virksomheder, der udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at beretningen gives for koncernen som helhed.

Forslagets § 99 c, *stk. 6*, fastslår, at en virksomhed, der ikke selv er modervirksomhed, og som efter *stk. 1* som udgangspunkt skulle have udarbejdet en beretning om betaling til myndigheder, men hvor oplysningerne er dækket af en beretning i modervirksomhedens koncernregnskab, kan undlade selv at udarbejde en beretning om betaling til myndigheder.

Forholdene for en underliggende koncern, der indgår i en højereliggende koncern, er reguleret i årsregnskabslovens § 128 a, *stk. 4*.

Den foreslåede bemyndigelse i § 99 c, *stk. 7*, til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte regler er indsat på baggrund af artikel 46 i det nye regnskabsdirektiv om ækvivalenskriterier. Det fremgår således af artikel 46, *stk. 1*, at virksomheder, herunder modervirksomheder, der har pligt til at udarbejde en beretning om betaling til myndigheder efter reglerne i direktivets kapitel 10, under visse betingelser kan fritages for at udarbejde beretningen. Fritagelsen forudsætter, at virksomheden udarbejder og offentliggør en beretning, der opfylder et tredjelands indberetningskrav, som vurderes at svare til kravene i direktivets kapitel 10. Fritagelsen omfatter dog ikke forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning.

Kommissionen er i artikel 46, *stk. 2*, tillagt beføjelse til at fastsætte de kriterier, der skal anvendes ved vurderingen af, om tredjelands indberetningskrav svarer til kravene i direktivets kapitel 10.

Efter artikel 46, *stk. 3*, skal kriterierne omfatte:

- i. målvirksomhederne
- ii. betalingernes målmodtagere
- iii. de registrerede betalinger
- iv. henføringen af de registrerede betalinger
- v. fordelingen af de registrerede betalinger
- vi. forhold, der udløser indbetaling på et konsolideret grundlag
- vii. indberetningsmiddel
- viii. indberetningernes hyppighed, og
- ix. foranstaltninger til bekæmpelse af unddragelse

Kriterierne skal begrænses til kriterier, der letter en direkte sammenligning mellem tredjelande. Kommissionen har endnu ikke udnyttet bemyndigelsen til at fastsætte kriterierne, jf. ovenstående.

Den foreslåede bemyndigelse giver således Erhvervsstyrelsen mulighed for at udstede en bekendtgørelse, der udmønter de af Kommissionen fastsatte kriterier, jf. artikel 46, *stk. 2*.

Det foreslås, at den nye § 99 c skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 99 c blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 132

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 101, stk. 1, skal ledelsesberetningen for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D indeholde en oversigt over årets nettoomsætning, resultat af ordinær primær drift, resultat af finansielle poster, resultat af ekstraordinære poster, årets resultat, balancesum, investeringer i materielle anlægsaktiver, egenkapital og de nøgletal, som efter virksomhedens forhold er nødvendige. Disse oplysninger skal omfatte årets tal samt tallene for de fire foregående regnskabsår.

Udgangspunktet er, at tallene for alle fem år skal være udarbejdet efter samme regnskabspraksis. Hvis en virksomhed således ændrer regnskabspraksis, skal den samtidig justere tallene for hvert af de fire foregående år, således som tallet ville have været med den nye praksis.

Efter den gældende bestemmelse i § 101, stk. 3, kan mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C undlade at tilpasse sammenligningstal for 2.-4. foregående regnskabsår i hoved- og nøgletalsoversigten, som omtalt i § 101, stk. 1.

For at lette byrden ved ændring af regnskabspraksis foreslås det, at § 101, stk. 3, ændres således, at alle virksomheder omfattet af regnskabsklasse C fremover kan undlade at tilpasse sammenligningstal i hoved- og nøgletalsoversigten for 2.-4. foregående regnskabsår. Det foreslås, at ændringen også skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D.

Forslaget medfører for eksempel, at i de tilfælde, hvor der er ændringer i anvendt regnskabspraksis, som i henhold til andre bestemmelser kun skal rettes fremadrettet pga. ikrafttrædelsesbestemmelser for ændrede lovkrav eller lignende, vil der ikke være krav efter § 101 om, at virksomheden skal gå tilbage i tid og tilpasse sammenligningstal.

Kravet om en hoved- og nøgletalsoversigt er et rent nationalt krav.

Ændringen foreslås for at undgå, at danske virksomheder påføres unødige byrder i forhold til deres udenlandske konkurrenter m.v. Tilpasning af sammenligningstal kan netop være meget byrdefuldt for virksomhederne.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, er § 101 omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 101, stk. 3, jf. specielle bemærkninger til § 101, stk. 3: Folketingstidende 2003-04, A, L 71 som fremsat, side 2325-2326, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 133

Årsregnskabslovens § 102, stk. 1, angiver, hvilket indhold en årsrapport for en virksomhed omfattet af regnskabsklasse D i det mindste skal bestå af. Desuden angiver bestemmelsen, hvilke regler i årsregnskabsloven som finder anvendelse på årsrapporter for virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D.

Det foreslås, at § 102, stk. 1, ophæves og erstattes af seks stykker, der indsættes som stk. 1-6 i § 102, således at indholdet af den gældende § 102, stk. 1, ajourføres i lyset af de ændringer, der med lovforslaget foretages i reglerne for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D.

Den foreslåede § 102, stk. 1, fastslår, hvilket indhold årsrapporten i det mindste skal bestå af. Årsrapporten skal som hidtil bestå af en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter og en ledelsesberetning. Årsrapporten skal desuden som noget nyt bestå af en egenkapitalopgørelse, der placeres som et særskilt element i regnskabet. Dette omtales nærmere nedenfor.

I den gældende § 102, stk. 1, nævnes anvendt regnskabspraksis som et eksempel på et notekrav. Dette eksempel er ikke medtaget i den nye affattelse af § 102, stk. 1, da eksemplet ikke vurderes at have selvstændig betydning. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring med udeladelsen af dette eksempel.

Endvidere nævnes opgørelse over bevægelser på egenkapitalen som et andet eksempel på et notekrav i den gældende § 102, stk. 1. Dette er i den nye affattelse af stk. 1 ændret til et krav om, at årsrapporten skal indeholde en egentlig egenkapitalopgørelse, der placeres som et særskilt element i regnskabet som nævnt ovenfor, jf. den foreslåede nye § 86 a i forslagets § 1, nr. 108, som erstatter den gældende § 87 a. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 108 og 111.

Den foreslåede § 102, stk. 2, viderefører uden ændringer den gældende § 102, stk. 1, 2. pkt., hvorefter revisionspåtegningen m.v. skal indgå i årsrapporten, når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, jf. § 135, stk. 1 og 5.

Den foreslåede § 102, stk. 3, opregner ligesom den hidtidige § 102, stk. 1, 3. pkt., hvilke regler i årsregnskabsloven som finder anvendelse ved udarbejdelse af årsrapporter for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, idet henvisningerne til reglerne er opdateret i lyset af de ændringer, som foreslås i dette lovforslag, og som er nærmere omtalt i bemærkningerne til de enkelte ændringer i lovforslaget.

Den foreslåede § 102, stk. 3, indeholder ligesom den gældende § 102, stk. 1, 3. pkt., en henvisning til årsregnskabslovens § 137. Det indebærer, at virksomheder, som udarbejder årsregnskab eller koncernregnskab efter de omhandlede internationale regnskabsstandarder, skal anvende bestemmelser i standarderne i stedet for visse bestemmelser i årsregnskabsloven, når de udarbejder deres årsregnskab eller koncernregnskab. Det drejer sig eksempelvis om bestemmelser vedrørende indregning og måling samt langt de fleste krav til oplysninger i noterne. Nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 930 af 19. august 2014 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder IFRS for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven (IFRS-bekendtgørelsen). Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i årsregnskabslovens § 137, stk. 4.

Den foreslåede § 102, stk. 4, fastslår i lighed med den gældende § 102, stk. 1, 4. pkt., det grundlæggende princip i byggeklodsmodellen, som omtalt i afsnit 2.1.1. i de almindelige

bemærkninger, hvorefter reglerne i regnskabsklasse C har forrang i forhold til reglerne i regnskabsklasse B, hvis anvendelse af regler i regnskabsklasse B er i strid med reglerne i regnskabsklasse C.

Den foreslåede § 102, stk. 5, fastslår i lighed med den gældende § 102, stk. 1, 5. pkt., at reglerne i regnskabsklasse D har forrang, hvis anvendelse af regler i regnskabsklasse B og C er i strid med reglerne i regnskabsklasse D, jf. princippet i byggeklodsmodellen som nævnt ovenfor.

Den foreslåede § 102, stk. 6, fastslår i lighed med den gældende § 102, stk. 1, 6. pkt., at når en virksomhed omfattes af regnskabsklasse D anvender regler i regnskabsklasse C, skal virksomheden - uanset virksomhedens egen størrelse - følge reglerne for store virksomheder, når der er forskelle i reglerne for mellemstore og store virksomheder i regnskabsklasse C. Dette er ligeledes en konsekvens af byggeklodsmodellen som nævnt ovenfor.

De gældende bestemmelser i § 102, stk. 2 og 3, videreføres uændret som stk. 7 og 8.

Til nr. 134

Den gældende § 96, stk. 1, i årsregnskabsloven indeholder krav til segmentoplysninger for store virksomheder, som er omfattet af regnskabsklasse C. Bestemmelsen gælder desuden for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. § 102, stk. 1. § 96, stk. 1, foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 120.

Endvidere er der fastsat visse yderligere krav til segmentoplysninger i den gældende § 106 a for virksomheder, som er omfattet af regnskabsklasse D.

Der stilles således i § 106 a, stk. 1, yderligere krav om, at virksomheden skal vise opdelingen af visse regnskabsposter på forretningssegmenter eller geografiske segmenter, hvis forretningssegmenterne henholdsvis de geografiske segmenter afviger indbyrdes.

Opdelingen skal efter stk. 2 vises for den af de to dimensioner af segmenter, forretning eller geografi, som i virksomhedens interne organisations- og ledelsesstruktur og dens interne økonomiske rapporteringssystem til virksomhedens øverste ledelse er den primære.

Hvis virksomheden udarbejder koncernregnskab, kan den i henhold til § 106 a, stk. 3, undlade at give oplysningerne i årsregnskabet, hvis de i stedet gives i koncernregnskabet.

Det foreslås, at § 106 a ophæves.

Baggrunden for at ophæve bestemmelsen er, at denne oprindeligt var rettet særligt mod børsnoterede virksomheder, og da disse i dag aflægger koncernregnskab og/eller årsregnskab efter IFRS og derfor giver segmentoplysninger efter reglerne i IFRS, vil bestemmelsen i § 106 a i dag alene være relevant for meget få virksomheder. Det er i dag således alene statslige aktieselskaber, der ikke anvender IFRS, som bestemmelsen er relevant for.

Der er tale om en national regel, som ikke kræves efter det nye regnskabsdirektiv.

Til nr. 135 og 136

Det foreslås, at de to henvisninger i § 107 a til § 75, stk. 1, ændres til § 87 a.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget § 1, nr. 96 og 111, hvorved den gældende bestemmelse i § 75, stk. 1, om virksomhedskapitalen flyttes til § 87 a med de ændringer, som er omtalt i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 111.

Til nr. 137

Efter den gældende bestemmelse i § 109, stk. 1, i årsregnskabsloven skal modervirksomheder aflægge koncernregnskab i overensstemmelse med lovens kapitel 13 og 14, medmindre en af undtagelsesmulighederne i §§ 110-112 finder anvendelse. Det følger af § 110, at en modervirksomhed kan undlade at aflægge koncernregnskab, hvis koncernvirksomhederne på balancetidspunktet tilsammen ikke overskrider størrelsesgrænserne for små virksomheder. Beløbsgrænserne for balance og nettoomsætning i § 110, stk. 1, er foreslået ændret i forslaget § 1, nr. 138, som en konsekvens af, at beløbsgrænserne for små virksomheder er foreslået ændret i forslaget § 1, nr. 13.

Den gældende § 109, stk. 2, 1. pkt., modificerer undtagelsen i § 110. Det følger således heraf, at undtagelsen i § 110 ikke finder anvendelse på modervirksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D (børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber). Undtagelsen finder heller ikke anvendelse, hvis en dattervirksomhed af den pågældende modervirksomhed er omfattet af regnskabsklasse D. Begrænsningerne i den gældende § 109, stk. 2, er en gennemførelse af artikel 6, stk. 4, i det nu ophævede 7. selskabsdirektiv.

Det foreslås at ændre § 109, stk. 2, således at modervirksomheder for små koncerner ikke kan fritages for pligten til at aflægge koncernregnskab, hvis en af dens dattervirksomheder er en virksomhed af interesse for offentligheden. Den foreslåede ændring er påkrævet ifølge artikel 23, stk. 1, i det nye regnskabsdirektiv.

Virksomheder af interesse for offentligheden var ikke defineret i de nu ophævede regnskabsdirektiver, det vil sige 4. og 7. selskabsdirektiv. Det nye regnskabsdirektiv definerer i artikel 2, nr. 1, virksomheder af interesse for offentligheden. Definitionen omfatter udover virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, også kreditinstitutter, forsikringsselskaber og eventuelt nationalt udpegede virksomheder, der anses for virksomheder af interesse for offentligheden.

De omfattede kreditinstitutter er kreditinstitutter som defineret i artikel 4, nr. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, som ændret ved artikel 20, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF.

Den foreslåede bestemmelse omfatter både danske kreditinstitutter og virksomheder i andre EU/EØS-lande, der er omfattet af de nævnte regler. Kreditinstitutter, som er omhandlet i artikel 2 i direktiv 2006/48/EF, som ændret ved Kommissionens direktiv 2007/18/EF artikel 1, nr. 1, er ikke omfattet. Undtagelsen omfatter medlemsstaternes centralbanker og postgirokontorer og for så vidt angår danske virksomheder også "Dansk Eksportfinansieringsfond", "Danmarks Skibskredit A/S" og "Kommunekredit".

De omfattede forsikringsselskaber er forsikringsselskaber, som defineret i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber.

Den foreslåede bestemmelse omfatter både danske forsikringselskaber og virksomheder i andre EU/EØS-lande, der er omfattet af de nævnte regler.

Endelig fremgår det af artikel 2, nr. 1, litra d, i det nye regnskabsdirektiv, at medlemsstaterne kan udpege virksomheder af interesse for offentligheden, eksempelvis virksomheder med særlig offentlig relevans på grund af arten af deres aktiviteter, deres størrelse eller antallet af medarbejdere.

Det foreslås, at udover børsnoterede virksomheder, vil også statslige aktieselskaber skulle anses som virksomheder af offentlig interesse.

Statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder, som har pligt til at aflægge årsrapport efter den gældende § 3, stk. 1, er omfattet af årsregnskabslovens regnskabsklasse D, jf. den gældende § 7, stk. 1, nr. 4. Efter den gældende § 7 a finder årsregnskabslovens regler om statslige aktieselskaber dog ikke anvendelse på aktieselskaber, der er datterselskaber af statslige aktieselskaber. Statslige aktieselskaber er således allerede omfattet af de samme krav og begrænsninger som børsnoterede virksomheder i årsregnskabsloven. Idet statslige aktieselskaber er omfattet af regnskabsklasse D, vil de være omfattet af den foreslåede ændring i § 109, stk. 2, nr. 1.

Det er ikke et krav ifølge det nye regnskabsdirektiv, at der indføres en definition af virksomheder af interesse for offentligheden i medlemsstaternes lovgivning. Det skal blot sikres, at direktivets krav til og begrænsninger for virksomheder af interesse for offentligheden respekteres. Det følger således af artikel 40 i det nye regnskabsdirektiv, at medlemsstaterne ikke kan lade forenklinger og undtagelsesbestemmelser i direktivet gælde for virksomheder af interesse for offentligheden, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i direktivet.

Det forventes, at meget få moderselskaber for små koncerner vil få pligt til at aflægge koncernregnskab som følge af den foreslåede ændring af stk. 2.

Det foreslås endvidere, at den gældende bestemmelse i § 109, stk. 2, 2. pkt., flyttes til et nyt stk. 3 uden ændringer.

De hidtil gældende bemærkninger til § 109, jf. specielle bemærkninger til § 109: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3330-3331 og Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1746, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 138 og 139

Efter den gældende bestemmelse i § 110, stk. 1, i årsregnskabsloven kan modervirksomheder for små koncerner undlade at aflægge koncernregnskab, hvis koncernvirksomhederne på balancetidspunktet tilsammen ikke overskrider to af de tre størrelsesgrænser, som fremgår af bestemmelsen. De tre størrelsesgrænser svarer til de gældende størrelsesgrænser for regnskabsklasse B (små virksomheder) i § 7, stk. 2, nr. 1.

Som en konsekvens af de foreslåede forhøjelser af beløbsstørrelserne i § 7, stk. 2, nr. 1, litra a og b, jf. forslaget § 1, nr. 13, foreslås det, at beløbsstørrelserne i § 110, stk. 1, nr. 1 og 2, forhøjes tilsvarende.

Det indebærer, at balancesummen forhøjes fra de nuværende 36 mio. kr. til 44 mio. kr., og nettoomsætningen forhøjes fra de nuværende 72 mio. kr. til 89 mio. kr.

Forslaget udnytter det nye regnskabsdirektivs mulighed i artikel 3, stk. 5, for at forhøje beløbsstørrelserne for små koncerner, som kan undlade at udarbejde koncernregnskab. Reguleringen af omregning fra euro til danske kr. følger af samme artikels stk. 9.

Direktivet giver også mulighed for, at medlemsstaterne kan undtage mellemstore koncerner fra at aflægge koncernregnskab. Af de grunde, som fremgår af afsnit 1.1. i de almindelige bemærkninger, udnyttes denne mulighed ligesom hidtil ikke i forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 110, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 110, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3331-3332 og Folketingstidende 2003-04, A, L 71 som fremsat, side 2325, vil fortsat være gældende med den ændring, at der efter forslaget foretages en forhøjelse af beløbsstørrelserne som omtalt ovenfor.

Efter den gældende bestemmelse i § 110, stk. 2, skal beløbsstørrelserne i stk. 1 opgøres ved en simpel sammenlægning af koncernvirksomhedernes størrelser, dvs. uden at der foretages eliminerings (udligninger) af de interne transaktioner mellem koncernvirksomhederne. I praksis fortolkes bestemmelsen dog således, at der foretages udligning af den regnskabsmæssige værdi af kapitalandelene i dattervirksomhederne.

Det foreslås, at det gældende stk. 2 ophæves og erstattes af to nye bestemmelser, der indsættes som § 110, stk. 2 og 3.

Der foreslås således i § 110, stk. 2 og 3, to nye metoder til opgørelse af størrelsesgrænserne. Metoden i stk. 2 fremstår i det nye regnskabsdirektiv som hovedreglen, men der er valgfrihed mellem de to metoder.

Efter det nye *stk. 2* skal der ved opgørelsen af beløbsstørrelserne foretages koncerninterne eliminerings, således at beløbsstørrelserne opgøres på konsolideret niveau, dvs. for koncernen som helhed.

Alternativt kan koncernen efter det nye *stk. 3* vælge at opgøre størrelsesgrænserne uden eliminering og samtidig forhøje beløbsstørrelserne i stk. 1 (grænserne for balancesum og nettoomsætning) med 20 pct. Ved anvendelse af opgørelsesmetoden efter *stk. 3* skal der heller ikke foretages udligning af den regnskabsmæssige værdi af kapitalandelen i dattervirksomhederne.

Se oversigten nedenfor over forskellene mellem opgørelsesmetoden i den gældende bestemmelses *stk. 2* og de foreslåede nye *stk. 2* og *3*.

Det formodes, at mange virksomheder vil vælge modellen efter *stk. 3*, da modellen efter *stk. 2* forudsætter, at der foretages koncerninterne eliminerings. Modellen i *stk. 2* er derfor umiddelbart mere administrativt byrdefuld. Da elimineringsene er en væsentlig del af byrden ved at udarbejde koncernregnskab, vil den administrative besparelse ved at undlade at udarbejde koncernregnskab ikke være så stor, hvis der alligevel skal foretages eliminerings for at vurdere, om størrelsesgrænserne er overskredet.

Det forudsættes, at den valgte opgørelsesmetode som udgangspunkt anvendes konsekvent over tid. Skift mellem opgørelsesmetoder er ikke udtrykkeligt omfattet af kravet i den gældende § 13, stk. 2, om reel kontinuitet, men samme princip forudsættes fulgt ved skift mellem opgørelsesmetoderne i de foreslåede stk. 2 og 3 til § 110. Ændring af metode vil primært være relevant, hvor der sker ændring i virksomhedens aktiviteter, som gør den hidtil anvendte metode uhensigtsmæssig.

Det foreslåede stk. 2 henviser – ligesom det gældende stk. 2 – til, at de generelle beregningsregler i årsregnskabslovens § 7, stk. 3, finder anvendelse. Herudover henvises der i det foreslåede stk. 2 som noget nyt også til beregningsreglen i det nye foreslåede stk. 4 i § 7, jf. forslaget § 1, nr. 16. Henvisningen er en konsekvens af forslaget om, at virksomheder, der har finansielle indtægter og andre indtægter fra investeringsvirksomhed, der tilsammen mindst svarer til nettoomsætningen, skal anvende summen af nettoomsætningen og de finansielle indtægter og andre indtægter fra investeringsvirksomhed i stedet for blot nettoomsætningen ved opgørelsen af, om virksomheden er lille, mellemstor eller stor. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 16.

De generelle beregningsregler i § 7, stk. 3, og 4, finder ligeledes anvendelse, hvis metoden i forslaget § 110, stk. 3, anvendes.

Stk. 2 og 3 gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 8, samt artikel 24.

De hidtil gældende bemærkninger til § 110, stk. 2, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Det gældende *stk. 3* bliver herefter *stk. 4*.

Ændringerne af opgørelsesmetoderne i de foreslåede stk. 2 og 3 får også betydning for opgørelsen af størrelsesgrænserne i § 135, stk. 3, for de deri omhandlede virksomheder (i det følgende betegnet ”holdingvirksomheder”), der kan fravælge revision. § 135, stk. 3, henviser således til beregningsreglerne i § 110, der finder tilsvarende anvendelse. Det betyder, at der også ved opgørelsen af, om en ”holdingvirksomhed” opfylder størrelsesgrænserne i § 135, stk. 1, kan anvendes en af de to metoder, der følger af § 110, stk. 2 og 3.

Dette medfører i forhold til opgørelsen af størrelsesgrænserne for fravalg af revision for ”holdingvirksomheder” efter § 110 stk. 2, at balancesum, omsætning m.v. fra associerede virksomheder indregnes 100 pct. uanset ejerandel, men at interne transaktioner m.v. elimineres. I forlængelse heraf skal der foretages fuld eliminering ved transaktioner med associerede virksomheder. Der skal således ikke foretages pro rata (forholdsmæssig) eliminering som ved indre værdis metode efter § 43 a. Der er derfor tale om, at samme metode anvendes både i forhold til kapitalandele i datter- og associerede virksomheder.

Anvendes metoden i § 110, stk. 3, til opgørelse af størrelsesgrænserne for ”holdingvirksomheder”, vil opgørelsen ske som efter § 110, stk. 2, blot uden elimineringer.

Opgørelsesmetoderne i henhold til § 135, stk. 3, følger ikke af det nye regnskabsdirektiv, men fastlægges nationalt. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at benytte de samme opgørelsesmetoder som i § 110, således at der ikke her opereres med en tredje opgørelsesmetode.

Beregningsmetoderne i henholdsvis § 110 og § 135 - efter såvel forslaget som de gældende bestemmelser i årsregnskabsloven - fremgår af nedenstående skematiske oversigt.

		Lovforslag	
	Gældende bestemmelse i årsregnskabsloven	Ny § 110, stk. 2	Ny § 110, stk. 3
§ 110 - beregningsmetode	Ingen eliminerings – dog udligning af kapitalandele i dattervirksomheder (muligheden for udligning følger af praksis).	Fuld eliminering – herunder udligning af kapitalandele i dattervirksomheder.	Ingen eliminering – heller ikke udligning af kapitalandele i dattervirksomheder. Ved anvendelse af denne mulighed forhøjes beløbsgrænserne for balancesum og omsætning med 20 pct.
§ 135 - beregningsmetode	Som efter § 110. Dog skal omsætning, balancesum m.v. for associerede virksomheder også medregnes. Dette betyder, at der også er mulighed for udligning af kapitalandele i associerede virksomheder.	Henvisningen til § 110 medfører, at balancesum, omsætning m.v. fra associerede virksomheder indregnes 100 pct. uanset ejerandel, men at interne transaktioner m.v. elimineres. Der foretages fuld eliminering ved transaktioner med associerede virksomheder.	Som efter § 110, stk. 2, blot uden eliminering. Ved anvendelse af denne mulighed forhøjes beløbsgrænserne for balancesum og omsætning med 20 pct.

Til nr. 140

Det foreslås, at direktivhenvisningen i § 111, stk. 3, nr. 2, ændres til det nye regnskabsdirektiv, som nu er gældende på området.

Til nr. 141-145

Den gældende § 112 i årsregnskabsloven giver på visse betingelser modervirksomheder i underkoncerner mulighed for at undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis de indgår i et koncernregnskab udarbejdet af en højere liggende modervirksomhed. Baggrunden herfor er, at et koncernregnskab for en større gruppe af virksomheder ofte vil give den samme eller en bedre beskrivelse af de samlede økonomiske forhold for modervirksomheden, som fritages fra selv at udarbejde koncernregnskab.

Bestemmelsen indeholder en række betingelser, som skal være opfyldt, navnlig for at sikre en særlig beskyttelse af minoritetsejerne, ligesom den stiller visse kvalitetskrav til koncernregnskabet fra den højere liggende modervirksomhed. Kvalitetskravene er nødvendige for at sikre, at koncernregnskabet har mindst samme kvalitet som et koncernregnskab udarbejdet efter årsregnskabsloven. Dette skal ikke mindst ses i lyset af, at koncernregnskabet kan være udarbejdet af en udenlandsk modervirksomhed, som er underlagt regler, der afviger væsentligt fra de danske.

Den gældende bestemmelse foreslås videreført med de præciseringer, som er nødvendige for at opfylde det nye regnskabsdirektiv. De foreslåede ændringer gennemfører således det nye regnskabsdirektivs artikel 23, stk. 3-8.

Det foreslås, at det præciseres i § 112, stk. 1, nr. 2, at det dokument, som træder i stedet for et koncernregnskab udarbejdet af en modervirksomhed i en underkoncern, også skal indeholde en konsolideret ledelsesberetning. Der skal også indgå en revisionspåtegning, uanset om der i henhold til den udenlandske lovgivning skulle være mulighed for f.eks. at undlade revision af koncernregnskabet. Et urevideret koncernregnskab kan således ikke anvendes.

Desuden foreslås det, at det gældende *stk. 2, nr. 2*, ophæves, og at der i stedet indsættes to nye bestemmelser i *stk. 2* som *nr. 2* og *3*. Som en konsekvens heraf foreslås en redaktionel ændring i *stk. 2, nr. 1*.

Af det foreslåede *stk. 2, nr. 2*, fremgår det - i overensstemmelse med det nye regnskabsdirektiv - at det højere liggende koncernregnskab skal være udarbejdet efter direktivets krav, jf. det foreslåede *litra a*, efter regler, som i det mindste er ligeværdige hermed, jf. det foreslåede *litra b*, efter de internationale regnskabsstandarder IFRS, som er vedtaget af Kommissionen, jf. det foreslåede *litra c*, eller efter regler, der af Kommissionen er vurderet at være ligeværdige med reglerne om udarbejdelse af koncernregnskaber i de internationale regnskabsstandarder, som er vedtaget af Kommissionen, jf. det foreslåede *litra d*.

Kommissionens vurdering af, om et sæt regnskabsstandarder er ligeværdige med de internationale regnskabsstandarder, foretages i overensstemmelse med procedurerne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente med de internationale regnskabsstandarder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF.

Dette medfører således bl.a., at koncernregnskabet altid kan være udarbejdet efter de internationale regnskabsstandarder IFRS eller regler, som er ligeværdige med disse, hvilket præciseres i lovforslaget.

For nuværende accepteres regnskabsstandarderne fra USA, Japan, Kina, Canada og Sydkorea samt IFRS som godkendt af IASB.

Det foreslåede nye *stk. 2, nr. 3*, viderefører det gældende krav i § 112, stk. 2, nr. 2, om, at koncernregnskabet skal være revideret af personer, der er godkendt i medfør af den nationale lovgivning, hvorunder den højere modervirksomhed henhører. For at fremme overskueligheden foreslås det, at dette krav indsættes i et særskilt nummer som *nr. 3*.

Der foreslås en ændring til § 112, stk. 3, nr. 1, således at muligheden for at anvende undtagelsen, hvis virksomheden indregnes til indre værdi i et koncernregnskab for en modervirksomhed, udgår. Herefter skal den lavere modervirksomheds eget regnskab og dens dattervirksomheders regnskaber ved fuld konsolidering indgå i koncernregnskabet for den højere modervirksomhed, hvis muligheden for selv at undlade at udarbejde koncernregnskab, skal udnyttes.

Ændringen gennemføres for at tilpasse bestemmelsen til det nye regnskabsdirektivs artikel 23, stk. 4, litra a, og stk. 8, litra a.

Endvidere foreslås en ny affattelse af *stk. 3, nr. 3*, hvori det præciseres, at det højere liggende koncernregnskab skal indsendes sammen med virksomhedens egen årsrapport, således at der er tale om en samlet indsendelse til Erhvervsstyrelsen. Desuden præciseres det, at ledelsesberetningen og revisionspåtegningen skal indsendes sammen med koncernregnskabet og virksomhedens egen årsrapport. Disse elementer skal indgå, uanset om der i henhold til den udenlandske lovgivning skulle være mulighed for f.eks. at undlade revision af koncernregnskabet. Et urevideret koncernregnskab kan således ikke anvendes.

De hidtil gældende bemærkninger til § 112, jf. specielle bemærkninger til § 112: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3332-3333, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 146

Den gældende § 113 i årsregnskabsloven fastslår, at små koncerner, som er fritaget for at udarbejde koncernregnskab, men som frivilligt udarbejder koncernregnskab, kan følge reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse B ved udarbejdelsen af koncernregnskabet med en enkelt undtagelse. De skal anvende indre værdis metode, jf. § henvisningen i § 119, stk. 1, til § 43 a, stk. 2-6.

Det foreslås, at der indsættes tre nye stykker i § 113, som præciserer, hvilket regelsæt der skal følges – reglerne i regnskabsklasse B, C eller D - ved udarbejdelse af koncernregnskab i de situationer, som ikke er omfattet af den gældende § 113.

De foreslåede nye bestemmelser svarer til Erhvervsstyrelsens fortolkning af de gældende regler på området, men for at der ikke skal kunne opstå tvivl, foreslås det, at der indsættes udtrykkelige bestemmelser herom i loven.

Det foreslås, at de nye stykker indsættes som stk. 1-3, mens den gældende bestemmelse i § 113 videreføres som stk. 4 uden ændringer.

§ 7, stk. 2-4, som er ændret i forslaget § 1, nr. 13-16, finder anvendelse ved afgørelsen af, om en koncern opfylder størrelsesgrænserne for henholdsvis små, mellemstore eller store koncerner.

Den foreslåede nye § 113, *stk. 1*, fastslår, at reglerne i regnskabsklasse C for mellemstore virksomheder finder anvendelse på koncernregnskabet, hvis koncernen efter eliminering, jf. den gældende § 120, opfylder størrelsesgrænserne for mellemstore virksomheder.

Forslaget betyder, at når der i lovens kapitel 14 henvises til, hvilke bestemmelser som gælder for koncernregnskabet, kan mellemstore virksomheder undlade at følge de bestemmelser, som i årsregnskabet alene gælder for store virksomheder i regnskabsklasse C eller virksomheder i regnskabsklasse D.

Direktivet indeholder ikke særlige regler for mellemstore koncerner. Medlemsstaterne kan dog fritage mellemstore koncerner fra pligten til at udarbejde koncernregnskab, jf. artikel 23, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv. Medlemsstaterne kan således opretholde pligten til at udarbejde

koncernregnskab, men efter lempeligere regler end for store koncerner, der efter direktivet har pligt til at udarbejde koncernregnskab.

Den foreslåede § 113, stk. 2, 1. pkt., fastslår, at reglerne i regnskabsklasse C om årsregnskaber for store virksomheder finder anvendelse på koncernregnskabet, hvis koncernen efter eliminering, jf. den gældende § 120, opfylder størrelsesgrænserne for at være en stor koncern.

Forslaget betyder, at når der i lovens kapitel 14 henvises til, hvilke bestemmelser som gælder for koncernregnskabet, skal store virksomheder følge de bestemmelser, som gælder for store virksomheder, men kan undlade at følge de bestemmelser, som i årsregnskabet alene gælder for regnskabsklasse D.

Det præciseres samtidig i den foreslåede § 113, stk. 2, 2. pkt., at små koncerner, som ikke opfylder betingelserne i § 110 for at undlade at udarbejde koncernregnskab, skal udarbejde koncernregnskab efter reglerne for store virksomheder.

Denne bestemmelse er relevant, hvis en af dattervirksomhederne i koncernen er omfattet af regnskabsklasse D, jf. § 109, stk. 2, 1. pkt. Årsagen til, at disse små koncerner skal følge reglerne for store virksomheder, er, at de efter direktivets regler ikke kan fritages for koncernregnskabspligt og derfor skal følge de samme regler som store koncerner.

I den nye § 113, stk. 3, præciseres det, at reglerne for årsregnskaber for regnskabsklasse D skal opfyldes ved udarbejdelsen af koncernregnskabet, hvis modervirksomheden er omfattet af regnskabsklasse D. Dette gælder uanset koncernens størrelse. Det er naturligvis ikke alle regler i regnskabsklasse D, som skal opfyldes i koncernregnskabet, men alene de bestemmelser, der henvises til fra bestemmelser i årsregnskabslovens kapitel 14.

Den gældende bestemmelse i § 113 foreslås som nævnt ovenfor videreført uden ændringer som *stk. 4*.

Til nr. 147

Af den gældende § 118, stk. 1, 1. pkt., fremgår det bl.a., at koncernregnskabets balance, resultatopgørelse og pengestrømsopgørelse skal opstilles efter reglerne for koncernregnskaber i regnskabsklasse C.

Det foreslås, at der i § 118, stk. 1, 1. pkt., også indsættes et krav om, at egenkapitalopgørelsen skal opstilles efter reglerne for regnskabsklasse C.

Kravet om udarbejdelse af egenkapitalopgørelse for koncernen er dog ikke nyt. Det fremgår således af den gældende § 126, stk. 1, nr. 4, om notekrav for koncernen, som henviser til den gældende § 87 a, hvorefter der som note skal udarbejdes en egenkapitalopgørelse.

Med den foreslåede ændring af § 87 a, jf. forslaget § 1, nr. 111, erstattes kravet om noteoplysninger om bevægelser på egenkapitalen i årsregnskabet i den gældende § 87 a af et krav om udarbejdelse af en egentlig egenkapitalopgørelse, der placeres som et særskilt element i årsregnskabet i henhold til den foreslåede nye § 86 a, jf. forslaget § 1, nr. 108. Om baggrunden herfor henvises til de specielle bemærkninger til § 86 a. Disse ændringer har ingen indvirkning på kravene til indholdet i egenkapitalopgørelsen.

Den nævnte foreslåede nye § 86 a indgår i reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse C, og med den foreslåede ændring af § 118, stk. 1, bliver det således et krav til koncernregnskabet, at det skal omfatte en egenkapitalopgørelse opstillet efter reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse C.

De hidtil gældende bemærkninger til årsregnskabslovens § 118, jf. specielle bemærkninger til § 118: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3336, vil fortsat være gældende med ovennævnte ændringer.

Til nr. 148

Den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 118, stk. 4, stiller krav om, at minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes egenkapital præsenteres som en særskilt hovedpost mellem egenkapital og forpligtelser.

I henhold til den internationale regnskabsstandard IAS 1, afsnit 54 skal minoritetsinteresser præsenteres i en særskilt post under egenkapitalen.

Efter samme model som for egenkapitalen kræver den gældende § 118, stk. 4, at minoritetens forholdsmæssige andel af resultatet skal præsenteres i resultatopgørelsen som en omkostning.

Her anfører IAS 1, afsnit 81B, at minoritetens andel af årets resultat skal fremgå af allokeringen af årets resultat for koncernen.

Den gældende § 118, stk. 4, er baseret på fortolkningen af det dagældende regnskabsdirektiv i 2001. Dette er imidlertid blevet ændret efterfølgende, hvorfor direktivet ikke længere forhindrer en tilpasning til IFRS.

Det foreslås derfor, at § 118, stk. 4, affattes på ny, således at bestemmelsen tilpasses til IFRS, således at minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes resultat skal opføres som en særskilt post i ledelsens forslag til allokering af koncernens overskud eller dækning af underskud, og ikke længere som en særskilt post i resultatopgørelsen. Tilsvarende skal minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes egenkapital opføres som en særskilt post under egenkapitalen, og ikke længere som en særskilt post mellem egenkapital og forpligtelser.

Dette medfører også, at minoritetsinteresser kan udgøre et negativt beløb, hvis egenkapitalen i en koncernvirksomhed er negativ.

Da minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes egenkapital efter forslaget anses som en del af koncernens egenkapital, vil køb af kapitalandele fra en minoritetsejer også være at betragte som en egenkapitaltransaktion (udlodning). Tilsvarende vil gælde ved salg af en minoritetsandel (kapital tilgang).

De hidtil gældende bemærkninger til § 118, stk. 4, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 149

Det foreslås, at bestemmelserne i årsregnskabslovens § 120, stk. 2, § 121, stk. 3, og § 122, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

§ 120, stk. 2

Den gældende § 120, stk. 2, i årsregnskabsloven indeholder en undtagelse, hvorefter visse koncerninterne transaktioner er undtaget fra kravet om eliminering af koncerninterne fortjenester og tab.

Den gældende bestemmelse er en gennemførelse af det tidligere 7. selskabsdirektivs artikel 26, stk. 2. Denne undtagelse er ophævet med det nye regnskabsdirektiv, idet undtagelsen ikke er medtaget i direktivet.

Undtagelsen i § 120, stk. 2, foreslås derfor også ophævet.

Undtagelsen er også i strid med de internationale regnskabsstandarder IFRS, og ophævelsen medvirker således til en tilpasning af loven til IFRS.

§ 121, stk. 3

Efter årsregnskabslovens § 121, stk. 1, skal virksomhedsovertagelser som hovedregel behandles efter overtagelsesmetoden. Hovedreglen følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 24.

Årsregnskabslovens § 121, stk. 2 og 3, indeholder dog undtagelser til denne hovedregel. Undtagelserne giver mulighed for at anvende sammenlægningsmetoden i stedet for overtagelsesmetoden.

Ved anvendelse af overtagelsesmetoden foretages der en omvurdering til dagsværdi af den overtagne virksomheds aktiver og forpligtelser, når disse skal indregnes i den overtagende virksomheds koncernregnskab. En eventuel forskel på nettoaktiverne, som er opgjort til dagsværdi, og købesummen indregnes som goodwill.

Efter sammenlægningsmetoden sker der ikke omvurdering af den overtagne virksomheds aktiver og forpligtelser, når disse skal indregnes i den overtagende virksomheds årsregnskab. Her sker der alene en tilpasning af regnskabspraksis. En eventuel forskel på nettoaktiverne, som er opgjort til bogført værdi, og købesummen fratrækkes straks i egenkapitalen.

Efter § 121, stk. 2, kan sammenlægningsmetoden anvendes, hvis de involverede virksomheder, ved etableringen af koncernforholdet, er underlagt en modervirksomhed i et koncernforhold, eller begge i øvrigt er underlagt den samme interessens bestemmende indflydelse. Denne bestemmelse gennemfører muligheden i direktivets artikel 25.

Den anden undtagelse findes i den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 121, stk. 3, som giver mulighed for at anvende sammenlægningsmetoden ved virksomhedssammenslutninger, hvor der er tale om, at to ligeværdige parter etablerer en koncern eller indgår i en fusion.

I de tilfælde, der er omfattet af § 121, stk. 2, som omtalt ovenfor, er det op til virksomheden, om den ønsker at anvende sammenlægningsmetoden eller overtagelsesmetoden. Den eneste undtagelse er ved lodrette fusioner, hvor der ikke ydes noget vederlag ved fusionen. Her er det Erhvervsstyrelsens fortolkning, at alene sammenlægningsmetoden (baseret på værdierne i modervirksomhedens koncernregnskab) kan anvendes. Her ville en anvendelse af overtagelsesmetoden indebære en indregning af oparbejdet goodwill i dattervirksomheden i den

periode, den var kontrolleret af modervirksomheden, hvilket i praksis ville være at sidestille med indregning af egen oparbejdet goodwill og dermed være i strid med årsregnskabslovens § 41, stk. 1, 2. pkt., der foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 58. Endvidere ville den manglende betaling af vederlag medføre, at opgørelsen af værdierne var usikker og ikke burde kunne danne grundlag for etablering af frie reserver, som igen kunne danne grundlag for udbetaling af udbytte.

Den internationale regnskabsstandard IFRS 3 har som årsregnskabsloven det udgangspunkt, at overtagelsesmetoden skal anvendes. IFRS 3 regulerer dog ikke de tilfælde, som er beskrevet i § 121, stk. 2, hvorfor virksomheder, som anvender IFRS, i mange tilfælde også anvender sammenlægningsmetoden ved koncerninterne virksomhedsoverdragelser m.v.

Valg af metode er udtryk for valg af regnskabspraksis, og metoden skal anvendes konsekvent og systematisk over tid, jf. årsregnskabslovens § 13, stk. 2, 1. pkt. Hvis virksomheden ønsker at ændre regnskabspraksis, skal dette ske i overensstemmelse med bestemmelsen i årsregnskabslovens § 13, stk. 2, 2. pkt.

Et eksempel på ændring af praksis er, hvor en virksomhed hidtil har indregnet koncerninterne virksomhedsovertagelser efter sammenlægningsmetoden, men fremover ønsker at anvende overtagelsesmetoden.

Det vurderes, at muligheden i årsregnskabslovens § 121, stk. 3, kun har været udnyttet i et fåtal af situationer, siden den blev introduceret i 2001. Denne mulighed kan ikke opretholdes med det nye regnskabsdirektiv, da den tidligere hjemmel i 7. direktivs artikel 20, er ophævet.

Muligheden i det gældende stk. 3 er også i strid med de internationale regnskabsstandarder IFRS.

Det foreslås derfor, at § 121, stk. 3, ophæves.

De hidtil gældende bemærkninger til § 121 erstattes af ovenstående bemærkninger.

§ 122, stk. 1, 2. pkt.

Årsregnskabslovens § 122 er en rammebestemmelse for anvendelse af overtagelsesmetoden i forbindelse med koncernetablering m.v. Bestemmelsen anfører, at aktiver og forpligtelser skal omvurderes til dagsværdi på erhvervelsestidspunktet. Den omtaler ikke nærmere, hvordan købesummen skal beregnes, hvilke aktiver og forpligtelser der skal identificeres, og hvordan købesummen mere praktisk skal fordeles.

Hvordan købesummen skal fordeles på de erhvervede aktiver og forpligtelser er beskrevet detaljeret i den internationale regnskabsstandard IFRS 3. Der foregår også en løbende proces, hvor der hele tiden udvikles bedre metoder til allokeringen af købesummen.

Fra 2001 var den tidligere regnskabsstandard IAS 22 egnet som grundlag for fortolkning af årsregnskabsloven. IAS 22 er erstattet med IFRS 3, som vurderes at være generelt mere egnet til at udfylde loven på dette område. IFRS 3 er dog en meget kompliceret standard med et antal specialregler. Specialreglerne kan i visse særlige tilfælde være i strid med det nye regnskabsdirektiv og årsregnskabsloven.

Uanset at IFRS 3 generelt er egnet som fortolkningsbidrag til lovens § 122, er det ikke hensigten, at alle virksomheder, som indgår i en virksomhedssammenslutning, skal sætte sig ind i alle bestemmelser i IFRS 3 i forbindelse med overtagelsen. Nogle overtagelser er så simple, at de kan gennemføres alene baseret på lovens rammebestemmelser. Andre vil være meget komplicerede og kan kræve, at IFRS 3 skal anvendes i stor udstrækning.

Erhvervsstyrelsen vil derfor udarbejde en vejledning, som skal tydeliggøre forholdet mellem årsregnskabsloven og IFRS 3 og herunder give eksempler på, hvilke overtagelser der kan anses for så simple, at de kan gennemføres alene baseret på lovens rammebestemmelser.

Komplicerede virksomhedsovertagelser omfatter f.eks. overtagelser af større koncerner, som besidder betydelige immaterielle aktiver, såsom udviklingsprojekter, kundekontrakter, andre rettigheder m.v., som det kan være forbundet med vanskeligheder at identificere og måle.

Den gældende bestemmelse i § 122, stk. 1, 2. pkt., indeholder en forskel til IFRS 3 i forhold til indregningen af hensættelser til omstruktureringer i forbindelse med en virksomhedsovertagelse. Ovennævnte bestemmelse giver mulighed for at indregne en hensættelse til omstrukturering i den erhvervede virksomhed i kostprisen for kapitalandelene i virksomheden. Dette gælder uanset, at beslutningen om omstruktureringen reelt først er truffet efter erhvervelsen.

Det betyder i praksis, at omstruktureringer i den erhvervede virksomhed ikke umiddelbart påvirker resultatopgørelsen hos den erhvervende virksomhed. Omstruktureringen medfører dog en højere goodwill med deraf følgende forøgede afskrivninger i de kommende år. Hvis omstruktureringen derimod gennemføres i den erhvervende virksomhed, vil de dermed forbundne omkostninger straks blive indregnet i resultatopgørelsen.

Det betyder, at der er en forskellig regnskabsmæssig præsentation af omkostninger til omstrukturering, alt efter hvilken virksomhed omstruktureringen gennemføres i. Denne asymmetri vurderes at være uhensigtsmæssig, og den er som ovenfor nævnt i strid med den internationale udvikling, således som denne fremgår af IFRS 3.

Det foreslås derfor, at årsregnskabslovens § 122, stk. 1, 2. pkt., ophæves. Herefter vil der ikke være nogen forskel til IFRS 3 på dette punkt.

Forslaget medfører, at alene omkostninger til omstruktureringer, som er indregnet i den erhvervede virksomhed inden erhvervelsestidspunktet (overtagelsesdagen), kan indgå ved allokeringen af købesummen og den følgende beregning af goodwill. Omstruktureringer, som beslutes af den erhvervende virksomhed, vil herefter skulle indregnes i resultatopgørelsen.

De hidtil gældende bemærkninger til § 122, stk. 1, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 150

Den gældende § 122, stk. 2, i årsregnskabsloven indeholder en forskel til IFRS i forhold til vurderingen af hvem, der anses for at være den erhvervende virksomhed i en virksomhedssammenslutning. I forhold til vurdering af, hvem som er den erhvervende virksomhed, tager loven alene udgangspunkt i, hvem der formelt juridisk er den erhvervende, mens IFRS derimod tager udgangspunkt i, hvem der er den reelt erhvervende virksomhed.

Forskellen til IFRS opstod i 2001, da det på det tidspunkt blev vurderet, at bestemmelserne om omvendt overtagelse i IFRS (dagældende internationale regnskabsstandard IAS 22) var i strid med de dagældende regnskabsdirektiver. Denne opfattelse er siden ændret således, at hverken de daværende direktiver eller det nye regnskabsdirektiv er til hinder for at følge de nuværende bestemmelser i IFRS 3 om vurdering af, hvem der er den erhvervende virksomhed.

Den gældende § 122, stk. 1, giver mulighed for spekulation i, hvilken virksomhed som skal være den formelle erhverver i en virksomhedssammenslutning. Årsagen er, at det altid er aktiver og forpligtelser i den erhvervede virksomhed, som omvurderes til dagsværdi. Hvis en stor virksomhed skal gå sammen med en lille virksomhed, kan der således være en interesse i at lade den lille virksomhed være den formelt erhvervende virksomhed. Herefter kan alle aktiver og forpligtelser i den store virksomhed omvurderes til dagsværdi, ligesom der kan beregnes goodwill i den store virksomhed.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at årsregnskabsloven afviger fra IFRS på dette punkt, og den gældende regulering giver, som nævnt ovenfor, mulighed for spekulation i, hvem der skal være den erhvervende virksomhed.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse som i § 122 som *stk. 2*, hvorefter det er den reelt erhvervende virksomhed, der også skal anses som den regnskabsmæssigt erhvervende virksomhed. Forslaget er i overensstemmelse med lovens grundlæggende princip om, at der skal tages hensyn til reelle forhold fremfor formaliteter, jf. årsregnskabslovens § 13, stk. 1, nr. 2.

Ved vurderingen af, hvem der er den reelt erhvervende virksomhed, skal der indgå en række forhold, så som hvilken aktionærgruppe, der er den kontrollerende efter erhvervelsen. IFRS 3 indeholder yderligere vejledning, som anvendes til vurdering af, hvem der er den erhvervende virksomhed.

I langt de fleste tilfælde er der ingen tvivl om, hvem der er den erhvervende virksomhed. Der forekommer dog tilfælde, hvor det er svært at vurdere, hvem der er den erhvervende virksomhed. Dette kunne f.eks. være tilfældet, hvor to håndværksmestre ved en fusion slår deres virksomheder sammen til én virksomhed, som ejes 50/50 af de to parter.

Med henblik på at undgå, at der i disse tilfælde skal anvendes betydelige ressourcer på vurderingen, herunder eventuelt anvendelse af eksterne rådgivere, foreslås det, at den formelt erhvervende virksomhed også kan anses som den regnskabsmæssigt erhvervende virksomhed.

Herved sikres det, at der på den ene side ikke kan spekuleres i, hvem der skal være den erhvervende virksomhed, samtidig med at det sikres, at virksomhederne ikke påføres unødige byrder.

Det foreslåede nye *stk. 2* vedrører koncernregnskabet, men kan ved fusion også få indvirkning på årsregnskabet, jf. henvisningen i årsregnskabslovens § 129, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 160, til koncernbestemmelserne.

Bestemmelsen får ingen indvirkning på årsregnskabet ved køb af dattervirksomheder, uanset om disse indregnes og måles til kostpris eller efter indre værdis metode. Det betyder, at en omvendt virksomhedsovertagelse vil medføre forskellig egenkapital i modervirksomhedens årsregnskab og koncernregnskabet, uanset om indre værdis metode anvendes.

De gældende bestemmelser i stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5, idet der dog i forslaget § 1, nr. 151, foreslås en ny affattelse af stk. 3, der bliver stk. 4.

Til nr. 151

Efter den gældende § 122, stk. 3, i årsregnskabsloven, der efter forslaget § 1, nr. 150, bliver stk. 4, skal negativ goodwill indregnes som en periodeafgrænsningspost under forpligtelser.

Den internationale regnskabsstandard IFRS 3, afsnit 34 kræver derimod, at negativ goodwill indregnes som en indtægt i resultatopgørelsen på overtagelsestidspunktet.

Det foreslås, at § 122, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres således, at negativ goodwill fremover skal indregnes som en indtægt i resultatopgørelsen på overtagelsestidspunktet. Herefter vil bestemmelsen ikke være i konflikt med IFRS.

Forskellen til IFRS opstod i 2001, da det på det tidspunkt var opfattelsen, at den dagældende bestemmelse i IAS 22 ikke kunne rummes indenfor det dagældende direktiv. Opfattelsen blev imidlertid ændret senere, hvilket også fremgår af Kommissionens forslag i 2002 til ændring af regnskabsdirektiverne, KOM(2002)259/2 endelig. Her fremgår det, at der ikke er konflikt mellem kravet om vurdering af overtagende part i IFRS og artikel 31 i 7. direktiv.

Direktivets ordlyd er ændret i det nye regnskabsdirektivs artikel 24, stk. 3, litra f. Den nye ordlyd vurderes at tydeliggøre, at direktivet ikke indeholder en konflikt i forhold til IFRS på dette punkt.

Den foreslåede ændring af lovens bestemmelse gennemfører således artikel 24, stk. 3, litra f, i det nye regnskabsdirektiv.

Negativ goodwill må antages kun at opstå sjældent. Årsagen er, at negativ goodwill er udtryk for, at der er betalt mindre for virksomheden end den reelle værdi heraf. Dette kan f.eks. ske, hvor sælger er tvunget til at sælge og derfor er villig til at acceptere en lavere pris end den reelle markedspris.

IFRS 3 anfører i afsnit 36, at hvis der konstateres negativ goodwill, skal der foretages en ny vurdering af købsprisallokeringen. Årsagen er, at negativ goodwill er så sjældent forekommende, at konstatering af negativ goodwill i sig selv er en indikation på en fejl i købsprisallokeringen.

Denne revurdering vil også skulle gennemføres under årsregnskabsloven.

De hidtil gældende bemærkninger til § 122, stk. 3, erstattes af ovenstående bemærkninger til stk. 3, som bliver til stk. 4.

Til nr. 152

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 123, 1. pkt., skal en virksomhedssammenslutning anses for foretaget ved regnskabsårets start, og der skal foretages tilpasning af sammenligningstal, når sammenlægningsmetoden anvendes. Dette er i praksis en udbredt model ved anvendelse af sammenlægningsmetoden, og den kendes f.eks. fra de amerikanske regnskabsregler.

Det nye regnskabsdirektiv regulerer ikke dette forhold, men overlader det til medlemsstaterne.

Sammenlægningsmetoden er ikke beskrevet under de internationale regnskabsstandarder, IFRS, men kan i praksis anvendes for virksomhedssammenslutninger under fælles kontrol. Det vil sige de samme virksomhedssammenslutninger, som sammenlægningsmetoden efter de foreslåede ændringer i §§ 121 og 122, jf. forslaget § 1, nr. 149-151, kan anvendes på efter årsregnskabsloven. IFRS 3 kræver anvendelse af overtagelsesmetoden, men da IFRS 3 netop ikke regulerer virksomhedssammenslutninger under fælles kontrol, giver dette i praksis virksomhederne en vis frihed til valg af metode til indregning og måling af disse virksomhedssammenslutninger.

Det ses i praksis, at sammenlægningsmetoden under IFRS både anvendes med overtagelse pr. den faktiske overtagelsesdato og med virkning tilbage i tid.

Det har været anført, at anvendelse af sammenlægningsmetoden med tilbagevirkende kraft, med tilpasning af sammenligningstal, kan være byrdefuld. Da direktivet ikke kræver, at metoden skal anvendes med tilbagevirkende kraft, foreslås det at ændre § 123.

Det foreslås således at affatte § 123 på ny, således at de gældende bestemmelser i § 123, 1. og 2. pkt., videreføres uændret som henholdsvis § 123, stk. 1 og stk. 3, mens der indsættes en ny bestemmelse som § 123, stk. 2.

Efter det foreslåede nye *stk. 2* får virksomhederne mulighed for at anse sammenlægningen som sket på erhvervelsestidspunktet. Det overlades således til de enkelte virksomheder at vurdere, om metoden skal anvendes med tilbagevirkende kraft.

Den anvendte metode skal naturligvis anvendes konsekvent for alle virksomhedssammenslutninger, som indregnes og måles efter sammenlægningsmetoden. Det skal fremgå af anvendt regnskabspraksis, om der er sket indregning med tilbagevirkende kraft, jf. den foreslåede præcisering af § 53, stk. 2, nr. 4, i forslaget § 1, nr. 83.

Uanset den gældende bestemmelse i § 123, 1. pkt., der med forslaget bliver § 123, stk. 1, kan en virksomhedssammenslutning efter sammenlægningsmetoden ikke anses for at være sket før det tidspunkt, hvor de involverede virksomheder blev underlagt fælles kontrol. Det skal dog bemærkes, at en fusion altid kan ske med regnskabsmæssig virkning tilbage til starten af regnskabsåret, jf. de selskabsretlige regler herom.

Det betyder, at hvis en virksomhed køber en dattervirksomhed fra en uafhængig part, skal købet indregnes og måles efter årsregnskabslovens § 122. Indregning skal ske pr. den dato, hvor der opnås kontrol med dattervirksomheden.

Hvis der derimod sker en efterfølgende fusion med dattervirksomheden, kan denne ske med regnskabsmæssig virkning tilbage til starten af regnskabsåret, dvs. fra et tidligere tidspunkt end virksomhedsovertagelsen. Der kan dog ikke ske tilpasning af sammenligningstal, da dette ikke er en del af de selskabsretlige regler om fusion med regnskabsmæssig tilbagevirkende kraft.

I det beskrevne eksempel vil fusionen skulle tage udgangspunkt i værdierne i koncernregnskabet. Det vil sige, at hvis der f.eks. ved overtagelsen er indregnet 100 i goodwill i koncernregnskabet, skal disse 100 også indregnes i koncernregnskabet efter fusionen, ligesom fusionen bevirker, at de skal indregnes i modervirksomhedens årsregnskab. En fusion med en dattervirksomhed efter købet

af dattervirksomheden kan således ikke anvendes til at fjerne goodwill og andre reguleringer, som er konstateret ved virksomhedsovertagelsen, fra balancen.

Den gældende bestemmelse i § 123, 2. pkt., foreslås som nævnt videreført som *stk. 3* uden ændringer.

De hidtil gældende bemærkninger til § 123, jf. specielle bemærkninger til § 123, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3339, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 153

Det foreslås, at § 125, *stk. 2, nr. 4*, ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, at § 120, stk. 2, foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 149.

Til nr. 154

I den gældende § 126, stk. 1, i årsregnskabsloven er der opregnet en række notekrav til årsregnskabet, der tilsvarende finder anvendelse på koncernregnskabet.

Det foreslås, at § 126, *stk. 1*, ophæves og erstattes af to nye stykker. Det foreslåede stk. 1 skal ses som led i gennemførelsen af det nye regnskabsdirektiv, der samlet regulerer kravene til årsregnskabet og koncernregnskabet.

Af det nye regnskabsdirektivs artikel 28, stk. 1, fremgår det bl.a., at noterne til koncernregnskabet skal indeholde de oplysninger, der kræves i artikel 16, 17 og 18 med de fornødne tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for koncernregnskaber.

Den foreslåede nye § 126, *stk. 1*, indeholder en række henvisninger til oplysningskrav til årsregnskabet, som finder tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet. Oplysningskravene svarer til de hidtil gældende oplysningskrav med visse ændringer og tilføjelser, som omtales nedenfor. Oplysningskravene i det nye stk. 1 er anført i den rækkefølge, de forventes at blive præsenteret i som følge af det foreslåede nye stk. 2, der ligeledes omtales nedenfor.

Henvisningen i den gældende § 126, stk. 1, nr. 3, til § 76 om egne kapitalandele er ikke medtaget i det nye stk. 1. Baggrunden for dette er, at § 76 foreslås ophævet, og at der i stedet indsættes en ny bestemmelse som § 77, hvorefter oplysningerne om egne kapitalandele ikke længere skal placeres i en note, men i ledelsesberetningen, jf. forslagets § 1, nr. 96 og 97. I lighed hermed foreslås det i forslagets § 1, nr. 157, at der i § 128, stk. 2, 1. pkt., indsættes krav om, at der i ledelsesberetningen i koncernregnskabet skal gives oplysninger om egne kapitalandele.

Henvisningen i den gældende § 126, stk. 1, nr. 4, til § 87 a om bevægelser på egenkapitalen er ikke medtaget i det nye stk. 1. Baggrunden for dette er, at § 87 a foreslås ophævet, og at der i stedet indsættes en ny bestemmelse som § 86 a, hvorefter egenkapitalopgørelsen ikke længere skal placeres i en note, men som et særskilt element i årsregnskabet, jf. forslagets § 1, nr. 108 og 111. I lighed hermed foreslås det i forslagets § 1, nr. 147, at der i § 118, stk. 1, indsættes krav om, at koncernregnskabet skal indeholde en egenkapitalopgørelse for koncernen, der er placeret som et særskilt element i koncernregnskabet.

Den foreslåede § 126, stk. 1, nr. 1, indeholder ligesom den gældende bestemmelse en henvisning til § 96, stk. 1, om segmentoplysninger. § 96, stk. 1, er dog ændret således, som det fremgår af forslaget § 1, nr. 120.

Den foreslåede § 126, stk. 1, nr. 2, bestemmer, at der skal gives oplysning om revisionshonorar, jf. § 96, stk. 2, på koncernniveau.

Der skal således gives oplysning om det samlede honorar til den eller de revisorer, der reviderer modervirksomheden og koncernvirksomhederne. Oplysningerne omfatter alle de revisorer, hvis arbejde danner grundlag for revisionen af koncernregnskabet. Den foreslåede bestemmelse er videreført uden ændringer fra den gældende § 126, stk. 1, nr. 9.

Den foreslåede § 126, stk. 1, nr. 3, bestemmer som noget nyt, at der skal gives oplysning om størrelsen og arten af indtægts- eller omkostningsposter, som er særlige på grund af deres størrelse eller art, jf. den foreslåede nye § 67 a, jf. forslaget § 1, nr. 89.

Den foreslåede § 126, stk. 1, nr. 4, bestemmer som noget nyt, at der skal gives oplysning om ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud, jf. den foreslåede nye § 95 a, jf. forslaget § 1, nr. 119.

Det følger af de særlige forhold for koncerner, at der kun skal gives oplysning om eventuelle forslag til udlodning af udbytte i modervirksomheden, ligesom det følger af den foreslåede § 118, stk. 4, jf. forslaget § 1, nr. 148, at minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes resultat skal opføres som en særskilt post i ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud.

Efter den foreslåede § 126, stk. 1, nr. 5, skal der gives en række oplysninger om anlægsaktiver.

Der er som noget nyt indsat en henvisning til den nyaffattede § 58, jf. forslaget § 1, nr. 86, om opskrevne anlægsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 og 38. Desuden er der indsat en henvisning til den foreslåede § 58 a, jf. forslaget § 1, nr. 87, om centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen af dagsværdi for aktiver og forpligtelser, og til den foreslåede nye § 58 b, jf. forslaget § 1, nr. 87, om oplysninger om afledte finansielle instrumenter, som løbende måles til dagsværdi. Endelig er der indsat en henvisning til den foreslåede § 58 c, jf. forslaget § 1, nr. 87, om oplysning om positive og negative forskelsbeløb, som konstateres ved første indregning af kapitalandele efter indre værdis metode i henhold til § 43 a. I koncernregnskabet skal indre værdis metode anvendes for kapitalandele i associerede virksomheder, jf. § 119, stk. 1, 2. pkt.

Henvisningen til den gældende § 88 om oplysninger om kostpris, opskrivninger om af- og nedskrivninger for anlægsaktiver er videreført fra den gældende § 126, stk. 1, nr. 5. Desuden er der indsat en henvisning til den foreslåede nye § 88 a, jf. forslaget § 1, nr. 112, om de særlige forudsætninger, der ligger til grund ved indregning og måling af udviklingsprojekter og skatteaktiver. Hertil skal det særligt bemærkes, at der ikke er tale om et direktivkrav. Henvisningen er dog foreslået indsat, idet de pågældende oplysninger tilsvarende vurderes at være relevante i koncernregnskabet.

Endvidere er der indsat en henvisning til den foreslåede nye § 88 b, jf. forslaget § 1, nr. 112, om oplysninger om finansielle anlægsaktiver, der måles til kostpris, og hvor de pågældende aktiver er indregnet til en højere værdi end dagsværdien.

Den foreslåede § 126, stk. 1, nr. 6, bestemmer, at der skal gives oplysning om eventualaktiver, jf. § 90 b. Den foreslåede bestemmelse er videreført uden ændringer fra den gældende § 126, stk. 1, nr. 6.

Den foreslåede § 126, stk. 1, nr. 7, bestemmer som noget nyt, at der skal gives en række oplysninger om virksomhedskapitalen, jf. den foreslåede nye § 87 a, jf. forslaget § 1, nr. 111.

Efter den foreslåede § 126, stk. 1, nr. 8, skal der gives en række oplysninger om forpligtelser.

Henvisningen til den gældende § 92 om gæld, der forfalder til betaling efter senere end fem år, er videreført fra den gældende § 126, stk. 1, nr. 7. Henvisningerne til den nyaffattede § 93, jf. forslaget § 1, nr. 113 og 114, om konvertible gældsbreve m.v., og til den foreslåede § 93 a, jf. forslaget § 1, nr. 115, om hensatte forpligtelser, er nye.

Efter den foreslåede § 126, stk. 1, nr. 9, skal der gives en række oplysninger om eventualforpligtelser.

Henvisningen til §§ 64 og 94-94 b i forslaget svarer indholdsmæssigt til henvisning til §§ 64, 94 og 94 a i den gældende § 126, stk. 1, nr. 1, idet kravene i den gældende § 64 indholdsmæssigt svarer til kravene i den nyaffattede § 64, jf. forslaget § 1, nr. 88, og den nye § 94 b, jf. forslaget § 1, nr. 117.

Efter den foreslåede § 126, stk. 1, nr. 10, skal der gives en række oplysninger om nærtstående parter.

Der skal medtages oplysninger om transaktioner med parter, som er nærtstående til koncernen. Derimod skal der ikke oplyses om transaktioner mellem nærtstående parter, der indgår i konsolideringen, jf. det nye regnskabsdirektivs artikel 28, stk. 1, litra a.

Henvisningen til §§ 69 og 98 c, stk. 1, 2, 4 og 6,⁵ er videreført fra henvisningen i den gældende § 126, stk. 1, nr. 2.

Henvisningen til den foreslåede § 68, jf. forslaget § 1, nr. 90, og til den nyaffattede § 98 a, jf. forslaget § 1, nr. 123, viderefører tilsammen henvisningen i den gældende § 68 i § 126, stk. 1, nr. 2, bortset fra, at henvisningen til den gældende § 98 a, stk. 3, om sammenligningstal udgår.

Henvisningen til den nyaffattede § 73, jf. forslaget § 1, nr. 93-95, viderefører henvisningen til den gældende § 73 i § 126, stk. 1, nr. 2, med mindre ændringer.

Henvisningen til den foreslåede § 97 b, jf. forslaget § 1, nr. 121, svarer indholdsmæssigt til den gældende henvisning til § 71 i den gældende § 126, stk. 1, nr. 2.

⁵ § 69 og § 98 c, stk. 6, der blev indført i årsregnskabsloven ved lov nr. 712 af 25. juni 2014, er ikke sat i kraft p.t., men forventes at være sat i kraft, når lovforslaget fremsættes.

Den foreslåede § 126, stk. 1, nr. 11, bestemmer som noget nyt, at der skal gives oplysninger om betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets udløb, jf. den foreslåede § 98 d, jf. forslaget § 1, nr. 125.

De hidtil gældende bemærkninger til § 126, stk. 1, erstattes af ovennævnte bemærkninger.

Den foreslåede § 126, stk. 2, fastslår, at noterne til koncernregnskabet, jf. stk. 1, skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.

Bestemmelsen svarer til den foreslåede nye § 52 a, jf. forslaget § 1, nr. 81, hvorefter noterne til årsregnskabet skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører. Dette er et direktivkrav for årsregnskaber, jf. artikel 15 i det nye regnskabsdirektiv. Direktivet indeholder ikke et tilsvarende krav for koncernregnskaber, idet direktivets artikel 28 om koncernregnskaber ikke henviser til artikel 15. Kravet foreslås dog også indsat for koncernregnskaber, fordi det anses for mest hensigtsmæssigt at lade samme struktur gælde for noterne til koncernregnskabet som for noterne til årsregnskabet.

De gældende bestemmelser i stk. 2-4 videreføres herefter som stk. 3-5, idet stk. 3, der bliver stk. 4, foreslås ændret, jf. forslaget § 1, nr. 155.

Til nr. 155

Efter den gældende § 126, stk. 3, 1. pkt., finder kravet i § 106 om oplysninger om vederlag m.v. til ledelsesmedlemmer tilsvarende anvendelse, hvis modervirksomheden er omfattet af regnskabsklasse D. Endvidere fremgår det af 2. pkt., at kravet i § 106 a finder tilsvarende anvendelse, hvis modervirksomheden er omfattet af regnskabsklasse D.

Det foreslås at ophæve 2. pkt. i 126, stk. 3, der bliver stk. 4. Forslaget er en konsekvens af, at § 106 a foreslås ophævet i forslaget § 1, nr. 134.

Til nr. 156

Den gældende § 126 i årsregnskabsloven opregner notekravene til koncernregnskabet, jf. forslaget § 1, nr. 154.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som § 126, stk. 6, hvori der stilles krav om, at det gennemsnitlige antal beskæftigede i pro rata-konsoliderede virksomheder skal oplyses særskilt i noterne til koncernregnskabet. Oplysningen skal gives for virksomhedens andel af gennemsnitligt antal beskæftigede i pro rata-konsoliderede virksomheder.

Baggrunden for forslaget er, at det nye regnskabsdirektiv i artikel 28, stk. 1, litra b, kræver, at de pågældende oplysninger skal gives i noterne til koncernregnskabet.

Endvidere foreslås det, at der i § 126 indsættes en ny bestemmelse som stk. 7, hvorefter der skal gives yderligere oplysninger, når sammenlægningsmetoden, jf. § 123, som foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 152, anvendes til indregning og måling af virksomhedssammenslutninger. Kravet følger af artikel 25, stk. 3, i det nye regnskabsdirektiv.

Det foreslås således, at det skal oplyses, hvorledes anvendelsen af sammenlægningsmetoden har påvirket virksomhedens reserver. Årsagen er, at forskellen mellem det beløb, der vederlægges for

kapitalandelene i dattervirksomheden og den regnskabsmæssige indre værdi i dattervirksomheden tillægges, henholdsvis fratrækkes, i de reserver, der kan anvendes til at dække underskud, jf. den foreslåede bestemmelse i § 123, stk. 3, jf. forslaget § 1, nr. 152.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 126, stk. 7, skal der således oplyses om, hvilke reserver der påvirkes og med hvilket beløb. Disse oplysninger kan gives i en særlig note eller i egenkapitalopgørelsen.

Endvidere foreslås det, at det skal oplyses om navn og hjemsted for de dattervirksomheder, som i regnskabsåret er indregnet efter sammenlægningsmetoden, jf. kravet herom i direktivets artikel 25, stk. 3.

Til nr. 157

Årsregnskabslovens § 128 indeholder regler om koncernens ledelsesberetning.

Den gældende § 128, stk. 2, indeholder henvisninger til en række bestemmelser om ledelsesberetningen til årsregnskabet, som finder tilsvarende anvendelse på ledelsesberetningen til koncernregnskabet.

Det foreslås, at det gældende stk. 2 ophæves og erstattes af to nye stykker, således at det nye stk. 2 viderefører det gældende stk. 2, 1. og 3. pkt., med visse ændringer, mens det nye stk. 3 viderefører det gældende stk. 2, 2. pkt., med visse ændringer. De særlige krav, der stilles til koncernregnskabet, når modervirksomheden er omfattet af regnskabsklasse D, er således udskilt til det nye stk. 3.

Den foreslåede § 128, stk. 2, 1. pkt., henviser således til bestemmelserne i §§ 76 a og 77 i regnskabsklasse B, således som disse bestemmelser er affattet i forslaget § 1, nr. 97. Endvidere henviser bestemmelsen til §§ 99-99 b og 101 i regnskabsklasse C.

Som det fremgår, henvises der bl.a. til § 99 a om redegørelse for samfundsansvar. § 99 a finder således tilsvarende anvendelse på koncernens redegørelse for samfundsansvar. § 99 a er foreslået ændret i forslaget § 1, nr. 128. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 128. Endvidere henvises til den foreslåede overgangsbestemmelse i § 7 vedrørende redegørelse for samfundsansvar i koncernregnskaber og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede § 128, stk. 2, 1. pkt., indeholder ikke henvisning til den foreslåede nye § 99 c om beretning om betaling til myndigheder, jf. forslaget § 1, nr. 131, da beretningen til koncernregnskabet om betaling til myndigheder er reguleret i den foreslåede § 128 a, jf. forslaget § 1, nr. 159.

Den foreslåede § 128, stk. 2, 2. pkt., viderefører den gældende § 128, stk. 2, 3. pkt., således at oplysninger om filialer i udlandet efter § 99, stk. 1, nr. 11, der bliver nr. 10 som følge af den foreslåede ændring til § 99 i forslaget § 1, nr. 127, kan undlades i koncernens ledelsesberetning som hidtil.

Den foreslåede § 128, stk. 3, vedrører de yderligere bestemmelser, der finder anvendelse på koncernens ledelsesberetning, hvis modervirksomheden er omfattet af reglerne i regnskabsklasse D.

Den foreslåede § 128, stk. 3, 1. pkt., viderefører den gældende § 128, stk. 2, 2. pkt., således at der som hidtil henvises til § 107 og § 107 b, stk. 1, nr. 6, og stk. 3 og 4.

De gældende bestemmelser i § 128, stk. 3 og 4, videreføres uden ændringer som stk. 4 og 5.

Til nr. 158

Det foreslås, at henvisningerne i årsregnskabslovens § 128, stk. 4, der bliver stk. 5 som følge af forslaget § 1, nr. 157, ændres til § 22, stk. 4, § 78, stk. 6, og § 102, stk. 8.

Der er alene tale om redaktionelle ændringer som følge af de foreslåede ændringer til §§ 22, 78 og 102 i forslaget § 1, nr. 34, 98 og 133.

Til nr. 159

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i årsregnskabsloven som § 128 a.

Den foreslåede § 128 a, stk. 1, gennemfører sammen med den foreslåede § 99 c, jf. forslaget § 1, nr. 131, kravet i det nye regnskabsdirektivs kapitel 10 og regulerer kravet om aflæggelse af en beretning om betaling til myndigheder i ledelsesberetningen på koncernniveau i det omfang, en koncernvirksomhed udøver aktivitet som omfattet af § 99 c, stk. 1, og gælder for store modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D. Virksomheder, der aflægger koncernregnskab efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, skal følge koncerndefinitionen i IFRS. Dette gælder uanset, om virksomheden er omfattet af regnskabsklasse D og derfor forpligtet til at anvende IFRS, eller om virksomheden frivilligt anvender IFRS, jf. § 137.

Med den foreslåede § 128 a, stk. 2, skabes der sammenhæng mellem virksomhedens finansielle regnskab og beretningen om betalinger til myndigheder.

Med henvisningen til § 114, stk. 2, i den foreslåede § 128 a, stk. 3, gives der mulighed for at udeholde en koncernvirksomheds betalinger fra koncernens beretning om betalinger til myndigheder i det omfang

1. virksomheden er en dattervirksomhed, og betydelige og vedvarende hindringer i væsentlig grad begrænser modervirksomhedens udøvelse af sine rettigheder og dattervirksomhedens aktiver eller ledelse,
2. virksomheden er en dattervirksomhed, og de nødvendige oplysninger ikke kan indhentes inden for en rimelig frist eller uden forholdsmæssigt store omkostninger,
3. virksomheden er en dattervirksomhed, der ikke tidligere har indgået i koncernregnskabet ved konsolidering, og modervirksomheden udelukkende besidder kapitalandelene i dattervirksomheden med henblik på efterfølgende at overdrage dem, eller
4. virksomheden er en erhvervsdrivende moderfond, der selv kun i begrænset omfang udøver erhvervsaktiviteter og ikke, bortset fra konvertible gældsbreve og ikkeudbetalt udbytte, har tilgodehavender hos eller har stillet sikkerhed for nogen af sine dattervirksomheder.

Den foreslåede § 128 a, stk. 4, har til formål at friholde en modervirksomhed fra pligten til selv at udarbejde beretning om betalinger til myndigheder på koncernniveau i det omfang, oplysningerne indgår i beretningen for en højere koncern. Uanset at det ikke udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, er det lagt til grund, at den højere liggende koncern både er forpligtet til og rent

faktisk også udarbejder en beretning om betaling til myndigheder, hvori oplysningerne om betalingerne fra den førstnævnte modervirksomhed og den koncern, hvori den er modervirksomhed, indgår.

Den foreslåede § 128 a, stk. 5, vedrører den situation, hvor modervirksomheden efter den gældende § 112, stk. 2, nr. 2, undlader at aflægge koncernregnskab, idet den er dattervirksomhed af en højere modervirksomhed i et ikke EU/EØS-land, der udarbejder koncernregnskab efter regler, der i det mindste er ligeværdige med reglerne for konsoliderede regnskaber efter det nye regnskabsdirektiv og årsregnskabsloven og er revideret af personer, der er autoriseret i medfør af den nationale lovgivning, hvorunder den højere modervirksomhed henhører. Der kan eksempelvis være tale om en højere modervirksomhed, der er hjemmehørende i USA. I det omfang der ikke er udarbejdet koncernregnskab for den koncern, hvori førstnævnte modervirksomhed er modervirksomhed, er der ikke er noget koncernregnskab, hvori beretningen om betalinger til myndigheder for den koncern, hvori den i 1. pkt. førstnævnte virksomhed er modervirksomhed, kan indarbejdes. Det følger i denne situation af bestemmelsen, at beretningen i stedet skal indgå i modervirksomhedens egen årsrapport. Bestemmelsen i § 99 c, stk. 6, jf. forslaget § 1, nr. 131, finder i denne forbindelse tilsvarende anvendelse.

Til nr. 160

Den gældende § 129 i årsregnskabsloven indeholder regler om fusionsregnskaber, som det i dag er frivilligt at udarbejde. Bestemmelsen finder dog også anvendelse på åbningsbalancen ved en fusion. Åbningsbalancen vil være udgangspunktet for udarbejdelsen af det kommende årsregnskab.

Efter den gældende § 129 finder reglerne for modervirksomheden anvendelse på den fortsættende virksomhed, og reglerne for dattervirksomhederne finder anvendelse på den ophørende virksomhed. Koncernregnskabsreglerne overføres således på fusionsregnskabet.

En fusion er en virksomhedssammenslutning og skal indregnes og måles på samme måde som en koncernetablering.

Der foreslås en ny affattelse af § 129, stk. 1, 2. pkt.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede nye § 122, stk. 2, jf. forslaget § 1, nr. 150. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede nye § 122, stk. 2, hvor det er nærmere beskrevet, hvem som skal anses for den erhvervende virksomhed i en virksomhedssammenslutning.

Den foreslåede ændring af § 129, stk. 1, 2. pkt., vil finde tilsvarende anvendelse ved spaltning, jf. henvisningen i årsregnskabslovens § 130 til § 129.

De hidtil gældende bemærkninger til § 129, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 129, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3340-3341, vil fortsat være gældende, med ovenstående ændringer.

Til nr. 161-163

Efter den gældende § 134 a, stk. 3, i årsregnskabsloven er virksomheder, der kun udsteder gældsinstrumenter, som er optaget til handel på et reguleret marked, undtaget fra pligten til at offentliggøre delårsrapporter, hvis den pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro eller en tilsvarende værdi i anden valuta. Baggrunden for undtagelsen er, at når der er tale om instrumenter

med en forholdsvis stor stykstørrelse, henvender investeringen sig primært til professionelle investorer, som ikke har samme behov for beskyttelse som f.eks. private investorer.

Der foreslås en ændring af § 134 a, stk. 3, således at beløbsgrænsen for de omhandlede gældsinstrumenter forhøjes til 100.000 euro. Det betyder, at de pågældende virksomheder fritages for at udarbejde delårsrapport, hvis den pålydende værdi pr. enhed udgør mindst 100.000 euro eller, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro, en tilsvarende værdi på udstedelsestidspunktet. Virksomhederne skal således fremover offentliggøre delårsrapporter, hvis værdien er på under 100.000 euro, jf. dog den foreslåede overgangsregel for visse virksomheder, der indsættes i § 134 a som stk. 4, og som omtales nedenfor.

Den foreslåede ændring af § 134 a, stk. 3, gennemfører artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

Artikel 2, stk. 2, i det nævnte ændringsdirektiv indeholder en ændring af artikel 8 i gennemsigtighedsdirektivet (2004/109/EF). Gennemførelsesfristen for bestemmelsen var den 1. juli 2012, men ved en fejl er bestemmelsen ikke foreslået gennemført tidligere.

Ændringen af direktiv 2004/109/EF er begrundet med, at grænsen på 50.000 euro ikke længere afspejler sondringen mellem private og professionelle investorer, hvad investeringskapacitet angår, eftersom også private investorer foretager investeringer på mere end 50.000 euro i en enkelt transaktion.

I det foreslåede nye stk. 4 foreslås det, at der indføres en overgangsordning for de gældsinstrumenter, som er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010.

Efter forslaget vil virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010, fortsat være undtaget fra pligten til at offentliggøre delårsrapporter, hvis den pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. Forslaget betyder, at disse virksomheder heller ikke skal offentliggøre halvårsrapporter. Den foreslåede undtagelse gælder i hele gældsinstrumenternes løbetid.

De foreslåede ændringer til § 134 a er i overensstemmelse med de tilsvarende regler i § 27, stk. 11, i lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 164

Den foreslåede ændring af § 135, stk. 4, således at henvisningen også omfatter den foreslåede § 7, stk. 4, er en konsekvens af forslaget om at indsætte et nyt stk. 4 i § 7, jf. forslagets § 1, nr. 16. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 165

Den foreslåede ændring af § 135 a, stk. 1, 1. pkt., præciserer, at de revisorer, der efter årsregnskabslovens § 135 a kan revidere års- og koncernregnskaber eller afgive andre erklæringer i relation til årsrapporten, omfatter alle revisorer, der er godkendt hertil efter revisorloven.

Det betyder, at den lovpligtige revision, jf. stk. 1, 1. pkt., kan udføres af såvel statsautoriserede og registrerede revisorer som udenlandske revisorer, der er godkendt efter revisorlovens 10, stk. 3. Derimod vil revisorer, der i medfør af revisorlovens § 11 har adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer, ikke kunne revidere års- og koncernregnskaber, da revisorlovens § 11 netop indeholder forbud mod, at sådanne revisorer kan afgive erklæringer, der vedrører lovpligtig revision af års- og koncernregnskaber.

Andre erklæringer end revisionspåtegninger, som er afgivet i forbindelse med den lovpligtige revision, jf. stk. 1, 2. pkt., kan afgives af både statsautoriserede og registrerede revisorer, udenlandske revisorer, der er godkendt efter revisorlovens 10, stk. 3, samt revisorer, der i medfør af revisorlovens § 11 har adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer. Det gælder således også revisionspåtegninger afgivet i forbindelse med en frivillig revision af et årsregnskab, der ikke er omfattet af revisionspligt.

De hidtil gældende bemærkninger til § 135 a, jf. specielle bemærkninger til § 135 a: Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1749-1752 vil fortsat være gældende med ovenstående præcisering.

Til nr. 166

Det foreslås, at direktivhenvisningerne i § 136, stk. 1, ændres til det nye regnskabsdirektiv, som nu er gældende på området.

Til nr. 167

Virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, har pligt til at udarbejde koncernregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, IFRS, jf. EU's IFRS-forordning, forordning 1606/2002/EF af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.

Årsregnskabslovens § 137, stk. 2, kræver, at de virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og som ikke udarbejder koncernregnskab, skal udarbejde årsregnskab efter IFRS.

Årsregnskabsloven indeholder i § 137, stk. 1, en mulighed for, at alle virksomheder omfattet af loven, som ikke er forpligtet til at anvende IFRS, frivilligt kan vælge at udarbejde års- og/eller koncernregnskab efter IFRS i stedet for efter lovens almindelige regler.

Det vurderes, at denne mulighed primært anvendes af større virksomheder. Muligheden er særligt aktuell for virksomheder, som enten aktuelt skal hente kapital hos en bredere gruppe af investorer, eller som forventer at skulle hente kapital indenfor en overskuelig årrække.

IFRS har en høj kvalitet og er det mest anerkendte regelsæt for regnskaber globalt.

Den høje informationsværdi af de regnskaber, som udarbejdes efter IFRS, medfører dog, at anvendelsen af IFRS er meget byrdefuld. Ikke mindst kræver opfyldelse af de omfattende oplysningskrav mange ressourcer hos virksomhederne.

Anvendelse af IFRS er således ikke et reelt alternativ til årsregnskabsloven for langt de fleste danske virksomheder.

International Accounting Standards Board (IASB) har også erkendt, at deres standarder primært er rettet mod store, børsnoterede virksomheder. De har derfor udarbejdet en "light-udgave", som benævnes "IFRS for SMEs". Denne standard har vundet bred opbakning i mange lande, da den opfattes som et godt alternativ til nationale regnskabsregler.

Det foreslås derfor, at Erhvervsstyrelsen i en ny bestemmelse, der indsættes i årsregnskabsloven som § 137 a, får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at små og mellemstore virksomheder kan fravige kravene i årsregnskabsloven, hvis de ønsker at anvende IFRS for SMEs i den udstrækning, dette er muligt inden for rammerne af det nye regnskabsdirektiv.

IFRS for SMEs indeholder flere oplysningskrav end årsregnskabsloven, men betydeligt færre end IFRS. Det vurderes, at regnskaber efter IFRS for SMEs vil være lidt mere byrdefulde at udarbejde end årsregnskaber efter årsregnskabsloven, men de vil også have en lidt højere informationsværdi.

En række danske interessenter har efterlyst muligheden for at anvende IFRS for SMEs i Danmark. Inden den foreslåede bemyndigelse udnyttes, vil Erhvervsstyrelsen undersøge det konkrete behov for at anvende regnskabsstandarder. Hvis der er udbredt ønske om at anvende standarden, vil Erhvervsstyrelsen igangsætte en analyse af forskelle mellem årsregnskabsloven og IFRS for SMEs med henblik på at fastslå, hvilke bestemmelser i loven virksomhederne i givet fald skal kunne fravige, hvis de vælger at anvende IFRS for SMEs.

Da såvel årsregnskabsloven som IFRS for SMEs er baseret på de internationale regnskabsstandarder, vurderes det, at forskellene vil være begrænsede. Det vurderes dog på trods heraf hensigtsmæssigt at tillade, at virksomhederne får mulighed for at anvende IFRS for SMEs, hvis det viser sig, at der er et udbredt ønske om at anvende standarden.

IFRS for SMEs ændres med jævne mellemrum. Det foreslås derfor, at det ikke fastsættes direkte i loven, hvilke af lovens bestemmelser virksomhederne skal kunne fravige, hvis de vælger at anvende IFRS for SMEs, men at der derimod gives Erhvervsstyrelsen bemyndigelse til at fastsætte regler herom ved bekendtgørelse. Bekendtgørelsen vil i så fald løbende blive justeret, når ændringer i IFRS for SMEs nødvendiggør dette.

Der kan naturligvis kun fastsættes fravigelser, som ligger inden for rammerne af det nye regnskabsdirektiv. Der vil først blive åbnet op for muligheden for at anvende IFRS for SMEs, når det er vurderet, hvilke konflikter der måtte være mellem direktivet på den ene side og IFRS for SMEs på den anden.

Netop direktivkravene kan medføre, at IFRS for SMEs måske ikke kan følges 100 pct., men f.eks. alene 95 pct.

Det vil naturligvis være en forudsætning, at de virksomheder, som vælger IFRS for SMEs, anvender standarden fuldt ud, i det omfang bestemmelserne kan rummes indenfor dansk lovgivning.

Til nr. 168

Det fremgår af den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 138, stk. 1, at årsrapporten for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og C skal være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning. For virksomheder omfattet af regnskabsklasse D er fristen 4 måneder.

Det foreslås, at indsendelsesfristen i § 138, stk. 1, for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og C forlænges fra 5 til 6 måneder, således at årsrapporten skal være modtaget i styrelsen senest 6 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Baggrunden for forslaget er et ønske om, at fristen for indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen harmoniseres med fristen for indsendelse af selvangivelse til SKAT for de mange virksomheder omfattet af årsregnskabslovens regnskabsklasse B og C, der har kalenderåret som regnskabsår. For disse virksomheder bliver fristen for indsendelse af årsrapport til Erhvervsstyrelsen og selvangivelse til SKAT herefter den samme, dvs. 30. juni.

Virksomheder med regnskabsafslutning i perioden 1. februar til 31. marts vil dog ikke opleve, at indsendelsesfristen til Erhvervsstyrelsen bliver den samme som fristen for indsendelse af selvangivelse til SKAT, da disse virksomheder har en kortere frist end 6 måneder for indsendelse til SKAT. Dette vurderes dog at vedrøre et begrænset antal virksomheder. De pågældende virksomheder bliver ikke dårligere stillet efter forslaget, end de er i dag, da fristen for indsendelse af årsrapport til Erhvervsstyrelsen som nævnt forlænges fra 5 til 6 måneder.

Den foreslåede ændring af fristen for indsendelse af årsrapport for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og C ligger inden for rammerne af det nye regnskabsdirektivs artikel 30, stk. 1, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne inden for en rimelig frist, som ikke må være længere end 12 måneder efter balancetidspunktet, skal sikre, at virksomhederne offentliggør årsrapporten. Der var i de tidligere regnskabsdirektiver ikke nogen frist for, hvornår årsrapporten senest skulle offentliggøres.

Den danske indsendelsesfrist for årsrapporter har i en årrække været kortere end i andre EU-lande. Det skyldes blandt andet et ønske om, at årsrapporten for en dansk virksomhed fortsat skal have en vis aktualitet, når den bliver offentliggjort. De nuværende frister i § 138, stk. 1, har således været gældende siden 2001. Inden da var fristen på 6 måneder for de virksomheder, som i dag er omfattet af regnskabsklasse B og C. Med forslaget er der således tale om en genindførelse af den frist, der var gældende før 2001. Det vurderes, at en forlængelse af indsendelsesfristen med én måned ikke vil have væsentlig betydning for årsrapportens aktualitet på offentliggørelsestidspunktet.

For virksomheder omfattet af regnskabsklasse D fastholdes fristen på 4 måneder, da dette er et krav for børsnoterede virksomheder i henhold til artikel 4, stk. 1, i gennemsigtighedsdirektivet (2004/109/EF).

De hidtil gældende bemærkninger til § 138, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 138, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3346-3347, Folketingstidende 2005-06, A,

L 50 som fremsat, side 1752, og Folketingstidende 2013-14, A, L 23 som fremsat, side 9-10, fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 169

Det foreslås, at henvisningen i årsregnskabslovens § 138, stk. 4, til § 4, stk. 6, ændres til § 4, stk. 7.

Der er alene tale om en redaktionel konsekvensændring som følge af forslaget § 1, nr. 6 og 7, der indebærer, at det gældende stk. 6 i § 4 videreføres uden ændringer som stk. 7.

Til nr. 170

Den foreslåede ændring af henvisningen i årsregnskabslovens § 141, stk. 2, 4. pkt., fra § 9, stk. 4, til § 9, stk. 6, er en konsekvens af, at der i forslaget § 1, nr. 20 og 24, indsættes to nye stykker i § 9, hvorefter den gældende § 9, stk. 4, videreføres som § 9, stk. 6, uden ændringer.

Til nr. 171

Det foreslås, at direktivhenvisningen i årsregnskabslovens § 144, stk. 1, nr. 2, ændres til det nye regnskabsdirektiv, som nu er gældende på området.

Til nr. 172

Den foreslåede ændring af overskriften før den gældende § 145 i årsregnskabsloven er en konsekvens af forslaget til indsættelse af ny § 146 a, der vedrører de dokumenter, der skal indsendes sammen med årsrapporten for dattervirksomheder, der benytter undtagelser for henholdsvis små og mellemstore virksomheder i forslaget til ny § 22 c og ny § 78 a.

Til nr. 173

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i årsregnskabsloven som § 146 a, der regulerer de dokumenter, der skal indsendes sammen med årsrapporterne for dattervirksomheder, der benytter de to foreslåede, nye undtagelsesmuligheder i lovens § 22 c og § 78 a.

Bestemmelsen skal således ses i sammenhæng med forslaget til disse bestemmelser, jf. forslaget § 1, nr. 36 og 100.

Det foreslås i den nye § 146 a, stk. 1, nr. 1 og 2, at dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport skal indsende koncernregnskabet for modervirksomheden, hvori dattervirksomheden indgår. Hvis koncernregnskabet er aflagt af en modervirksomhed, der allerede har indsendt dette til Erhvervsstyrelsen, kan dattervirksomheden vælge i stedet at henvise hertil.

Herudover foreslås det i § 146 a, stk. 2, at de to erklæringer, der i henhold til forslaget til ny § 22 c, stk. 1, nr. 4 og 5, henholdsvis § 78 a, stk. 1, nr. 4 og 5, skal udarbejdes, skal indsendes sammen med årsrapporten, jf. dog stk. 3. Det drejer sig om erklæringen om, at alle af dattervirksomhedens virksomhedsdeltagere er indforstået med, at undtagelsen benyttes og erklæringen om modervirksomhedens garanti for dattervirksomhedens forpligtelser.

Det foreslås i § 146 a, stk. 3, at de to erklæringer kun skal indsendes det første år, for hvilket erklæringerne afgives.

De modtagne dokumenter skal indsendes sammen med dattervirksomhedens årsrapport. Det vil således ikke være muligt at indsende koncernregnskabet eller de påkrævede erklæringer

efterfølgende. Hvis koncernregnskabet ikke foreligger, når dattervirksomhedens årsrapport skal indsendes, vil undtagelsen ikke kunne benyttes.

Erhvervsstyrelsen offentliggør de modtagne dokumenter.

Kravet om offentliggørelse af koncernregnskabet for modervirksomheden og de to erklæringer gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 4 og 7.

Til nr. 174

Efter den gældende § 148, stk. 1, i årsregnskabsloven skal statslige aktieselskaber indsende selskabets halvårsrapport, så den er modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 2 måneder efter udløbet af den pågældende 6-måneders-periode.

Det foreslås, at indsendelsesfristen i § 148, stk. 1, ændres fra 2 til 3 måneder.

Statslige aktieselskaber er ligesom børsnoterede virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. den gældende § 7, stk. 1, nr. 4, i årsregnskabsloven.

Indsendelsesfristen for halvårsrapporter for børsnoterede virksomheder er ændret fra 2 til 3 måneder i gennemsigtighedsdirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU artikel 1, stk. 4, som ændrer artikel 5, stk. 1, i direktiv 2004/109/EF. For børsnoterede virksomheder er indsendelsesfristen for halvårsrapporter ikke fastsat i årsregnskabsloven, men i § 31, stk. 3, i indsendelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 837 af 14. august 2012 med senere ændringer), som bl.a. er udstedt med hjemmel i § 148 a i årsregnskabsloven. Ændringen vil for de børsnoterede virksomheder derfor blive gennemført ved en ændring af indsendelsesbekendtgørelsen.

Indsendelsesfristen foreslås forlænget tilsvarende for de statslige aktieselskaber, således at indsendelsesfristen for halvårsrapporter fortsat vil være ens for børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber.

De hidtil gældende bemærkninger til § 148 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 175

I årsregnskabsloven anvendes flere steder udtrykket ”velfungerende marked” om et marked, hvor aktiver og forpligtelser handles løbende, og hvor der er gennemskuelig i prisfastsættelsen. Et eksempel herpå er en fondsbørs.

I den internationale regnskabsstandard IFRS 13 anvendes udtrykket ”aktivt marked” med samme betydning som den ovenfor nævnte.

Det foreslås derfor, at ”velfungerende marked” i årsregnskabsloven ændres til ”aktivt marked” således, at der anvendes samme begreb i årsregnskabsloven som i IFRS 13, og at der indsættes en udtrykkelig definition heraf i *bilag 1 under A, Generelt, som nr. 1, Aktivt marked*. Herved undgås det, at der opstår forvirring omkring, hvorvidt definitionen i årsregnskabsloven afviger fra IFRS.

I andre af forslagets bestemmelser er ”velfungerende marked” ligeledes ændret til ”aktivt marked”.

Det foreslås, at indholdet i de gældende numre, nr. 1-7 i bilag 1, A, videreføres uændret som nr. 2-8.

Til nr. 176

Bilag 1 til årsregnskabsloven indeholder under B. Koncerner mv., nr. 5, en definition af associeret virksomhed. Det fremgår heraf, at en associeret virksomhed defineres som en virksomhed, hvori en anden virksomhed har betydelig, men ikke bestemmende indflydelse.

Denne definition anses for at være i overensstemmelse med den internationale regnskabsstandard IAS 28.

I henhold til det nye regnskabsdirektiv skal en virksomhed – eller dens dattervirksomheder – også have en ejerandel i den anden virksomhed, for at der kan være tale om et associeringsforhold.

Det foreslås derfor, at definitionen i bilag 1, B, nr. 5, af associeret virksomhed ændres i overensstemmelse hermed. Ændringen gennemfører således definitionen af associeret virksomhed i artikel 2, nr. 13, i det nye regnskabsdirektiv.

Dette medfører samtidig en tilbagevenden til den udformning, definitionen havde, indtil den blev ændret ved lov nr. 516 af 12. juni 2009.

Herefter vil det være en betingelse for, at der kan være tale om et associeringsforhold, at en virksomhed – eller dens dattervirksomheder – skal have en ejerandel i den anden virksomhed og samtidig udøve betydelig indflydelse.

Ændringen medfører, at der som tidligere nævnt vil være en forskel mellem definitionen på associeret virksomhed i årsregnskabsloven og i IFRS. Det vurderes dog, at forskellen kun vil få betydning i få tilfælde, da den betydelige indflydelse i en anden virksomhed typisk opnås gennem ejerskab af kapitalandele med tilhørende stemmerettigheder.

Kravet om besiddelse af ejerandele anses for at være eneste forskel i årsregnskabslovens definition som foreslået og definitionen i IAS 28.

Ligesom under IAS 28 skal eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner af kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, indgå i vurderingen af, om der foreligger et associeringsforhold.

Ved opgørelsen af stemmerettigheder i en associeret virksomhed ses der, som for dattervirksomheder, bort fra stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af den associerede virksomhed selv eller dens dattervirksomheder.

Loven indeholder ikke nogen definition af fælles ledede virksomheder. Disse vil være at betragte som associerede virksomheder, da der netop er tale om betydelig indflydelse, men ikke kontrol. Ved indregning, måling og præsentation af investeringer i fælles ledede virksomheder i koncernregnskabet kan bestemmelserne i lovens § 124 om pro-rata konsolidering dog finde anvendelse. Det betyder, at fælles ledede virksomheder kan indregnes, måles og præsenteres anderledes end associerede virksomheder.

De hidtil gældende bemærkninger til definitionen af associeret virksomhed i bilag 1, B, nr. 5, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 177

Det foreslås, at der i årsregnskabsloven indsættes en definition på kortfristede aktiver i bilag 1, C. Årsrapportens elementer, som nr. 4.

Langfristede aktiver defineres ikke, da alle aktiver, som ikke er kortfristede, pr. definition er langfristede.

Et aktiv anses for kortfristet, når det forventes realiseret eller besiddes med salg eller forbrug for øje, som et led i virksomhedens almindelige driftscyklus, når det forventes realiseret inden for 12 måneder efter balancedagen, eller når der er tale om likvider, som ikke er underlagt nogen begrænsninger i forhold til omsætteligheden.

Den foreslåede definition er den samme som i den internationale regnskabsstandard IAS 1, afsnit 66. Definitionen foreslås indført som følge af, at der i forslaget § 1, nr. 178, indføres et nyt skema i årsregnskabsloven, som giver virksomhederne mulighed for at opstille balancen i kontoform, hvor der foretages en opdeling af aktiver og forpligtelser i henholdsvis kortfristede og langfristede.

Der vil i meget stor udstrækning være sammenfald mellem definitionen på kortfristede aktiver og omsætningsaktiver, ligesom der vil være stort sammenfald mellem langfristede aktiver og anlægsaktiver.

Det foreslås, at de gældende definitioner i nr. 4-12 i bilag 1, C, videreføres uændret som nr. 5-13.

Til nr. 178

De gældende bestemmelser i §§ 23 og 79 i årsregnskabsloven angiver, at balance og resultatopgørelse skal opstilles i skematisk form i overensstemmelse med skemaerne i lovens bilag 2. § 23 foreslås ændret i forslaget § 1, nr. 37-40, og § 79 foreslås ophævet i forslaget § 1, nr. 101.

Det gældende bilag 2 i årsregnskabsloven indeholder således skemaer for balancen og resultatopgørelsen. Disse skemaer angiver nærmere, hvilke poster der skal fremgå af henholdsvis balancen og resultatopgørelsen. Balancen kan opstilles i enten kontoform eller beretningsform. For så vidt angår resultatopgørelsen, er det muligt at vælge et skema, hvor omkostningerne er opdelt efter henholdsvis art eller funktion.

Det nye regnskabsdirektiv medfører behov for, at der foretages ændringer i skemaerne, ligesom den internationale tilpasning af årsregnskabsloven giver anledning til ændringer i skemaerne. Der er desuden behov for at indføre et nyt skema.

Derfor foreslås det, at det gældende bilag 2 ophæves og erstattes af et nyt bilag 2, der er indsat som bilag 1 til lovforslaget.

De nye skemaer ligger inden for rammerne af de opstillingsskemaer, som direktivet kræver eller tillader, jf. direktivets artikel 10, 11 og 13 og bilag III-VI.

Det nye skema 1, Skema for balance i kontoform (regnskabsklasse B, C og D), viderefører det gældende skema 1 med følgende ændringer:

- 1) Under "Immaterielle anlægsaktiver" ændres posten "Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder koncessioner, patenter, varemærker og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter", således, at "koncessioner" og "varemærker" udgår af posten.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 33, stk. 1, i forslaget § 1, nr. 44. For en nærmere omtale af dette kan der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 44.

- 2) Under "Finansielle anlægsaktiver" udgår nr. 7, "Egne kapitalandele". Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 35 blev ophævet ved lov nr. 516 af 12. juni 2009.
- 3) Under "Værdipapirer og kapitalandele" udgår "Egne kapitalandele" som en konsekvens af ændringen under nr. 2.
- 4) Under "Egenkapitalen" udgår "Reserve for egne kapitalandele" ligeledes som en konsekvens af ændringen under nr. 2.
- 5) Under "Tilgodehavender" udgår posten "Igangværende arbejder for fremmed regning", da denne post ikke fremgår af direktivets skemaer.
- 6) Under "Gældsforpligtelser" ændres rækkefølgen og benævnelsen af nogle af posterne, således som det fremgår af skemaet.

Det nye skema 2, Skema for balance i kontoform – opdeling i lang- og kortfristede aktiver og passiver (regnskabsklasse B, C og D), er et nyt balanceskema, hvor der for både aktiverne og forpligtelserne foretages en opdeling i kortfristede henholdsvis langfristede aktiver og forpligtelser.

Baggrunden for forslaget er ønsket om at tilpasse årsregnskabsloven til den internationale udvikling på regnskabsområdet. Skemaet er således inspireret af IFRS, hvor der ligesom under passiverne foretages en opdeling af aktiverne i kortfristede henholdsvis langfristede. Herved udnyttes en mulighed i det nye regnskabsdirektivs artikel 11 for at indføre et sådant skema.

For så vidt angår de langfristede forpligtelser, kan der være en forskel i klassifikationen af disse alt efter, om virksomhederne aflægger årsrapport efter årsregnskabsloven eller efter IFRS.

Årsregnskabslovens definition på langfristede forpligtelser fremgår af årsregnskabslovens § 26, stk. 3, der bliver stk. 2 som følge af den foreslåede ophævelse af § 26, stk. 2, i forslaget § 1, nr. 41. Heraf fremgår det, at forpligtelser, der har en løbetid på mere end et år, anses for langfristede. Hvis en virksomhed har optaget lån med løbetid på flere år, kan det f.eks. være aftalt i låneaftalen, at banken kan opsige lånet med kort varsel. Hvis der er en reel adgang for banken til at kræve lånet indfriet med kort varsel, kan virksomheden ikke på balancedagen være sikker på, at lånet kan opretholdes i hele det kommende regnskabsår. Dette ændrer dog ikke ved, at lånet skal klassificeres som langfristet efter årsregnskabsloven. Hvis virksomheden derimod udarbejder årsregnskab efter IFRS, skal et sådant lån klassificeres som kortfristet.

Årsregnskabslovens definition på kortfristede forpligtelser fremgår ligeledes af lovens § 26, stk. 3, der som nævnt ovenfor bliver stk. 2. Heraf fremgår det, at forpligtelser, som forfalder til betaling indenfor et år efter regnskabsårets udløb, er kortfristede. Det betyder, at det pr. balancedagen skal vurderes, om lånet forfalder inden for 1 år. Hvis der er knyttet særlige betingelser til lånet, og

virksomheden har overtrådt disse pr. balancedagen, skal lånet klassificeres som kortfristet, uanset om långiver efter balancedagen har tilkendegivet, at lånet ikke vil blive opsagt som følge af overtrædelsen af lånebetingelserne. Her er tilsagnet fra långiver en efterfølgende begivenhed, der ikke skal reguleres for i regnskabet. På dette punkt er definitionen således i overensstemmelse med IFRS.

Hvis virksomheden ikke har overtrådt lånebetingelser, men långiver har reel mulighed for at opsige lånet med f.eks. en frist på 30 dage, skal der foretages en vurdering af, hvor sandsynligt det er, at lånet vil blive opsagt. I henhold til årsregnskabsloven skal lånet klassificeres som langfristet, hvis en opsigelse vurderes som usandsynlig indenfor de kommende 12 måneder. I modsat fald skal lånet klassificeres som kortfristet. Her ville IFRS derimod kræve, at lånet blev klassificeret som kortfristet uanset, at det ikke anses for sandsynligt, at der vil ske en opsigelse.

Samtidig foreslås det, at *det gældende skema 2*, skema for balance i beretningsform (regnskabsklasse B, C og D), ikke videreføres. Årsagen er, at skemaet ikke anvendes særligt ofte, og at det som følge af indsættelsen af det nye skema, som omtalt ovenfor, er fundet hensigtsmæssigt at lade skemaet udgå og dermed reducere antallet af valgmuligheder.

Det nye skema 3 – Skema for resultatopgørelse i beretningsform, artsopdelt (regnskabsklasse B, C og D), viderefører det gældende skema 3 med følgende ændringer:

- 1) Skemaet udvides til at omfatte både regnskabsklasse B, C og D, hvorimod det gældende skema kun omfatter regnskabsklasse B.

Baggrunden for forslaget er, at de ekstraordinære poster ikke længere er en del af skemaerne i henhold til den foreslåede ophævelse af § 30, jf. forslagets § 1, nr. 42.

- 2) I indledningen til det nye skema anføres det, at såvel små som mellemstore virksomheder kan sammendrage nettoomsætningen med en række omkostningsposter, så posten bruttofortjeneste/bruttotab fremgår af resultatopgørelsen i stedet for nettoomsætning m.v., jf. de gældende bestemmelser i årsregnskabslovens §§ 32 og 81. Sidstnævnte bestemmelse foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 103 og 104, således at der henvises til de foreslåede nye skemaer i bilag 2.
- 3) Post nr. 8, ”Nedskrivninger af omsætningsaktiver, bortset fra finansielle omsætningsaktiver”, ændres til ”Nedskrivninger af omsætningsaktiver, som overstiger normale nedskrivninger”.

Denne ændring følger af den foreslåede ny § 67 a, der vedrører oplysninger om særlige poster, jf. forslagets § 1, nr. 89.

Det nye skema 4 – Skema for resultatopgørelse i beretningsform, funktionsopdelt (regnskabsklasse B, C og D), viderefører det gældende skema 4 med følgende ændringer:

- 1) Samme ændring, som er omtalt under skema 3, nr. 1.
- 2) Samme ændring, som er omtalt under skema 3, nr. 2.

- 3) Post nr. 7, ”Andre driftsomkostninger”, udgår, da opstillingen i det nye regnskabsdirektivs bilag IV, ikke længere indeholder denne post.

Det nuværende skema 5 – Skema for resultatopgørelse i beretningsform, artsopdelt (regnskabsklasse C og D), foreslås ikke videreført, da skemaet dækkes af det foreslåede nye skema 3.

Det nuværende skema 6 – skema for resultatopgørelse i beretningsform, funktionsopdelt (regnskabsklasse C og D), foreslås heller ikke videreført, da skemaet dækkes af det foreslåede nye skema 4.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at *fodnoten til selskabslovens titel* affattes på ny, således at noten indeholder en opdateret oversigt over alle de gældende EU-forskrifter, som udgør selskabslovens EU-retlige baggrund.

Til nr. 2

§ 38 i selskabsloven omhandler, hvornår det er muligt at undlade at udarbejde en vurderingsberetning efter lovens § 36, stk. 1, i forbindelse med indskud af andre værdier end kontanter i et kapitalsselskab.

Bestemmelsen indeholder bl.a. en henvisning til Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) og Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF).

Da de nævnte direktiver er ophævet og erstattet af Rådets direktiv 2013/34/EU, dvs. det nye regnskabsdirektiv, med senere ændringer, foreslås det, at henvisningerne hertil i § 38, *stk. 1, nr. 1*, ændres i overensstemmelse hermed.

Til § 3

Til nr. 1

§ 34 i lov om erhvervsdrivende fonde omhandler, hvornår det er muligt at undlade at udarbejde en vurderingsberetning efter lovens § 33, stk. 1, i forbindelse med indskud af andre værdier end kontanter i en erhvervsdrivende fond.

Bestemmelsen indeholder bl.a. en henvisning til Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) og Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF).

Da de nævnte direktiver er ophævet og erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, dvs. det nye regnskabsdirektiv, med senere ændringer, foreslås det, at henvisningerne hertil i § 33, *stk. 1*, ændres i overensstemmelse hermed.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at *fodnoten* til lovens titel ændres som konsekvens af, at der med lovforslaget foreslås gennemført dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, (EU-Tidende 2013, L 294, side 13).

Til nr. 2

Det foreslås at indsætte § 27, *stk. 13*, i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelsen indeholder en forpligtelse for udstedere med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove til at offentliggøre en beretning om betalinger til myndigheder. Det gælder for betalinger til myndigheder i alle lande, dvs. både betalinger til myndigheder i Danmark og i udlandet.

Formålet med offentliggørelse af beretninger om betalinger til myndigheder er at få større fokus på størrelsen af de beløb, som virksomhederne betaler til myndighederne. Det øgede fokus skal medvirke til at sikre, at betalingerne reelt går ind i de offentlige kasser og dermed bekæmpe korruption.

Bestemmelsen gennemfører artikel 6 i gennemsigtighedsdirektivet, således som artiklen er affattet ved direktiv 2013/50/EU. Bestemmelsen skal desuden ses i sammenhæng med kapitel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer (herefter det nye regnskabsdirektiv), som forventes gennemført i to nye bestemmelser, § 99 c og § 128 a, i årsregnskabsloven, jf. forslaget § 1, nr. 131 og 159.

Når pligten til at offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder er taget med i direktiv 2013/50/EU, som gennemføres i lov om værdipapirhandel m.v., skyldes det et ønske om konkurrencemæssigt at ligestille udstedere fra EU med udstedere fra tredjelande, når de har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU. Udstedere fra tredjelande er ikke omfattet af reglerne i det nye regnskabsdirektiv, men hvis de har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU skal de overholde kravene i gennemsigtighedsdirektivet, herunder de ændringer af direktivet som gennemføres med direktiv 2013/50/EU. Derved skal udstedere fra tredjelande også offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder, selv om de ikke er forpligtet til det efter den nationale lovgivning i det land, hvor de har hjemsted.

Det er udstedere af omsættelige værdipapirer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, som er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er omfattet af kravet om at offentliggøre af beretninger om betalinger til myndigheder. Derudover skal udstederen have aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove.

Ved »virksomhed inden for udvindingsindustrien« skal der ifølge artikel 41, nr. 1, i det nye regnskabsdirektiv, forstås »virksomhed med enhver aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster eller

andre råstoffer omfattet af de økonomiske aktiviteter som omhandlet i hovedafdeling B, hovedgruppe 05-08, i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2«.

I artikel 41, nr. 2, i det nye regnskabsdirektiv er »virksomhed inden for skovning af primærskove« defineret som »virksomhed med aktiviteter som omhandlet i hovedafdeling A, hovedgruppe 02, gruppe 02.2, i bilag I til forordning (EF) nr. 1893/2006 i primærskove«. »Primærskove« er oprindelige skove (som eksempelvis den brasilianske urskov) og afviger hermed fra plantede skove. Med »skovning« menes erhvervsmæssig fældning af træer.

Udstedere med aktivitet inden for de ovennævnte industrier skal senest 6 måneder efter udgangen af hvert regnskabsår offentliggøre en af det øverste ledelsesorgan godkendt beretning om betalinger til myndigheder.

Offentliggørelsen skal ske i overensstemmelse med kravene i § 27 a i lov om værdipapirhandel m.v., samt de nærmere regler om offentliggørelse, som er fastsat i medfør af § 30 i lov om værdipapirhandel m.v. Disse nærmere krav til offentliggørelse fremgår af bekendtgørelse om udsteders oplysningsforpligtelser.

Udstedere med hjemsted i Danmark skal opfylde såvel kravene til offentliggørelse i værdipapirhandelslovgivningen som i regnskabslovgivningen. Det betyder bl.a., at uanset at tidsfristen for offentliggørelse af beretningen i bestemmelsen er fastsat til 6 måneder, skal udstedere med hjemsted i Danmark overholde tidsfristen på 4 måneder i årsregnskabsloven.

Beretningen om betalinger til myndigheder skal være godkendt af det øverste ledelsesorgan. Dette er en gennemførelse af artikel 7 i gennemsigtighedsdirektivet, som fastsætter, at ansvaret for de oplysninger, der opstilles og offentliggøres i henhold til bl.a. artikel 6, påhviler udstederen eller dennes administrations-, ledelses-, eller tilsynsorganer.

»Betaling« er i artikel 41, nr. 5, i det nye regnskabsdirektiv defineret som »et beløb, der er betalt enten kontant eller i naturalydelse, for aktiviteter som omhandlet i nr. 1 og 2, af følgende typer:

- a) produktionsrettigheder,
- b) skatter og afgifter på virksomheders indtægt, produktion eller overskud, men ikke skatter og afgifter på forbrug såsom merværdiafgift, personlig indkomstskat eller omsætningsafgifter,
- c) royalties,
- d) udbytte,
- e) underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser,
- f) licensaftaler, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser og/eller koncessioner og
- g) betalinger for forbedringer.«

Ifølge artikel 41, nr. 3, i det nye regnskabsdirektiv skal der ved »myndighed« forstås »enhver national, regional eller lokal myndighed i et medlemsland eller et tredjeland. Den omfatter en tjenestegren, et organ eller en virksomhed, der er kontrolleret af den pågældende myndighed, jf. artikel 22, stk. 1-6, i dette direktiv.«

Ifølge den foreslåede § 27, stk. 13, 2. pkt., skal betalinger til myndigheder opgøres på koncernniveau. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til de foreslåede § 99 c og § 128 a, i årsregnskabsloven i forslaget § 1, nr. 131 og 159, og de tilhørende bemærkninger.

Efter 3. pkt. skal udstederen sikre, at beretninger om betalinger til myndigheder er tilgængelige for offentligheden i mindst 10 år. Det kan f.eks. være på udstederens hjemmeside. Hvis beretningen indgår i en årsrapport, der er offentliggjort i Erhvervsstyrelsens it-system, anses kravet dog også som opfyldt, idet årsrapporterne i så fald er offentligt tilgængelige, jf. § 154, stk. 2, i årsregnskabsloven.

Ifølge 4. pkt. finder § 99 c og § 128 a i årsregnskabsloven anvendelse på beretninger for udstedere med hjemsted her i landet. Den foreslåede § 99 c i årsregnskabsloven, jf. forslaget § 1, nr. 131, indeholder bl.a. regler om indholdet af beretningen, mens den foreslåede § 128 a i årsregnskabsloven, jf. forslaget § 1, nr. 159, indeholder regler om aflæggelse af beretninger om betalinger til myndigheder på koncernniveau.

Efter 5. pkt. skal beretninger for udstedere fra andre lande inden for Den Europæiske Union eller fra lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, være udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningen, der gennemfører kapitel 10 i det nye regnskabsdirektiv i det land, hvor udstederen har sit hjemsted.

I 6. pkt. bemyndiges Finanstilsynet til at fastsætte regler om, efter hvilke regler beretninger for udstedere fra lande uden for Den Europæiske Union og fra lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), skal være udarbejdet. Dette vil som udgangspunkt være efter lovgivningen, som gennemfører kapital 10 i det nye regnskabsdirektiv, i det land, som udstederen har valgt som hjemland. Som nævnt ovenfor gennemføres reglerne i Danmark i de foreslåede bestemmelser til § 99 c og § 128 a i årsregnskabsloven, dvs. hvis en udsteder fra et tredjeland har valgt Danmark som hjemland, vil beretningen som udgangspunkt skulle udarbejdes i overensstemmelse med disse foreslåede bestemmelser til § 99 c og § 128 a i årsregnskabsloven. Ifølge forslaget til ændring af § 30, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. skal Finanstilsynet kunne fastsætte regler, der fraviger lovens krav. Ifølge artikel 23, stk. 1, i gennemsigtighedsdirektivet, skal den kompetente myndighed (i Danmark er den kompetente myndighed Finanstilsynet) kunne undtage udsteder fra kravene i artikel 6 i direktivet, hvis lovgivningen i det pågældende tredjeland indeholder ækvivalente krav eller udsteder opfylder kravene i lovgivningen i et tredjeland, som den kompetente myndighed betragter som ækvivalente. Dette skal således også angives i de regler, Finanstilsynet kan fastsætte.

Til nr. 3

Efter § 30, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. kan reglerne, der fastsættes efter § 30, fravige lovens krav til udstederes forpligtelser i § 27, stk. 7 og 8, og § 27 a, stk. 1-3. Det foreslås, at reglerne, der kan fastsættes efter § 30 også skal kunne fravige lovens krav i § 27, stk. 13. Dette skyldes, at der foreslås indført en pligt for udstedere inden for udvindingsindustrien og primær skovhugst til at offentliggøre en beretning om betalinger til myndigheder i § 27, stk. 13. Det er derfor muligt, at der bliver behov for at kunne fravige lovens krav på dette område. Det følger således af artikel 23, stk. 1, i gennemsigtighedsdirektivet, at den kompetente myndighed (som i Danmark er Finanstilsynet) kan undtage udstedere fra tredjelande fra kravene i artikel 4-7, artikel 12, stk. 6, og artikel 14-18, hvis det pågældende tredjelands lovgivning indeholder krav svarende til

danske krav, eller udstederen opfylder kravene i lovgivningen i et tredjeland, som betragtes som indeholdende tilsvarende krav.

Til nr. 4

Det foreslås at ændre § 84 d, stk. 6, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. således, at Finanstilsynet også i sager omfattet af § 27, stk. 13, kan offentliggøre oplysninger, som en udsteder af værdipapirer har undladt at offentliggøre uanset, at Finanstilsynet i henhold til § 93, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v., har påbudt udstederen at offentliggøre oplysningerne.

Det følger af de almindelige forvaltningsretlige regler, at udstederen skal være hørt om dette indgreb, før Finanstilsynet kan foretage en sådan offentliggørelse. De oplysninger, som Finanstilsynet vil kunne offentliggøre, er de oplysninger, der skulle have været offentliggjort og ikke andre dokumenter eller oplysninger, som Finanstilsynet er i besiddelse af om den pågældende udsteder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 24, stk. 4, litra b, 2. pkt., i gennemsigtighedsdirektivet 2004/109/EF.

Til nr. 5

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse, § 84 k, i lov om værdipapirhandel m.v., der regulerer Finanstilsynets offentliggørelse af specifikt angivne sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af loven og regler fastsat i medfør af loven. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 29 i gennemsigtighedsdirektivet, således som bestemmelsen er affattet ved direktiv 2013/50/EU.

Formålet med forslaget er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning vedrørende sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af vigtige bestemmelser i gennemsigtighedsdirektivet, herunder øge de nationale sanktioners og foranstaltningers effektivitet og præventive virkning ved bl.a. at indføre krav om, at der skal ske offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger vedrørende både juridiske og fysiske personer, der er ansvarlige for overtrædelsen af de i forslaget til § 84 k, stk. 2, nævnte bestemmelser.

Den foreslåede § 84 k, stk. 1, fastsætter, at Finanstilsynet i de i stk. 2 nævnte sager skal offentliggøre påbuddet, påtalen, politianmeldelsen, det administrative bødeforelæg eller tvangsbøden samt navnet på den virksomhed eller den fysiske person, som meddeles sanktionen eller foranstaltningen for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Offentliggørelsen skal ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet offentliggør i dag i vidt omfang reaktioner i medfør af § 84 c. Hidtil har Finanstilsynet imidlertid alene offentliggjort med navns nævnelse for så vidt angår juridiske personer. Med forslaget skal Finanstilsynet offentliggøre med navns nævnelse i de i stk. 2 nævnte sager, for så vidt angår fysiske personer, og også i sager, som ikke træffes af Finanstilsynets bestyrelse.

I tilfælde af at der på Finanstilsynets hjemmeside skal ske offentliggørelse efter både § 84 c og denne bestemmelse, vil § 84 k have forrang, dvs. offentliggørelse skal ske med navns nævnelse.

Bestemmelsen skal gælde tilsvarende for Finanstilsynets bestyrelses afgørelser om sanktioner og foranstaltninger i de i stk. 2 nævnte sager. Finanstilsynets bestyrelse er en del af Finanstilsynet og

ikke en selvstændig myndighed. Da § 84 c, stk. 1, specifikt omhandler offentliggørelse af reaktioner fra Finanstilsynets bestyrelse, er henvisningen medtaget her for at understrege, at bestyrelsens afgørelser om sanktioner og foranstaltninger skal offentliggøres med navns nævnelse i de i stk. 2 nævnte sager for så vidt angår fysiske personer, og ikke blot juridiske personer som omhandlet generelt i § 84 c, stk. 1. Juridiske personer, som er virksomheder under tilsyn, skal fortsat offentliggøre på deres hjemmeside efter § 84 c.

Det foreslåede stk. 1 gennemfører artikel 29, stk. 1, 1. pkt., i gennemsigtighedsdirektivet, således som bestemmelsen er affattet ved direktiv 2013/50/EU. Ifølge artikel 29 skal der ske offentliggørelse af alle beslutninger om sanktioner og foranstaltninger, som pålægges for overtrædelse af direktivet.

Finanstilsynets almindelige offentliggørelse af afgørelser m.v. afventer i dag ikke en eventuel indbringelse for Erhvervsankenævnet eller domstolene, og ud fra lighedsbetragtninger findes det ikke hensigtsmæssigt med lovforslagets offentliggørelsesbestemmelse at fravige dette.

Det bemærkes, at oplysninger om at fysiske personer har overtrådt strafsanktioneret lovgivning, herunder modtaget påbud og påtaler m.v., vil kunne være oplysninger om andre rent private forhold i henhold til persondatalovens § 8, og offentliggørelse, som forudsat i artikel 29, findes ikke i alle tilfælde at kunne ske inden for persondatalovens rammer. Den foreslåede bestemmelse indebærer således i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt offentliggørelse kan ske, en fravigelse af persondatalovens regler. Persondatalovens regler finder i øvrigt anvendelse, herunder eksempelvis regler om behandlingssikkerhed, indsigt m.v. Der henvises i den forbindelse også til præambelbetragtning nr. 27 i direktiv 2013/50/EU, hvoraf det bl.a. fremgår, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger i alle enkeltheder finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med gennemsigtighedsdirektivet.

Den foreslåede § 84 k, stk. 2, fastsætter de bestemmelser, for hvilke Finanstilsynet i henhold til det foreslåede stk. 1 skal offentliggøre oplysninger om beslutninger om sanktioner og foranstaltninger i forbindelse med overtrædelse af § 27, stk. 13, og bestemmelser fastsat i medfør af § 27, stk. 13, og § 30. Finanstilsynet skal dermed på sin hjemmeside offentliggøre samtlige påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bødeforelæg og tvangsbøder vedrørende en fysisk eller juridisk persons overtrædelse af de i forslaget angivne bestemmelser i lov om værdipapirhandel m.v. og regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede § 84 k, stk. 3, fastsætter, at offentliggørelse efter stk. 1 skal udskydes eller ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller den fysiske person, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet. Dette gælder ligeledes i tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse vedrørende en fysisk person, hvis de samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse med navns nævnelse må vurderes ikke at være proportionale i forhold til hensynet til personen.

Det forhold at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre fald i kursen på en virksomheds aktier, tab af kunder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden eller den fysiske person, vil ikke i sig selv være nok til, at offentliggørelse skal ske i anonymiseret form. Undtagelsen finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor virksomhedens fortsatte drift vil blive truet, eller meget væsentlige interesser krænkes.

Endvidere må offentliggørelse udskydes eller ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelse vil kunne skade en efterfølgende strafferetlig efterforskning. Ved tvivl vil spørgsmålet om offentliggørelse blive forelagt den relevante politimyndighed.

Derudover må offentliggørelse udskydes eller ske i anonymiseret form i tilfælde af, at offentliggørelse vil medføre en trussel mod den finansielle stabilitet.

Såfremt der er tale om offentliggørelse af navnet på en fysisk person, skal der ligeledes ske offentliggørelse i anonymiseret form, hvis offentliggørelse af navnet på en fysisk person i det konkrete tilfælde må vurderes ikke at være proportionalt i forhold til hensynet til personen. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse må vurderes ikke at ville have en tilstrækkelig præventiv effekt i forhold til det indgreb, som offentliggørelsen vil være i vedkommendes personlige integritet.

Hvis der er tale om et tilfælde, hvor der efter bestemmelsen skal ske offentliggørelse i anonymiseret form, men offentliggørelse ikke kan ske i anonymiseret form, fordi der ikke kan ske en effektiv anonymisering, vil offentliggørelsen ikke skulle foretages efter denne bestemmelse.

Den foreslåede § 84 k, stk. 3, gennemfører artikel 29, stk. 1, litra a-c, i gennemsigtighedsdirektivet, således som bestemmelsen er affattet ved direktiv 2013/50/EU.

Den foreslåede § 84 k, stk. 4, 1. pkt., fastsætter, at hvis en afgørelse omfattet af bestemmelsen, dvs. et påbud eller en påtale for overtrædelse af de i stk. 2 nævnte forhold, samt tvangsbøder indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen, og status samt det efterfølgende resultat skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt. Status kan f.eks. være, at parten efterfølgende trækker sin klage tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod status quo ikke skal offentliggøres.

Finanstilsynet offentliggør i dag efter § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. bl.a. domme over juridiske personer i sager, der har været overgivet til politimæssig efterforskning, samt status om anke og resultatet heraf. Med forslaget skal Finanstilsynet tillige offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af anken, hvis et påbud, en påtale eller en tvangsbøde for overtrædelse i de i stk. 2 nævnte forhold indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene.

Stk. 4, 1. pkt., gennemfører artikel 29, stk. 2, i gennemsigtighedsdirektivet, således som bestemmelsen er affattet ved direktiv 2013/50/EU.

På tilsvarende måde skal Finanstilsynet efter det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.*, i de tilfælde, hvor en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Den foreslåede § 84 k, stk. 5, 1. pkt., fastsætter, at offentliggørelse i henhold til stk. 1-4 skal ske hurtigst muligt efter, at den fysiske eller juridiske person er underrettet om sanktionen eller foranstaltningen, og offentliggørelsen skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen.

§ 5 i persondataloven indeholder en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger, herunder fastsætter bestemmelsen bl.a., at indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles. For at iagttage princippet i § 5, stk. 5 i persondataloven foreslås det i *stk. 5, 2. pkt.*, at offentliggjorte oplysninger, som vedrører fysiske personer, kun skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen. Vurderingen skal foretages ud fra, at de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning vedrørende sanktioner for overtrædelse af vigtige bestemmelser i gennemsigtighedsdirektivet, herunder øge de nationale sanktioners og foranstaltningers effektivitet og præventive virkning.

Til nr. 6

Det foreslås, at § 93, stk. 1, 1. pkt., ændres, således at overtrædelser af § 27, stk. 13, om udstederes pligt til at offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder, kan straffes med bøde.

Det følger af § 93, stk. 6, jf. § 27 i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske persons knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden er de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, jf. § 93, stk. 5, i lov om værdipapirer m.v., og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden – oftest ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, og endelig vil der også kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Overtrædelse af § 27, stk. 13, i lov om værdipapirhandel m.v. kan være manglende, for sen eller mangelfuld offentliggørelse af beretning om betalinger til myndigheder. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 27, stk. 13, er de juridiske personer, der er forpligtet til at offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder.

Efter artikel 28b, stk. 1, litra c, i gennemsigtighedsdirektivet, som omhandler medlemslandenes beføjelser til at pålægge sanktioner, skal de kompetente myndigheder som minimum have beføjelse til at pålægge administrative bøder. I Danmark har vi ikke tradition for at udstede administrative bøder. I stedet anvendes strafferetlige sanktioner. Artikel 28 i gennemsigtighedsdirektivet giver mulighed for, at denne ordning kan opretholdes.

Artikel 28b, stk. 1, i gennemsigtighedsdirektivet fastlår, at medlemslandene kan fastsætte administrative bøder for såvel juridiske som fysiske personer. Med henblik på at harmonisere det administrative bødeniveau i EU følger det af bestemmelsen, at når medlemslandene sanktionere overtrædelser med administrative bøder, skal medlemslandene som minimum anvende de i direktivet fastsatte maksimumniveauer ved fastsættelse af bødestørrelsen. Medlemslandene er frit stillet med henblik på fastsættelse af højere niveauer for administrative bøder. De i direktivet fastsatte bødestørrelserne i artikel 28b, stk. 1, litra c, er for juridiske enheder – alt efter hvilket beløb der er størst – enten op til 10 mio. euro, op til 5 pct. af den samlede årsomsætning ifølge det senest tilgængelige årsregnskab eller op til det dobbelt af den fortjeneste, der er opnået eller af det tab, der er undgået, som følge af overtrædelser, hvis fortjenesten eller tabet kan beregnes. For fysiske personer er det – alt efter, hvilket beløb der er størst – op til 2 mio. euro, eller op til det dobbelt af den fortjeneste, der er opnået eller af det tab, der er undgået, som følge af overtrædelser, hvis fortjenesten eller tabet kan beregnes.

Som anført følger det af artikel 28, at medlemslandene ikke er forpligtede til at indføre administrative bøder, og bødeniveauet i gennemsigtighedsdirektivets artikel 28b, stk. 1, vil således ikke være bindende for Danmark, idet bestemmelsen alene finder anvendelse på administrative bøder.

Formålet med at strafbelægge overtrædelse af § 27, stk. 13, i lov om værdipapirer m.v. er at sikre en effektiv håndhævelse af pligten til at offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder. Bødeniveauet bør være af et sådant niveau, at bøderne er tilstrækkelig store til at have afskrækkende virkning.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at lovens §§ 1-3 om ændring af henholdsvis årsregnskabsloven, selskabsloven og lov om erhvervsdrivende fonde træder i kraft den 1. juli 2015. For ændringerne til årsregnskabsloven suppleres stk. 1 dog af bestemmelserne i stk. 2-6 og §§ 6 og 7.

I *stk. 2* foreslås det, at ændringerne i § 1 til årsregnskabsloven har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, jf. dog stk. 3-6 og §§ 6 og 7.

Med det foreslåede *stk. 3* får virksomhederne således mulighed for at anvende ændringerne til årsregnskabsloven for et regnskabsår, der slutter den 31. december 2015 eller senere.

Det betyder, at de ændrede regler kan anvendes med det samme efter lovens kundgørelse i Lovtidende for et regnskabsår, der slutter den 31. december 2015 eller senere. Det er dog en betingelse, at de ændrede regler anvendes systematisk og konsekvent, således at regnskabet giver et retvisende billede efter årsregnskabslovens § 11, stk. 1. Det vil derfor ikke være muligt at udvælge enkelte gunstige regler og anvende disse uden sammenhæng med den øvrige regnskabsaflæggelse.

I det foreslåede *stk. 4* fastslås det, hvornår ændringen af indsendelsesfristen fra 5 til 6 måneder i årsregnskabslovens § 138, stk. 1, 2. pkt., får virkning. Den ændrede indsendelsesfrist får virkning for regnskabsår, der slutter den 1. juli 2015 eller senere. Hvis virksomhedens regnskabsår f.eks. slutter den 31. juli 2015, udløber indsendelsesfristen 6 måneder senere, dvs. den 31. januar 2016.

Det foreslåede *stk. 5* indeholder en særlig overgangsregel for den anvendte regnskabspraksis ved erhvervelse af dattervirksomheder og andre bestående virksomheder.

Efter § 51, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 79, skal de poster i årsregnskabet, der berøres heraf, hvis en virksomhed ændrer regnskabspraksis, ændres i overensstemmelse med den nye praksis ved indregning af effekten af ændringen direkte på egenkapitalen primo. Herunder skal sammenligningstal anvendes i overensstemmelse med den nye praksis.

Visse ændringer af regnskabspraksis kan være meget byrdefulde, hvis de skal ske med virkning tilbage i tid i henhold til hovedreglen i årsregnskabslovens § 51, stk. 1, som forklaret ovenfor. Dette omfatter i særlig grad overtagelser af virksomheder, hvor fordelingen af købesummen på de erhvervede aktiver og forpligtelser kan være særligt byrdefuld. Her er købesummen fordelt én gang i henhold til de hidtidige regler, og en omfordeling efter de nye regler vil være meget byrdefuld for virksomhederne og vil kun give en begrænset nytte for regnskabsbrugerne.

Det foreslås derfor i *stk. 5*, at de hidtil anvendte beregninger, som er foretaget ved erhvervelsen af en dattervirksomhed eller en anden bestående virksomhed, fortsat kan anvendes i de kommende årsregnskaber for perioder, som begynder efter 1. januar 2016.

Den valgte model kendes også fra IFRS 3, som har haft en fremadrettet ikrafttræden.

Det foreslåede *stk. 6* indeholder en bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte yderligere overgangsbestemmelser ud over de i *stk. 5* nævnte i det omfang, det måtte vise sig at blive nødvendigt for at lette virksomhedernes overgang fra at anvende de hidtil gældende regler til at anvende de ændrede regler i årsregnskabsloven.

Det foreslås i *stk. 7*, at de foreslåede ændringer, som er affattet ved lovforslagets § 4, træder i kraft den 27. november 2015, jf. dog det foreslåede *stk. 8*. Disse ændringer i lov om værdipapirhandel m.v. gennemfører direktiv 2013/50/EU. Gennemførelsesfristen for direktivet er den 27. november 2015.

Det foreslås i *stk. 8*, at § 27, stk. 13, i lov om værdipapirhandel m.v., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 2, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere.

Til § 6

I forslaget § 1, nr. 128, foreslås en ny affattelse af § 99 a, som gennemfører de nye krav i ændringsdirektivet til regnskabsdirektivet vedrørende udarbejdelse af redegørelse for samfundsansvar. Som det fremgår af bemærkningerne til § 1, nr. 128, foreslås det, at den nye affattelse af § 99 a skal gælde for alle de virksomheder, der i dag er omfattet af § 99 a, dog således, at direktivets krav gennemføres i to tempi for de omfattede virksomheder:

- For virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 500 eller derover, foreslås det, at den nye affattelse af § 99 a får virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016, jf. den foreslåede § 5, stk. 2.

- For store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på under 500, foreslås det i forslaget § 6, at der indføres en overgangsordning, som indebærer, at disse virksomheder først får pligt til at følge den nye affattelse af § 99 a fra og med regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018.

I overgangsperioden kan disse virksomheder undlade at følge den nye affattelse af § 99 a og kan i stedet udarbejde deres redegørelse for samfundsansvar efter de regler, som fremgår af den foreslåede § 6. Disse regler svarer til de hidtil gældende regler i § 99 a med den tilføjelse, at virksomhederne også skal redegøre specifikt for miljømæssige forhold.

Hvis virksomheden har politikker for miljøforhold, herunder for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, skal redegørelsen suppleres med udtrykkelige oplysninger om disse politikker – har virksomheden ikke sådanne politikker, skal dette oplyses i ledelsesberetningen. Der skal således både redegøres for miljø- og klimaforhold.

Redegørelsen for miljøforhold, herunder med hensyn til virksomhedens klimapåvirkning, bør indeholde nærmere oplysninger om aktuelle og forudsigelige påvirkninger af en virksomheds aktiviteter for miljøet, og hvor det er relevant, for sundheden og sikkerheden, brugen af vedvarende og/eller ikke-vedvarende energikilder, drivhusgasemissioner, vandforbrug og forurening.

Redegørelsen for miljøforhold, der udarbejdes efter overgangsbestemmelsen, skal således indeholde samme oplysninger som efter den nye affattelse af § 99 a i forslaget § 1, nr. 128, der implementerer de nye EU-regler herom. Om baggrunden for, at krav om redegørelse for miljøforhold i overgangsbestemmelsen, kan der henvises til afsnit 2.1.2.9.2. i de almindelige bemærkninger.

Har virksomheden ingen politikker for miljøforhold, herunder for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, skal virksomheden som nævnt oplyse dette. Der stilles ikke krav om, at virksomheden skal begrunde dette efter overgangsbestemmelsen.

Overgangsbestemmelsen kan anvendes indtil regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018. Fra og med regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018, har de pågældende virksomheder pligt til at følge den nye affattelse af § 99 a ved udarbejdelsen af deres redegørelse for samfundsansvar.

Til § 7

Efter den foreslåede § 7 kan en modervirksomhed, som aflægger koncernregnskab, anvende overgangsbestemmelsen i § 6 indtil regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018, hvis koncernvirksomhederne tilsammen på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på mindre end 500.

Har antallet været på 500 eller derover, kan overgangsbestemmelsen i § 6 ikke anvendes.

Til § 8

Den foreslåede § 8 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde. Lovforslagets gyldighedsområde omfatter ikke umiddelbart Færøerne og Grønland.

Det er dog hensigten at kontakte de grønlandske myndigheder med henblik på at opnå deres tilslutning til, at de foreslåede ændringer efter vedtagelse også sættes i kraft for Grønland.

Endvidere er det hensigten at kontakte de færøske myndigheder med henblik på at opnå deres tilslutning til, at de foreslåede ændringer i § 4 efter vedtagelse også sættes i kraft for Færøerne.

Derimod kan §§ 1-3, 6 og 7 ikke sættes i kraft for Færøerne, da det færøske selvstyre har overtaget de omhandlede sagsområder pr. 1. januar 2008 i medfør af lov nr. 578 af 24. juni 2005 om de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1253 af 1. november 2013, som ændret ved lov nr. 516 af 12. juni 2009, lov nr. 616 af 12. juni 2013, lov nr. 1367 af 10. december 2013, lov nr. 268 af 25. marts 2014 og lov nr. 712 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:</p>
<p>1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1977/91/EØF af 13. december 1976, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, EF-Tidende 1977, nr. L 26, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 1992/101/EØF af 23. november 1992, EF-Tidende 1992, nr. L 347, side 64, dele af Rådets direktiv 1978/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer, EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, dele af Rådets direktiv 1978/855/EØF af 9. oktober 1978 om fusioner af aktieselskaber, EF-Tidende 1978, nr. L 295, side 36, dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1983/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber, EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv</p>	<p>1. Fodnoten til lovens titel affattes således:</p> <p>»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-tidende 2004, nr. L 390, side 38 (gennemsigtighedsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 1978/660/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 1984/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af</p>

<p>2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-tidende 2004, nr. L 390, side 38 (gennemsigtighedsdirektivet) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 1978/660/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 1984/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87.</p>	<p>5. april 2011, EU-Tidende 2011, nr. L 110, side 1, om fusioner af aktieselskaber, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF.«</p>
<p>§ 2. For hvert regnskabsår skal de virksomheder, der er nævnt i § 3, stk. 1, aflægge et årsregnskab efter denne lov. Medmindre andet følger af §§ 18, 22, 78, 102 eller 109, skal årsregnskabet suppleres med 1)-3) --- Stk. 2-4.---</p>	<p>2. I § 2, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§§«: »9,«.</p>

<p>§ 4. Virksomheder, som er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 3 ---, kan undlade at aflægge årsrapport efter denne lov, jf. dog stk. 4-6, hvis virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser: 1)-3) ---</p>	<p>3. I § 4, <i>stk. 1</i>, ændres »stk. 4-6« til: »stk. 4-7«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Ved beregningen af størrelserne i stk. 1 finder § 7, stk. 3, anvendelse. <i>Stk. 3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> Undtagelsen i stk. 1 gælder dog ikke for en virksomhed, der er modervirksomhed for en koncern, for hvilken den skal aflægge koncernregnskab efter denne lov, jf. § 7, stk. 4.</p>	<p>4. I § 4, <i>stk. 2</i>, indsættes efter »§ 7, stk. 3«: »og 4«.</p> <p>5. I § 4, <i>stk. 4</i>, ændres »§ 7, stk. 4« til: »§ 7, stk. 5«.</p>
<p><i>Stk. 5.</i> ---</p>	<p>6. I § 4 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke: »<i>Stk. 5.</i> Undtagelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse for virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.«</p>
<p><i>Stk. 5.</i> ---</p>	<p>Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.</p>
<p><i>Stk. 6.</i> Ønsker virksomheden en årsrapport, som er aflagt frivilligt efter stk. 5, offentliggjort i Erhvervsstyrelsen, skal virksomheden indsende årsrapporten til styrelsen som bilag til den i stk. 3 nævnte undtagelseserklæring. ---</p>	<p>7. I § 4, <i>stk. 6</i>, der bliver <i>stk. 7</i>, ændres i <i>1. pkt.</i> »stk. 5« til: »stk. 6«.</p>
<p>§ 5. Et interessent- eller kommanditselskab, der er omfattet af § 3, stk. 1, nr. 2, kan --- indsende undtagelseserklæring i henhold til § 146, stk. 1, hvis</p>	
<p>1)-2) --- 3) koncernregnskabet er udarbejdet efter reglerne i denne lov eller, hvis interessenten, komplementaren eller den pågældende modervirksomhed er udenlandsk, efter reglerne i Rådets direktiv 83/349/EØF med senere ændringer --- og 4) --- <i>Stk. 2-4.</i> ---</p>	<p>8. I § 5, <i>stk. 1, nr. 3</i>, og § 6, <i>stk. 1, nr. 3</i>, ændres »Rådets direktiv 83/349/EØF« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.</p>
<p>§ 6. En dattervirksomhed, der i regnskabsåret ikke har haft aktivitet, kan --- indsende undtagelseserklæring i henhold til § 146, stk. 4,</p>	

<p>hvis 1)-2) --- 3) koncernregnskabet er udarbejdet efter reglerne i denne lov eller, hvis den pågældende modervirksomhed er udenlandsk, efter reglerne i Rådets direktiv 83/349/EØF med senere ændringer --- 4)-6) Stk. 2. ---</p>	
<p>§ 5. Stk. 1-4. ---</p>	<p>9. I § 5 indsættes som <i>stk. 5</i>: »Stk. 5. Undtagelserne i stk. 1-3 finder ikke anvendelse for virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.«</p>
<p>§ 6. En dattervirksomhed, der i regnskabsåret ikke har haft aktivitet, kan --- indsende undtagelseserklæring i henhold til § 146, stk. 4, hvis</p>	
<p>1) dattervirksomhedens regnskab ved fuld konsolidering eller ved indregning og måling til regnskabsmæssig indre værdi indgår i et koncernregnskab, der er aflagt af en modervirksomhed eller af en højere liggende modervirksomhed i stedet,</p>	<p>10. § 6, <i>stk. 1, nr. 1</i>, affattes således: »1) dattervirksomhedens regnskab indgår i et koncernregnskab, der er aflagt af en modervirksomhed i stedet,«.</p>
<p>2) modervirksomheden eller den højere modervirksomhed henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land, 3)-4) --- 5) modervirksomheden har erklæret, at den indestår for dattervirksomhedens forpligtelser, indtil dattervirksomheden har indsendt årsrapport for et senere regnskabsår --- 6) --- Stk. 2. ---</p>	<p>11. I § 6, <i>stk. 1, nr. 2</i>, udgår »eller den højere modervirksomhed«.</p> <p>12. I § 6, <i>stk. 1, nr. 5</i>, ændres »forpligtelser« til: »eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, som opstår i perioden«.</p>
<p>§ 7. --- Stk. 2. Ved afgørelsen af, hvilken regnskabsklasse en virksomhed skal følge, anvendes følgende størrelsesgrænser: 1) Små virksomheder:</p>	
<p>Virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:</p>	<p>13. § 7, <i>stk. 2, nr. 1, litra a og b</i>, affattes således: »a) En balancesum på 44 mio. kr.,</p>

<p>a) En balancesum på 36 mio. kr., b) en nettoomsætning på 72 mio. kr. og c) ---</p>	<p>b) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og«.</p>
<p>2) Mellemostore virksomheder: Virksomheder, der ikke er små virksomheder, og som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:</p>	
<p>a) En balancesum på 143 mio. kr., b) en nettoomsætning på 286 mio. kr. og c) ---</p> <p>2) --- Stk. 2. ---</p> <p>§ 7. --- Stk. 2. ---</p>	<p>14. § 7, stk. 2, nr. 2, litra a og b, affattes således: »a) en balancesum på 156 mio. kr., b) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og«.</p>
<p>Stk. 3. Ved beregning af størrelserne i stk. 2 gælder følgende:</p> <p>1) --- 2) Nettoomsætningen er defineret i bilag 1, C, nr. 11. --- 3) ---</p>	<p>15. I § 7, stk. 3, nr. 2, 1. pkt., ændres »nr. 11« til: »nr. 12«.</p>
	<p>16. I § 7 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke: »Stk. 4. Virksomheder, der har finansielle indtægter eller indtægter fra investeringsvirksomhed, hvor disse indtægter mindst svarer til nettoomsætningen, jf. stk. 3, nr. 2, skal ved beregningen af størrelsesgrænserne i stk. 2 anvende nettoomsætningen med tillæg af finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed. Finansielle indtægter omfatter positive værdireguleringer af finansielle aktiver og forpligtelser samt gevinster ved realisation, renter, udbytter og andre indtægter knyttet til aktiverne og forpligtelserne. Som indtægter af investeringsvirksomhed anses i denne sammenhæng positive værdireguleringer omfattet af § 38, stk. 1, samt realiserede gevinster ved salg af investeringsejendomme.« Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.</p>
<p>Stk. 4. --- Stk. 5. I stedet for at følge reglerne i det afsnit, som virksomheden i det mindste skal følge i</p>	<p>17. I § 7, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1 og 4« til: »stk. 1 og 5«.</p>

<p>henhold til stk. 1 og 4, kan virksomheden vælge systematisk og konsekvent at følge alle eller nogle af reglerne i et eller flere efterfølgende afsnit (regnskabsklasser).</p>	
<p>§ 8. Virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 5, skal aflægge årsrapport for virksomheden. <i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>18. I § 8, <i>stk. 1</i>, ændres »nr. 5« til: »nr. 6«.</p>
<p>§ 9. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmerne af de ansvarlige ledelsesorganer underskrive den og datere underskriften. De skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvori de erklærer, 1)-2) ---</p>	<p>19. I § 9, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, indsættes efter »ledelsespåtegning«: », jf. dog <i>stk. 8</i>«.</p>
	<p>20. I § 9 indsættes efter <i>stk. 1</i> som nyt stykke: »<i>Stk. 2.</i> Hvis årsrapporten underskrives digitalt, jf. § 153 c, bortfalder kravet i <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, om, at underskriften og underskriftens datering skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen. Underskriverens navn skal dog fremgå tydeligt i tilknytning til ledelsespåtegningen.« <i>Stk. 2-5</i> bliver herefter <i>stk. 3-6</i>.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Bestemmelsen i <i>stk. 2</i> gælder ikke for virksomheder, der alene udsteder gældsinstrumenter, som er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og hvis pålydende værdi pr. enhed udgør mindst 50.000 euro, eller hvis pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro, jf. dog <i>stk. 4</i>.</p>	<p>21. I § 9, <i>stk. 3</i>, der bliver <i>stk. 4</i>, ændres »<i>stk. 2</i>« til: »<i>stk. 3</i>«.</p> <p>22. I § 9, <i>stk. 3</i>, der bliver <i>stk. 4</i>, ændres to steder »50.000 euro« til: »100.000 euro«.</p> <p>23. I § 9, <i>stk. 3</i>, der bliver <i>stk. 4</i>, indsættes efter »en anden valuta end euro«: », jf. dog <i>stk. 5</i>«.</p>
	<p>24. I § 9 indsættes efter <i>stk. 3</i>, der bliver <i>stk. 4</i>, som nyt stykke: »<i>Stk. 5.</i> Bestemmelsen i <i>stk. 3</i> gælder ikke for virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010, hvis den pålydende værdi pr. enhed er mindst 50.000 euro, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. 1. pkt. finder anvendelse i hele gældsinstrumenternes løbetid.« <i>Stk. 4</i> og <i>5</i>, der bliver <i>stk. 5</i> og <i>6</i>, bliver</p>

	herefter stk. 6 og 7.
	<p>25. I § 9 indsættes som <i>stk. 8 og 9</i>:</p> <p>»<i>Stk. 8.</i> Hvis virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan kun består af ét medlem på tidspunktet for årsrapportens godkendelse, kan virksomheden undlade at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten. Virksomhedens indberetning af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen i styrelsens digitale indberetningsløsning anses da som dokumentation for, at ledelsesmedlemmet har godkendt årsrapporten. Hvis virksomheden er omfattet af regnskabsklasse D, skal årsrapporten dog altid indeholde en ledelsespåtegning.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Hvis virksomhedens årsrapport ikke indeholder en ledelsespåtegning, jf. stk. 8, skal de i stk. 6 og 7 omhandlede oplysninger gives i ledelsesberetningen.«</p>
§ 10 a. ---	<p>26. I § 10 a indsættes som <i>stk. 2</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Hvis virksomhedens årsrapport ikke indeholder en ledelsespåtegning, jf. § 9, stk. 8, skal de i stk. 1 omhandlede oplysninger gives i ledelsesberetningen.«</p>
<p>§ 11. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis anvendelse af bestemmelserne i denne lovs §§ 19-21, 23-76, 79-101, 103-107 og 115-134 i særlige tilfælde vil stride mod kravet i stk. 1, 1. pkt., skal de fraviges, således at dette krav opfyldes. ---</p>	<p>27. I § 11, <i>stk. 3, 1. pkt.</i>, ændres »denne lovs §§ 19-21, 23-76, 79-101, 103-107 og 115-134« til: »denne lov«.</p>
<p>§ 13. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Regnskabsår, opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed må ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet). Ændring kan dog ske, hvis der derved bedre opnås et retvisende billede, eller, hvis ændringen er nødvendig for at overholde nye regler ved overgang til ny regnskabsklasse, ved lovændring, ved nye forskrifter i henhold til lov eller ved nye standarder efter § 136.</p>	<p>28. I § 13, <i>stk. 2</i>, indsættes som <i>3. pkt.</i>: »I så fald finder § 11, <i>stk. 3, 2. pkt.</i>, anvendelse.«</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Bestemmelserne i stk. 1, nr. 6-9, og stk. 2 kan fraviges i særlige tilfælde. I så fald finder § 11, <i>stk. 3, 2. pkt.</i>, tilsvarende anvendelse.</p>	<p>29. § 13, <i>stk. 3</i>, ophæves.</p>

<p>§ 18. --- Hvis en statsautoriseret eller registreret revisor har underskrevet en påtegning eller erklæring til årsrapporten, skal påtegningen henholdsvis erklæringen indgå i denne. ---.</p>	<p>30. I § 18, 2. pkt., ændres »statsautoriseret eller registreret« til: »godkendt«.</p>
<p>§ 19. ---</p>	<p>31. I § 19 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. Aktiver og forpligtelser i åbningsbalancen skal måles efter enten overtagelsesmetoden eller efter sammenlægningsmetoden, jf. §§ 122 og 123. Den valgte metode skal anvendes systematisk og konsekvent for alle aktiver og forpligtelser.«</p>
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Indregnede forhold, der ikke vedrører de erhvervmæssige aktiviteter, skal klassificeres således, at de tydeligt fremstår adskilt fra de erhvervmæssige aktiviteter i balance og resultatopgørelse.</p>	<p>32. § 19, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således: »Stk. 4. Hvis en virksomhed, der ejes personligt af en eller flere indehavere, indregner aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger, der ikke vedrører de erhvervmæssige aktiviteter, skal disse klassificeres således, at de tydeligt fremstår adskilt fra de erhvervmæssige aktiviteter i balance og resultatopgørelse.«</p>
<p>§ 20. ---</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> En virksomhed, der ejes personligt af en eller flere indehavere, kan undlade at indregne de af indehaverens aktiver og forpligtelser, som ikke vedrører de erhvervmæssige aktiviteter.</p>	<p>33. I § 20, stk. 2, indsættes efter »forpligtelser«: »samt indtægter og omkostninger«.</p>
<p>§ 22. En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse B, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, samt en ledelsesberetning. Hvis en revisor har afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 a, skal revisionspåtegningen eller erklæringen indgå i årsrapporten. Ud over reglerne i §§ 11-17 finder § 19, stk. 1 og 3, § 20, stk. 2, samt §§ 23-77 anvendelse, jf. dog § 137 vedrørende muligheden for at aflægge årsrapport efter internationale regnskabsstandarder.</p>	<p>34. § 22, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes: »En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse B, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, jf. dog § 9, stk. 8, balance, resultatopgørelse, noter, jf. dog § 22 b, stk. 1, og en ledelsesberetning. <i>Stk. 2.</i> Hvis en revisor har afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 a, skal revisionspåtegningen eller erklæringen indgå i årsrapporten. <i>Stk. 3.</i> Ud over reglerne i §§ 11-17 finder § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 22 a-22 c og §§ 23-77 anvendelse, jf. dog § 137 vedrørende muligheden for at aflægge årsrapport efter de</p>

	internationale regnskabsstandarder.«
<i>Stk. 2-3.---</i>	Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.
	<p>35. I § 22 indsættes som <i>stk. 6</i>:</p> <p>»<i>Stk. 6.</i> Første gang en virksomhed, herunder en dattervirksomhed, ikke længere anvender en eller flere af undtagelserne i § 22 b eller § 22 c, kan virksomheden for de poster i resultatopgørelsen, som påvirkes af, at § 37 finder anvendelse, opgøre sammenligningstal for resultatopgørelsen efter § 24 for perioder, der ligger før regnskabsåret, efter den hidtil anvendte metode.«</p>
§ 22. ---	<p>36. Efter § 22 indsættes:</p> <p>»<i>Undtagelse for mikrovirksomheder</i></p> <p>§ 22 a. Mikrovirksomheder kan anvende undtagelserne i § 22 b, jf. dog stk. 3. Ved mikrovirksomheder forstås meget små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, der i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) En balancesum på 2.700.000 kr., 2) en nettoomsætning på 5.400.000 kr. og 3) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 10. <p><i>Stk. 2.</i> § 7, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse ved vurderingen af, om en virksomhed opfylder betingelserne i stk. 1 for at være en mikrovirksomhed.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Uanset at størrelsesgrænserne i stk. 1 er opfyldt, kan undtagelserne i § 22 b ikke anvendes af følgende virksomheder:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Virksomheder, der besidder kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse. 2) Virksomheder, som udelukkende beskæftiger sig med at anbringe deres midler i forskellige former for værdipapirer og fast ejendom eller i andre aktiver alene med det formål at fordele investeringsrisikoen og lade deres selskabsdeltagere drage fordel af resultaterne af forvaltningen af deres aktiver. 3) Virksomheder, der er forbundet med virksomheder omfattet af nr. 2, som har fast

	<p>kapital, såfremt de forbundne virksomheder alene har til formål at erhverve fuldt indbetalte kapitalandele, der er udstedt af disse investeringsvirksomheder.</p> <p>§ 22 b. Mikrovirksomheder, jf. § 22 a, er ved udarbejdelsen af årsregnskabet undtaget fra at give følgende oplysninger i noterne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Oplysninger om anvendt regnskabspraksis, jf. § 53. 2) Oplysninger om op- og nedskrivninger af aktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi, jf. § 58. 3) Oplysninger om gæld, der forfalder til betaling mere end 5 år efter balancetidspunktet, jf. § 63. 4) Visse oplysninger om særlige poster, jf. § 67 a, nr. 1 og 2. 5) Oplysninger om det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret, jf. § 68. 6) Oplysninger om modervirksomheden for den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed, jf. § 71. <p><i>Stk. 2.</i> En virksomhed, som udnytter en eller flere af undtagelserne i stk. 1, skal oplyse dette i noterne.</p> <p><i>Stk. 3.</i> § 11, stk. 2 og 3, finder ikke anvendelse på årsregnskaber, hvor en eller flere af undtagelsesmulighederne i stk. 1 er udnyttet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Bestemmelserne i §§ 37 og 38 finder ikke anvendelse for virksomheder, der udnytter en eller flere af undtagelserne i stk. 1.</p> <p style="text-align: center;"><i>Undtagelse for dattervirksomheder</i></p> <p>§ 22 c. Bestemmelserne for mikrovirksomheder i § 22 b, stk. 1-4, finder tilsvarende anvendelse på dattervirksomheder omfattet af regnskabsklasse B, hvis</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dattervirksomhedens regnskab indgår ved fuld konsolidering i et koncernregnskab, der er aflagt af en modervirksomhed, 2) modervirksomheden henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land, 3) koncernregnskabet er udarbejdet efter reglerne i denne lov eller, hvis den pågældende modervirksomhed er udenlandsk, efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU
--	--

	<p>med senere ændringer, og det er revideret og offentliggjort efter de nævnte regler,</p> <p>4) alle dattervirksomhedens virksomhedsdeltagere har erklæret sig indforstået med fremgangsmåden for det pågældende regnskabsår,</p> <p>5) modervirksomheden har erklæret, at den indestår for dattervirksomhedens eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, som opstår i perioden, indtil dattervirksomheden har indsendt årsrapport for et senere regnskabsår, hvor undtagelsen ikke er anvendt, og denne årsrapport er modtaget og offentliggjort efter reglerne i kapitel 19 og 20, og</p> <p>6) det oplyses i såvel dattervirksomhedens årsrapport som i det omhandlede koncernregnskab, at dattervirksomheden har aflagt årsrapport under henvisning til denne paragraf.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Dattervirksomheder, der udnytter undtagelsen i stk. 1, skal indsende deres årsrapport sammen med de i § 146 a nævnte dokumenter.«</p>
<p>§ 23. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> --- Nye arabertalsposter kan tilføjes, hvis deres indhold ikke er dækket af en eksisterende post.</p>	<p>37. I § 23, <i>stk. 2, 3. pkt.</i>, indsættes efter »post«: » , jf. dog stk. 6«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Arabertalsposterne kan sammendrages, hvis sammendragningen fremmer overskueligheden.</p>	<p>38. I § 23, <i>stk. 3</i>, indsættes efter »overskueligheden«: » , jf. dog stk. 6«.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Opstilling og benævnelse af arabertalsposter skal tilpasses, når virksomhedens særlige karakter gør det påkrævet.</p> <p><i>Stk. 5.</i> ---</p>	<p>39. I § 23, <i>stk. 4</i>, indsættes efter »påkrævet«: » , jf. dog stk. 6«.</p>
	<p>40. I § 23 indsættes som <i>stk. 6</i>:</p> <p>»<i>Stk. 6.</i> Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler, der begrænser mulighederne for at fravige skemaerne for balance og resultatopgørelse i henhold til stk. 2, 2. og 3. pkt., samt stk. 3 og 4, i det omfang dette er nødvendigt for, at årsrapporter m.v. kan indberettes digitalt.«</p>
<p>§ 26. ---</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> Forudbetalinger fra kunder kan på en</p>	<p>41. § 26, <i>stk. 2</i>, ophæves.</p>

synlig måde modregnes inden for aktivposten »Varebeholdninger« henholdsvis posten »Igangværende arbejder for fremmed regning«, i det omfang forudbetalingerne vedrører de pågældende poster.	
<i>Stk. 3.</i> ---	Stk. 3 bliver herefter stk. 2.
§ 30. Indtægter og omkostninger, der hidrører fra begivenheder, som ikke hører under den ordinære drift, og som derfor ikke forventes at være tilbagevendende, skal klassificeres som ekstraordinære indtægter og omkostninger.	42. § 30 ophæves.
§ 31. Ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud skal placeres i tilknytning til resultatopgørelsen, jf. dog § 56, stk. 3, 2. pkt. og som en særlig post i egenkapitalen under »Overført overskud eller underskud«, jf. bilag 2, skema 1 eller 2, jf. dog § 48.	43. § 31 affattes således: » § 31. Ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud skal placeres i tilknytning til resultatdisponeringen. Ledelsens forslag til udbytte skal tillige præsenteres som en særlig post i egenkapitalen under "Overført overskud eller underskud", jf. bilag 2, skema 1 eller 2. <i>Stk. 2.</i> Er der foretaget udlodning af ekstraordinært udbytte, skal dette fremgå særskilt af resultatdisponeringen. Dette gælder også, hvis udlodningen har fundet sted efter regnskabsårets udløb.«
§ 33. --- Virksomheden kan endvidere undlade at indregne internt oparbejdede udviklingsprojekter og heraf følgende immaterielle rettigheder såsom patenter og lignende rettigheder. ---	44. § 33, stk. 1, 3. pkt. , affattes således: »Virksomheden kan endvidere undlade at indregne internt oparbejdede udviklingsprojekter og heraf følgende immaterielle rettigheder såsom patenter og lignende rettigheder.«
	45. I § 33 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: » <i>Stk. 2.</i> Uanset stk. 1, kan eventualaktiver først indregnes, når det er så godt som sikkert, at de vil resultere i, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden.«
<i>Stk. 2-3.</i> ---	Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.
§ 34. Virksomheden kan indregne kapitalandele i virksomheder ved pro rata-konsolidering, jf. § 124, hvis den leder disse virksomheder sammen med en eller flere andre virksomheder og den hæfter fuldt ud for alle eller kun for en	46. § 34 ophæves.

<p>forholdsmæssig del af den fælles ledede virksomheds forpligtelser. Virksomheden medtager posterne i den fælles ledede virksomheds regnskab i forhold til dens ejerandel af den fælles ledede virksomheds egenkapital. Virksomheden skal indregne og måle posterne efter sin egen regnskabspraksis.</p>	
<p>§ 36. ---</p>	<p>47. I § 36 indsættes som <i>stk. 2</i>: »Stk. 2. Ved overtagelse af en bestående virksomhed finder §§ 121-123 tilsvarende anvendelse.«</p>
<p>§ 37. --- Virksomheden skal efter første indregning løbende regulere finansielle aktiver, jf. dog stk. 2, samt de finansielle forpligtelser, der indgår i en handelsbeholdning eller er afledte finansielle instrumenter, til dagsværdi. Denne måles til den salgsværdi, der kan konstateres for de pågældende aktiver eller forpligtelser på et velfungerende marked. Kan salgsværdien ikke umiddelbart konstateres for aktiverne eller forpligtelserne, måles de ud fra markedets salgsværdier på aktivets eller forpligtelsens enkelte bestanddele. Eksisterer der heller ikke et velfungerende marked for disse bestanddele, skal dagsværdien så vidt muligt måles til en tilnærmet salgsværdi ved hjælp af den for aktivet eller forpligtelsen relevante kapitalværdi, hvis denne kan beregnes ved hjælp af almindeligt accepterede værdiansættelsesmodeller og -teknikker. --- <i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>48. I § 37, <i>stk. 1, 2. og 4. pkt.</i>, ændres »velfungerende« til: »aktivt«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på 1)-2) --- 3) egne kapitalandele og</p>	<p>49. I § 37, <i>stk. 3, nr. 3</i>, ændres »kapitalandele og« til: »kapitalandele,«.</p>
<p>4) andre finansielle instrumenter, som Erhvervsstyrelsen ved bekendtgørelse har undtaget fra bestemmelserne i stk. 1 eller 2.</p>	<p>50. § 37, <i>stk. 3, nr. 4</i>, ophæves, og i stedet indsættes: »4) egenkapitalinstrumenter udstedt af virksomheden, 5) kontrakter om betinget vederlag for erhvervelse af virksomhed i forbindelse med en virksomhedssammenslutning, 6) råvarebaserede kontrakter, som giver parterne ret til at afregne kontant eller i andre finansielle</p>

	<p>instrumenter, og som derfor anses som afledte finansielle instrumenter, og som</p> <ol style="list-style-type: none"> a) er indgået for at sikre og fortsat sikrer virksomhedens forventede krav med hensyn til køb, salg eller anvendelse, b) fra første færd blev indgået med henblik herpå, og c) forventes at blive afregnet ved levering af råvaren, og <p>7) andre finansielle instrumenter med sådanne særlige egenskaber, at instrumenterne i overensstemmelse med, hvad der er almindeligt accepteret, indregnes og måles anderledes end andre finansielle instrumenter.«</p>
	<p>51. I § 37 indsættes som <i>stk. 4</i> og <i>5</i>:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Uanset <i>stk. 1-3</i> kan virksomheden undlade at måle kapitalandele, som ikke er optaget til handel på et aktivt marked til dagsværdi.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Uanset <i>stk. 1-4</i> kan virksomheden indregne, måle og oplyse om finansielle aktiver og forpligtelser, herunder afledte finansielle instrumenter, i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, samt efterfølgende ændringer, som vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning«.</p>
	<p>52. Efter § 37 indsættes:</p> <p>»§ 37 a. Finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf kan uanset § 37, <i>stk. 2</i>, måles til dagsværdi, hvis de er effektivt sikret af et sikringsinstrument, der i henhold til § 37, <i>stk. 1</i>, skal måles til dagsværdi.«</p>
<p>§ 38. Virksomheder, der som hovedaktivitet udøver investeringsvirksomhed, kan efter første indregning løbende regulere de i <i>stk. 2</i> nævnte aktiver, som er omfattet af investeringsaktiviteten og dermed forbundne finansielle forpligtelser, til dagsværdi.</p>	<p>53. § 38, <i>stk. 1</i>, affattes således:</p> <p>»Efter første indregning kan investeringsejendomme løbende reguleres til dagsværdi.«</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Bestemmelsen i <i>stk. 1</i> finder anvendelse på investeringer i finansielle aktiver, investeringsejendomme, råstoffer og lignende</p>	<p>54. § 38, <i>stk. 2</i>, ophæves. Stk. 3 og 4 bliver herefter <i>stk. 2</i> og <i>3</i>.</p>

<p>materielle aktiver samt finansielle forpligtelser, der er forbundet dermed. Anvendelse kan ske på samtlige investeringsaktiver eller på enkelte kategorier af investeringsaktiver samt de finansielle forpligtelser, der er forbundet dermed.</p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Virksomheder, der som hovedaktivitet omdanner levende dyr eller planter biologisk med henblik på salg, forarbejdning, forbrug eller avl af yderligere dyr og planter, kan efter første indregning løbende regulere disse aktiver til dagsværdi.</p>	<p>55. I § 38, <i>stk. 3</i>, der bliver <i>stk. 2</i>, udgår »som hovedaktivitet«.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Bestemmelserne i § 37, <i>stk. 1, 2.-4. pkt.</i>, finder anvendelse på <i>stk. 1 og 3</i>.</p>	<p>56. § 38, <i>stk. 4</i>, der bliver <i>stk. 3</i>, affattes således: »<i>Stk. 3.</i> Bestemmelserne i § 37, <i>stk. 1, 2.-5. pkt.</i>, finder anvendelse på <i>stk. 1 og 2</i>.«</p>
<p>§ 40. Kostprisen for anlægsaktiver skal indeholde alle omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen indtil det tidspunkt, hvor aktivet er klar til at blive taget i brug, eller som direkte kan henføres til det fremstillede aktiv. ---</p>	<p>57. I § 40 indsættes efter 1. pkt.: »Kostprisen for anlægsaktiver kan desuden indeholde de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende anlægsaktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.«</p>
<p>§ 41. Virksomheden kan vælge at opskrive materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til dagsværdi. Immaterielle anlægsaktiver kan ikke opskrives.</p>	<p>58. § 41, <i>stk. 1</i>, affattes således: »Virksomheden kan vælge at opskrive immaterielle og materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til dagsværdi. Immaterielle anlægsaktiver kan dog alene opskrives, hvis de handles på et aktivt marked.«</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Bestemmelserne i § 37, <i>stk. 1, 2.-4. pkt.</i>, finder anvendelse, dog således at genanskaffelsesværdi eller nettorealiseringsværdi kan anvendes, hvis en tilnærmet salgpris ikke kan opnås.</p> <p>§ 43 a. --- <i>Stk. 2-5.</i> --- <i>Stk. 6.</i> --- Kapitalandele i virksomheder omfattet af § 114, <i>stk. 2, nr. 3</i>, kan dog måles til dagsværdi efter § 37, <i>stk. 1, 2.-4. pkt.</i> ---</p>	<p>59. I § 41, <i>stk. 2</i>, og § 43 a, <i>stk. 6, 3. pkt.</i>, ændres »§ 37, <i>stk. 1, 2.-4. pkt.</i>« til: »§ 37, <i>stk. 1, 2.-5. pkt.</i>«</p>
<p>§ 41. --- <i>Stk. 2.</i> <i>Stk. 3.</i> --- 1)-2) ---</p>	<p>60. I § 41, <i>stk. 3, 3. pkt., nr. 3</i>, udgår »eller«.</p>

3) ---, eller	
4) tilbageføres på grund af ændret regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52.	61. I § 41, stk. 3, 3. pkt., nr. 4, ændres »§ 52.« til: »§ 52, eller«.
	62. I § 41, stk. 3, 3. pkt., indsættes som nr. 5: »5) reduceres i værdi som følge af afskrivninger.«
§ 42. --- Stk. 2.---	63. I § 42 indsættes som stk. 3: »Stk. 3. Målingen til den i stk. 1 nævnte lavere værdi kan ikke opretholdes, når begrundelsen for nedskrivningen ikke længere består. Nedskrivning på goodwill kan dog ikke tilbageføres.«
§ 43. --- Stk. 2. Afskrivninger skal beregnes under hensyntagen til aktivets forventede restværdi efter afsluttet brugstid målt til værdien på tidspunktet for brugstidens begyndelse.	64. I § 43, stk. 2, udgår »målt til værdien på tidspunktet for brugstidens begyndelse«.
Stk. 3. Uanset stk. 1 må immaterielle anlægsaktiver ikke afskrives over en periode, der overstiger 20 år.	§ 65. § 43, stk. 3, affattes således: »Stk. 3. I særlige tilfælde, hvor en virksomhed ikke er i stand til pålideligt at skønne over brugstiden for goodwill og udviklingsomkostninger, skal denne antages at være 10 år.«
§ 44. Kostprisen for omsætningsaktiver skal indeholde de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen, eller som direkte kan henføres til det fremstillede aktiv. Distributionsomkostninger må ikke indgå i kostprisen. Herudover kan renter af kapital, der er lånt til at finansiere fremstilling af varer, og som vedrører fremstillingsperioden, indregnes i kostprisen.	66. § 44 affattes således: »§ 44. Kostprisen for omsætningsaktiver skal indeholde de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen, eller som direkte kan henføres til det fremstillede aktiv. Stk. 2. Kostprisen for omsætningsaktiver kan desuden indeholde de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende omsætningsaktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden. Herudover kan renter af kapital, der er lånt til at finansiere fremstilling af varer, og som vedrører fremstillingsperioden, indregnes i kostprisen. Stk. 3. Distributionsomkostninger må ikke indgå i kostprisen.«
§ 46. Varebeholdninger kan opskrives til genanskaffelsesværdi. Andre omsætningsaktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 eller 38, kan opskrives til dagsværdi. Bestemmelserne i § 37, stk. 1, 2.-	67. § 46 affattes således: »§ 46. Omsætningsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 eller 38, skal nedskrives til en lavere nettorealiseringsværdi.«

4. pkt., og § 41, stk. 3, finder anvendelse. <i>Stk. 2.</i> Omsætningsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 eller 38, skal nedskrives til en lavere nettorealisationsværdi.	
§ 47. Forpligtelser, der er uvisse med hensyn til størrelse eller tidspunkt for afvikling, skal indregnes i balance og resultatopgørelse som hensatte forpligtelser. Herunder skal indregnes udskudt skat, garantiforpligtelser og pensionsforpligtelser, der påhviler virksomheden.	68. I § 47, <i>stk. 1</i> , indsættes som <i>3. pkt.</i> : »Hensatte forpligtelser til omstrukturering skal indregnes, når de er besluttet, og processen med at gennemføre omstrukturen er påbegyndt.«
<i>Stk. 2.</i> Hensatte forpligtelser kan måles til dagsværdi. Bestemmelserne i § 37, <i>stk. 1, 2.-4. pkt.</i> , finder anvendelse.	69. § 47, <i>stk. 2</i> , affattes således: » <i>Stk. 2.</i> Hensatte forpligtelser, som ikke vedrører indkomstskatter, kan måles til kapitalværdi.«
<i>Gældsforpligtelser</i> § 48. Uanset definitionen på forpligtelser, jf. bilag 1, C, nr. 5, kan virksomheden indregne ledelsens forslag til udbytte som en forpligtelse under posten »Forslag til udbytte for regnskabsåret«.	70. Overskriften før § 48 og § 48 ophæves.
§ 49. --- Indtægter efter § 37, <i>stk. 1 og 2</i> , samt § 38, <i>stk. 1 og 3</i> , anses altid for indtjent. ---	71. I § 49, <i>stk. 1, 3. pkt.</i> , ændres »§ 38, <i>stk. 1 og 3</i> « til: »§ 38, <i>stk. 1 og 2</i> «.
<i>Stk. 2.</i> Beløb, der opstår som følge af nedenstående, må ikke indregnes i resultatopgørelsen, men skal indregnes direkte på egenkapitalen: 1) Opskrivning efter § 41, tilbageførsel af en sådan opskrivning og omklassifikation af beløb til hensatte forpligtelser, som hidrører fra en sådan opskrivning,	72. I § 49, <i>stk. 2, nr. 1</i> , ændres »§§ 41 og 46« til: »§ 41«.
2) indtægter og omkostninger ved køb og salg af egne kapitalandele, i det omfang kapitalandelene ikke indregnes i balancen, 3)-4) ---	73. I § 49, <i>stk. 2, nr. 2</i> , udgår », i det omfang kapitalandelene ikke indregnes i balancen«.
5) ændring af metoder og grundlag for indregning henholdsvis måling samt af den anvendte monetære enhed, jf. § 13, <i>stk. 2</i> , og	74. I § 49, <i>stk. 2, nr. 5</i> , ændres »jf. § 13, <i>stk. 2</i> , og« til: »jf. § 13, <i>stk. 2</i> ,«.
6) tilbageførsel på grund af fundamentale fejl, jf. § 52, <i>stk. 2</i> .	75. I § 49, <i>stk. 2, nr. 6</i> , ændres »fundamentale« til: »væsentlige«. 76. I § 49, <i>stk. 2, nr. 6</i> , ændres »jf. § 52, <i>stk. 2</i> ,« til: »jf. § 52, <i>stk. 2</i> , og«.

	<p>77. I § 49, stk. 2, indsættes som nr. 7: »7) aktuarmæssige gevinster og tab, som indgår i opgørelsen af pensionsforpligtelsen.«</p>
<p><i>Stk. 3-4. ---</i></p> <p>§ 50. ---</p>	
	<p>78. I § 50 indsættes som <i>stk. 2</i>: »<i>Stk. 2.</i> Bruttoværdien af de modregnede beløb skal oplyses i noterne.«</p>
<p>§ 51. Ændrer virksomheden metoder for indregning, grundlag for måling eller den anvendte monetære enhed, skal de poster i årsregnskabet, der berøres heraf, ændres i overensstemmelse med de nye metoder henholdsvis grundlag ved indregning direkte på egenkapitalen primo. Herunder skal sammenligningstal ændres i overensstemmelse med de nye metoder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ændrer virksomheden indregningsmetoder for at kunne opskrive aktiver, behandles de heraf følgende opskrivninger efter § 41, stk. 3, og indregnes direkte på egenkapitalen.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p> <p>§ 52. ---</p>	<p>79. § 51, <i>stk. 1 og 2</i>, affattes således: »Ændrer virksomheden regnskabspraksis, skal de poster i årsregnskabet, der berøres heraf, ændres i overensstemmelse med den nye praksis ved indregning af effekten af ændringen direkte på egenkapitalen primo. Herunder skal sammenligningstal ændres i overensstemmelse med den nye praksis.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ændrer virksomheden regnskabspraksis for at kunne opskrive aktiver efter § 41, stk. 1, skal der ske indregning direkte på egenkapitalen. Sammenligningstal skal ikke tilpasses. Opskrivninger skal behandles efter § 41, stk. 3.«</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Var årsregnskabet vedrørende tidligere regnskabsår urigtig i en sådan grad, at årsregnskabet ikke ville have givet et retvisende billede (fundamentale fejl), skal den beløbsmæssige effekt af korrektionen indregnes direkte på egenkapitalen primo, og sammenligningstallene for tidligere år skal tilpasses.</p>	<p>80. § 52, <i>stk. 2</i>, affattes således: »<i>Stk. 2.</i> Indeholdt årsregnskabet vedrørende tidligere regnskabsår væsentlige fejl, skal den beløbsmæssige effekt af korrektionen indregnes direkte på egenkapitalen primo, og sammenligningstallene for tidligere år skal tilpasses.«</p>
	<p>81. Efter § 52 indsættes i <i>kapitel 7</i>: »§ 52 a. Noter til årsregnskabet skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.«</p>
<p>§ 53. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Af redegørelsen skal for de relevante poster i det mindste fremgå:</p> <p>1) Indregningsmetoderne og målegrundlag for aktiver og forpligtelser, herunder om, hvorvidt renter indregnes i kostprisen, og</p>	<p>82. § 53, <i>stk. 2, nr. 1, litra a-c</i>, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»a) Måles aktiver eller forpligtelser til dagsværdi, jf. §§ 37 og 38, og måles dagsværdien ikke på basis af observationer på et</p>

<p>efter hvilke metoder og grundlag der foretages op-, ned- og afskrivninger samt op- og nedreguleringer. Herunder skal nævnes:</p> <p>a) For finansielle aktiver og forpligtelser, der måles til kapitalværdi eller amortiseret kostpris, skal forudsætningerne for den valgte beregningsmetode oplyses.</p> <p>b) For investeringsaktiver og biologiske aktiver, der måles til dagsværdi efter § 38, skal forudsætningerne for den valgte beregningsmetode oplyses.</p> <p>c) Afskrivningsmetode, skøn over restværdi og brugstid i forbindelse med afskrivning af anlægsaktiver. Overstiger afskrivningsperioden for immaterielle anlægsaktiver 5 år, skal det oplyses og begrundes konkret og fyldestgørende.</p>	<p>aktivt marked, skal der gives oplysning om de værdiansættelsesmodeller og -teknikker, som er anvendt ved opgørelsen af dagsværdien.</p> <p>b) Afskrivningsmetode, skøn over restværdi og brugstid i forbindelse med afskrivning af anlægsaktiver. Afskrivningsperioden for goodwill skal begrundes.«</p>
<p>d) Metoder for indregning og måling af nettoomsætning, uanset om virksomheden undlader at oplyse nettoomsætningen, jf. § 32.</p> <p>2)-3)---</p>	<p>Litra d bliver herefter litra c.</p>
<p>4) Hvis forslag til udbytte indregnes som forpligtelse efter § 48.</p>	<p>83. § 53, stk. 2, nr. 4, affattes således: »4) Indregningsmetoderne og målegrundlag anvendt ved virksomhedssammenslutninger.«</p>
<p>5) ---</p>	
<p>§ 54. Ændres regnskabsmæssige skøn, jf. § 52, skal de ændrede skøn forklares, ligesom den beløbsmæssige indvirkning på aktiver, passiver, den finansielle stilling og resultatet så vidt muligt skal oplyses. Tilsvarende gælder, hvis indregning og måling af aktiver og forpligtelser ændres som følge af fejl, herunder fundamentale fejl.</p>	<p>84. I § 54, 2. pkt., ændres »fejl, herunder fundamentale fejl« til: »væsentlige fejl«.</p>
<p><i>Bevægelser på egenkapitalen</i></p> <p>§ 56. Virksomheden skal oplyse om bevægelser på egenkapitalen i en summarisk egenkapitalopgørelse, jf. stk. 2 og 3, eller i en fuldstændig egenkapitalopgørelse, jf. stk. 4. Indholdet af bevægelserne i egenkapitalopgørelsen efter stk. 2 og 3 eller 4 skal fremgå af benævnelsen eller af noterne.</p>	<p>85. Overskriften før § 56 og § 56 ophæves.</p>

<p><i>Stk. 2.</i> Den summariske egenkapitalopgørelse skal for den samlede egenkapital indeholde oplysning om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) størrelsen primo regnskabsåret, 2) tilgang i løbet af regnskabsåret, 3) afgang i løbet af regnskabsåret og 4) størrelsen ultimo regnskabsåret. <p><i>Stk. 3.</i> I opgørelsen efter stk. 2 skal særskilt fremgå til- og afgang i posten »Reserve for opskrivninger« samt beløb, som indregnes direkte på egenkapitalen i henhold til § 49, stk. 2, nr. 3 og 4. Endvidere skal ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af overskud eller dækning af tab fremgå af opgørelsen, hvis dette ikke er oplyst i tilknytning til resultatopgørelsen, jf. § 31.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Den fuldstændige egenkapitalopgørelse skal for hver post under egenkapitalen indeholde de i stk. 2 nævnte oplysninger. For virksomhedskapitalen skal de i stk. 2 nævnte oplysninger gives for de 4 foregående regnskabsår, hvis der i denne periode har været bevægelser på posten.</p>	
<p>§ 58. Op- eller nedskriver virksomheden aktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi, jf. §§ 37 og 38, skal følgende beløb oplyses:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) For anlægsaktiver, forskellen mellem de enkelte opskrevne posters værdi og den værdi, posten ville have haft, hvis opskrivning ikke havde været foretaget. 2) Årets tilbageførsler af op- og nedskrivninger på omsætningsaktiver. 3) Årets nedskrivninger af omsætningsaktiver, som overstiger normale nedskrivninger. 	<p>86. § 58 affattes således:</p> <p>»§ 58. Opskriver virksomheden anlægsaktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 og 38, skal følgende oplyses:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Der skal gives oplysninger om den regnskabsmæssige værdi i balancen, som ville have været indregnet, hvis opskrivning efter § 41, stk. 1, ikke havde været foretaget. 2) Der skal gives følgende oplysninger om posten »Reserve for opskrivning« under egenkapitalen: <ol style="list-style-type: none"> a) Størrelsen primo regnskabsåret, b) tilgang i løbet af regnskabsåret, c) årets tilbageførsler af tidligere års opskrivninger, d) årets afskrivninger, e) afgang i løbet af regnskabsåret og f) størrelsen ultimo regnskabsåret.«
	<p>87. Efter § 58 indsættes:</p> <p>»§ 58 a. Måles aktiver eller forpligtelser til dagsværdi, jf. §§ 37 og 38, og måles</p>

	<p>dagsværdien ikke på basis af observationer på et aktivt marked, skal der gives oplysning om de centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Oplysningerne i stk. 1 kan gives samlet for en kategori eller en gruppe af aktiver, hvis de centrale forudsætninger for dagsværdiberegningen i kategorien henholdsvis gruppen af aktiver ikke afviger væsentligt indbyrdes.</p> <p>§ 58 b. For afledte finansielle instrumenter, som løbende måles til dagsværdi, jf. § 37, stk. 1, skal der gives oplysning om omfanget og karakteren af instrumenterne. Oplysningen skal omfatte væsentlige betingelser, som kan få betydning for beløbet, tidspunktet og sikkerheden for fremtidige pengestrømme.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Oplysningerne i stk. 1 kan gives samlet for ensartede afledte finansielle instrumenter.</p> <p>§ 58 c. Virksomheden skal oplyse om de positive og negative forskelsbeløb, som konstateres ved første indregning af kapitalandele efter § 43 a. Forskelsbeløbene beregnes efter § 121, jf. §§ 122 og 123.«</p>
<p>§ 64. Virksomheden skal oplyse om sine eventualforpligtelser. Herunder skal den angive beløbene for henholdsvis pensions-, kautions- og garantiforpligtelser, diskonterede vekslere og andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen. Oplysningerne skal gives for hver kategori.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Har virksomheden indgået leje- eller leasingkontrakter, skal forpligtelserne i henhold til kontrakterne særskilt angives, medmindre de er indregnet i balancen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> De i stk. 1 og 2 omhandlede forpligtelser over for en modervirksomhed og dennes øvrige dattervirksomheder skal oplyses særskilt, specificeret for hver kategori.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Har virksomheden stillet pant eller anden sikkerhed i aktiver, skal den oplyse dette og herunder angive det samlede omfang af pantsætningerne samt de pantsatte aktivers samlede regnskabsmæssige værdi.</p>	<p>88. § 64 affattes således:</p> <p>»§ 64. Virksomheden skal oplyse den samlede størrelse af sine eventualforpligtelser, herunder leasing-, pensions-, kautions- og garantiforpligtelser, diskonterede vekslere og andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen. Oplysning om pensionsforpligtelser skal gives særskilt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Har virksomheden stillet pant eller anden sikkerhed i aktiver, skal den oplyse dette og herunder angive det samlede omfang af pantsætningerne samt de pantsatte aktivers samlede regnskabsmæssige værdi.</p> <p><i>Stk. 3.</i> De i stk. 1 og 2 nævnte forpligtelser, herunder sikkerhedsstillelser, over for tilknyttede og associerede virksomheder skal oplyses særskilt, specificeret på de i stk. 1 anførte kategorier.«</p>

<p>§ 67. ---</p>	<p>89. Efter § 67 indsættes før overskriften før § 68:</p> <p style="text-align: center;"><i>»Resultatopgørelsen</i></p> <p>§ 67 a. Virksomheden skal oplyse om størrelsen og arten af indtægts- eller omkostningsposter, som er særlige på grund af deres størrelse eller art. Der skal herunder gives oplysning om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) årets tilbageførsler af nedskrivninger på omsætningsaktiver, 2) årets nedskrivninger på omsætningsaktiver, som overstiger normale nedskrivninger, 3) årets nedskrivning på anlægsaktiver og 4) årets tilbageførsel af nedskrivning på anlægsaktiver.«
<p>§ 68. (Ophævet)</p>	<p>90. § 68 affattes således:</p> <p>»§ 68. Virksomheden skal angive det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret.«</p>
<p>§ 71. Virksomheden skal oplyse navn og hjemsted for de modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab for den største henholdsvis mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed. Det skal endvidere oplyses, hvor de pågældende udenlandske modervirksomheders koncernregnskaber kan rekvireres.</p>	<p>91. § 71 affattes således:</p> <p>»§ 71. Virksomheden skal oplyse navn og hjemsted for den modervirksomhed, der udarbejder koncernregnskab for den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed.«</p>
<p>§ 72. Virksomheden skal oplyse navn, hjemsted og retsform for hver dattervirksomhed, associeret virksomhed og for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilket virksomheden er interessent eller komplementar.</p> <p>Stk. 2. Virksomheden skal endvidere for hver dattervirksomhed og associeret virksomhed oplyse,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) hvor stor en andel virksomheden ejer og 2) størrelsen af egenkapital og resultat ifølge den senest godkendte årsrapport. <p>Stk. 3. Oplysningerne om egenkapital og resultat i stk. 2, nr. 2, kan undlades, hvis</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) den pågældende datter- eller associerede virksomhed ikke er forpligtet til at 	<p>92. § 72 ophæves.</p>

<p>offentliggøre årsrapport og virksomheden ejer mindre end 50 pct. af egenkapitalen,</p> <p>2) den pågældende datter- eller associerede virksomheds regnskab indgår ved konsolidering i virksomhedens koncernregnskab eller</p> <p>3) virksomheden indregner kapitalandelene i den pågældende datter- eller associerede virksomhed til dennes regnskabsmæssige indre værdi.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Oplysningerne i stk. 1 kan udelades, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden selv eller de i stk. 1 omhandlede virksomheder. Udeladelse af oplysninger af denne grund skal nævnes.</p>	
<p>§ 73. Har et aktieselskab, et anpartsselskab, et partnerselskab (kommanditaktieselskab) eller en erhvervsdrivende fond et tilgodehavende hos medlemmer af ledelsen, skal virksomheden angive summen af disse tilgodehavender fordelt på hver ledelseskategori. ---</p>	<p>93. I § 73, stk. 1, 1. pkt., ændres »et aktieselskab, et anpartsselskab, et partnerselskab (kommanditaktieselskab) eller en erhvervsdrivende fond« til: »en virksomhed«.</p> <p>94. I § 73, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:</p> <p>»Herudover skal for hver kategori oplyses om nedskrivninger på indregnede beløb, og om der er givet afkald, herunder delvist afkald, på indregnede beløb.«</p>
<p>§ 73. Har et aktieselskab, et anpartsselskab, et partnerselskab (kommanditaktieselskab) eller en erhvervsdrivende fond et tilgodehavende hos medlemmer af ledelsen, skal virksomheden angive summen af disse tilgodehavender fordelt på hver ledelseskategori. For hver kategori skal angives de væsentligste vilkår, herunder rentefod, og de beløb, der er tilbagebetalt i året. Er et lån optaget og indfriet i årets løb, skal det oplyses særskilt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for sikkerhedsstillelser, der er sket for den nævnte personkreds.</p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for ledelsesmedlemmer i modervirksomheder.</p>	<p>95. § 73, stk. 3 og 4, ophæves.</p>

<p><i>Stk. 4.</i> Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for personer, der står de omhandlede ledelsesmedlemmer særligt nær.</p>	
<p style="text-align: center;"><i>Virksomhedskapitalen m.v.</i></p> <p>§ 75. Består virksomhedskapitalen i et aktie- eller anpartsselskab af flere klasser, skal disse specificeres. Antallet af aktier eller anparter og deres pålydende værdi skal angives for hver klasse. For aktieselskaber skal i alle tilfælde angives antal og pålydende værdi.</p> <p><i>Stk. 2.</i> De faktiske omkostninger ved stiftelse af et aktieselskab og ved forhøjelse af aktiekapitalen skal oplyses i førstkommende årsrapport.</p> <p>§ 76. Ejer en virksomhed egne kapitalandele, skal den oplyse</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) antal og pålydende værdi med angivelse af procentdel af virksomhedskapitalen af egne kapitalandele i virksomhedens beholdning, 2) antal og pålydende værdi med angivelse af procentdel af virksomhedskapitalen af de egne kapitalandele, der er erhvervet henholdsvis afhændet i regnskabsåret, samt størrelsen af den samlede købesum henholdsvis salgssum og 3) årsagen til regnskabsårets erhvervelser af egne kapitalandele. <p><i>Stk. 2.</i> Tilsvarende oplysninger skal gives for de egne kapitalandele, virksomheden har erhvervet til sikkerhed.</p>	<p>96. Overskriften før § 75 og §§ 75 og 76 ophæves.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Virksomhedens væsentligste aktiviteter</i></p> <p>§ 76 a. Der skal gives en beskrivelse af virksomhedens væsentligste aktiviteter. Udarbejder virksomheden ledelsesberetning, jf. § 77, kan beskrivelsen af disse placeres i ledelsesberetningen.</p> <p style="text-align: center;"><i>Ledelsesberetning</i></p> <p>§ 77. Er der sket væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold, skal årsregnskabet suppleres med en ledelsesberetning, der redegør for disse</p>	<p>97. Overskriften før § 76 a og § 76 a samt overskriften før § 77 og § 77 ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p style="text-align: center;"><i>»Ledelsesberetningen</i></p> <p>§ 76 a. Ledelsesberetningen skal</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) beskrive virksomhedens væsentligste aktiviteter og 2) redegøre for eventuelle væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold. <p>§ 77. Ejer en virksomhed egne kapitalandele, skal den oplyse</p>

<p>ændringer.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) antal og pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte værdi med angivelse af, hvilken procentdel virksomhedens beholdning af egne kapitalandele udgør af virksomhedskapitalen, 2) antal og pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi med angivelse af, hvilken procentdel virksomhedens beholdning af egne kapitalandele udgør af virksomhedskapitalen, der er erhvervet henholdsvis afhændet i regnskabsåret, samt størrelsen af den samlede købesum henholdsvis salgssum og 3) årsager til erhvervelser af egne kapitalandele i regnskabsåret. <p><i>Stk. 2.</i> Tilsvarende oplysninger skal gives for de egne kapitalandele, virksomheden har erhvervet til sikkerhed.«</p>
<p>§ 78. En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse C, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis samt en ledelsesberetning. Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 5. Ud over reglerne i §§ 11-17 finder § 19, stk. 1 og 3, og § 20, stk. 2, anvendelse. Endvidere finder reglerne i §§ 23-76 og 79-101 anvendelse. Kommer regler i §§ 23-76 i strid med regler i §§ 79-101, har reglerne i §§ 79-101 forrang. Ønsker virksomheden at aflægge årsrapport efter internationale regnskabsstandarder, finder § 137 anvendelse.</p>	<p>98. § 78, <i>stk. 1</i>, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse C, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, jf. dog § 9, stk. 8, balance, resultatopgørelse, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter og en ledelsesberetning.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 5.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ud over reglerne i §§ 11-17 finder § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-63, 66-70, 73, 74, 77-77 b, 78 a og 80-101 anvendelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Kommer regler i §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-63, 66-70, 73, 74, 77-77 b og 78 a i strid med regler i §§ 80-101, har reglerne i §§ 80-101 forrang.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ønsker en virksomhed at aflægge årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder, finder § 137 anvendelse.«</p>

Stk. 2-3.---	Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 6 og 7.
<p>§ 78. ---</p> <p>Stk. 2-7. ---</p>	<p>99. I § 78 indsættes som <i>stk. 8</i>:</p> <p>»Stk. 8. Stk. 7 finder tilsvarende anvendelse første gang, en virksomhed ikke længere anvender undtagelsen i § 78 a.«</p>
	<p>100. Efter § 78 indsættes:</p> <p style="text-align: center;"><i>»Undtagelse for mellemstore dattervirksomheder</i></p> <p>§ 78 a. Dattervirksomheder, der i henhold til § 7, er mellemstore, kan uanset § 7, stk. 1, nr. 3, vælge at aflægge årsrapport efter bestemmelserne for regnskabsklasse B, jf. lovens afsnit III, bortset fra bestemmelserne i §§ 22 a-22 c, hvis</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dattervirksomhedens regnskab indgår ved fuld konsolidering i et koncernregnskab, der er aflagt af en modervirksomhed, 2) modervirksomheden henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land, 3) koncernregnskabet er udarbejdet efter reglerne i denne lov eller, hvis den pågældende modervirksomhed er udenlandsk, efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer, og det er revideret og offentliggjort efter de nævnte regler, 4) alle dattervirksomhedens virksomhedsdeltagere har erklæret sig indforstået med fremgangsmåden for det pågældende regnskabsår, 5) modervirksomheden har erklæret, at den indestår for dattervirksomhedens eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, som opstår i perioden, indtil dattervirksomheden har indsendt årsrapport, for et senere regnskabsår, hvor undtagelsen ikke er anvendt, og denne årsrapport er modtaget og offentliggjort efter reglerne i kapitel 19 og 20, og 6) det oplyses i såvel dattervirksomhedens årsrapport som i det omhandlede koncernregnskab, at dattervirksomheden har aflagt årsrapport under henvisning til denne paragraf. <p><i>Stk. 2.</i> Dattervirksomheder, der udnytter</p>

	<p>undtagelsen i stk. 1, kan lade revisionen udføre efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder, jf. § 135, stk. 1, 2. pkt.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Dattervirksomheder, der udnytter undtagelsen i stk. 1, skal indsende deres årsrapport sammen med de i § 146 a nævnte dokumenter.«</p>
<p>§ 79. Resultatopgørelsen skal opstilles i overensstemmelse med bilag 2, skema 5 eller 6.</p>	<p>101. § 79 ophæves.</p>
<p>§ 80. Virksomheden skal oplyse om de aktiviteter (ophørende aktiviteter), der i henhold til en samlet plan skal afhændes, lukkes eller opgives, forudsat de kan udskilles fra de øvrige aktiviteter. Herunder skal så vidt muligt oplyses, med hvilke beløb de ophørende aktiviteter indgår i posterne »Nettoomsætning«, »Årets resultat«, »Anlægsaktiver« og »Omsætningsaktiver«, jf. dog § 81, for så vidt angår nettoomsætning.</p>	<p>102. § 80 affattes således:</p> <p>»§ 80. Virksomheden skal i en linje i henholdsvis resultatopgørelsen og balancen særskilt præsentere de aktiviteter, der i henhold til en samlet plan skal afhændes, lukkes eller opgives (ophørende aktiviteter), forudsat at de kan udskilles fra de øvrige aktiviteter.</p> <p><i>Stk. 2.</i> De poster, som er sammendraget i en linje i henholdsvis resultatopgørelsen og balancen efter stk. 1, skal specificeres i noterne.«</p>
<p>§ 81. § 32 om undtagelser for oplysning om nettoomsætning m.v. gælder ikke for store virksomheder. Disse skal derfor i resultatopgørelsen vise nettoomsætningen tillige med de i bilag 2, skema 5, opregnede poster nr. 2-5 eller de i bilag 2, skema 6, opregnede poster nr. 2, 3 og 6.</p> <p>§ 103. Uanset virksomhedens størrelse skal resultatopgørelsen vise nettoomsætningen tillige med de i bilag 2, skema 5, opregnede poster nr. 2-5, eller de i bilag 2, skema 6, opregnede poster nr. 2, 3 og 6.</p>	<p>103. I § 81, 2. pkt., og § 103 ændres »skema 5« til: »skema 3«.</p> <p>104. I § 81, 2. pkt., og § 103 ændres »skema 6« til: »skema 4«.</p>
<p>§ 82. Virksomheden skal i kostprisen for de anlægs- og omsætningsaktiver, den har fremstillet, jf. §§ 40 og 44, indregne de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende produkt, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.</p>	<p>105. § 82 affattes således:</p> <p>»§ 82. Virksomheden skal i kostprisen for de varebeholdninger, den har fremstillet, indregne de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende aktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.«</p>
<p>§ 83. Store virksomheder skal indregne udviklingsprojekter, der tilsigter at udvikle et bestemt produkt eller en bestemt proces, som</p>	<p>106. I § 83, 2. pkt., udgår », koncessioner«.</p>

<p>virksomheden har til hensigt at fremstille henholdsvis benytte i produktionen. Herunder hører patenter, koncessioner og andre immaterielle aktiver, som følger af et udviklingsprojekt.</p>	
	<p>107. I § 83 indsættes som <i>stk. 2</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Hvis udviklingsprojekter indregnes, jf. <i>stk. 1</i>, skal et beløb svarende til de indregnede udviklingsomkostninger indregnes direkte i posten »Reserve for udviklingsomkostninger« under egenkapitalen. § 41, <i>stk. 3</i>, 2. og 3. pkt., finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på denne reserve.«</p>
	<p>108. Efter § 86 indsættes i <i>kapitel 10</i>:</p> <p style="text-align: center;"><i>»Egenkapitalopgørelsen</i></p> <p>§ 86 a. Egenkapitalopgørelsen skal for hver post oplyse</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) størrelsen primo regnskabsåret, 2) tilgang i løbet af regnskabsåret, 3) afgang i løbet af regnskabsåret og 4) størrelsen ultimo regnskabsåret. <p><i>Stk. 2.</i> Indholdet af bevægelserne skal fremgå af benævnelsen eller af noterne.</p> <p><i>Stk. 3.</i> I opgørelsen efter <i>stk. 1</i> skal særskilt fremgå til- og afgang i posterne »Reserve for opskrivninger« og »Reserve for udviklingsomkostninger« samt beløb, som indregnes direkte på egenkapitalen i henhold til § 49, <i>stk. 2</i>, nr. 3 og 4.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af overskud eller dækning af tab skal fremgå af opgørelsen.«</p>
<p>§ 87. Ud over de i § 53 krævede oplysninger skal redegørelsen for anvendt regnskabspraksis oplyse:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Indregningsmetoder og målegrundlag for indirekte produktionsomkostninger, der indregnes under aktiver. 2) Indregningsmetoder og målegrundlag for kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder. 3) Indregningsmetoder og målegrundlag for pengestrømsopgørelsen, herunder oplysning om, hvad virksomheden henregner til likvider. Det skal særskilt 	<p>109. § 87 affattes således:</p> <p>»§ 87. Ud over de i § 53 krævede oplysninger skal redegørelsen for anvendt regnskabspraksis oplyse om indregningsmetoder og målegrundlag for pengestrømsopgørelsen, herunder oplysning om, hvad virksomheden henregner til likvider. Det skal særskilt oplyses, hvis virksomheden har undladt at udarbejde pengestrømsopgørelse i medfør af § 86, <i>stk. 4</i>.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Virksomheden skal i ledelsesberetningen oplyse om de anvendte metoder til opgørelse af de nøgletal, der indgår i ledelsesberetningen.«</p>

<p>oplyses, hvis virksomheden har undladt at udarbejde pengestrømsopgørelse i medfør af § 86, stk. 4.</p> <p>4) Metoder til opgørelse af nøgletal, der indgår i ledelsesberetningen.</p>	
<p><i>Bevægelser på egenkapitalen</i></p>	<p>110. Overskriften før § 87 a affattes således: »Virksomhedskapitalen«.</p>
<p>§ 87 a. Virksomheden skal udarbejde en fuldstændig egenkapitalopgørelse i overensstemmelse med § 56, stk. 4, jf. stk. 1, 2. pkt.</p>	<p>111. § 87 a affattes således: »§ 87 a. Består virksomhedskapitalen i et kapitalselskab af flere klasser, skal disse specificeres, jf. stk. 2 og 3. <i>Stk. 2.</i> Antallet af aktier eller anparter og deres pålydende værdi skal angives for hver klasse. Ved kapitalandele uden pålydende værdi skal den bogførte pariværdi angives for hver klasse. <i>Stk. 3.</i> For aktieselskaber skal i alle tilfælde angives antal og pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi. <i>Stk. 4.</i> Er der i et aktieselskab, anpartsselskab eller et partnerselskab (kommanditaktieselskab) tegnet nye kapitalandele i regnskabsåret, skal antallet og den pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi, oplyses.«</p>
<p>§ 88. ---</p>	<p>112. Efter § 88 indsættes: »§ 88 a. Virksomheden skal oplyse om de særlige forudsætninger, som ligger til grund ved indregning og måling af udviklingsprojekter og skatteaktiver. § 88 b. Har virksomheden finansielle anlægsaktiver, der måles til kostpris, hvor de pågældende aktiver er indregnet til en højere værdi end dagsværdien, skal virksomheden give oplysning om aktivernes dagsværdi, den indregnede værdi og årsagen til, at der ikke er foretaget nedskrivninger. Der skal herunder gives oplysning om, hvilken dokumentation der ligger til grund for antagelsen om, at den bogførte værdi vil blive genindvundet. Oplysningerne kan gives samlet for ensartede grupper af anlægsaktiver.«</p>
<p>§ 93. Har virksomheden optaget lån mod</p>	<p>113. I § 93, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres »og den</p>

<p>udstedelse af konvertible gældsbreve, skal der for hvert lån angives det udestående beløb, ombytningskursen og den fastsatte frist for ombytning til kapitalandele. ---</p>	<p>fastsatte frist for ombytning til kapitalandele« til: », den fastsatte frist for ombytning til kapitalandele og eventuelle øvrige rettigheder, som er knyttet hertil.«</p>
	<p>114. I § 93 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. Kravet i stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse på øvrige rettigheder udstedt af virksomheden, som vil kunne medføre afgang af eksisterende eller udstedelse af nye kapitalandele i virksomheden. Oplysningerne skal gives for hvert instrument.«</p>
<p>Stk. 2. ---</p>	<p>Stk. 2 bliver herefter stk. 3.</p>
	<p>115. Efter § 93 indsættes før overskriften før § 94: »Hensatte forpligtelser § 93 a. For udskudt skat, jf. § 47, skal i det mindste oplyses om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udskudt skat ved foregående regnskabsårs slutning, 2) udskudt skat indregnet i resultatopgørelsen i året, 3) udskudt skat indregnet direkte på egenkapitalen i året og 4) udskudt skat på balancetidspunktet.«
<p>§ 94 a. --- Stk. 2. --- Store virksomheder skal tillige oplyse om de risici og fordele, der er forbundet med arrangementerne, og den finansielle indvirkning heraf.</p>	<p>116. I § 94 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »Store virksomheder« til: »Virksomheden«.</p>
	<p>117. Efter § 94 a indsættes før overskriften før § 95: »§ 94 b. Oplysningerne om eventualforpligtelser, jf. § 64, stk. 1, skal oplyses særskilt for pensions-, kautions- og garantiforpligtelser, diskonterede veksler og andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen. Stk. 2. For leje- og leasingaftaler, der oplyses i overensstemmelse med § 64, stk. 1, skal forpligtelserne i henhold til kontrakterne oplyses særskilt, medmindre de er indregnet i balancen.«</p>
<p>§ 95. Virksomheden skal forklare</p>	<p>118. § 95 affattes således:</p>

<p>1) ekstraordinære indtægter og omkostninger, jf. § 30, og</p> <p>2) indtægter og omkostninger, der hidrører fra ændring af regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52.</p>	<p>»§ 95. Virksomheden skal forklare indtægter og omkostninger, der hidrører fra ændring af regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52.«</p>
	<p>119. Efter § 95 indsættes:</p> <p>»§ 95 a. Virksomheden skal oplyse om ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud. Ledelsens forslag til udbytte skal tillige præsenteres som en særlig post i egenkapitalen under »Overført overskud eller underskud«, jf. bilag 2, skema 1 eller 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Er der foretaget udlodning af ekstraordinært udbytte, skal dette fremgå særskilt. Dette gælder også, hvis udlodningen har fundet sted efter regnskabsårets udløb.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgivelsen af noteoplysningerne efter stk. 1 og 2 fritager virksomheden for at give de i § 31 krævede oplysninger.«</p>
<p>§ 96. Store virksomheder skal angive nettoomsætningens fordeling på forretningssegmenter og geografiske segmenter, hvis forretningssegmenterne henholdsvis de geografiske segmenter afviger indbyrdes. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	<p>120. § 96, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, affattes således:</p> <p>»Store virksomheder skal oplyse nettoomsætningens fordeling på aktiviteter samt på geografiske markeder, hvis disse aktiviteter henholdsvis markeder afviger betydeligt indbyrdes, for så vidt angår tilrettelæggelsen af salget af varer og tjenesteydelser.«</p>
<p>§ 97. ---</p>	<p>121. Efter § 97 indsættes:</p> <p>»§ 97 a. Virksomheden skal oplyse navn, hjemsted og retsform for hver dattervirksomhed, associeret virksomhed og for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilket virksomheden er interessent eller komplementar.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Virksomheden skal endvidere for hver dattervirksomhed og associeret virksomhed oplyse,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) hvor stor en andel virksomheden ejer og 2) størrelsen af egenkapital og resultat ifølge den senest godkendte årsrapport. <p><i>Stk. 3.</i> Oplysningerne om egenkapital og resultat i stk. 2, nr. 2, kan undlades, hvis den pågældende datter- eller associerede virksomhed ikke er forpligtet til at offentliggøre årsrapport og virksomheden ejer mindre end 50 pct. af egenkapitalen.</p>

	<p><i>Stk. 4.</i> Oplysningerne i stk. 1 kan udelades, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden selv eller de i stk. 1 omhandlede virksomheder. Udeladelse af oplysninger af denne grund skal nævnes.</p> <p>§ 97 b. Virksomheden skal oplyse navn og hjemsted for de modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab for den største henholdsvis mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed. Det skal endvidere oplyses, hvor de pågældende udenlandske modervirksomheders koncernregnskaber kan rekvireres.«</p>
<p>§ 98. Virksomheden skal give oplysninger efter § 76 for kapitalandele i virksomheden, der besiddes af dattervirksomhederne til eje eller sikkerhed, eller som er erhvervet eller afhændet af dattervirksomhederne i regnskabsåret.</p>	<p>122. I § 98 ændres »§ 76« til: »§ 77«.</p>
<p>§ 98 a. Virksomheden skal angive det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Virksomhedens personaleomkostninger skal specificeres i lønninger, pensioner og andre omkostninger til social sikring, medmindre dette fremgår af resultatopgørelsen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> De tilsvarende oplysninger og beløb, jf. stk. 1 og 2, for det foregående regnskabsår skal angives.</p>	<p>123. § 98 a affattes således:</p> <p>»§ 98 a. Virksomhedens personaleomkostninger skal specificeres i lønninger, pensioner og andre omkostninger til social sikring, medmindre dette fremgår af resultatopgørelsen.«</p>
<p>§ 98 c. Virksomheden skal oplyse om transaktioner med nærtstående parter, jf. stk. 2, hvis transaktionerne ikke er indgået på normale markedsvilkår. Oplysningerne skal omfatte beløbet for sådanne transaktioner, karakteren af forholdet til den nærtstående part og andre oplysninger om transaktionerne, som er nødvendige for at forstå virksomhedens finansielle stilling.</p> <p><i>Stk. 2-6.</i> ---</p>	<p>124. § 98 c, stk. 1, affattes således:</p> <p>»Har der fundet transaktioner sted mellem virksomheden og dens nærtstående parter, jf. stk. 2, skal virksomheden oplyse om arten af forholdet mellem virksomheden og de nærtstående parter og give de informationer om transaktioner og mellemværender, der er nødvendige for en forståelse af forholdets mulige påvirkning af årsregnskabet. Oplysningerne skal som minimum omfatte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) transaktionernes art og beløbsmæssige størrelse, 2) den beløbsmæssige størrelse af mellemværender samt betingelser for disse, 3) årets nedskrivninger af tilgodehavender fra

	nærtstående parter og 4) den akkumulerede nedskrivning på eksisterende tilgodehavender.«
	125. Efter § 98 c indsættes før overskriften før § 99: »§ 98 d. Der skal gives en beskrivelse af arten af betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets udløb, og den finansielle virkning heraf.«
§ 99. Ledelsesberetningen skal 1) beskrive virksomhedens hovedaktiviteter, 2)-4) --- 5) omtale betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets afslutning, 6)-11) ---	126. I § 99, stk. 1, nr. 1, ændres »hovedaktiviteter« til: »væsentligste aktiviteter«. 127. § 99, stk. 1, nr. 5, ophæves. Nr. 6-11 bliver herefter nr. 5-10.
§ 99 a. Store virksomheder skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar, jf. stk. 2-8. Ved virksomheders samfundsansvar forstås, at virksomheder frivilligt integrerer hensyn til blandt andet menneskerettigheder, sociale forhold, miljø- og klimamæssige forhold samt bekæmpelse af korruption i deres forretningsstrategi og forretningsaktiviteter. Har virksomheden ikke politikker for samfundsansvar, skal dette oplyses i ledelsesberetningen. <i>Stk. 2.</i> Redegørelsen skal indeholde oplysning om: 1) Virksomhedens politikker for samfundsansvar, herunder eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender. 2) Hvordan virksomheden omsætter sine politikker for samfundsansvar til handling, herunder eventuelle systemer eller procedurer herfor. 3) Virksomhedens vurdering af, hvad der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, samt virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover. <i>Stk. 3.</i> Hvis virksomheden har politikker for at respektere menneskerettighederne og for at	128. § 99 a affattes således: »§ 99 a. Store virksomheder skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar, jf. stk. 2-9. Ved virksomheders samfundsansvar forstås, at virksomheder frivilligt integrerer hensyn til blandt andet menneskerettigheder, sociale forhold, miljø- og klimamæssige forhold samt bekæmpelse af korruption i deres forretningsstrategi og forretningsaktiviteter. <i>Stk. 2.</i> Redegørelsen skal som minimum indeholde oplysning om følgende, jf. dog stk. 3, 7 og 8: 1) Der skal gives en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel. 2) Der skal gives oplysning om virksomhedens politikker for samfundsansvar, herunder om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender. Der skal som minimum oplyses om politikker for miljø, herunder klima, sociale forhold samt medarbejderforhold, respekt for menneskerettigheder, anti-korruption og bestikkelse. For hvert politikområde skal det oplyses, om virksomheden har en politik på det pågældende område, og hvad politikken i givet fald går ud på. 3) For hvert politikområde skal det oplyses,

<p>reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, skal redegørelsen efter stk. 1 udtrykkeligt indeholde oplysninger om disse politikker. Hvis virksomheden har sådanne politikker, finder stk. 2 tilsvarende anvendelse. Har virksomheden ikke sådanne politikker, skal dette oplyses i ledelsesberetningen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Redegørelsen skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. stk. 5, 1. pkt., eller 2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. stk. 5, 2. pkt. <p><i>Stk. 5.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 4, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 4, nr. 2.</p> <p><i>Stk. 6.</i> For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.</p> <p><i>Stk. 7.</i> En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin egen ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-3 for den samlede koncern.</p> <p><i>Stk. 8.</i> En virksomhed, der oplyser om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, kan undlade at give de oplysninger, som er anført i stk. 1-3.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, under hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder og undlade at give de oplysninger, som er anført i stk. 1-3.</p>	<p>hvordan virksomheden omsætter sin politik for samfundsansvar til handling, og der skal oplyses om eventuelle systemer eller procedurer herfor. Der skal herunder gives oplysning om anvendte processer for nødvendig og rettidig omhu ("due diligence"), hvis virksomheden anvender sådanne processer.</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) Der skal gives oplysning om primære risici i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter, herunder i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter og tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negativ påvirkning af de i nr. 2 nævnte politikområder. Der skal herunder gives oplysning om, hvordan virksomheden håndterer de pågældende risici. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde. 5) Der skal gives oplysning om virksomhedens anvendelse af eventuelle ikke-finansielle nøglepræstationsindikatorer. 6) Der skal gives oplysning om virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, samt virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde, jf. nr. 2. <p><i>Stk. 3.</i> Hvis virksomheden har besluttet, at den ikke vil have politikker for samfundsansvar på de i stk. 2, nr. 2, anførte områder, skal dette oplyses i ledelsesberetningen med angivelse af grundene hertil for hver enkelt af de anførte områder.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Redegørelsen skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. stk. 5, 1. pkt., eller 2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. stk. 5, 2. pkt. <p><i>Stk. 5.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 4,</p>
---	--

	<p>nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 4, nr. 2.</p> <p><i>Stk. 6.</i> For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.</p> <p><i>Stk. 7.</i> En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-3.</p> <p><i>Stk. 8.</i> En virksomhed kan undlade at udarbejde en redegørelse om samfundsansvar efter stk. 2, hvis virksomheden oplyser om sine politikker for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, der indeholder de i stk. 2 anførte oplysninger. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse, hvis oplysningerne ikke dækker de i stk. 2 anførte politikområder.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, under hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder.«</p>
<p>§ 99 b. Store virksomheder, der har opstillet måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan, skal redegøre for status for opfyldelsen af det opstillede måltal, herunder for, hvorfor virksomheden i givet fald ikke har nået den opstillede målsætning, jf. dog stk. 3. For redegørelsen finder § 99 a, stk. 4-8, tilsvarende anvendelse.</p>	<p>129. I § 99 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 99 a, stk. 4-8« til: »§ 99 a, stk. 4-9«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Store virksomheder, der er forpligtet til at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, skal redegøre for politikken, jf. dog stk. 4. § 99 a, stk. 2-8, finder tilsvarende anvendelse.</p>	<p>130. I § 99 b, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 99 a, stk. 2-8« til: »§ 99 a, stk. 2-9«.</p>
	<p>131. Efter § 99 b indsættes: »§ 99 c. Store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-,</p>

	<p>olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, skal supplere ledelsesberetningen med en beretning om betalinger til myndigheder, jf. dog stk. 3. Med myndigheder forstås i denne forbindelse enhver national, regional eller lokal myndighed i Danmark eller i udlandet, herunder en tjenestegren, et organ eller en virksomhed, der er kontrolleret af den pågældende myndighed på samme måde, som en dattervirksomhed er kontrolleret af en modervirksomhed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Beretningen skal indeholde følgende oplysninger vedrørende betalinger, som er foretaget i regnskabsåret, jf. dog stk. 4-6:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) De samlede betalinger foretaget til hver myndighed. 2) De samlede beløb pr. type af betaling til hver myndighed vedrørende <ol style="list-style-type: none"> a) produktionsrettigheder, b) skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, dog ikke skatter og afgifter på forbrug såsom merværdiafgift, sociale afgifter eller omsætningsafgifter, c) royalties, d) udbytte, e) underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser, f) licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser og/eller koncessioner og g) betalinger for forbedringer af infrastruktur. <p><i>Stk. 3.</i> Når betalingerne er henført til et bestemt projekt, skal der tillige gives oplysninger om de samlede beløb pr. type af betaling som nævnt i stk. 2, nr. 2, der er foretaget til hvert enkelt projekt. Endvidere skal de samlede betalinger til hvert enkelt projekt oplyses.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Virksomheden kan undlade at medtage en betaling på under 750.000 kr. i beretningen. Det gælder uanset, om betalingen er foretaget som en enkeltstående betaling eller som en række med hinanden forbundne betalinger, når den samlede række af betalinger ikke udgør over 750.000 kr. i regnskabsåret.</p> <p><i>Stk. 5.</i> § 99 a, stk. 4-6, finder tilsvarende</p>
--	--

	<p>anvendelse.</p> <p><i>Stk. 6.</i> En virksomhed, som er omfattet af stk. 1, og som er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land, kan undlade selv at udarbejde en beretning om betalinger til myndigheder i det omfang, de efter stk. 2 krævede oplysninger indgår i modervirksomhedens beretning om betalinger til myndigheder.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1 eller § 128, stk. 1, og som udarbejder og offentliggør en beretning om betalinger til myndigheder, som vurderes at svare til kravene i denne lov, fritages for kravene i stk. 1-6, dog ikke for forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning.«</p>
<p>§ 101. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Uanset stk. 2 kan en mellemstor virksomhed dog undlade at tilpasse sammenligningstal for 2.-4. foregående regnskabsår i oversigten efter stk. 1, hvis virksomheden har ændret regnskabspraksis. ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p>	<p>132. I § 101, stk. 3, 1. pkt., ændres »en mellemstor virksomhed« til: »virksomheden«.</p>
<p>§ 102. En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis samt en ledelsesberetning. Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 5. Reglerne i §§ 11-17, § 19, stk. 1 og 3, § 20, stk. 2, og §§ 23-76, §§ 79-95, § 96, stk. 1 og 2, §§ 97-101 og 103-108 finder anvendelse, jf. dog § 137. Kommer regler i §§ 23-76 i strid med regler i §§ 79-95, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101, har</p>	<p>133. § 102, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter og en ledelsesberetning.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 5.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Reglerne i §§ 11-17, § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-63, 66-</p>

<p>reglerne i §§ 79-95, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 forrang. Kommer reglerne i §§ 23-76 eller §§ 79-95, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 i strid med regler i §§ 103-108, har reglerne i §§ 103-108 dog forrang. Hvor reglerne i §§ 79-95, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 indeholder forskelle i kravene til mellemstore og store virksomheder, skal en virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, uanset virksomhedens egen størrelse følge reglerne for store virksomheder.</p>	<p>70, 73, 74, 77-77 b, 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, §§ 97-101 og 103-108 finder anvendelse, jf. dog § 137.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Kommer regler i §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-63, 66-70, 73, 74 og 77-77 b i strid med reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101, har reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 forrang.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Kommer regler i §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-63, 66-70, 73, 74, 77-77 b, 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 i strid med reglerne i §§ 103-108, har reglerne i §§ 103-108 forrang.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Hvor reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 indeholder forskelle i kravene til mellemstore og store virksomheder, skal en virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, uanset virksomhedens egen størrelse følge reglerne for store virksomheder.«</p>
<p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	<p>Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 7 og 8.</p>
<p>§ 106 a. Ud over oplysningerne i § 96, stk. 1, skal virksomheden vise opdelingen på forretningssegmenter eller geografiske segmenter, hvis forretningssegmenterne henholdsvis de geografiske segmenter afviger indbyrdes, af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) det ordinære resultat før finansielle indtægter og omkostninger, 2) summen af de aktiver, der er anvendt i virksomhedens primære omsætningsskabende aktiviteter, og 3) summen af de forpligtelser, der er opstået som følge af virksomhedens primære omsætningsskabende aktiviteter. <p><i>Stk. 2.</i> Opdelingen i stk. 1 skal vises for den af de to dimensioner af segmenter, forretning eller geografi, som i virksomhedens interne organisations- og ledelsesstruktur og dens interne økonomiske rapporteringssystem til virksomhedens øverste ledelse er den primære.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En virksomhed, der er modervirksomhed i en koncern, kan undlade at vise de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger i årsregnskabet, hvis virksomheden aflægger koncernregnskab, hvori der gives</p>	<p>134. § 106 a ophæves.</p>

segmentoplysninger efter stk. 1 og 2.	
<p>§ 107 a. Et selskab, som har en eller flere aktieklasser med tilknyttede stemmerettigheder optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, skal supplere ledelsesberetningen med oplysninger, som skaber gennemsigtighed omkring selskabets forhold med det formål at fremme den frie omsætning af selskabets aktier. Oplysningerne skal omfatte følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Forhold vedrørende selskabets kapitalstruktur og ejerforhold, herunder <ol style="list-style-type: none"> a)-b) --- c) specifikation af de forskellige aktieklasser som anført i § 75, stk. 1, hvis selskabet har flere aktieklasser, og d) --- 	<p>135. I § 107 a, stk. 1, nr. 1, litra c, ændres »§ 75, stk. 1« til: »§ 87 a«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Selskaber, som er omfattet af stk. 1, kan undlade at give oplysninger efter § 75, stk. 1, og § 104 i noterne.</p>	<p>136. I § 107 a, stk. 2, ændres »§ 75, stk. 1,« til: »§ 87 a«.</p>
<p>§ 109. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Undtagelsen i § 110 finder ikke anvendelse på modervirksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, eller hvis en dattervirksomhed af den pågældende modervirksomhed er omfattet af regnskabsklasse D. Endvidere finder undtagelsen i § 112 ikke anvendelse på modervirksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.</p>	<p>137. § 109, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»Stk. 2. Undtagelsen i § 110 finder ikke anvendelse på modervirksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, eller hvis en dattervirksomhed af den pågældende modervirksomhed er</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) omfattet af regnskabsklasse D, 2) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF, og som ikke er omhandlet i direktivets artikel 2, eller 3) et forsikringsselskab som defineret i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF. <p><i>Stk. 3.</i> Endvidere finder undtagelsen i § 112 ikke anvendelse på modervirksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.«</p>
<p>§ 110. En modervirksomhed kan undlade at aflægge koncernregnskab, jf. dog § 109, stk. 2, hvis koncernvirksomhederne på balancetidspunktet tilsammen ikke overskrider to af følgende størrelser:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) En balancesum på 46 mio. kr., 2) en nettoomsætning på 72 mio. kr. og 	<p>138. § 110, stk. 1, nr. 1 og 2, affattes således:</p> <p>»1) En balancesum på 44 mio. kr., 2) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og«</p>

3) ---	
<p><i>Stk. 2.</i> Beregningsreglerne i § 7, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på den samlede koncern, dog således at balancesum og nettoomsætning beregnes som summen af alle koncernvirksomhedernes balancesummer henholdsvis nettoomsætninger. Tilsvarende gælder med hensyn til det gennemsnitlige antal af heltidsbeskæftigede i regnskabsåret.</p>	<p>139. § 110, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes: »Stk. 2. Beregningsreglerne i § 7, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på den samlede koncern. Balancesum og nettoomsætning skal dog opgøres efter §§ 119 og 120. Stk. 3. I stedet for at anvende den i stk. 2, 2. pkt., anførte beregningsmåde kan modervirksomheden beregne balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret som summen af alle koncernvirksomhedernes balancesummer, nettoomsætninger og heltidsbeskæftigede. Ved beregning af balancesum og nettoomsætning forhøjes beløbsstørrelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, med 20 pct.«</p>
<p><i>Stk. 3.</i> ---</p> <p>§ 111. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Endvidere kan en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis</p>	<p>Stk. 3 bliver herefter stk. 4.</p>
<p>1) ---</p> <p>2) koncernregnskabet er udarbejdet efter årsregnskabsloven, Rådets direktiv 1983/349/EØF med senere ændringer eller ---</p> <p>3)-6) ---</p> <p>§ 112. En modervirksomhed kan undlade at aflægge koncernregnskab, jf. dog § 109, stk. 2, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land, og</p>	<p>140. I § 111, stk. 3, nr. 2, ændres »Rådets direktiv 1983/349/EØF« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.</p>
<p>1) ---</p> <p>2) den højere modervirksomhed udarbejder koncernregnskab i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvortil den højere modervirksomhed henhører, og koncernregnskabet er revideret af personer, der er autoriseret i medfør af denne medlemsstats lovgivning.</p>	<p>141. I § 112, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »koncernregnskab«: »og konsolideret ledelsesberetning«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> En modervirksomhed kan endvidere</p>	<p>142. I § 112, stk. 2, nr. 1, ændres</p>

<p>undlade at aflægge koncernregnskab, jf. dog § 109, stk. 2, hvis ---</p> <p>1) den lavere modervirksomheds øverste ledelse ikke senest 6 måneder før regnskabsårets udløb fra minoritetsdeltagere har modtaget krav om aflæggelse af koncernregnskab, og</p>	<p>»koncernregnskab, og« til: »koncernregnskab,«.</p>
<p>2) den højere modervirksomhed udarbejder koncernregnskab i overensstemmelse med Rådets direktiv 1983/349/EØF med senere ændringer eller efter regler, der i det mindste er ligeværdige med reglerne for konsoliderede årsregnskaber i det nævnte direktiv, og er revideret af personer, der er autoriseret i medfør af den nationale lovgivning, hvorunder den højere modervirksomhed henhører.</p>	<p>143. § 112, stk. 2, nr. 2, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»2) den højere modervirksomhed udarbejder koncernregnskab og konsolideret ledelsesberetning i overensstemmelse med</p> <p>a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer,</p> <p>b) efter regler, der i det mindste er ligeværdige med reglerne for konsoliderede årsregnskaber i det i litra a nævnte direktiv,</p> <p>c) de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, samt efterfølgende ændringer, som vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning, eller</p> <p>d) efter regler, der af Kommissionen er vurderet at være ligeværdige med reglerne for konsoliderede årsregnskaber i de internationale regnskabsstandarder, og</p> <p>3) koncernregnskabet er revideret af personer, der er godkendt i medfør af den nationale lovgivning, hvorunder den højere modervirksomhed henhører.«</p>
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	
<p><i>Stk. 3.</i> For de i stk. 1 og 2 omhandlede undtagelser kræves endvidere, at</p> <p>1) den lavere modervirksomheds eget og dens dattervirksomheders regnskaber ved fuld konsolidering eller ved indregning og måling til regnskabsmæssig indre værdi indgår i koncernregnskabet for den højere modervirksomhed, jf. dog § 114,</p> <p>2) ---</p>	<p>144. § 112, stk. 3, nr. 1, affattes således:</p> <p>»1) den lavere modervirksomheds eget regnskab og dens dattervirksomheders regnskaber indgår ved fuld konsolidering i koncernregnskabet for den højere modervirksomhed, jf. dog § 114,«.</p>
<p>3) den lavere modervirksomhed til Erhvervsstyrelsen indsender det i stk. 1</p>	<p>145. § 112, stk. 3, nr. 3, affattes således:</p> <p>»3) den lavere modervirksomhed til</p>

<p>henholdsvis stk. 2 nævnte koncernregnskab samt de oplysninger, styrelsen måtte kræve, jf. § 147.</p>	<p>Erhvervsstyrelsen sammen med sin egen årsrapport indsender det i stk. 1 henholdsvis stk. 2 nævnte koncernregnskab, ledelsesberetning og tilhørende revisionspåtegning samt de oplysninger, styrelsen måtte kræve, jf. § 147.«</p>
<p>§ 113. Hvis en modervirksomhed kan undlade at aflægge koncernregnskab, men alligevel aflægger et sådant, der ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, finder bestemmelserne om koncernregnskaber i kapitel 14 anvendelse. Dog kan modervirksomheden anvende reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse B på koncernregnskabet, hvis den kunne undlade at aflægge koncernregnskab efter § 110. Kapitalandele i associerede virksomheder skal dog i koncernregnskabet indregnes og måles til disse virksomheders indre værdi ved anvendelse af bestemmelserne i § 43 a, stk. 2-6.</p>	<p>146. § 113 affattes således: »§ 113. For koncerner, som efter eliminering, jf. § 120, opfylder størrelsesgrænserne for mellemstore virksomheder, jf. § 7, stk. 2-4, skal koncernregnskabet i det mindste udarbejdes efter reglerne for mellemstore virksomheder i regnskabsklasse C. <i>Stk. 2.</i> For koncerner, som efter eliminering, jf. § 120, opfylder størrelsesgrænserne for store virksomheder, jf. § 7, stk. 2-4, skal koncernregnskabet i det mindste udarbejdes efter reglerne for store virksomheder i regnskabsklasse C. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for koncerner, som efter eliminering, jf. § 120, opfylder størrelsesgrænserne for små virksomheder, jf. § 7, stk. 2-4, men som ikke kan undlade at udarbejde koncernregnskab i henhold til § 110. <i>Stk. 3.</i> Hvis modervirksomheden er omfattet af regnskabsklasse D, skal koncernregnskabet udarbejdes efter reglerne i regnskabsklasse D uanset koncernens størrelse. <i>Stk. 4.</i> Hvis en modervirksomhed kan undlade at aflægge koncernregnskab, men alligevel aflægger et sådant, der ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, finder bestemmelserne om koncernregnskaber i kapitel 14 anvendelse. Dog kan modervirksomheden anvende reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse B på koncernregnskabet, hvis den kunne undlade at aflægge koncernregnskab efter § 110. Kapitalandele i associerede virksomheder skal dog i koncernregnskabet indregnes og måles til disse virksomheders indre værdi ved anvendelse af bestemmelserne i § 43 a, stk. 2-6.«</p>
<p>§ 118. Koncernregnskabets balance, resultatopgørelse og pengestrømsopgørelse skal opstilles efter reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse C, jf. § 78, medmindre andet</p>	<p>147. I § 118, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »resultatopgørelse«: », egenkapitalopgørelse«.</p>

<p>følger af 2. pkt. eller stk. 2-4. --- Stk. 2-3. ---</p>	
<p>Stk. 4. Minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes egenkapital opføres som en særskilt hovedpost mellem »Egenkapital« og »Forpligtelser«. Minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes resultat opføres som en særskilt post i resultatopgørelsen.</p>	<p>148. § 118, stk. 4, affattes således: »Stk. 4. Minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes egenkapital opføres som en særskilt hovedpost under »Egenkapital«. Minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes resultat skal opføres som en særskilt post i ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud.«</p>
<p>§ 120. Følgende poster skal elimineres: 1)-2) --- og 3) gevinster og tab som følge af transaktioner mellem de konsoliderede virksomheder, som indgår i posternes bogførte værdi. Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 3, kan i særlige tilfælde fraviges, hvis transaktionen er sket på normale vilkår i et velfungerende marked og elimineringen desuden ville medføre uforholdsmæssigt store omkostninger.</p> <p>§ 121. --- Stk. 2. --- Stk. 3. Sammenlægningsmetoden efter § 123 kan endvidere finde anvendelse, hvis modervirksomheden ved etableringen af koncernforholdet</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) har samme dagsværdi som dattervirksomheden, 2) efter erhvervelsen besidder mindst 90 pct. af stemmerettighederne og af den pålydende værdi af den erhvervede virksomheds virksomhedskapital og 3) har opnået besiddelsen i kraft af en ordning, der indebærer, at <ol style="list-style-type: none"> a) hverken de hidtidige virksomhedsdeltagere tilsammen eller de virksomhedsdeltagere tilsammen, der ved ordningen har modtaget kapitalandele i bytte for deres rettigheder i dattervirksomheden, får bestemmende indflydelse over modervirksomheden, b) de hidtidige virksomhedsdeltagere og de virksomhedsdeltagere, der ved ordningen har modtaget kapitalandele i 	<p>149. § 120, stk. 2, § 121, stk. 3, og § 122, stk. 1, 2. pkt., ophæves.</p>

<p>bytte for deres rettigheder over dattervirksomheden, skal have samme rettigheder og</p> <p>c) det kontante vederlag ikke overstiger 10 pct. af den pålydende værdi af de modtagne kapitalandele.</p> <p>§ 122. --- Herunder skal forventede omkostninger til omstrukturering i den erhvervede virksomhed indregnes som hensatte forpligtelser.</p>	
	<p>150. I § 122 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 2. Ved vurderingen af, hvilken virksomhed der er den erhvervende virksomhed, tages der udgangspunkt i de reelle forhold, og ikke i, hvem som formelt er den erhvervende virksomhed. Dog kan den formelt erhvervende virksomhed også anses for den reelle erhverver, hvor det ikke er åbenbart, hvem der er den reelle erhverver.«</p>
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Et efter stk. 2 fremkommet positivt forskelsbeløb behandles som goodwill, jf. § 43. Et efter stk. 2 fremkommet negativt forskelsbeløb indregnes som en særskilt periodeafgrænsningspost under forpligtelser med en passende benævnelse. Beløbet indregnes i resultatopgørelsen i takt med realiseringen af de forhold, som ligger til grund for forskelsbeløbet, dog højst over 20 år.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p>	<p>151. § 122, <i>stk. 3</i>, der bliver <i>stk. 4</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Et efter <i>stk. 3</i> fremkommet positivt forskelsbeløb behandles som goodwill, jf. § 43. Et efter <i>stk. 3</i> fremkommet negativt forskelsbeløb indtægtsføres straks i resultatopgørelsen.«</p>
<p>§ 123. Efter sammenlægningsmetoden aflægges koncernregnskabet for den periode, hvori sammenlægningen er sket, som om virksomhederne havde været sammenlagt fra og med den tidligste regnskabsperiode, der indgår i regnskabet. Forskellen mellem det beløb, der vederlægges som virksomhedskapital, samt eventuel overkurs med tillæg af et eventuelt kontant vederlag og den regnskabsmæssige indre værdi i dattervirksomheden tillægges henholdsvis fratrækkes på tydelig vis i de reserver, der kan anvendes til at dække underskud.</p>	<p>152. § 123 affattes således:</p> <p>»§ 123. Efter sammenlægningsmetoden aflægges koncernregnskabet for den periode, hvori sammenlægningen er sket, som om virksomhederne havde været sammenlagt fra og med den tidligste regnskabsperiode, der indgår i regnskabet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Virksomheden kan dog i stedet vælge at anse sammenlægningen som sket på erhvervelsestidspunktet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forskellen mellem det beløb, der vederlægges som virksomhedskapital, samt eventuel overkurs med tillæg af et eventuelt kontant vederlag og den regnskabsmæssige</p>

	indre værdi i dattervirksomheden tillægges henholdsvis fratrækkes på tydelig vis i de reserver, der kan anvendes til at dække underskud.«
<p>§ 125. --- <i>Stk. 2.</i> Af redegørelsen om anvendt regnskabspraksis skal endvidere fremgå: 1)-3) --- 4) Manglende eliminerings efter § 120, stk. 2.</p>	<p>153. § 125, stk. 2, nr. 4, ophæves.</p>
<p>§ 126. Følgende krav finder tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet: 1) Oplysning om eventualforpligtelser m.v., jf. §§ 64, 94 og 94 a, 2) oplysning om nærtstående parter m.v., jf. § 71, § 98 a og § 98 c, stk. 1, 2 og 4, 3) oplysning om egne kapitalandele, jf. § 76, stk. 1, nr. 1, 4) opgørelse over bevægelserne på egenkapitalen, jf. § 87 a, 5) oplysning om anlægsaktiver, jf. § 88, 6) oplysning om eventualaktiver, jf. § 90 b, 7) oplysning om gældsforpligtelser, jf. § 92, 8) opdeling af nettoomsætningen på forretningssegmenter og geografiske segmenter, jf. § 96, stk. 1, og 9) oplysning om revisionshonorar, jf. § 96, stk. 2.</p>	<p>154. § 126, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes: »Følgende krav finder tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet: 1) Opdeling af nettoomsætningen på forretningssegmenter og geografiske segmenter, jf. § 96, stk. 1, 2) oplysning om revisionshonorar, jf. § 96, stk. 2, 3) oplysning om særlige indtægts- eller omkostningsposter, jf. § 67 a, 4) oplysning om ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud, jf. § 95 a, 5) oplysning om anlægsaktiver, jf. §§ 58-58 c og 88-88 b, 6) oplysning om eventualaktiver, jf. § 90 b, 7) oplysning om virksomhedskapitalen, jf. § 87 a, 8) oplysning om forpligtelser, jf. §§ 92-93 a, 9) oplysning om eventualforpligtelser m.v., jf. §§ 64 og 94-94 b, 10) oplysning om nærtstående parter m.v., jf. § 68, § 69, stk. 3 og 4, §§ 73, 97 b og 98 a og § 98 c, stk. 1, 2, 4 og 6, og 11) oplysning om betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets udløb, jf. § 98 d. <i>Stk. 2.</i> Noterne, jf. stk. 1, skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.«</p>
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> --- Endvidere finder kravet i § 106 a tilsvarende anvendelse, hvis modervirksomheden er omfattet af</p>	<p>155. I § 126, stk. 3, der bliver <i>stk. 4</i>, ophæves 2. <i>pkt.</i></p>

<p>regnskabsklasse D. <i>Stk. 4-5. ---</i></p>	
	<p>156. I § 126 indsættes som <i>stk. 6</i> og <i>7</i>: »<i>Stk. 6.</i> Det gennemsnitlige antal beskæftigede i pro rata-konsoliderede virksomheder skal oplyses særskilt. <i>Stk. 7.</i> Der skal gives oplysninger om de ændringer i reserverne, som følger af anvendelsen af § 123, samt navn og hjemsted for de virksomheder, der i årets løb er indregnet og målt efter § 123.«</p>
<p>§ 128. --- <i>Stk. 2.</i> Bestemmelserne om ledelsesberetningen, jf. §§ 99-101, finder tilsvarende anvendelse, jf. dog <i>stk. 4.</i> Er modervirksomheden omfattet af reglerne i regnskabsklasse D, finder § 107, § 107 b, <i>stk. 1</i>, nr. 6, og <i>stk. 3</i> og <i>4</i>, tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet, jf. dog <i>stk. 4.</i> Oplysninger efter § 99, <i>stk. 1</i>, nr. 11, kan undlades.</p>	<p>157. § 128, <i>stk. 2</i>, ophæves, og i stedet indsættes: »<i>Stk. 2.</i> Bestemmelserne om ledelsesberetningen, jf. § 76 a, § 77, §§ 99-99 b og §§ 100 og 101, finder tilsvarende anvendelse. Oplysninger efter § 99, <i>stk. 1</i>, nr. 10, kan dog undlades. <i>Stk. 3.</i> Er modervirksomheden omfattet af reglerne i regnskabsklasse D, finder § 107 og § 107 b, <i>stk. 1</i>, nr. 6, og <i>stk. 3</i> og <i>4</i>, tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet, jf. dog <i>stk. 5.</i>«</p>
<p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p><i>Stk. 3</i> og <i>4</i> bliver herefter <i>stk. 4</i> og <i>5</i>.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Modervirksomhedens og koncernens ledelsesberetninger kan sammendrages, hvis det uden vanskeligheder er muligt at finde de af denne lov krævede oplysninger, der ikke er blevet overflødige som følge af sammendraget, jf. dog § 22, <i>stk. 2</i>, § 78, <i>stk. 2</i>, og § 102, <i>stk. 3.</i> ---</p>	<p>158. I § 128, <i>stk. 4</i>, der bliver <i>stk. 5</i>, ændres i <i>1.pkt.</i> »§ 22, <i>stk. 2</i>, § 78, <i>stk. 2</i>, og § 102, <i>stk. 3</i>« til: »§ 22, <i>stk. 4</i>, § 78, <i>stk. 6</i>, og § 102, <i>stk. 8</i>«.</p>
	<p>159. Efter § 128 indsættes i <i>kapitel 14</i>: »§ 128 a. En stor modervirksomhed, som er omfattet af § 7, <i>stk. 2</i>, nr. 3, skal udarbejde beretning om betalinger til myndigheder, jf. § 99 c, <i>stk. 2</i>, hvis den selv eller en dattervirksomhed har aktivitet, som er omfattet af § 99 c, <i>stk. 1</i>. Beretningen skal gives, som om de konsoliderede virksomheder tilsammen var én virksomhed. <i>Stk. 2.</i> I det omfang modervirksomheden indregner deltagelse i fælles ledede virksomheder pro rata, jf. § 124, skal betalinger, som er omfattet af <i>stk. 1</i>, i disse virksomheder</p>

	<p>tilsvarende indgå i beretningen pro rata.</p> <p><i>Stk. 3.</i> For beretningen om betalinger til myndigheder, jf. § 99 c, finder § 114, stk. 2, tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> En modervirksomhed, der har aktiviteter omfattet af § 99 c, stk. 1, kan undlade at udarbejde beretning efter stk. 1, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land.</p> <p><i>Stk. 5.</i> En modervirksomhed, der er omfattet af stk. 1, og som ikke udarbejder koncernregnskab, skal give beretningen i sin egen årsrapport.«</p>
<p>§ 129. --- Reglerne for modervirksomheden finder anvendelse på den overtagende virksomhed, og reglerne for dattervirksomheder finder anvendelse på den overtagne virksomhed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>160. § 129, stk. 1, 2. pkt., affattes således:</p> <p>»Reglerne for modervirksomheden finder anvendelse på den erhvervende virksomhed, og reglerne for dattervirksomheder finder anvendelse på den erhvervede virksomhed.«</p>
<p>§ 134 a. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i></p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke for virksomheder, der alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og hvis pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro, eller hvis pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro.</p>	<p>161. I § 134 a, stk. 3, ændres to steder »50.000 euro« til: »100.000 euro«.</p> <p>162. I § 134 a, stk. 3, indsættes efter »en anden valuta end euro«: », jf. dog stk. 4«.</p>
	<p>163. I § 134 a indsættes som <i>stk. 4</i>:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke for virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010, hvis den pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. 1. pkt. finder anvendelse i hele gældsinstrumenternes løbetid.«</p>
<p>§ 135. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	

<p><i>Stk. 4.</i> Ved beregningen af størrelserne i stk. 1, 3. pkt., finder § 7, stk. 3, anvendelse.</p>	<p>164. I § 135, stk. 4, indsættes efter »§ 7, stk. 3«: »og 4«.</p>
<p>§ 135 a. --- Kun revisorer, som er godkendt hertil i henhold til revisorloven, kan revidere årsregnskaber og koncernregnskaber, som er omfattet af revisionspligten i § 135, stk. 1, 1. pkt., og afgive en udtalelse om ledelsesberetningen m.v., jf. § 135, stk. 5, 3. og 4. pkt. --- <i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>165. I § 135 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »Kun statsautoriserede eller registrerede revisorer« til: »Kun revisorer, som er godkendt hertil i henhold til revisorloven.«.</p>
<p>§ 136. --- Standarderne kan inden for rammerne af Rådets direktiver 78/660/EØF og 83/349/EØF med senere ændringer fastsætte de undtagelser fra bestemmelser, der er omfattet af fravigelsespligten efter § 11, stk. 3, og hvor fravigelsen anses for nødvendig for en praktisk og hensigtsmæssig anvendelse af bestemmelserne. <i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	<p>166. I § 136, stk. 1, 2. pkt., ændres »Rådets direktiver 78/660/EØF og 83/349/EØF« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.</p>
<p>§ 137. ---</p>	<p>167. Efter § 137 indsættes i <i>afsnit IX</i>: »§ 137 a. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at visse bestemmelser i loven kan fraviges, når dette er nødvendigt for at anvende internationale regnskabsstandarder, som er specielt tilpasset små og mellemstore virksomheders behov.«</p>
<p>§ 138. --- Årsrapporten skal være modtaget i styrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning, idet fristen dog er 4 måneder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D. <i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	<p>168. I § 138, stk. 1, 2. pkt., ændres »5 måneder« til: »6 måneder«.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Indsender en virksomhed frivilligt en årsrapport efter § 4, stk. 6, 1. pkt., og er denne revideret, skal virksomheden sikre, at revisors påtegning indgår i dokumentet.</p>	<p>169. I § 138, stk. 4, ændres »§ 4, stk. 6, 1. pkt.« til: »§ 4, stk. 7, 1. pkt.«</p>
<p>§ 141. --- <i>Stk. 2.</i> --- Er virksomheden fritaget for revisionspligt, finder § 9, stk. 4, § 10 a og § 135 a, stk. 1, 2. pkt., tilsvarende anvendelse. ---</p>	<p>170. I § 141, stk. 2, 4. pkt., ændres »§ 9, stk. 4« til: »§ 9, stk. 6«.</p>
<p>§ 144. Er den udenlandske virksomhed en dattervirksomhed, kan filialbestyrerne i stedet</p>	<p>171. I § 144, stk. 1, nr. 2, ændres »Rådets direktiv 83/349/EØF med senere ændringer om</p>

<p>for den i § 143 nævnte årsrapport indsende modervirksomhedens koncernregnskab til Erhvervsstyrelsen i henhold til § 146, stk. 5, hvis</p> <p>1) ...</p> <p>2) koncernregnskabet er udarbejdet i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/349/EØF med senere ændringer om konsoliderede regnskaber ---</p> <p>3)-7) ---</p> <p>Stk. 2. ---</p>	<p>konsoliderede regnskaber« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer«.</p>
<p><i>Indsendelse af undtagelseserklæring og supplerende dokumenter m.v. for virksomheder som udnytter undtagelserne i §§ 4-6, § 22 c, § 78 a, §§ 112 og 144</i></p>	<p>172. Overskriften før § 145 affattes således:</p> <p><i>»Indsendelse af undtagelseserklæring og supplerende dokumenter m.v. for virksomheder, som udnytter undtagelserne i §§ 4-6, § 22 c, § 78 a, §§ 112 og 144«.</i></p>
<p>§ 146. ---</p>	<p>173. Efter § 146 indsættes:</p> <p>»§ 146 a. Dattervirksomheder, der udnytter undtagelsen i § 22 c, stk. 1, eller § 78 a, stk. 1, skal indsende årsrapporten til Erhvervsstyrelsen i henhold til § 138 suppleret med</p> <p>1) det i § 22 c, stk. 1, henholdsvis § 78 a, stk. 1, nævnte koncernregnskab eller</p> <p>2) henvisning til koncernregnskabet, der er indeholdt i en årsrapport, som styrelsen har modtaget til offentliggørelse.</p> <p>Stk. 2. Herudover skal indsendes de erklæringer, der er nævnt i § 22 c, stk. 1, nr. 4 og 5, henholdsvis § 78 a, stk. 1, nr. 4 og 5.</p> <p>Stk. 3. Erklæringerne i henhold til § 22 c, stk. 1, nr. 4 og 5, og § 78 a, stk. 1, nr. 4 og 5, skal blot indsendes for det første regnskabsår, for hvilket erklæringerne afgives.«</p>
<p>§ 148. Statslige aktieselskaber skal indsende selskabets halvårsrapport, så den er modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 3 måneder efter udløbet af den pågældende 6-måneders-periode.</p> <p>Stk. 2. ---</p>	<p>174. I § 148, stk. 1, ændres »2 måneder« til: »3 måneder«.</p>
<p>Bilag 1, A 1-7 ---</p>	<p>175. I bilag 1, A, indsættes som nr. 1:</p> <p>»1. Aktivt marked:</p> <p>Et marked, hvor transaktioner med aktivet eller</p>

	<p>forpligtelsen finder sted med tilstrækkelig hyppighed og i et tilstrækkeligt omfang til løbende at give prisfastsættelsesoplysninger.«</p> <p>Nr. 1-7 bliver herefter nr. 2-8.</p>
<p>Bilag 1, B 1-4. --- 5. Associeret virksomhed:</p> <p>En virksomhed, som ikke er en dattervirksomhed, men i hvilken en anden virksomhed og dennes dattervirksomheder udøver en betydelig indflydelse på virksomhedens driftsmæssige og finansielle ledelse.</p> <p>6. ---</p>	<p>176. I bilag 1, B, nr. 5, 1. pkt., indsættes efter »dennes dattervirksomheder«: »besidder kapitalandele og«.</p>
<p>Bilag 1, C 1-3. ---</p>	<p>177. I bilag 1, C, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer: »4. Kortfristede aktiver:</p> <p>Et aktiv skal i bilag 2, skema 2, klassificeres som kortfristet, hvis det opfylder et af følgende kriterier:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Det forventes realiseret, eller det besiddes med salg eller forbrug for øje, som led i virksomhedens normale driftscyklus, b) det besiddes primært med handel for øje, c) det forventes realiseret inden for 12 måneder efter balancedagen, eller d) det er i form af likvider, medmindre det er underlagt en begrænsning, som gør, at det ikke kan omsættes eller anvendes til at indfri en forpligtelse i mindst 12 måneder efter balancedagen. <p>Alle andre aktiver anses som langfristede.«</p>
4-12. ---	Nr. 4-12 bliver herefter nr. 5-13.
	178. Bilag 2 affattes som bilag 1 til denne lov.

	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 322 af 11. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 616 af 12. juni 2013 og senest ved § 2 i lov nr. 1367 af 10. december 2013, foretages følgende ændringer:</p>
<p>1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1968/151/EØF af 9. marts 1968, for så vidt angår offentlighed vedrørende visse selskabsformer, EF-Tidende 1968, nr. L 065, side 8, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/58/EF af 15. juli 2003, EF-Tidende 2003, nr. L 221, side 13, dele af Rådets direktiv 1977/91/EØF af 13. december 1976, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, EF-Tidende 1977, nr. L 26, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/68/EF af 6. september 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 264, side 32, dele af Rådets direktiv 1978/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer, EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003, EF-Tidende 2003, nr. L 178, side 16, dele af Rådets direktiv 1978/855/EØF af 9. oktober 1978 om fusioner af aktieselskaber, EF-Tidende 1978, nr. L 295, side 36, dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1983/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber, EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003, EF-Tidende 2003, nr. L 178, side 16, dele af Rådets direktiv 1984/253/EØF af 10. april 1984 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber, EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, dele af Rådets direktiv 1988/627/EØF af 12. december 1988 om offentliggørelse af oplysninger ved erhvervelse og afhændelse af en betydelig andel i et børsnoteret selskab, EF-Tidende 1988, nr. L</p>	<p>1. <i>Fodnoten til lovens titel</i> affattes således:</p> <p>»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1968/151/EØF af 9. marts 1968, for så vidt angår offentlighed vedrørende visse selskabsformer, EF-Tidende 1968, nr. L 065, side 8, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/58/EF af 15. juli 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 221, side 13, dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005, EU-Tidende 2005, nr. L 310, side 1, om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/63/EF af 13. november 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 300, side 48, om ændring af Rådets direktiv 78/855/EØF og 82/891/EØF for så vidt angår kravet om udarbejdelse ved en uafhængig sagkyndig af en beretning i forbindelse med en fusion eller spaltning af aktieselskaber, dele af</p>

<p>348, side 62, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Rådets direktiv 1989/667/EØF af 21. december 1989 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 40, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005, EU-Tidende 2005, nr. L 310, side 1, om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/63/EF af 13. november 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 300, side 48, om ændring af Rådets direktiv 78/855/EØF og 82/891/EØF for så vidt angår kravet om udarbejdelse ved en uafhængig sagkyndig af en beretning i forbindelse med en fusion eller spaltning af aktieselskaber og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/109/EF af 16. september 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 259, side 14, om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF, 78/855/EØF og 82/891/EØF samt direktiv 2005/56/EF for så vidt angår rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fusioner og spaltninger.</p>	<p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009, EU-Tidende 2009, nr. 258, side 20, på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/109/EF af 16. september 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 259, side 14, om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF, 78/855/EØF og 82/891/EØF samt direktiv 2005/56/EF for så vidt angår rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fusioner og spaltninger, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011, EU-Tidende 2011, nr. L 110, side 1, om fusioner af aktieselskaber, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal</p>
--	--

	offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF.«
<p>§ 38. Kravet om udarbejdelse af en vurderingsberetning efter § 36, stk. 1, gælder ikke ved indskud af:</p> <p>1) Aktiver, som er individuelt målt og præsenteret i et års- eller koncernregnskab for det forudgående regnskabsår, der er udarbejdet ---, eller i et regnskab for en udenlandsk virksomhed, der er udarbejdet efter reglerne i Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) med senere ændringer eller i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF) med senere ændringer ---</p> <p>2) ---</p> <p>Stk. 2-3. ---</p>	<p>2. I § 38, stk. 1, nr. 1, ændres »Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) med senere ændringer eller i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF)« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.</p>

	§ 3
	I lov nr. 712 af 25. juni 2014 om erhvervsdrivende fonde foretages følgende ændringer:
<p>§ 34. Kravet om udarbejdelse af en vurderingsberetning efter § 33, stk. 1, gælder ikke ved indskud af:</p> <p>1) Aktiver og forpligtelser, som er præsenteret individuelt i et års- eller koncernregnskab ---, eller i et regnskab for en udenlandsk virksomhed, der er udarbejdet efter reglerne i Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) om årsregnskaber for visse selskabsformer med senere ændringer eller i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF) om konsoliderede regnskaber med senere ændringer ---</p>	<p>1. I § 34, stk. 1, nr. 1, ændres »Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) om årsregnskaber for visse selskabsformer med senere ændringer eller i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF) om konsoliderede regnskaber« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.</p>
	§ 4

	I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 12. juni 2014, foretages følgende ændringer:
<p>Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 (finalitydirektivet), EF-Tidende 1998, nr. L 166, side 45, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 (betingelses- og oplysningsdirektivet), EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002 (collateraldirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 168, side 43, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 (markedsmisbrugsdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 96, side 16, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 (prospektdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 64, Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 339, side 70, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 (overtagelsesdirektivet), EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 (MiFID-direktivet), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 162, side 70, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 (gennemsigtighedsdirektivet), EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 (ændring af finality- og collateraldirektiverne), EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 (ændring af prospektdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af</p>	<p>1. I <i>fodnoten</i> til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 (ændring af prospektdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1.« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 (ændring af prospektdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 (ændring af gennemsigtighedsdirektivet), EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13.«.</p>

<p>12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen), EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012/EU af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen), EU-Tidende 2012, nr. L 86, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.</p>	
<p>§ 27. --- Stk. 2-12.---</p>	<p>2. I § 27 indsættes som <i>stk. 13</i>:</p> <p>»<i>Stk. 13.</i> En udsteder, som nævnt i stk. 7, med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove, skal senest 6 måneder efter udgangen af hvert regnskabsår offentliggøre en af det øverste ledelsesorgan godkendt beretning om betalinger til myndigheder. Betalinger til myndigheder opgøres på koncernniveau. Udstederen skal sikre, at beretninger er tilgængelige for offentligheden i mindst 10 år. § 99 c og § 128 a i årsregnskabsloven finder anvendelse på beretninger fra udstedere med hjemsted her i landet. Beretninger for udstedere med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal være udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningen, som gennemfører kapitel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 (regnskabsdirektivet) i det land, hvor udstederen har sit hjemsted. Finanstilsynet fastsætter regler om, efter hvilke regler beretninger for udstedere fra lande uden for Den Europæiske Union og fra lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal være udarbejdet.«</p>
<p>§ 30. Finanstilsynet fastsætter regler om ustederes oplysningsforpligtelser, herunder om</p>	<p>3. I § 30, 2. pkt., ændres »§ 27, stk. 7 og 8« til: »§ 27, stk. 7, 8 og 13«.</p>

<p>sprog, indhold, måden, hvorpå der skal ske offentliggørelse, registrering og opbevaring af oplysningerne, samt om indholdet af periodemeddelelser. Reglerne kan fravige lovens krav til udstedernes forpligtelser i § 27, stk. 7 og 8, og § 27 a, stk. 1-3. Finanstilsynet fastsætter endvidere regler om ustederes ligebehandling af og kommunikation med aktionærer og indehavere af obligationer eller andre former for omsættelige gældsinstrumenter.</p>	
<p>§ 84 d.--- <i>Stk. 2-5.</i>--- <i>Stk. 6.</i> Hvis en udsteder af værdipapirer undlader at efterkomme et påbud om offentliggørelse af oplysninger, der er meddelt i henhold til § 93, stk. 3, kan Finanstilsynet offentliggøre oplysningerne. Offentliggørelse efter 1. pkt. kan ske i sager omfattet af § 27, stk. 1, 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 28 og § 29, stk. 1, og sager omfattet af regler udstedt i medfør af § 30.</p>	<p>4. I § 84 d, stk. 6, 2. pkt., ændres »§ 27, stk. 1, 7 og 8« til: »§ 27, stk. 1, 7, 8 og 13«.</p>
	<p>5. Efter § 84 j indsættes: »§ 84 k. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside i de sager, der er nævnt i stk. 2, påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bødeforelæg og tvangsbøder meddelt i henhold til § 83, stk. 1, § 93, stk. 3, og § 95 samt navnet på virksomheden eller personen. 1. pkt. gælder tilsvarende for påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bødeforelæg og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de i stk. 2 nævnte sager. <i>Stk. 2.</i> Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ske i sager om overtrædelse af reglerne om offentliggørelse af beretninger om betalinger til myndigheder, jf. § 27, stk. 13, og bestemmelser udstedt i medfør af § 27, stk. 13, og § 30. <i>Stk. 3.</i> Offentliggørelse efter stk. 1 skal udskydes eller ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, eller hvis samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.</p>

<p>§ 93. Overtrædelse af § 8, stk. 1, § 9, stk. 4, § 10, stk. 1, §§ 10 b og 10 c, § 11, § 11 a, stk. 1, § 12 a, § 12 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3-6 og 10, § 12 c, § 12 d, stk. 1, § 12 f, stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 1, 1. pkt., § 15, stk. 3, § 16, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, § 18, § 18 a, stk. 1 og 2, § 18 b, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 19, § 20, stk. 4, 2. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 21, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1, § 25, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 28, § 28 a, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 3, 3. pkt., og stk. 6, § 28 b, stk. 1, § 29, stk. 1 og 2, § 31, stk. 1, § 32, stk. 1-3, § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 33 b, stk. 1 og 2, § 37, stk. 1-5, stk. 6, 1. pkt., stk. 7, 1. pkt., og stk. 8 og 9, § 40, stk. 2, § 41, stk. 1, 2. pkt., § 42, stk. 1 og stk. 2, 2. og 3. pkt., § 42 a, § 42 b, stk. 1, § 42 c, § 42 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 42 e, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 44, stk. 1 og 3, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1, § 51, § 52, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, 2. pkt., § 75, stk. 2, 2. pkt., § 76, stk. 2, og § 84 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 3.-7. pkt., samt artikel 42 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet straffes med bøde. På samme måde straffes grov eller gentagen overtrædelse af § 23, stk. 6, § 52, stk. 1, 1. pkt., og § 60, stk. 1, 1. pkt. <i>Stk. 2-8.---</i></p>	<p>6. I § 93, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7 og 8,« til: »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7, 8 og 13,«.</p>
--	---

	<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p><i>Stk. 1.</i> Lovens §§ 1-3 træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2-6 og §§ 6 og 7.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ændringerne i denne lovs § 1 om ændring af årsregnskabsloven har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, jf. dog stk. 3-6 og §§ 6 og 7.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Uanset stk. 2 kan virksomhederne anvende bestemmelserne i denne lovs § 1 om</p>
--	---

	<p>ændring af årsregnskabsloven for et regnskabsår, der slutter den 31. december 2015 eller senere, forudsat at dette sker systematisk og konsekvent, jf. dog stk. 4.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ændringen af indsendelsesfristen i årsregnskabslovens § 138, stk. 1, 2. pkt., fra 5 til 6 måneder, jf. denne lovs § 1, nr. 168, har virkning for regnskabsår, der slutter den 1. juli 2015 eller senere.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ændringer af metoder for indregning og måling af aktiver og forpligtelser, som følger af denne lovs § 1 om ændring af årsregnskabslovens § 19, stk. 2, § 36, stk. 2, §§ 121-123 og § 129, stk. 1, kan uanset årsregnskabslovens § 51, stk. 1, ske således, at alene forhold, der indtræffer fra og med det første regnskabsår, som begynder den 1. januar 2016 eller senere, indregnes efter de nye regler.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Erhvervsstyrelsen kan fastsætte yderligere overgangsbestemmelser ud over de i stk. 5 nævnte i det omfang, det er nødvendigt for at lette overgangen til at anvende ændringerne i denne lovs § 1 om ændring af årsregnskabsloven.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Lovens § 4 træder i kraft den 27. november 2015, jf. dog stk. 8.</p> <p><i>Stk. 8.</i> § 27, stk. 13 i lov om værdipapirhandel m.v., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 2, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 6</p> <p><i>Stk. 1.</i> Uanset årsregnskabslovens § 99 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 128, kan store virksomheder omfattende af regnskabsklasse C samt virksomheder omfattende af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på mindre end 500, udarbejde redegørelse for samfundsansvar efter følgende affattelse af § 99 a indtil regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018:</p> <p>»§ 99 a. Store virksomheder skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar, jf. stk. 2-8. Ved virksomheders samfundsansvar forstås, at virksomheder frivilligt integrerer hensyn til blandt andet</p>

	<p>menneskerettigheder, sociale forhold, miljø- og klimamæssige forhold samt bekæmpelse af korruption i deres forretningsstrategi og forretningsaktiviteter. Har virksomheden ikke politikker for samfundsansvar, skal dette oplyses i ledelsesberetningen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Redegørelsen skal indeholde oplysning om:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Virksomhedens politikker for samfundsansvar, herunder eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender. 2) Hvordan virksomheden omsætter sine politikker for samfundsansvar til handling, herunder eventuelle systemer eller procedurer herfor. 3) Virksomhedens vurdering af, hvad der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, samt virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover. <p><i>Stk. 3.</i> Hvis virksomheden har politikker for at respektere menneskerettighederne og politikker for miljøforhold, herunder for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, skal redegørelsen efter stk. 1 udtrykkeligt indeholde oplysninger om disse politikker. Hvis virksomheden har sådanne politikker, finder stk. 2 tilsvarende anvendelse. Har virksomheden ikke sådanne politikker, skal dette oplyses i ledelsesberetningen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Redegørelsen skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. stk. 5, 1. pkt., eller 2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. stk. 5, 2. pkt. <p><i>Stk. 5.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 4,</p>
--	--

	<p>nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 4, nr. 2.</p> <p><i>Stk. 6.</i> For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.</p> <p><i>Stk. 7.</i> En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin egen ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-3 for den samlede koncern.</p> <p><i>Stk. 8.</i> En virksomhed, der oplyser om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, kan undlade at give de oplysninger, som er anført i stk. 1-3.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, under hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder og undlade at give de oplysninger, som er anført i stk. 1-3. «</p>
	<p style="text-align: center;">§ 7</p> <p><i>Stk. 1.</i> En modervirksomhed, som aflægger koncernregnskab, kan anvende overgangsbestemmelsen i § 6 indtil regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018, hvis koncernvirksomhederne tilsammen på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på mindre end 500.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 8</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> § 4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.</p> <p><i>Stk. 3.</i> §§ 1-4, 6 og 7 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	Bilag 1
Bilag 2 til årsregnskabsloven	»Bilag 2
Skemaer for balancer og resultatopgørelser	Skemaer for balancer og resultatopgørelser
1. Skema for balance i kontoform (regnskabsklasse B, C og D)	1. Skema for balance i kontoform (regnskabsklasse B, C og D)
AKTIVER	AKTIVER
<i>ANLÆGSAKTIVER</i>	<i>ANLÆGSAKTIVER</i>
I. Immaterielle anlægsaktiver	I. Immaterielle anlægsaktiver
<ol style="list-style-type: none"> 1. Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder koncessioner, patenter, varemærker og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter 2. Erhvervede koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder 3. Goodwill 4. Udviklingsprojekter under udførelse og forudbetalinger for immaterielle anlægsaktiver 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder patenter og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter 2. Erhvervede koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder 3. Goodwill 4. Udviklingsprojekter under udførelse og forudbetalinger for immaterielle anlægsaktiver
II. Materielle anlægsaktiver	II. Materielle anlægsaktiver
<ol style="list-style-type: none"> 1. Grunde og bygninger 2. Produktionsanlæg og maskiner 3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar 4. Materielle anlægsaktiver under udførelse og forudbetalinger for materielle anlægsaktiver 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Grunde og bygninger 2. Produktionsanlæg og maskiner 3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar 4. Materielle anlægsaktiver under udførelse og forudbetalinger for materielle anlægsaktiver
III. Finansielle anlægsaktiver	III. Finansielle anlægsaktiver
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder 2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder 3. Kapitalandele i associerede virksomheder 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder 2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder 3. Kapitalandele i associerede virksomheder

<ul style="list-style-type: none"> 4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder 5. Andre værdipapirer og kapitalandele 6. Andre tilgodehavender 7. Egne kapitalandele 8. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse 	<ul style="list-style-type: none"> 4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder 5. Andre værdipapirer og kapitalandele 6. Andre tilgodehavender 7. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse
<i>OMSÆTNINGSAKTIVER</i>	<i>OMSÆTNINGSAKTIVER</i>
I. Varebeholdninger	I. Varebeholdninger
<ul style="list-style-type: none"> 1. Råvarer og hjælpematerialer 2. Varer under fremstilling 3. Fremstillede varer og handelsvarer 4. Forudbetalinger for varer 	<ul style="list-style-type: none"> 1. Råvarer og hjælpematerialer 2. Varer under fremstilling 3. Fremstillede varer og handelsvarer 4. Forudbetalinger for varer
II. Tilgodehavender	II. Tilgodehavender
<ul style="list-style-type: none"> 1. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser 2. Igangværende arbejder for fremmed regning 3. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder 4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder 5. Andre tilgodehavender 6. Krav på indbetaling af virksomhedskapital og overkurs 7. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse 8. Periodeafgrænsningsposter 	<ul style="list-style-type: none"> 1. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser 2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder 3. Tilgodehavender hos associerede virksomheder 4. Andre tilgodehavender 5. Krav på indbetaling af virksomhedskapital og overkurs 6. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse 7. Periodeafgrænsningsposter
III. Værdipapirer og kapitalandele	III. Værdipapirer og kapitalandele
<ul style="list-style-type: none"> 1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder 2. Egne kapitalandele 3. Andre værdipapirer og kapitalandele 	<ul style="list-style-type: none"> 1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder 2. Andre værdipapirer og kapitalandele
IV. Likvide beholdninger	IV. Likvide beholdninger
PASSIVER	PASSIVER
<i>EGENKAPITAL</i>	<i>EGENKAPITAL</i>
I. Virksomhedskapital	I. Virksomhedskapital

II. Overkurs ved emission	II. Overkurs ved emission
III. Reserve for opskrivninger	III. Reserve for opskrivninger
IV. Andre reserver	IV. Andre reserver
<ol style="list-style-type: none"> 1. Reserve for nettoopskrivning efter den indre værdis metode 2. Reserve for egne kapitalandele 3. Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse 4. Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs 5. Reserve for iværksætterselskaber 6. Øvrige lovpligtige reserver 7. Vedtægtsmæssige reserver 8. Øvrige reserver 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Reserve for nettoopskrivning efter den indre værdis metode 2. Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse 3. Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs 4. Reserve for iværksætterselskaber 5. Reserve for udviklingsomkostninger 6. Øvrige lovpligtige reserver 7. Vedtægtsmæssige reserver 8. Øvrige reserver
V. Overført overskud eller underskud	V. Overført overskud eller underskud
<i>HENSATTE FORPLIGTELSER</i>	<i>HENSATTE FORPLIGTELSER</i>
<ol style="list-style-type: none"> 1. Hensættelser til pensioner og lignende forpligtelser 2. Hensættelser til udskudt skat 3. Andre hensatte forpligtelser 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hensættelser til pensioner og lignende forpligtelser 2. Hensættelser til udskudt skat 3. Andre hensatte forpligtelser
<i>GÆLDSFORPLIGTELSER (KORT- OG LANGFRISTEDE)</i>	<i>LANGFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER</i>
<ol style="list-style-type: none"> 1. Gæld til realkreditinstitutter 2. Anden gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer 3. Kreditinstitutter i øvrigt 4. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve 5. Modtagne forudbetalinger fra kunder 6. Leverandører af varer og tjenesteydelser 7. Gæld til tilknyttede virksomheder 8. Gæld til associerede virksomheder 9. Selskabsskat 10. Anden skat 11. Periodeafgrænsningsposter 12. Forslag til udbytte for regnskabsåret 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer 2. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve 3. Gæld til kreditinstitutter 4. Modtagne forudbetalinger fra kunder 5. Leverandører af varer og tjenesteydelser 6. Vekselgæld 7. Gæld til tilknyttede virksomheder 8. Gæld til associerede virksomheder 9. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring 10. Periodeafgrænsningsposter
	<i>KORTFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER</i>
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer

	<ul style="list-style-type: none"> 2. Konvertible og udbyttegivende gælbrev 3. Gæld til kreditinstitutter 4. Modtagne forudbetalinger fra kunder 5. Leverandører af varer og tjenesteydelser 6. Vekselgæld 7. Gæld til tilknyttede virksomheder 8. Gæld til associerede virksomheder 9. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring 10. Periodeafgrænsningsposter
	2. Skema for balance i kontoform – opdeling i lang- og kortfristede aktiver og passiver (regnskabsklasse B, C og D)
	AKTIVER
	<i>LANGFRISTEDE AKTIVER</i>
	I. Immaterielle aktiver
	<ul style="list-style-type: none"> 1. Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder patenter og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter 2. Erhvervede koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder 3. Goodwill 4. Udviklingsprojekter under udførelse og forudbetalinger for immaterielle aktiver
	II. Materielle aktiver
	<ul style="list-style-type: none"> 1. Grunde og bygninger 2. Produktionsanlæg og maskiner 3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar 4. Materielle aktiver under udførelse og forudbetalinger for materielle aktiver
	III. Finansielle aktiver
	<ul style="list-style-type: none"> 1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder 2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder 3. Kapitalandele i associerede virksomheder 4. Tilgodehavender hos associerede

	virksomheder 5. Andre værdipapirer og kapitalandele 6. Andre tilgodehavender 7. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse
	<i>KORTFRISTEDE AKTIVER</i>
	I. Varebeholdninger
	1. Råvarer og hjælpematerialer 2. Varer under fremstilling 3. Fremstillede varer og handelsvarer 4. Forudbetalinger for varer
	II. Tilgodehavender
	1. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser 2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder 3. Tilgodehavender hos associerede virksomheder 4. Andre tilgodehavender 5. Krav på indbetaling af virksomhedskapital og overkurs 6. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse 7. Periodeafgrænsningsposter
	III. Værdipapirer og kapitalandele
	1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder 2. Andre værdipapirer og kapitalandele
	IV. Likvide beholdninger
	PASSIVER
	<i>EGENKAPITAL</i>
	I. Virksomhedskapital
	II. Overkurs ved emission

	III. Reserve for opskrivninger
	IV. Andre reserver
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Reserve for nettoopskrivning efter den indre værdis metode 2. Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse 3. Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs 4. Reserve for iværksætterselskaber 5. Reserve for udviklingsomkostninger 6. Øvrige lovpligtige reserver 7. Vedtægtsmæssige reserver 8. Øvrige reserver
	V. Overført overskud eller underskud
	<i>LANGFRISTEDE FORPLIGTELSER</i>
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pensioner og lignende forpligtelser 2. Udskudt skat 3. Andre hensatte forpligtelser 4. Gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer 5. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve 6. Gæld til kreditinstitutter 7. Modtagne forudbetalinger fra kunder 8. Leverandører af varer og tjenesteydelser 9. Vekselgæld 10. Gæld til tilknyttede virksomheder 11. Gæld til associerede virksomheder 12. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring 13. Periodeafgrænsningsposter
	<i>KORTFRISTEDE FORPLIGTELSER</i>
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pensioner og lignende forpligtelser 2. Andre hensatte forpligtelser 3. Gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer 4. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve 5. Gæld til kreditinstitutter 6. Modtagne forudbetalinger fra kunder 7. Leverandører af varer og tjenesteydelser

	8. Vekselgæld 9. Gæld til tilknyttede virksomheder 10. Gæld til associerede virksomheder 11. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring 12. Periodeafgrænsningsposter
2. Skema for balance i beretningsform (regnskabsklasse B, C og D)	
<i>ANLÆGSAKTIVER</i>	
I. Immaterielle anlægsaktiver	
1. Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder koncessioner, patenter, varemærker og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter 2. Erhvervede koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder 3. Goodwill 4. Udviklingsprojekter under udførelse og forudbetalinger for immaterielle anlægsaktiver	
II. Materielle anlægsaktiver	
1. Grunde og bygninger 2. Produktionsanlæg og maskiner 3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar 4. Materielle anlægsaktiver under opførelse og forudbetalinger for materielle anlægsaktiver	
III. Finansielle anlægsaktiver	
1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder 2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder 3. Kapitalandele i associerede virksomheder 4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder 5. Andre værdipapirer og kapitalandele 6. Andre tilgodehavender 7. Egne kapitalandele 8. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse	
<i>OMSÆTNINGSAKTIVER</i>	

<ol style="list-style-type: none"> 1. Råvarer og hjælpematerialer 2. Varer under fremstilling 3. Fremstillede varer og handelsvarer 4. Forudbetaling for varer 	
II. Tilgodehavender	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser 2. Igangværende arbejder for fremmed regning 3. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder 4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder 5. Andre tilgodehavender 6. Krav på indbetaling af virksomhedskapital og overkurs 7. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse 8. Periodeafgrænsningsposter 	
III. Værdipapirer og kapitalandele	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder 2. Egne kapitalandele 3. Andre værdipapirer og kapitalandele 	
IV. Likvide beholdninger	
<i>KORTFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSE</i>	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Gæld til realkreditinstitutter 2. Anden gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer 3. Kreditinstitutter i øvrigt 4. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve 5. Modtagne forudbetalinger fra kunder 6. Leverandører af varer og tjenesteydelser 7. Gæld til tilknyttede virksomheder 8. Gæld til associerede virksomheder 9. Selskabsskat 10. Anden skat 11. Periodeafgrænsningsposter 12. Forslag til udbytte for regnskabsåret 	
<i>OMSÆTNINGSAKTIVER MED FRADRAK AF KORTFRISRTEDE GÆLDSFORPLIGTELSE</i>	

<i>AKTIVER I ALT MED FRADRAG AF KORTFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER</i>	
<i>LANGFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER</i>	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Gæld til realkreditinstitutter 2. Anden gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer 3. Kreditinstitutter i øvrigt 4. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve 5. Modtagne forudbetalinger fra kunder 6. Leverandører af varer og tjenesteydelser 7. Gæld til tilknyttede virksomheder 8. Gæld til associerede virksomheder 9. Selskabsskat 10. Anden skat 11. Periodeafgrænsningsposter 	
<i>HENSATTE FORPLIGTELSER</i>	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Hensættelser til pensioner og lignende forpligtelser 2. Hensættelser til udskudt skat 3. Andre hensatte forpligtelser 	
<i>EGENKAPITAL</i>	
I. Virksomhedskapital	
II. Overkurs ved emission	
III. Reserve for opskrivninger	
IV. Andre reserver	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Reserve for nettoopskrivning efter den indre værdis metode 2. Reserve for egne kapitalandele 3. Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse 4. Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs 5. Reserve for iværksætterselskaber 6. Øvrige lovpligtige reserver 7. Vedtægtsmæssige reserver 8. Øvrige reserver 	
V. Overført overskud eller underskud	

3. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, artsopdelt (regnskabsklasse B) (* ud for posten indikerer, at posten kan sammendrages, jf. § 32. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parenteser skal i så fald placeres i stedet)	3. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, artsopdelt (regnskabsklasse B, C og D) (* ud for posten indikerer, at små og mellemstore virksomheder kan sammendrage posten, jf. §§ 32 og 81. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parenteser skal i så fald placeres i stedet)
<ol style="list-style-type: none"> 1. Nettoomsætning * 2. Ændring i lagre af færdigvarer og varer under fremstilling * 3. Arbejde udført for egen regning og opført under aktiver * 4. Andre driftsindtægter * 5. Eksterne omkostninger * <ol style="list-style-type: none"> a) Omkostninger til råvarer og hjælpematerialer * b) Andre eksterne omkostninger * (Bruttofortjeneste/Bruttotab) 6. Personaleomkostninger <ol style="list-style-type: none"> a) Lønninger b) Pensioner c) Andre omkostninger til social sikring 7. Af- og nedskrivninger af materielle og immaterielle anlægsaktiver 8. Nedskrivninger af omsætningsaktiver, bortset fra finansielle omsætningsaktiver 9. Andre driftsomkostninger 10. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder <ol style="list-style-type: none"> a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder 11. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver 12. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder 13. Andre finansielle indtægter 14. Nedskrivning finansielle aktiver 15. Øvrige finansielle omkostninger <ol style="list-style-type: none"> a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder b) Andre finansielle omkostninger 16. Ordinært resultat før skat 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nettoomsætning * 2. Ændring i lagre af færdigvarer og varer under fremstilling * 3. Arbejde udført for egen regning og opført under aktiver * 4. Andre driftsindtægter * 5. Eksterne omkostninger * <ol style="list-style-type: none"> a) Omkostninger til råvarer og hjælpematerialer * b) Andre eksterne omkostninger * (Bruttofortjeneste/Bruttotab) 6. Personaleomkostninger <ol style="list-style-type: none"> a) Lønninger b) Pensioner c) Andre omkostninger til social sikring 7. Af- og nedskrivninger af materielle og immaterielle anlægsaktiver 8. Nedskrivninger af omsætningsaktiver, der overstiger normale nedskrivninger 9. Andre driftsomkostninger 10. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder <ol style="list-style-type: none"> a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder 11. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver 12. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder 13. Andre finansielle indtægter 14. Nedskrivning finansielle aktiver 15. Øvrige finansielle omkostninger <ol style="list-style-type: none"> a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder b) Andre finansielle omkostninger 16. Skat af årets resultat

17. Ekstraordinære indtægter 18. Ekstraordinære omkostninger 19. Ekstraordinært resultat før skat 20. Skat af årets resultat 21. Andre skatter 22. Årets resultat	17. Andre skatter 18. Årets resultat
4. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, funktionsopdelt (regnskabsklasse B) (* ud for posten indikerer, at posten kan sammendrages, jf. § 32. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parentes skal i så fald placeres i stedet)	4. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, funktionsopdelt (regnskabsklasse B, C og D) (* ud for posten indikerer, at små og mellemstore virksomheder kan sammendrage posten, jf. §§ 32 og 81. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parentes skal i så fald placeres i stedet)
1. Nettoomsætning * 2. Produktionsomkostninger * 3. Bruttoresultat (Bruttofortjeneste/Bruttotab) 4. Distributionsomkostninger 5. Administrationsomkostninger 6. Andre driftsindtægter * 7. Andre driftsomkostninger 8. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder 9. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver 10. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder 11. Andre finansielle indtægter 12. Nedskrivning af finansielle aktiver 13. Øvrige finansielle omkostninger a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder b) Andre finansielle omkostninger 14. Ordinært resultat før skat 15. Ekstraordinære indtægter 16. Ekstraordinære omkostninger 17. Ekstraordinært resultat før skat 18. Skat af årets resultat 19. Andre skatter	1. Nettoomsætning * 2. Produktionsomkostninger * 3. Bruttoresultat * (Bruttofortjeneste/Bruttotab) 4. Distributionsomkostninger 5. Administrationsomkostninger 6. Andre driftsindtægter * 7. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder 8. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver 9. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder 10. Andre finansielle indtægter 11. Nedskrivning af finansielle aktiver 12. Øvrige finansielle omkostninger a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder b) Andre finansielle omkostninger 13. Skat af årets resultat 14. Andre skatter 15. Årets resultat«

20. Årets resultat	
<p>5. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, artsopdelt (regnskabsklasse C og D)</p> <p>(* ud for posten indikerer, at posten kan sammendrages, jf. § 32. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parenteser skal i så fald placeres i stedet)</p>	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Nettoomsætning * 2. Ændring i lagre af færdigvarer og varer under fremstilling * 3. Arbejde udført for egen regning og opført under aktiver * 4. Andre driftsindtægter * 5. Eksterne omkostninger * <ol style="list-style-type: none"> a) Omkostninger til råvarer og hjælpematerialer * b) Andre eksterne omkostninger * (Bruttofortjeneste/Bruttotab) 6. Personaleomkostninger <ol style="list-style-type: none"> a) Lønninger b) Pensioner c) Andre omkostninger til social sikring 7. Af- og nedskrivninger af materielle og immaterielle anlægsaktiver 8. Nedskrivninger af omsætningsaktiver, bortset fra finansielle omsætningsaktiver 9. Andre driftsomkostninger 10. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder <ol style="list-style-type: none"> a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder 11. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver 12. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder 13. Andre finansielle indtægter 14. Nedskrivning finansielle aktiver 15. Øvrige finansielle omkostninger <ol style="list-style-type: none"> a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder b) Andre finansielle omkostninger 	

16. Resultat før skat og ekstraordinære poster 17. Skat af ordinært resultat 18. Ordinært resultat efter skat 19. Ekstraordinære indtægter 20. Ekstraordinære omkostninger 21. Ekstraordinært resultat før skat 22. Skat af ekstraordinært resultat 23. Ekstraordinært resultat efter skat 24. Andre skatter 25. Årets resultat	
<p>6. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, funktionsopdelt (regnskabsklasse C og D)</p> <p>(* ud for posten indikerer, at posten kan sammendrages, jf. § 32. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parenteser skal i så fald placeres i stedet)</p>	
1. Nettoomsætning * 2. Produktionsomkostninger * 3. Bruttoresultat (Bruttofortjeneste/Bruttotab) 4. Distributionsomkostninger 5. Administrationsomkostninger 6. Andre driftsindtægter * 7. Andre driftsomkostninger 8. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder <ul style="list-style-type: none"> a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder 9. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver 10. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder 11. Andre finansielle indtægter 12. Nedskrivning af finansielle aktiver 13. Øvrige finansielle omkostninger <ul style="list-style-type: none"> a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder b) Andre finansielle omkostninger 14. Ordinært resultat før skat og ekstraordinære poster 15. Skat af ordinært resultat	

16. Ordinært resultat efter skat 17. Ekstraordinære indtægter 18. Ekstraordinære omkostninger 19. Ekstraordinært resultat før skat 20. Skat af ekstraordinært resultat 21. Ekstraordinært resultat efter skat 22. Andre skatter 23. Årets resultat	
---	--